

Not: Kampda 19.10.1985 günü Partizan ve Halk-
laro derinle tüm siyasetlerin kadim ile yapılan
Ocaklar derinle 68. kıldanımı toplantısında
PKK um yapıtı konuşma.

Saygıları
23/85
/.

6 Kasım 1985

1966

TÜRKİYE SOSYALİZM ARASTIRMA
TÜSTAV

**LENİNİZMİN KIZIL BAYRAĞI DÜNYA PROLETARYASI VE HALKLARIN -
ELİNDE DAHADA YÜKSELİYOR.**

**BÜYÜK EKİM DEVRİMİNİ 68. YILDÖNÜMÜNDE, KÜRDİSTAN
BAĞIMSIZLIK SAVAŞINI YÜKSELTEREK SELAMLİYORUZ.**

Tüm dünya halkları ve proletaryası için daha ilk anda kurtuluşun güvencesi olan Ekim ihtilali, her geçen yıl biraz daha anlam kazanıyor ve halkların elinde yükselen kızıl meşaleyle daha da yüceliyor. Ekim devriminin 68'ci yıl dönümünü ülkemizde sömürgeci faşist egemenliğe karşı mücadele içinde kutlarken, halkların kurtuluş mücadelesinde tek yol gösterici olan bu devrimi ve önderlerini savaşımızla selamlıyoruz.

Dünya emperyalist sisteminde ilk gediği aşarak proleter devrimler ve Ulusal Kurtuluş hareketleri çağını aşan Ekim 1917 Bolşevik devriminin 68. yıldönümünü kutlarken, bugün bu şanlı devrimin üzerinde yükselen devrimler ve çürüyerek yok oluşa giden emperyalist sistemin en çetin hesaplaşma içinde oldukları bir dönemi yaşıyoruz. Daha Marksizmin doğuşunda telaşa kapılarak Komünizme saldıran burjuvaziye karşı, Marksın Komünist Manifesto ya girişte yazdığı; "Avrupanın üzerinde bir hayalet dolaşıyor; Komünizm hayaleti" sözünde de belirttiği gibi, bugün tüm dünyayı kaplayan devrim dalgaları burjuvazi için gerçek bir kabus halini almış, sosyalist sistemin gelişen gücü karşısında çılgına dönen dünya emperyalizmi en küçük bir devrimci gelişmenin hayaliyle dahi korkulu anlar yaşar olmuştur... Yigir parisi proletaryasının 1871'de "göğü fethetmeye" kalkışan kahramanca başkaldırısından sonra kızıl bayrağı devralan Rus proletaryası, Bolşevizmin önderliğinde 1917'de halklar hapishanesi Çarlık Rusya'sını yıkarak tarihte ilk kez proleter devrimler çağını başlattı ve kızıl bayrağı emperyalizmin ve Asya barbarlığının kale burcuna dikti.

Dünya proletaryası ordusunun başına geçen Rus proletaryası, emperyalist sistemde ilk büyük gediği aşarak proleter devrimler çağını başlatırken, emperyalizmin ve sömürgeciliğin köleleştirdiği halkların sömürgeci devrimlerini de proletaryası devrimlerine bağlayarak, onları proletaryanın kızıl bayrağı altında birleştirdi ve tarihte ilk kez bütün dünya proletaryası ve ezilen halklarının ana vatanı olan Sovyetler Birliğinde proletaryası diktatörlüğünü inşa ederek sosyalizmin kuruluşuna geçti.

Dünya proletaryasının öncü müfrezesi olan Rus proletaryası, tarihin kendisine yüklediği geri bir ülkede sosyalizmi inşa etme ve çarlığın zülümünden kurtulan halkları sosyalizmin seline katma şerefli görevini başarıyla gerçekleştiren, proletaryası cephesinde emperyalizmin uşaklığına oynayan II. Enternasyonalin sosyal şöven oportünizmini mezara gömmeye kutsal görevinde layıkıyla yerine getirerek, proletaryası ve ezilen halkların millitan devrimci cephesini yarattı ve onlara gerçek kurtuluşun yolunu gösterdi.

Bunun içindir ki, bütün dünya proletaryası ve ezilen halkları o günden bu yana en içten sevgi ve millitan bir enternasyonalist ruhla sosyalizmin ana vatanına bağlanırken, bütün emperyalistler, emperyalistlerin hizmetindeki bütün gericiler ve her türden Marksizm örnekleri güruhunda, Sovyetler Birliğine ve sosyalist sisteme karşı her cepheden saldırılarını yoğunlaştırarak sürdürdüler...

Marksizm - Leninizmin kızıl bayrağının Sovyetlerin elinde dalgalandığı günden günümüze varan 68 yıl boyunca Asya, Afrika ve Latin Amerika'da bir çok halk da aynı bayrak altında yükselttiği savaşımı dünyamızı kuşatan parangaların kırıcıları, özgür dünyanın yaratıcıları oldular. Emperyalizm, her cepheden bir saldırıyla ve halkların başkaldırılarıyla karşı karşıya kaldı. Sovyet cephesinden emperyalizmde açılan gedik, geçen her gün biraz daha büyüdü. Doğu Avrupa ülkeleri, Güneydoğu Asya'da Vietnam, Latin Amerika'da Küba, Afrika'da ise bir çok halkın mücadelelerinin zafere taşınması sosyalizmi dünya çapında güçlendiren ve yenilmez kılan temeli oluşturdu.

Bugün, dünyamız yine sürekli büyüyüp, güçlenen sosyalizm ile, sürekli zayıflayan, çürüyen ve çöküşü yaşayan emperyalizm arasındaki kıyasıya bir savaşa tanık oluyor. Ama çağın akışı gibi güç dengesinde artık dünya halkları ve sosyalizmin lehine olarak. Emperyalizm tarihinin hiç bir döneminde bu kadar çözümsüz, kendini yenileme gücünden yoksun ve tabiki çal-
gın olmamıştır. Onun başta SSCB olmak üzere tüm bir sosyalist sisteme ve dünya halklarına karşı böylesine argın bir saldırı konumunda bulun-
ması bu gerçeği yansıtmaktadır.

Emperyalizm, artık bunalımını yeni sömürge (ve sömürge) ülkelere ta-
şırarak rahatlatma olanağında da sahip olmadığından, bir yandan ekonomi-
leri alabildiğine askerileştirip, tepeden tırnağa silahlanarak tehdit ve san-
taj politikasına dahada hız verirken, metropollerde işçi sınıfı, bağımlı
ülkelerde ise halk kitlelerini en argın sömürü altında tutmakta, askeri-
faşist diktatörlükler eliyle pasifize etmeye çalışmakta, öte yandan da ide-
olojik savaş araçlarını geliştirip bunları sosyalist ülkelerin bağrına kadar
sokmaktadır. Her türlü yalan, demogoji ve sehtakarlık, emperyalizmin tüken-
meyen tek sermayesidir.

İşçi sınıfı ve Ulusal Kurtuluş hareketlerinin dünya çapında kayd-
ettiği hızlı gelişim ve bunların salt askeri yöntemlerle ezilmemesi, emper-
yalizmi özellikle ora - çözüm yöntemleri bulma çabalarına itmektedir. As-
keri - faşist diktatörlüklerin kendilerinden beklenenin tersine, sosyal ve
ulusal savaşları körüklemeleri ve bizzat kendilerinin kısa zamanda yıkıl-
mayla yüz yüze gelmeleri, şiddete dayanan bu yöntemlere karşı çeşit-
li burjuva muhalefetlerimide geliştirmekte ve bunlar emperyalizmin sos-
yal - demokratik çözümlerinin dayanaklarını oluşturmaktadır... Kısa
ca, emperyalizm, tam bir çöküşü yaşamaktadır ama, bu nedenle sal-
dıri araçlarını geliştirmekte ve her cepheden saldırıya geçerek varlığını
korumaya çalışmaktadır.

1917'de sosyalist iktidar doğduğunda, çevresinde estirilen emper-
yalist fırtınalar karşı kendisini korumak zorunda olan narin bir filiz
gibi idi. Bugün gölgesine dünyayı alan bir koca ağaç oldu. Hiç bir fırtınanın,
tayfunun sökemeyeceği derin kökler saldı. Bu nedendir ki saldırı daha
çok, bu kökleri derinlere vuran ağacı çıplak ve korumasız bırakmak için
dallarına henüz yeni açan çiçek ve yapraklarına yöneltiliyor. Yani, yeni yeni
boy veren proleterya ve Ulusal Kurtuluş hareketleri, sosyalizme karşı
sürdürülen emperyalist saldırganlığın ilk hedefleri oluyorlar.

Dünyamız bunun örnekleriyle doludur. Latin - Amerika devrimlerinin
başına getirilmek istenenler, Ortadoğuda izlenen politikalar ve yine dün-
yanın çeşitli ülkelerinde yaşanan gelişmeler, Avrupa'da bu ülke devrim-
lerine yönelik olarak icad edilen "yeni teoriler" hep bunun kanıtları-
dır... Emperyalizm, ideolojik saldırı araçlarını geliştirirken, askeri saldı-
rılarını terketmiş de değildir. Tersine, silahlanma ve askeri saldırılarında
daha çok tırmanma vardır. proleterya ve halkların kanı yeni ölüm
araçlarının üretilmesine yatırılmakta, sosyalist sistem ve halk kurtuluş
mücadeleleri bunlarla tehdit edilmektedir. İki sistem arasındaki bu
yaşamal mücadelede, ölümün nefesini ensesinde duyan taraf olarak
emperyalizm silahlanmak durumundadır ve zorunludur. Çünkü bu
onun karakteri gereğidir. Tükene her sistem gibi şimdi o da yaşa-
yan, gelişen, serpilen her şeye düşmandır. İnsanlığı toptan imha edecek
ölüm araçları üretmesinin tek nedenide budur.

1917 Ekim ihtilalinde sosyalizm, tüm insanlığa daima bir
umut olan sömürsüz, eşit, kardeşesine bir dünyanın gerçekleştirme
yolunu açmıştır. Ama, böyle bir dünyaya ulaşabilmenin bedelinin
ödenmek zorunda olduğunda yine ortaya koymuştu. Bu özlem-
lerin, bugün tüm bir dünyamızı her zamankinden daha fazla et-
kisi altına aldığı görülmektedir...

Dünya sosyalizmi sürekli büyümekte ve halkların önüne her
tүrlü kölelikten kurtulmuş insanca bir yaşamı yükseltmektedir. Açık-
ki, dünya proleterya ve halkları şimdi böyle bir dünya için sa-
vaşmakta ve emperyalizm ise bu dünyayı karartmaya yönelik plan
ve uygulamalar geliştirmektedir.

Savaşın en sinsi biçimlerden, en alçakça komplolara, en akılalmaz demagogik propagandalara, insanlık dış işkence aletlerinin geliştirilmesine ve insanlığın yok edilmesine yönelik tehdit, şantaj ve uygulamalarda kadar her şeyi kapsamar bu nedenle yadırgatıcı değildir. Ama proletarya ve halklar, sınıfsız, sömürsüz bir toplumla insanlığın kurtuluşunu, dünya barışı ve halkların kardeşçe yaşamını nasıl sağlayacak, vahşetin ve arızın sömürünün önünü nasıl alacaklardır. Bugün emperyalist metropollerde dahil olmak üzere milyonlarca insan bağımsızlık, özgürlük, iş, ekmek ve barış sloganları haykırıyor. Bunun için örgütlenip, mücadele ediyorlar. Dünyamız her anında bir çalkalanmayı yaşıyor. 1917 Ekim ihtilalinin ateşlediği bu tarihsel gelişme, şimdi dünyamızı daha da alevlenen bir yangın halinde sarmış bulunuyor. Ulusal Kurtuluş ve bağımsızlık savaşlarını veren halklar yüzbinlerle ölüme atılmaktadırlar çekinmeyerek, maruz bırakıldıkları her türlü vahşete karşı insanca yaşamının bedelini kanlarıyla ödemeye hazır olduklarını dünyanın her alanında ortaya koyuyorlar...

Kürdistan Halkı da Bağımsızlık Mücadelesini yükseltmekle Leninizmin sadık bir izleyicisi ve koruyucusu olduğunu göstermiştir. Tarihin en eski halklarından olan Kürdistan halkının bağırından doğan ve çağımızın en genç hareketlerinden olan Kürdistan Ulusal Direniş hareketi, Ekim devriminin çağrısına, ülkemizin verdiği en güçlü cevap olarak yükselmektedir. Sosyalizmin alevlerinin hemen yanı başında, ama tarihsel ve toplumsal olarak onun yıllarca çok gerisinde bir konumda yaşayan bu ülke halkı, bugün sosyalizmin çağları kurduğu köprülerle bir çok güçlü inancın daha istemediği bir gelişmeyi yaşıyor. Kürdistan halkı, dünyamız güçlerini kendisi hakkındadır daha düne kadar biçilmiş yargıya rağmen, çağımızın tanık olduğu en zorba bir sömürgecilğe karşı varolma, bağımsız ve özgür yaşamı mücadelesi veriyor. Tarihi, ulusal ve toplumsal niteliklerinden ötürü de, şimdi bu ülke üzerinde yaşanan gelişmeler, dikkatle izlenen bir olgudur...

"Proletarya önderliği" halkımızın kurtuluşu adına ilk adımı attığı gün, gerçekte çağın en büyük yarılışında ortaya koymaktaydı... Ekim devriminin çağrısına, tarihi ve kişiliği inkar edilen bir halk, her türlü olumsuz koşula rağmen tümüyle kendi öz gücüne dayanarak cevap vermektedir... Çağımızın özgür halklarının saygın bir üyesi olma hakkını kullanırken, çağın kendisine karşı tavırını bilmek ve Enternasyonalizmin gereklerinin yerine getirilmesini istemektedir. Bu, her halk gibi Kürdistan halkının da vargeçilmez bir hakkı olsa gerek...

Hakkında bir daha dirilmez hükmünün kesin olduğu ve artık hiç bir gücün bir sorun olarak bile bakma gereğini duymadığı bir dönemde, nasılsa, kendi kendisini üretmesini bilmişse, uğruna yüzlerce partizan kanı dökülen, binlercesi zindanlarda esir tutulan böyle bir mücadelenin, bu aşamadan sonra geleceğe dönük umutları aşık ki daha somuttur ve karartılması olanağı kalmamıştır. Halkımız, köle bir halk olarak onursuzca yok olmaktansa, tüm güç ve olanaklarını seferber edip, gerekirse yüzbinleri bu uğurda feda ederek bağımsız bir yaşamı ulaştırmakta, halkların değil, emperyalizm ve sömürgeciliğin kalbine saplanan bir hançer olmakta kararlıdır... Bu hançer PRK önderliğinde HRK (Kürdistan Kurtuluş Birliği) güçlerinin şanlı 15 Ağustos Atılımıyla Sömürgeci Türk devletinin ve tüm gericiğin tepesine bakıyor gibi inmiştir. Tarihte halkımıza çekirilen acı ve katliamların hesabı bu şanlı mücadeleyle birer birer alınmaktadır. HRK'nin kuruluş ilanı ile birlikte gelişen ve günümüzde görkemli bir zirveye ulaşan bu şanlı mücadele Kürdistan Ulusal Direnişinin, halkımız hakkındaki yargı ne olursa olsun, önü alınamayacak bir mücadelenin yükselmekte olduğunu ortaya koymuştur. Dünyanın karşısında artık, daha düne kadar inkar edilsede, kendisini bir ulusal direniş hareketiyle ve bir bütün olarak Kürdistan halkının etrafında kenetlenip savaşacağı KUKC'si (Kürdistan ulusal Kurtuluş Cephesi) silahı vardır. Bu silahla halkımız haklı savaşını vererek düşmanı hüsrana uğrattacak ve özgür halkların yanında yerini alacaktır...

Evet tarih ve çağ, halkımıza kölelikten başka hiç bir şey vermedi. Adeta tüm gözenekleri tıkanarak halkımızın yaşamına kast edildi. Ama bu halk, yinede yaşadı ve şimdi kendi geleceğini kendisi çizmek istiyor. Bunun saygı duyulmalı ve gerçekler kabul edilmelidir. Geçmişin hatalı yaklaşımları ne olursa olsun, artık yaşanan günümüz ve bir gelecek vardır. Bu noktadan sonra halkımız, Sosyalizm ve Ulusal Kurtuluş güçlerinin, ister ulusal ve isterse uluslararası düzeyde olsun, yetersiz, duyarsız yaklaşımını ve tutumlarını kabul edilmez bulmaktadır...

Halkımız, çağımızın en azgın diktatörlüğü, Sosyalizm ve insanlık düşmanı bir güce karşı ulusal direnişini yükseltmekle, bölge, dünya halklarına ve sosyalizme karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirdiği inancındadır. Şu, çok iyi bilinmelidir ki bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için savaşan Kürdistan halkı, ister sömürgeci Türk ordusunun namulularıyla, ister Avrupa emperyalizminin tergahtlarında, ve isterse ajan-pravaktör ve tasfiyeciler varısıyla dayatılan hiç bir geleceği kabul etmeyecektir. Bu güne kadar, nasıl ki dişi ve tırnağıyla, korkunç olanaksızlıklar içerisinde mücadele etmiş ve bu mücadelesini tüm dünyanın tartışmaktan kaçınmadığı bir noktaya getirmişse, bundan böyle de olanaksızlıklar, engellemeler ve saldırıların boyutları ne olursa olsun zafer çizgisinde ilerlemeye devam edecektir. Halkımızın çağa vereceği tek bir cevap vardır ve o da budur. Yani Yaşasın Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm sloganında somutlaşan mücadele çizgisidir.

Halkımız, devrim kaçkınlığına, reformize, oportünizme, sosyal-şovenizme ve küçük-burjuva milliyetçiliğine karşı en tutarlı eleştirisi de Leninizmin bayrağını elden düşürmeyerek yükselttiği mücadelesiyi yapmaktadır. Burada sadece dayatılan bir gerçek vardır.

68. yılında Ekim ihtilalinin kırmızı şavkı, Kürdistanı kaplamış durumda, Kürdistan şimdi ağır bir kölelik uykusunu yaşamıyor. Sovyet proletaryasının dilinden dünyayı kaplayan bir türküyü eşlik ediyor, onun uğruna savaşıyor. Ekim ihtilalinin 68. yılını, Kürdistan suskun bir kölelik içinde ve onursuzca karşılamıyor; tam tersine yükselttiği onurlu mücadelesinin gururuyla selamlıyor.

- Selam olsun şanlı Ekim ihtilaline!
- Selam olsun Leninizmin yolunda ilerleyen proletarya ve halklara!
- Selam olsun elde silah Bağımsızlık için savaşan Kürdistan halkına!
- Yaşasın LENİNİZM ve proletarya ENTERNASYONALİZMİ!
- Kahrolsun Emperyalizm, Sömürgecilik, Faşizm, Siyonizm ve her türden gericilik!
- YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ PKK!

. Yunanistan'da PKK taraftarları

"Portimizin Ent. doganışmasının sembolü" olan ARNUN direniş 6.6.981
şehitlerimizi 3. yılında saygı ile anıyoruz."

ABD Emp. 'nin yndorması olan genelde ortadoğu halklarının 5 zelde Filistin kur-
tuluş hareketi ile gerici arap halklarının baş belası ısrarlı siyonistlerinin Güney Lübnan
ı işgal hareketi üzerinden tam 3 yıl geçti. Bu saldırı hareketinin başlamasıyla başta Filistin
halkının ulusal kurtuluş hareketinde ve Lübnan ilerici kurtuluş hareketinde, ortadoğu halklarının
mücadele tarihinde önemli tarihi izler bırakmıştır. Bu tarihi dönem noktası Filistin, Lübnan, Kür-
distan halklarının mücadele tarihinde önemli değişim ve gelişmelere yol açmıştır. Başta Kürdis-
tan halkının önce göçü PKK tarihinde önemli bir yer almıştır. Bir grup parti militanının gerek
G. Lübnandaki stratejik bir alanı teşkil eden Arnun kalesi diğer bir adı ile (Selehattin Eyubi)
kalesinde, gerekse G. Lübnanın çeşitli yöreleri olan Nabatiye, Sayda, Sur, Agnail, Helvan, vb. diğer
kentlerde parti militanlarımızın kanları canları pahasına o göre onurlu direniş sergilemeleri
öyle sıradan olacaktır bir olay değildir. Onların bu direniş ruhunu partiye, ülkeye bağlılıklarını dile-
rini bile bilmedikleri bu halkın yanında şehit döşerlerken en son nefeslerinde bile Kahraman İsrail
siyonizmi, yaşıyan Filistin, Lübnan ve Kürdistan halklarının Ent. doganışması hiç bir yenilgiye panığe
kararsızlığa meydan vermeden demeleri, onları M-L'e bağlılıkları onların içinde gördükleri idea-
lojik-politik inançlarının aynı zamanda o göre Kürdistan durumuna bağlılıklarının en iyi göstergesi-
rdir. İsrail siyonizminin saldırı hareketi sırasında en kit olanıklarda, en dar ortamda yanında gün
yana savaşçıları ülkenin coğrafik koşullarını bilmemelerine karşın hiç bir yenilgiye yer vermeden
direnişin en yöcesini sergiledikleri Kürdistan halkına durumuna önöncü partisi PKK en iyi bu
lılıklarını göstererek Kürdistan durumunu ve diğer ortadoğu halklarının mücadelesi ile Prot. ent.'ni
somutlaştırarak odeta iki halk arasında bir köprü kurmuşlardır.

Hele bu dönemde adeta Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin gerek dış dünya gerekse yenibüsmie-
da sıcak savaş halinde olan Filistin, Lübnan ve diğer ortadoğu halklarının Kürdistan gerçekliğini tam anlamı
ile anlamadıkları bir döneme tekabül ettiğinden bu olayın önemini kat kat arttırmaktadır. Kürdistan adeta da
ya ile ilişkileri çok deneye kadar oz odeta bir serum hayatı yaşamaktadır. Bu nedenle bu direniş şehitlerini
zin Kürdistan halkı açısından tarihi bir döneme sahip olan bu seali bağları halkımızın dünya ilerici insanlığı
ve halkları ile kurduğu bu sursılmaz dostluğu daha iyi kavramak için ent. doganışma ve küçük burjuazinin
mücadele rezaletini görmek gerekir. Bilindiği gibi 1980 başlarında geldiği Kuzey batı Kürdistan'daki sö-
mürgeci Türk Kapitalizminin bunalımının en üst aşumaya çıktığı, sınıf ayrışmasının hızla büyüdüğü ulu-
sal kurtuluş bilincin önemli oranda gelişmeler kaydettiği yıldır. Bunun paralelinde Modern ulusal kur-
tuluş hareketinin önemli gelişmeler gösterdiği Kürdistanın diğer parçalarında gerek Doğu gerek gü-
ney Kürdistan'da mücadelelerin yoğunluk kazandığı yıllardır. Diğer taraftan Türkiye Devrimci Demok-
rat hareketinin önemli alanda büyüdüğü, kısacası tüm bunların fontına varan sömürgeci TC bur-
juvazisi Kuzeybatı Kürdistan'da gelişen muhalefeti bastırmak için askeri faşist bir diktatörlük ile ta-
mamlamak isteyerek 12 Eylül faşist darbesi ile devrimci ve Kürdistan halkı üzerinde omansız bir
teröre girişmiştir. TC burjuvazisi eski deneyim tecrübelerini PKK üzerinde uygulamak için çok çaba
göstermişse de başarılı olamamıştır. Nasilki bir zamanların sözumona onların değimi ile ilerici M.K. Paşa
TKP'ye yönelttiği saldırılarla TKP'yi eysaltırmışsa, Nasilki TKP'nin 17 devrimci kadrosuna nasıl bir
cipıda imha etmişse, daha sonra kalanlarla ilerici M.K. Paşanın erdiği sınırlar içinde dolanıp durmuş-
lardır. Türkiye devrim tarihine baktığımızda TC burjuvazisinin her saldırı döneminden sonra Türkiye salınan
başta TKP olmak üzere doğu ve batı Avrupa'ya yönelik muhalefat hayatına yaşamalarını sürrettiği
lemişlerdir. Devamlı olarak çözüme yazılmaya yönelik oldukları, çıkışlarından gönömöze kadar
bu anlayışlarını sürdürerek bu iş kendileri ile de sınırlı tutmayarak başta güçlerinde yanında olacak
odeta bunu getirtmeye yönelik faaliyetlere hız vermişlerdir. Örneğin gönömöze liderliğini göptik
ları (Sol Birlik) TKP'yi bir bu konuda fazla yedirmiyoruz. Çünkü bu güç gerekitti hadi terakki
mücadelesinin gerekse şevket süreyga aydemirin terbiyeleri ile büyüdüğülerinden gerekse 1977'de
M.N. Tüzün tüm parti gizli afişlerini bir çuvala doldurup 7. Şubenin yolunu tutması gibi oromışır
niz işte geldim diyerek TC burjuvazisine teslim olması TKP'nin devrim anlayışının en iyi göster-
gileridir. i.T. Cenazeti nasıl ki o dönemde Paris'in en lüks şatolarında nargile sefahati sürdürür ise
de gönömöze TKP de doğu ve batı Avrupada Sosyalist sistemin proleter yosimin alın teri olan da-
naklarla sürdürüyor. Bunlarla sınırlı kalmıyarak donkşatların gel değirmenleri ile mücadelesi mäs-
sali iktisat ve körsö politikacıları gibi gönömöze çekelci burjuvazinin fenatik temsilcisi Cunta

nin atadığı memurlardan oluştuğu parti olan DYP' sini alıyıp pulıyıp kitlelere alternatif olarak gösteriyorlar. Bazılarında günümüzde şartlar değişmiştir, örgütlerimizi Avrupa'ya göre ayarlamalıyız, örgüt içi geniş demokrasi tenehleri ile birdiği doğru devrimci demokrasinin göz loşmasına göz yummak tadır. Bunların amaçları devrimci mücadeleği tıvıye etmektir. Diğer gundan kimileri de bir qazanoz bir teksir makinası ile birde daktilo bularak yanları na birkaç kafa denginde olarak kendilerini Avrupa'nın çeşitli kethlerinde örgüt ilan etmek tedirler. İse yeniden başlamak gerekir, Kürdistanın sosya-etenomik yapısını geniden taktıl etmek gerekir demektedirler. Bu oskersiz genarellere bir Grft sözümüz var. Günaydin beyler Sene 1985 Kürdistan Türkiye mücadelesi yillor önce vardı, sizler bu işte yenimisiniz yoksa yenim farkına vardınız daha önceleri nerdeydiniz. Bu oskersiz genareller Şunun farkındamıdır Türkiye ve Kürdistan'da envayi çeşit örgüt parti mevcut tüm bunların hepside mi küçük burjuva zıği temsil ediyorlardımı, yalınız sizler oskersiz genareller proletaryayı temsil ediyorsonuz. Bugün sizlere en yakın görüşte bir örgüte katılında Çalışmalarınızı sürdürön yalınız genarellik yapmaksızın. Ama sizin amacınız devrimci mücadeleği yürütmek yerine karalamak camurat mak engellemektir. Bu çalışma tarzınız sizlerin o milliyetçi reformist kört küçük burjuva konumunuzdan gelmektedir. Sizler alışksınız barda gömlek giyip lacivert kiravat taktıp siyah avukat şantalarının ve cöbbesini giyip dairelerde veya bürolarda ona buna genarellik siyahmaya alışksınız. Milliyetçi kört küçük burjuva çeireleri faaliyet alanlarını bunlarla si nirlili tutmayarak 5 Haziran 1982'deki İsrail siyonizminin göney Lübnan'a Filistin halkına karşı yaptığı saldırıda Filistin halkının yanında ent. dayanışmayı göstererek kanlarının son damlasına kadar direnişlerini sergileyen PKK militanlarını unutup PKK Filistin 'den kaçtı diyecek kadar ulalmaktadırlar. Milliyetçi reformist kört küçük burjuvazisi bun dan önce atamagınca bu kez de PKK'yı Dünya ilerici kamu ayunda terörist mucereci göstermeye çalışarak bunlar olmazsa sizler sizinle daha iyi anlaşırz diyerek Avrupa'da Sosyal Demokrat Çeirelere dent yonmaktadırlar. Bizler Kürdistan ulusal sorununu sanış qıl goldan gömeğe taraftarız bizzat sizlerin aracılığı ile fakat bu teröristler (PKK) bizlere hiç tat vermiyor diyerek Avrupa Sosyal Demokratların önünde seşdege yutmaktadır. amaçları direniş ağızısını savunan PKK'yı kendileri gibi uysallaştırmak, Kürdistan devri mini tıvıye etmek, PKK'yı tıvıyeğe genelrk çalışmalar rcine sokmaktır. Ne pahasına olursa olsun Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü göcü PKK tüm Kürdistan şehit lerinin anısını sürekli hafızasında taze tutarak onların inanmış oldukları kutsal Kür distan devrimini gerçekleştirme uğrunda mücadelesini alabildiğine tüm zorluklara roğ men sürdürecektir.

5 Haziran 1982'deki 10 PKK militanının direniş geleneğinin devrimci inançlarına ent. dayanışmalarına PKK'nın şehit düşen gıdışlarının anısına sürekli bağlı ka larak onların direniş geleneğini bizzat Kürdistan devriminin pratigine uygulayarak 15 Ağustos direniş eylemlerini Kürdistan'da sergileyerek Türk sömürgesi faşist diktatörlüğe nö çıkmaza sokarak dünya devrimci ilerici güçlerine devrim şehitlerinin anısını nasıl sahip çıkması gerektiğini göstermiştir.

- Arın şehitleri möc. ediyor.
- Yaşasın prl-ent.
- Yaşasın Filistin ve Kür. halkının ent. dayanışması
- Yaşasın Kür. ulusal kurtuluş Çapheşi
- Kah. Sömürgencilik ve emp.
- Kah. Siyonizm ve arap gericiği

— Kah. emp. Sömürgencilik ve siyonizm
— Kah. Türk Sömürgesi faşist dikt.

PKK taraftarları

Lavrov'da payı
oridi metin

Ç A Ğ R I

DEVİRİMCİ DEMOKRAT KAMUOYUNA

Enver Ata (Ali) 20 Haziran 1984 çarşamba günü İsveç'in Upsala kentinde PKK adındaki cinayet şebekesi tarafından canice katledildi.

Enver Ata (Ali) 1974 yılında bu örgüte girdi ve çeşitli düzeylerde sorumlu görevler aldı. Cuntadan 6-7 ay önce tutuklanarak 3 ay işkenceden geçirildi. Polis tarafından ölü diye Diyarbakır çöplüğüne atıldı. Diyarbakır Belediye temizlik işçileri tarafından bulunarak hayatı kurtarıldı. Yurtdışında, Almanya ve İsveç'te bu örgütün sorumluluğunu yürüttü. Uzun bir dönemden beri bu örgütte baş gösteren görüş ayrılıkları sonucu oda bir çokları gibi örgütle olan bağlarını kopardı. PKK adındaki Apo'cu örgüt çöküşünü engellemek, örgüte muhalefet eden herkesi susturmak için kaba kuvvete ve zora baş vurdu. Serxwebun'un sayfalarında herkesi tehdit eden yazılar yayınlandı. Bilindiği gibi örgütle görüş ayrılıkları olan MK üyesi Resul ve dört bayan uzun bir dönemden beri bu örgütün zoraki "misafirleridirler". Baki Karer ve 20 arkadaşı başka bir bölgede yine aynı şekilde bu örgüt tarafından tutukludurlar. Bu insanların hayatta olup olmadıkları bile bilinmemektedir.

Resul'un kurtarmak isteyen akrabaları Almanya'da tehdit edilmektedirler. Örgütten ayrılan Mehmet Bingöl, 29 Mayıs'ta Mainz'de kaçırılarak öldürülmek istendi, ancak ellerinden tesadüfen kurtarılabildi. PKK adındaki bu karanlık örgüt tarafından işlenen bu cinayet ve kaba tehditler yeni değildir. Onlar ülkede de aynı yöntemleri devrimci ve yurtseverlere karşı kullanıyorlardı, şimdi de aynı yöntemleri örgüt içi muhalefeti ve görüş ayrılıklarını gidermek için kullanmaktalar. Bu tutum ve davranışlar hiçte nedensiz değildir. Onlar yok oluşlarını önlemek için ellerinden ne geliyorsa yapmaktadırlar. Kaba kuvvet ve cinayet ellerinde kalan son silahtır. Bu örgüt düşünce ayrılıklarını "davadan döneni vur!" misali terörle önlemek istiyor. Bu devrimci bir örgütün yöntemi olamaz. Devrimcilerin örgütsel birliği gönüllü bir birliktir. Ve bu zorla oluşturulamaz. Bir örgüte insanlar nasıl özgür iradeleriyle giriyorlarsa, öyle de ayrılabilirdirler. Bundan daha uygar bir şeyde olamaz.

Bugün PKK adlı Apocu örgütten ayrıldığı için tutuklu olan ve olmayan, ayrılmak isteyen bir çok insanın yaşamı tehlikeydedir. Bu tür yöntemlerin devrimcilik, yurtseverlik ve demokratlıkla uzaktan yakından bir ilişkisi yoktur. Olsa olsa bu cuntanın ve onun gizli servislerinin karanlık amaçlarına hizmet eder. Devrimci ve yurtseverleri "terörist" ilan eden cuntacıların ekmeğine yağ sürer.

Biz aşağıda imzası bulunan örgütler, Tüm demokratları, yurtseverleri ve halklarımızı PKK adlı bu cinayet örgütüne karşı aktif bir tutum takınmaya onların yurtsever kanı dökmelerine karşı çıkmaya, insanlıkla bağdaşmayan bu yöntemleri uygulayan bu cinayet örgütüyle tüm insani ilişkilerini dahi koparmaya çağırıyoruz.

Yeni cinayetlerin önlenmesi, tutuklu insanların kurtarılması için bu örgüte üye olan dürüst ve iyi niyetli insanlara, sempatanlara, bu örgütle bağlarını koparmış insanları ve tüm devrimci demokratik kamu oyunu devrimci ve yurtsever güçlere zarar veren bu tür cinayetlere karşı aktif tavır takınmaya çağırıyoruz.

Upsala Türk ve Kürt halkıyla Dayanışma Kom.

İSTİB,

Dayanışma Derneği ,

Stockholm Kürt Derneği,

İsveç Kürdistan Dernekleri Federasyonu

Kurdistan Kultur Center,

25.6.1984/STOCKHOLM

FAŞİST CUNTAYI PROTESTO YÜRÜYÜŞÜNE KATIL

12. Eylül 1980'da işbaşına gelen faşist cunta 4. Yılını doldurdu. Geride kalan yıllar, Türk ve Kürt halkı açısından zulüm, zorbalık, açlık ve sefalet içinde geçti. Buna mukabil Tekelci-Türk burjuvazisi ekonomik ve siyasal gücünü büyüttü, halka saldırıda önemli mesafeler katetti.

Faşizmi kurumlaştırmak için işe koşulan cunta, mantığına sığmayan kuruluş ve örgütleri kapattı, takibata uğrattı. Sayıları yüzbinlere varan devrimci ve yurtseveri işkenceden geçirdi. Tutukladı. Ağır hapis ve idam cezalarına çarptırdı. Bine yakın devrimci, yurtsever insanımızı işkencede, sokakta, dağda katletti. Grev ve toplu sözleşme hakkı yok edildi. Sürekli zamlar ve enflasyon karşısında sabit tutulan ücretler yüzünden işçiler, köylüler, emekçi halk açlıkla yüzyüze geldi.

Faşist cunta, Türkiye Cumhuriyetinin 1920'den beri Kürdistan'da yürürlükte tuttuğu katliam, sürgün, asimilasyon politikasını hızlandırdı. Son 4 yıl içinde Kürdistan'da aranmadık köy, tek, tek yada toplu işkence görmeyen insan kalmadı diyebiliriz. Bu arama ve operasyonlarda halkın onuruyla oynandı. Kıymetli mal varlığı çapulculara yaraşır tarzda gasp ve talan edildi.

Azginca savaş esirlerimize saldırarak onların şahsında halkımızın bağımsız ve özgür yaşam istemini yoketmek istedi. Dışarda olduğu gibi cezaevleri ve mahkemelerde başta P.K.K-M.K. Üyeleri M. Doğan, M. Hayri Durmuş, K. Pir ve onlarca yoldaşımız yaşamları pahasına Türk devletinin iğrenç hesaplarını boşa çıkartarak, mücadeleyi sürekli kılmasını başardılar. Halkımızın bağımsız ve özgür yaşam arzusunu vazgeçilmez güçlü bir direnme savaşına ulaştırdılar.

Halkımız bugün partisinin önderliğinde 15 Ağustosta görüldüğü gibi daha geniş daha yaygın bir tarzda sömürgeciliğe karşı ulusal-demokratik hakları uğruna savaşmaktadır. Bu aynı zamanda halkımızın, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış yolunda ilerleyen dünya halklarına uzattığı dostluk elidir.

Faşist cuntanın 5. Yıldönümünde, cuntanın halklarımıza uyguladığı zulmü protesto etmek, Kürdistan'da yükselen ulusal direniş mücadelesini desteklemek için dayanışmayı yükseltelim.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SÖMÜRGEÇİLİK
KAHROLSUN FAŞİST CUNTA
YAŞASIN 15 AĞUSTOS DİRENİŞ RUHU
YAŞASIN PROLETERYA ENTERNASYONALİZMİ

GÜN: 15 EYLÜL 1984, CUMARTESİ
YER: MEHRİNGDAMM
SAAT: II'DE

SERXEBÛN SEMPATİZANLARI-BERLİN, AKSA, SOKSA, PFLP, ISO (İRAN HALKIN FEDAİLERİ GERİLLA ÖRGÜTÜ)

KAMUOYUNA AÇIKLAMA

Basına ve devrimci kamuoyuna yansıyan bir habere göre, 20 Haziran 1984 günü İsveç'in Upsalla kentinde, Enver Ata adındaki Kürdistan'lı bir yurtsever öldürüldü. Öldüren, İsveç polisi tarafından yakalandı. Edinilen bilgilere göre; sanık, polise verdiği ifade de PKK'lı olduğunu ve Partisinin verdiği emirle PKK'dan ayrılan Enver Ata'yı öldürdüğünü açıkladı.

Olay ve bu olayın ardındaki anlayış, bizce çok ciddi olarak ele alınmayı gerektirecek kadar vahimdir.

Bugüne kadar gerek sol içi ayrılıklarda gerekse örgüt içi sorunların çözümünde baskı ve şiddet unsurunun kullanılması, sorunların çatışmalarla çözülmeye çalışılması neredeyse bir gelenek haline almıştır. Siyasi yetersizliğin ve en küçük bir farklı düşünme eğilimine karşı tahammülsüzlüğün bir ürünü olan bu anlayış toptan yokedilebilmelidir. Gerek örgüt içi, gerekse örgütler arası siyasal sorunlar sosyalist demokrasi anlayışının gereği, açık siyasal tartışma ve ideolojik mücadele ile çözüme ulaştırılmalıdır. Yayın politikalarında kullanılan saldırgan ve tahrik edici bir dilin de bu eğilim ve anlayışlara hizmet ettiği, körüklediği açıktır.

Artık olumsuzluğu ve yanlışlığı tartışılmayacak kadar açık olan bu gibi eğilimlere ve yanlış anlayışlara karşı bugün ciddi bir mücadele verilmelidir.

Devrimci bir örgüt, kendi saflarından ayrılanlara ya da başka saflardaki unsurlara karşı şiddet kullanarak varlığını koruyamaz, bu tür yöntemlerle sorunlarını aşamaz. Devrimci mücadelede ya da bir örgütte yer almak gönüllülük temelinde dayanır. Baskı, korku ve yıldırma yöntemleriyle insanları devrimci harekette, örgütsel yapı içinde tutmak hiç bir olumlu sonuç vermez. Tersine pasifliği, çürümeyi ve devrimci değerlerin yıpranmasını daha da hızlandırır.

Yaşanılan bunca deneyden sonra, devrimciler arasındaki ilişkilerde şiddet kullanılması haklı görmek, geçmişten yeterli ders alınmamasının göstergesidir.

Hangi biçimde olursa olsun, şiddetli örgüt içi ya da örgütler arası sorunlarda bir çözüm yöntemi olarak kullanmak Avrupa'daki mücadelemizi de yakından ilgilendirmektedir. Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki devrimci mücadele ile dayanışma hareketi cuntanın işkencelerini, katliamlarını, idamlarını ve her türden zorbalığını teşhir etmeye çalışırken, bu tür olayların meydana gelmesi mücadelemize sekte vuruyor. Cuntanın demagogilerine ve devrimcilerin Avrupa kamuoyunda tecrit edilmesine zemin hazırlıyor. Bu tür olaylar cuntanın Avrupa'daki devrimcilere karşı yapmayı planladığı bilinen saldırı ve provakasyon eylemlerine de ortam hazırlıyor. Ayrıca gerici hükümetlerin o ülkelerde çalışma yürüten demokratik örgütlere karşı daha sistemli bir baskı ve yasaklamalar uygulamasına da olanaklar tanıyor.

- İsveç'te Enver Ata'nın öldürülmesini,
- Devrimciler arasında kesinlikle şiddetin kullanılmaması gereken bir yöntem olduğunu,
- Olayın haklılığının savunulması kesinlikle mahkûm edilmesi gereken tehlikeli bir anlayış ve
- Avrupa'daki dayanışma hareketine karşı ciddi bir sorumsuzluk olarak görüyor ve nefretle kınıyoruz.

Birlik Yolu

Denge Komal

FİDEF

GERÇEK-AK

KKDK

KOÇ-KAK

KOMKAR

Kurdkom

Kürdistanlı Devrimciler Tekoşin Taraftarları

12 Eylül Faşist Cuntasını Protesto Mitingine En Geniş Katılımı Sağlayalım!

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE'Lİ EMEKÇİLER!

4 yıldır kan, zulüm ve sömürü altında yaşamı halklarımız için çekilmez kılan askeri-faşist cuntayı lanetlemek; mücadelede birlik ve kararlılığımızı göstermek, direnişin ortak sesini yükseltmek için miting alanlarında hep bir ağızdan ortak sloganlarımızı haykıralım.

Sömürgeci-faşist cunta, halklarımızın büyüyen kin ve öfkesini bastırmak için amansızca saldırıyor. Soygun, talan ve hergün artan fiyatlarla son lokmamızı da elimizden alıyor. Emekçi kitleler açlığa, halklarımız çekilmez bir yaşama mahkum edilmiş durumda.

Cezaevlerinde, işkence ve katliam sonucu devrimci, demokrat ve yurtseverler katlediliyor, yeni yeni idam sehpaları hazırlanıyor. Faşist ordu emperyalist efendileri tarafından yeni katliam ve işgaller için hazırlanıyor. Devrimci güçler ve örgütler, yoğun bir saldırıyla karşı karşıya.

Askeri-faşist cunta, kanlı egemenliğini sürdürmek için, bir yandan soygun ve talanı artırırken, diğer yandan da kanlı saldırı planlarını hayata geçirmeye çalışıyor. Bütün bunların yanı sıra, devrimi tasfiye için ajan ve provakatörler devreye sokulup, devrim saflarında bozgunculuk yaratılmak isteniyor. Bu saldırıların merkezinde ise, her türlü alçakça komploya rağmen, direnişi yükselten Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi ve öncüsü PKK yer alıyor.

Sömürgeciler ve emperyalistlerin yanı sıra; devrimden korkan küçük-burjuvalar da tüm maskelerini atarak devrime saldırmayı önlerindeki tek görev olarak görüyorlar. Sosyal-şovenizm, reformist Kürt küçük-burjuva milliyetçiliği bir kez daha direniş karşısında birleşmiş durumdadır. Saflar giderek belirginleşiyor.

Bir yanda PKK'nin önderlik ettiği devrim, diğer yanda karşı-devrim ve onunla uzlaşma yolları arayan sosyal-şovenizm ve Kürt küçük-burjuva reformizmi.

Kürdistan'da, PKK önderliğinde yükselen direniş mücadelesi, şimdi tüm Kürdistanlıları direnişe çağırıyor. PKK'nin Ulusal Kurtuluş Birlikleri, eylemleriyle faşist-sömürgeciliği can evinden vurdular. Konulan eylemler, yeni bir dönemin ilanı oldu. Bu, tüm Kürdistan halkının ulusal bağımsızlığı için bütün gücü ile savaşa kalkacağına ilan edildiği eylemlerdir. Türkiye halkına, faşist cuntaya karşı birlik ve mücadele elinin bir kez daha uzatıldığı eylemlerdir.

12 Eylül faşist cuntasının, 4. yıl dönümü, Kürdistan'da halkımızın silahlı birliklerinin patlayan namlularıyla karşılandı. Duyulan bu silah sesleri, gelecek günlerin artık dışı dış bir hesaplaşmanın yaşanacağı anlar olduğunu haber veriyor. Halklarımızın 4 yıldır çektiği acıların hesabının birer birer sorulacağını haber veriyor.

Kürdistanlı emekçiler; ülkemizde yükselen bu sese biz de cevap verelim. Toplanacağımız miting alanında desteğimizi ve coşkun birliğimizi gösterelim. Nerede olursak olalım, her türlü saldırıya karşı öncümüzü koruyacağımızı, sloganlarımızla haykıralım.

Türkiyeli emekçiler; Kürdistan'da yükselen bu mücadeleye omuz verelim. Birleşen ellerimizin bizleri güçlendireceğini bilerek, saldırılara ortak olarak göğüs gerelim. Bizleri, en sinsi amaçlarla bölmek isteyen sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin, çirkin amaçlarını, miting alanlarında yükselen ortak sesimizle boşa çıkaralım.

*** Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Halklarının Faşizme Karşı Direniş Mücadelesi!**

*** Yaşasın Kürdistan Ulusal Demokratik Mücadelesi!**

*** Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Cunta!**

29.8.1984

SERXWEBÜN

Tarih:
Saat:
Yer:

15 EYLÜL 1984

13.00'te.

MALİEVELD - (Central İstasyonun karşısı)

Ey Kürdistan halkının evlatları

Ey Orta-doğu ve dünya ~~iberici~~,devrimci,yurt-sever güçleri;

Halkımız yüzyıllardan beri yoğun bir baskı,sömürü ve köleci uygulamalara maruz bırakılarak,ulusal varlığı silinmek istenilmektedir.Binlercesi evlerini terketti,binlercesi zindalara tıkatıldı,binlercesi de kaçmış aranılmaktadır. **E**

Ey halkımızın evlatları !

Halkımız varlığını korumak için mücadele verirken,bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi-sürecinde,bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz gelişip güçleniyor.Halkımız devrimci proletaryanın ideolojisi ışığı altında sömürgeci faşistlerden kurtulma mücadelesi veriyor.Faşist cunta tarafından temsil edilen Türkiye kapitalizmine karşı halkımız PKK'nin öncülüğünde pratik eyleme geçerek uzun bir halk savaşına başlamış.PKK'nin başlattığı bu kesintisiz süreç Orta-doğunun en güçlü kalesi olan sömürgeci faşist cuntaya darbe üstüne darbe ver indirmektedir.Bu mücadele,sadece Türk faşist genarellerini telaş ve paniğe salmadı.Teslimiyeti seçen reformist,oportünist ve sosyal şövenlerde paniğe kapıldı.Bu güçler ve onların temsilcisi IKP'nin telaş ve korkuları nedenidir?

Onların korkuları; ellerindeki mevkileri kaçırmaktır.Onların bu korku ve panikleri,özellikle proleter ideoloji Kürdistan sahasına girdikten sonra daha da arttı.Özellikle,bu ideoloji sayesinde,Kürdistan pratiğinde,değişik sınıf ve çevreleri bağımsız,birleşik demokratik Kürdistan'dan çıkarı olanları bir araya getirdik.Halkımızın bu dönemde PKK öncülüğünde bir kurtuluş savaşı açması için ayağa kalktığı sırada; işbirlikçi kiralık çeteler,halkımızın başlattığı bu mücadelenin devrimci dalgaları önüne engel olarak dikilmeye başladılar.

Ey Kürdistan halkının evlatları !

Irak Komünist Partisi,PKK'nin sekiz militanını katlemekle gayri insani ve çirkin bir işe başlamış.PKK'nin sekiz militanının katledilmesi öyle bir önemde gerçekleştirildi ki,partilerinin kendilerine verdiği bir görevi yerine getirmek için daha önce hazırlanan bir plan çerçevesinde pusuya düşürüldüler.Bu planın amacı; Kürdistan'daki devrimci mücadeleye düşük yaptırmaktı.Böylece devrimlerini halkımızın öncülerinin kanına buladılar.Bundan da daha çirkin iki örnekte var.

Bu yoldaşlardan beş tanesini esir aldıktan sonra,kafalarından teker teker kurşuna dizdiler.-Eğer yanılmıyorsak-! Bunlar bu yöntemleriyle ,ABD emperyalizminin vietnamdaki uygulamalarının,Somoza ~~vaxxExxExxExxExxExxExx~~ nin Elkaraguada gazetecilere karşı uyguladıkları yolu tuttular.Somoza ve ABD emperyalizminin işledikleri cinayetler,o günden beri tüm dünyada vahşiliklerini kanlı tutmaktadır.

Şimdi soruyoruz;Irak Komünist Partisi devrimcileri katletmekteki bu vahşi yöntemleri kimlerden öğrenmiş? Tarihte hangi enternasyonalist güçten öğrenmişler.Yine soruyoruz:IKP,niçin Kürdistan'daki devrimci eylemleri durdurmak istiyor?Niye bu "mukaddes"eylemlerini Irak faşist yönetimine karşı yapmıyorlar?Türk faşist yönetimine karşı savaşan devrimci bir gücü hedef seçmeleri nasıl izah edebilirler?

Nasıl Türkiye'nin iç işlerine karışabilirler?Acaba,Türk faşist yönetimi ile ortak sınıfsal çıkarları mı vardır? Bu "erkekliklerini" Irak faşist yönetimine yöneltebilirler mi?Bu şekilde mi enternasyonalizm için mücadele edecekler? Yoksa sosyal Demokrasi,kürdistan halkının başlattığı mücadeleye karşı dursun,Sosyal Demokrasinin istemlerini gerçekleştirsin diye onu mu görevlendirmiş? Bu şekilde mi yüce Marksizm-Leninizm ideolojisine sadık davranacaklar?

IKP'ye defalarca sormak hakkımızdır.Biz IKP'nin kuyrukçusu siyasal güçlere soruyoruz.Onlar ki kendilerini devrimci demokrat gösteriyorlar.Bu güçlerdi bir hainin öldürülmesi üzerine kahvelerde fırtınalar kopardılar.Oysa ki sekiz PKK militanının öldürülmesi üzerinde hiç durmadılar.Bu sessizlik halkımızca anlaşılan şeylerdir.

Ey devrimci yurt-sever güçler !

IKP ve onun kuyrukçularının yaptıkları halkımızca kınanmaktadır.Sizlerde bu yapılanlar karşısında eli kolu bağlı kalmamanızı istiyoruz.Emperyalist kapitalizmin işine yarayan bu uygulamaların karşısında ilkeli tavır almalıyız.Bu cürümlerin karşısında durmak her devrimcinin,her yurt-severin görevi olduğuna inanıyoruz.

cadir. E

Ey halkımızın evlatları !

Halkımız varlığını korumak için mücadele verirken, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi sürecinde, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz gelişip güçleniyor. Halkımız devrimci proletaryanın ideolojisi ışığı altında sömürgeci faşistlerden kurtulma mücadelesi veriyor. Faşist cunta tarafından temsil edilen Türkiye kapitalizmine karşı halkımız PKK'nin öncülüğünde pratik eyleme geçerek uzun bir halk savaşına başlamış. PKK'nin başlattığı bu kesintisiz süreç orta-doğunun en güçlü kalesi olan sömürgeci faşist cuntaya darbe üstüne darbe vermektedir. Bu mücadele, sadece Türk faşist genarellerini telaş ve paniğe sokmadı. Reformist, oportünist ve sosyal şövenlerde paniğe kapıldı. Bu güçler ve onların temsilcisi IKP'nin telaş ve korkuları neden olur?

Onların korkuları; ellerindeki mevkileri kaçırmaktır. Onların bu korku ve panikleri, özellikle proleter ideoloji Kürdistan sahasına girdikten sonra daha da arttı. Özellikle, bu ideoloji sayesinde, Kürdistan pratiğinde, değişik sınıflar ve çevreleri bağımsız, birleşik demokratik Kürdistan'dan çıkarı olanları bir araya getirdik. Halkımızın bu dönemde PKK öncülüğünde bir kurtuluş savaşı açması için ayağa kalktığı sırada; işbirlikçi kiralık çeteler, halkımızın başlattığı bu mücadelenin devrimci dalgaları önüne engel olarak dikilmeye başladılar.

Ey Kürdistan halkının evlatları !

Irak Komünist Partisi, PKK'nin sekiz militanını katletmekle gayri insani ve çirkin bir işe başlamış. PKK'nin sekiz militanının katledilmesi öyle bir dönemde gerçekleştirildi ki, partilerinin kendilerine verdiği bir görevi yerine getirmek için daha önce hazırlanan bir plan çerçevesinde pusuya düşürüldüler. Bu planın amacı; Kürdistan'daki devrimci mücadeleye düşük yaptırmaktı. Böylece devrimcileri halkımızın öncülerinin kanına buladılar. Bundan da daha çirkin iki nokta var.

Bu yoldaşlardan beş tanesini esir aldıktan sonra, kafalarından teker teker kurşuna dizdiler. -Eğer yanılmıyorsak-! Bunlar bu yöntemleriyle, ABD emperyalizminin vietnamdaki uygulamalarının, Somoza ve Somoza'nın karaguada gazetecilere karşı uyguladıkları yolu tuttular. Somoza ve ABD emperyalizminin işledikleri cinayetler, o günden beri tüm dünyada vahşiliklerini kanlı tutmaktadır.

Şimdi soruyoruz; Irak Komünist Partisi devrimcileri katletmekteki bu çirkin yöntemleri kimlerden öğrenmiş? Tarihte hangi enternasyonalist güçten öğrenmişler. Yine soruyoruz: IKP, niçin Kürdistan'daki devrimci eylemleri durdurmak istiyor? Niye bu "mukaddes" eylemlerini Irak faşist yönetimine karşı yapmıyorlar? Türk faşist yönetimine karşı savaşan devrimci bir gücü hedef seçmeleri nasıl izah edebilirler?

Nasıl Türkiye'nin iç işlerine karışabilirler? Acaba, Türk faşist yönetimi ile ortak sınıfsal çıkarları mı vardır? Bu "erkekliklerini" Irak faşist yönetimine yöneltebilirler mi? Bu şekilde mi enternasyonalizm için mücadele edecekler? Yoksa sosyal Demokrasi, Kürdistan halkının başlattığı mücadeleye karşı dursun, Sosyal Demokrasinin istemlerini gerçekleştirsin diye onu mu gövlendirmiş? Bu şekilde mi yüce Marksizm-Leninizm ideolojisine sadık davranacaklar?

IKP'ye defalarca sormak hakkımızdır. Biz IKP'nin kuyrukçusu siyasal güçlere soruyoruz. Onlar ki kendilerini devrimci demokrat gösteriyorlar. Bu güçlerdi bir hainin öldürülmesi üzerine kahvelerde fırtınalar kopardılar. Oysa ki sekiz PKK militanının öldürülmesi üzerinde hiç durmadılar. Bu sessizlik halkımızca anlaşılan şeylerdir.

Ey devrimci yurt-sever güçler !

IKP ve onun kuyrukçularının yaptıkları halkımızca kinanmaktadır. Sizlerde bu yapılanlar karşısında eli kolu bağlı kalmamanızı istiyoruz. Emperyalist kapitalizmin işine yarayan bu uygulamaların karşısında ilkeli tavır almaz. Bu cürümlerin karşısında durmak her devrimcinin, her yurt-severin görevi olduğuna inanıyoruz.

Biz de, her yurt-sever gibi, IKP ve destekleyicilerinin PKK kadrolarına bu çirkef cinayetlerini nefretle kınıyoruz. Kendi konumumuz da, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük davasının yanındayız.

Biz inanıyoruz ki, IKP halkımızın yüce davasına karşı yaptıklarıyla, katletmektedir, ve kafasından gayri bir şey kırmayacaktır. Halkımızın mücadelesi önünde ne kadar engel olursa olsun durmayacaktır.

- Yaşasın halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin ilerleyişi
- Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi
- Yaşasın dünya ulusal kurtuluş hareketleri
- Kahrolsun Komplocular, Faşistler ve Emperyalistler

KÜRDİSTAN YURTSEVERLERİ

MAYIS 1985

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

KÜRDİSTAN'LI İŞÇİLERE!

Halkımız tarih boyunca sayısız işgal, istila ve sömürgecilik hareketlerine uğramış olmasına rağmen varlığını şanlı direnmelerle bugüne kadar devam ettirdiği gibi, bugün ise yüzyılların verdiği bağımsız ve özgür yaşam istemi ile gün geçtikçe çöken ve kokuşan emperyalizmin desteğindeki sömürgeci güçlere karşı başlattığı modern ulusal kurtuluş mücadelesine her geçen gün yeni mevziler kazandırarak ilerletmektedir.

Türkiye halkının geliştirdiği demokratik iktidar kavgası ile Kürdistan halkının geliştirdiği bağımsızlık mücadelesi ve bunun yanı sıra kapitalist-emperyalist sistemin genelde girdiği kriz neticesinde, Türk burjuvazisinin ekonomik girdi ve çıktılarına karşılıyamaması, ithalatın ihracattan gün geçtikçe dahada fazlalaşması, enflasyonun %200'e varması, faizlik dış borç haddinin 20 milyar doları aşması, işsizler ordusunun sürekli fazlalaşması, montaja dayalı sanayisinin iflasla karşı karşıya gelmesi, bölge çıkarları yüzünden Irakla arasının her geçen gün açılması, destekçisi olan emperyalizmin; İran'da şahlığın yıkılması, CENTO'nun dağılması, ve Afganistan'daki gelişmelerle, Orta-Doğuda büyük darbeler yemesi, artık içinden çıkamıyacağı ve kesin yok oluşunu getirecek sürecin içine girdiğini göstermektedir.

Türk sömürgeci burjuvazisi. içine girdiği bu çıkmazdan kurtulmak, "misakimillide" "istikrar" sağlamak için. Kürdistan halkı üzerindeki baskı, sömürü ve katliamlarını geçmişine layık bir şekilde dahada katmerli olarak sürdürmektedir. Her ne kadar geçmiş dönemlerden daha yoğun sömürü, işkence ve katliamlara maruz kalmamıza rağmen, ülkemiz bugüne kadar görülmemiş bir şekilde devrim dönemini yaşamaktadır.

DEVRİMCİ, DEMOKRAT, YURTSEVER İŞÇİ KARDEŞLERİMİZ!

Türk sömürgeci güçlerinin ülkemiz üzerindeki bugüne kadarki oynadığı oyunları, bugün daha ince yöntemlerle devam ettirmektedir. Bunun içinde emperyalizmin orta-doğuda'ki ön karakolluk görevini dahada güçlü yüklenirken bir yandanda yeni zorunlu iskan politikasını uygulamakta, zaten açlık ve yokluk içerisinde bulunan Kürdistan halkını, avrupa ve arap ülkelerine göçü teşvik ederek, hem modern bağımsızlık mücadelesinin insan gücünü zayıflatmak, hemde emperyalizme ucuz işgücü vermek, aynı zamanda bu işçilerin gönderdiği döviz ile kendi ekonomik yapısına istikrarlık kazandırmak istemektedir.

İŞÇİ KARDEŞLER!

Her halk gibi bizimde kendi topraklarımız üzerinde onurumuz ve haysiyetimizle yaşamak hakkımızdır. Ama bugün onurumuz ve haysiyetimiz Türk-sömürgeci ordusunun çizmeleri altında ezilmektedir. Varlığımıza kastetmiş bu yabancı güçlere karşı, ve bu güçlerin Kürdistan'daki işbirlikçisi feodal-kompradorlara karşı açılan mücadeleye şuna kadar kayıtsız kalmadığınız gibi şu andan itibaren daha aktif yer alarak, sömürgecilerin katliam ve tüm oyunlarını yoketmemiz gerekir.

Yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla zengin olan ülkemiz, sömürgeciler ve onların işbirlikçileri feodal-kompradorlar tarafından talan edilerek, halkımıza

en ufak bir lokmayı dahi reva görmedikleri gibi, Avrupa kapılarına bir parça ekmek için aç, susuz, işkence, baskı ve binbir zorluk altında, vatan, çocuk ve ana baba hasreti içerisinde çalışmaya mecbur bırakılmaktadırlar. Vicdanları dahi sızlamayan bu güçlere karşı, kendi topraklarımız üzerinde egemen olabilmek ve bu toprakların yeraltı, yerüstü kaynaklarından kendimizin yararlanabilmesi ve dünya ulusları arasında gereken yerimizi alabilmek, insanca ve mutlu bir yaşam elde edebilmek için, sömürgeci güçlere karşı P.K.K. (Partiya Karkerên Kurdistan) önderliğinde açılan bağımsızlık mücadelesinin daha aktif ve güçlü bir şekilde desteklenmesi gerekir.

Dün Koçgiri'de, Ağrı'da, Zilan'da, Palu-Genç-Hani'de, Dersim'de halkımızı katlettiği gibi, kadın ve kızlarımıza tecavüz ederek, ana karnındaki çocuklara varana dek yoketme "şerefine" nail olan Türk sömürgecileri, bugünde ülkemizin dört bir köşesinde komando baskınlarıyla, kadın ve kızlarımıza tecavüze devam edip, kollarındaki ve boyunlarındaki altın ve bileziklerine varana kadar talan ettiği gibi, kışlık yiyeceklerinin midökererek, açlıkla karşı karşıya bırakmaktadır. Siverek'te cenazeden dönen halkın üzerine otomotik silahlarla bizzat alay komutanı yüzbaşı tarafından ateş edilerek, üçü kadın ikisi kız çocuğu olmak üzere, halkın daha fazla katledilmesine karşı çıkan bir askeride kurşuna dizmiştir. Yine Mardin'in Derik kazasının Şikestun köyünde düzenlenen baskında, kadınların boyun ve bileklerindeki altınları talan edip, tarihten gelme barbar karakterini bir kez daha sergilemiştir. Elbette tüm bu davranışlar cezasız kalmamıştır. Derik'te, Kızıltepe'de, Hilvan'da, Siverek'de, Hasankeyf'de ve Midyat'ta PKK partizanları tarafından düzenlenen eylemlerle asker, subay, ve polislerinden kayıplar verdirilmiştir.

Barbar Türk sömürgeci güçlerini ülkemizden kovmak, Bağımsız ve Birleşik bir Kurdistan yaratmak için PKK'nin açtığı bağımsızlık bayrağı altında dahada sıkı kenetlenmemiz gerekmektedir. Ülkemizde ana kucagında öldürülen çocuklar hepimizin çocuklarıdır, tecavüz edilen her kadınıımız, hepimizin ana ve bacılarıdır. Talan edilen her yerüstü ve yeraltı kaynağında hepimizin alınteri ve hakkı vardır. Sömürgeci güçlere ve işbirlikçilerine karşı vurulacak her darbe, gösterilecek her tepki ve havaya kaldırılacak her yumruk, hakkımız olan bağımsız ve özgür yaşam kavgasına katkısı olacaktır. Barbarlıktan, sömürüden, katliamdan, talandan yana olanlar ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar, tarihte her zaman yenilgiye mahkûm oldukları gibi, üzerimizdeki sömürgeci güçlerde yenilgiye mahkûmdurlar.

P.K.K. önderliğinde açılan modern bağımsızlık mücadelesi güçlü mevziler kazanmış durumdadır. Tarih boyunca sömürgeci güçlere uşaklık etmekten başka bir rolü olmayan feodal-komradorlar, istediği zamanda köy meydanlarında canı istediğine dayak atamadığı gibi, اساسını diktiği her yere sınır taşlarını dikemez olmuştur. Yine bir tahsildarın veya jandarmanın bir köye girdiğinde karşılarında "el pence divan" durmalar çok çok geride kaldığı, halkımız ve ülkemize yabancılaştırılmış faşist militanların Kürdistan'da elini kolunu sallayıp gezemez duruma getirildiği, barbar ve talancı Türk ordusu ve polisi

istediği ye re istediği anda baskın yapamaz duruma geldiği gibi, uğradığı her noktada silahlı direnmelerle karşılaşmaktadır.

İŞÇİ KARDEŞLERİMİZ !

Sömürgeciliğe karşı savşmayan, bu doğrultuda en ufak bir pratik göstermedikleri gibi, oturdukları yerden ahkâm kesen aydın bozuntusu ve ülke kaçkını grupçukların, yüzyıllardır kursağımızda bırakılan, ama bugün açılıp ve serpi- len bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin önünde engel olmasına kesinlikle mücade etmiyelim. Türk sömürgeci güçleri tarihte karşılaşmadığı, P.K.K. önderliği altındaki modern bağımsızlık savaşıyla karşı karşıyadır. Artık bu mücadele uykularını kaçırmış durumdadır. Çünkü bu savaş yüzyıllardır ezilen, horlanan, katledilen ve dünyadaki her türlü sosyal gelişmeden tecrit edilen, Kürdistan halkının haklı ve görkemli mücadelesidir. Bu savaşta görevlerimizin ağır olduğunun bilincindeyiz. Ama bu şerefli görev daha güçlü birlik ve beraberlik içerisinde zaferle bayraklaşacağına inancımız sonsuzdur.

Bir lokma ekmek uğruna hergün aşşağılandığımız, horlandığımız ve dökülen alın terleri üzerinde bir avuç emperyalist burjuvazinin daha fazla artı- değerler elde etmesine rağmen, bir türlü geleceğin garentilenemediği ve garentilenemeyeceği Avrupa topraklarının bizleri kurtarması ve bağrına basması mümkün değildir. Çünkü bu topraklar üzerinde, bu toprakların sahibi olan işçi sınıfı dahi mutlu bir yaşam sürdürememektedir. Aşşağılanmadan, horlanmadan, dilimizi, kültürümüzü kullanıp geliştirebilmemiz ve geleceğimizi garanti altına alarak, mutlu bir hayat elde edebilmemiz ancak, ülkemizi gasp eden yabancı güçlere karşı mücadeleden geçer.

Tek kurtuluş yolu P.K.K. önderliği altında açılan Bağımsız Birleşik bir Kürdistan mücadelesi bayrağı altında toplanmaktan geçer.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SÖMÜRGEÇİLİK !

KAHROLSUN FEODAL-KOMPRADOR DÜZEN !

YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ PARTİYA KARKERÊN KÜRDİSTAN !

PKK AVRUPA TEMSİLCİLİĞİ

DÜNYA İLERİCİ KAMUOYUNA!

Sömürgeciler ve Emperyalistlerin Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesine Karşı Geliştirmek İstedikleri Her Provakasyonu Lanetleyelim ve Boşa Çıkaralım!

9 Kasım 1984 günü Fransız Haber Ajansından alınan bir haber, çeşitli radyo yayınları vasıtası ile kamuoyuna duyuruldu. Haberde "aynılıkçı-terörist" diye adlandırılan bir grubun Eruh'un Karageçit köyünde iki eve baskın yaparak, 5 kadın ve 4 çocuğu öldürdükleri ve hem de baskın için erkeklerin evde bulunmadığı bir zamanı kolladıkları ifade edildi. Ayrıca, baskını düzenlediği söylenen aynılıkçı gruptan bir kişinin de "güvenlik güçleriyle" girdikleri çatışmada ölü olarak ele geçirildiği bildirildi.

Haberin hangi amaçla yayınlandığı ve kime maledilmek istendiği açıktır. Ancak Fransız Haber Ajansının kaynaklık ettiği bu habere dayanarak halkımıza ve dünya ilerici kamuoyuna karşı vermesi gereken bir hesap da vardır.

Biz Kürdistanlı yurtsever işçiler olarak, böyle bir haberi duyduğumuz anda, kesin bir yargıya varmakta bir an bile tereddüt etmedik. Dünya ilerici kamuoyu da, bir çok ulusal kurtuluş mücadelesinin başına örülme istenen provokatif girişim, eylem ve propagandaların ve bunların arkasındaki güçlerin kimler olduğunu bilmektedir.

Herşeyden önce belirtelim ki, böyle bir haber boşuna yayınlanmamıştır. Eruh'un Karageçit köyünün başlıca olarak, 5 kadın ve 4 çocuğun acımasızca katledilmesi, sömürgeci-faşist cunta ve ordusunun halkımızın ve kurtuluş mücadelesine karşı saldırısıdır. Sömürgeci-faşist cunta, kirli ellerini bir kez daha masum çocuk ve kadınlarımızın kanına bulamış ve alçakça bir demogojikle bu katliamı devrimcilere yüklemeye çalışmıştır. Halkımızın varlığına kasteden bu barbar ve katiller sürüsü, işledikleri bu alçakça cinayetin yükünü kimseye yükleyemeyeceklerdir.

HALKIMIZ, ÖNCÜSÜNÜ VE DÜŞMANINI TANIYORI

Türk faşist-sömürgecileri ve emperyalist efendileri, artık hiç bir demogoji ve provokasyonun ardına gizlenmeye kalkmamalıdır. Çünkü halkımız, dostunu da düşmanını da tanımakta ve hiç bir gücün saptıramayacağı bir yolda kararlılıkla ilerlemektedir.

15 Ağustos şanlı atılımı ile Türk faşist-sömürgeciliğini yüreğinden vuran PKK, Kürdistan halkından aldığı güçle gerçekleştirdiği bu eylemle, düşman güçleri büyük bir telaşa boğmuş, halkımızda ise geleceğe duyulan umut katbekat büyümüştür. Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin pratik bir gerçekliğe dönüştüğünü ilan eden bu eylemle de, ulusal direnişimizin silahlı gücü olan HRK'nın (Hezên Rizgarîya Kurdistan) kuruluş duyurusunun yapılması ise, düşmanı çıldırtan ama, halkımızda da yüzyılların kurtuluş umutlarının korkusuzca haykırılmasını sağlayan bir olay olmuştur. 15 Ağustos eylemlerinin, uluslararası çapta, daha önce görülmemiş bir biçimde yankı yaratmasının nedeni de budur. Yani, herkesin köle gördüğü, emperyalist ve sömürgecilerin hala böyle görmek istedikleri Kürdistan'da, halkımızın ulusal kurtuluş amaçları için savaş kararlılığı bir kez daha kanıtlanmış ve bunun örgütünün kuruluş ilanı yapılmıştır. Eylemlerin yaygın bir çapta yapılması ve halk kitlelerinin yoğun katılım ve desteği ise, hürtlürlü çarpıtmayı daha ilk günden işlemez kılmuştur.

15 Ağustos eylemlerinin kitlelerde yarattığı etki karşısında telaşları artan sömürgeci-faşistler, devrimcilerle yoksul halkımız arasındaki bu kaynaşmayı gizlemek ve giderek engellemek için akılalmaz her türlü yonteme başvurdular. PKK ve onun ardında mücadele eden halkımızı "bir avuç çete ve eşkiya" gibi göstermekten, yoksul köylüleri elleri ve gözleri bağlı bir biçimde esir almaya, helikopter ve uçak saldırıları düzenlemeye kadar alçakça olan herşeyi başvurdular. Ama, yaptıkları herşey, söyledikleri her söz onların halkımız karşısında duydukları korkuyu ele vermekten öteye geçmedi. Şimdi de bir adım daha giderek iğrenç ve kanlı bir provakasyonla kendi kanlı yüzlerini gizlemeye çalışıyorlar. Söze devrimcilerle halkı karşı karşıya getirmek, böyle göstermek istiyorlar. Yoksul Kürt köylülüğünün 15 Ağustos'ta açıkça görülen elde silah kendi kurtuluşunu yaratma mücadelesi ortadayken, halkı devrimcilere karşı, devrimcileri de halk düşmanı ilan etmek istiyorlar. Dünya-mız, tarihinde alçakça oyunlara tanıklık etmiş, işte egemen sınıfların bu kirli oyunu Türk sömürgecilerinin elinde daha da kanlı ve çirkefçe bir kez daha karşımıza çıkıyor.

PKK, gücünü halktan alan ve halkımızın varolma amaçları için savaşan, bu savaşa önderlik eden bir güçtür. Bu anlamıyla, sömürgeciliğin ve emperyalizmin, Kürdistan halkı üzerinde en insanlık dışı baskı, sömür, katliam ve cinayetlerine karşı, bağımsız ve özgür bir Kürdistan için, ayaklar altına alınan insanlık ve ulusal onurumuz için savaşan bir güçtür. Daha dün sömürgecilerin kılıç darbeleriyle hançerlenen ana karnındaki çocuklarımızın, aksakalından asılan yetmişlik dedelerimizin ve köy meydanlarında ırzına geçilen analarımızın ve genç kızlarımızın intikamını almak için savaşan ve eğer en sıradan bir onur bile taşıyorsa, insanım diyen herkesi bu vahşete karşı savaşa çağıran bir güçtür. PKK, Kürdistan ülkesinin her taşı, toprağı, düşman çizmesi altında büyümesi engellenen çimenleri, umutları kırılan çocukları için savaşan ve bu uğurda yüzlerce şehit ve binlerce tutuklu vermiş olan bir Harekettir.

Evet, "aynılıkçı-terörist"ler diye lanse edilen bir grupça gerçekleştirildiği söylenen 5 kadın ve 4 çocuğun alçakça katledilmesi eyleminin kime maledilmek istendiği açıktır. Tüm bir katiller çetesi, görülen odur ki, körpe çocuklarımızın ve masum kadınlarımızın kanlarına bulaştırdıkları ellerinin kirini, Ulusal Direniş güçlerine bulaştırmak istemektedirler. Düzenledikleri bu alçakça provokasyonla, Ulusal Direniş Mücadelemiz ve öncüsünü, bir terör hareketi ve hem de kendi halkının ve masum çocukların kanını bile akıtmaktan çekinmeyen caniler çetesi olarak göstermek istemektedirler.

Ama boşuna!

Çünkü, yüzyıllardır olduğu gibi, son dört yıl içerisinde de çoluk-çocuk demeden, yaşlı-geç demeden, kadın-erkek demeden halkımızı işkence tezgahlarından geçirenlerin, köy meydanlarımızı kana bulayanların kimler olduğu bilinmektedir. Kürdistan'ı askeri havaalanları ve üsleriyle bir savaş meydanına çevirenlerin kimler olduğu bilinmektedir. Hiç bir provokasyon sökmeyecektir. Halkımızın yaşamak için tek yolu olan Ulusal Direniş Mücadelemiz ve önderi PKK, artık hiçbir alçakça girişim ve propagandayla karalanamaz. Mücadelemizin amaçları ve özünü hiçkimse örtbilecek güçte değildir. Çünkü artık, ülkemizde güneş doğmuştur ve tüm ışınlarıyla aydınlatmaya devam edecektir.

Ama, sömürgeciler ve emperyalistler şimdi biraz daha korkmalıdırlar!

Çünkü, ikili bir suç daha işlemişlerdir. Hem masum çocuklarımızın ve kadınlarımızın kanına girmiş ve hem de bu alçakça provokasyonlarıyla halkımızın Ulusal Direniş Mücadelesini karalamak istemişlerdir.

Biz bir kez daha belirtiyoruz ki; yüzyıllardır kölelik prangalarına vurulmuş olan halkımızın intikam duyguları derin, kin ve öfkesinin kökleri yüzyıllara dayanmaktadır. Ve, artık bunu nasıl ifade edeceğini çok iyi bilmektedir.

Emperyalistler ve sömürgeciler biraz daha korkmalıdırlar. Tek haklı oldukları konu çünkü budur. Çünkü yalnızca korkmak ve telaşlanmakta haklıdırlar.

Ve biz, bir kez daha ilan ediyoruz ki; halkımızın katilleri olan sömürgeciler ve emperyalistleri ülkemizden kovuncaya, yüzyılların intikamını aldığımızı ilan ettiğimiz bayrağımızı dalgalandırmaya, alnımızdaki kölelik utancını silinceye kadar son nefesimiz ve tek bir damla kanımız kalıncaya kadar, öncümüz ardında savaşacak ve onu gözbebeğimiz gibi koruyacağız.

Çünkü, umudumuz ondadır!

* Hiçbir Komplo ve Provakasyon Halkımızın Direniş Mücadelesini Engelleyemeyecektir!

* Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Cunta ve Provakatörleri!

* Yaşasın Halkımızın Şanlı Önderi PKK!

* Yaşasın Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi!

FEYKA-KURDISTAN

DEMOKRATİK KAMUOYUNA İLERİCİ İNSANLIĞA VE TÜM İNSAN HAKLARI SAVUNUCULARINA!

İSVEÇ YÖNETİMİNİN ANTI-DEMOKRATİK BASKILARINA DUR DENİLMELİDİR!

Uzun bir dönemden bu yana Kürdistanlı yurtsever emekçiler üzerinde anti-demokratik baskılar (tutuklama, gözetim altında tutma, sürgün, tehdit vb.) geliştiren İsveç yönetimi, bu anti-demokratik uygulamaları ve uluslararası insan haklarını ihlal hareketine en son halka olarak, Kürt yurtseveri ve demokrasi savaşçısı Avukat Hüseyin Yıldırım'ı 21.5.1985'de Stockholm'da tutuklayarak ekledi. Avrupa demokratik kamuoyunun, uluslararası insan haklarını savunan kuruluşların ve ilerici insanlığın yakından tanıdığı yurtsever Kürt Avukatı Hüseyin Yıldırım, hiçbir gerekçe gösterilmeden, 21.5.1985'de Stockholm'da; İsveç yönetiminin emrinde, İsveç polisi tarafından sokak ortasında tutuklanmış olup, bu güne kadar kendisinden hiçbir haber alınmamaktadır.

Avukat Hüseyin Yıldırım, Kürdistan halkının son aylarda daha da hızlandığı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini, demokratik kamuoyuna tanıtmak, buna karşın faşist Türk sömürgeciliğinin, halkımız üzerinde uyguladığı baskı, terör ve katliamları teşhir etmek amacı ile düzenlenen ve çok sayıda basın-yayın kuruluşunun katılacağı bir basın toplantısı öncesi tutuklanarak, İsveç yönetimi tarafından hiçbir görüşmeci ve avukatına gösterilmemektedir.

Avukat Hüseyin Yıldırım, bir Kürt yurtseveri olması ve Diyarbakır zindanlarında işkence altında bulunan binlerce bağımsızlık savaşçısının avukatlığını yapmasından dolayı, faşist Türk cuntası tarafından 1982'de Diyarbakır'da tutuklanmıştır. 10 aylık tutukluluk döneminde amansız işkence ve baskılara maruz kalmış, birçok sefer ölüm tehlikesi atlatmıştır. Tek suçu Kürt yurtseveri ve bağımsızlık savaşçılarının avukatı olması olan Hüseyin Yıldırım, maruz kaldığı barbar işkence ve baskılara rağmen, insan onurunu yücelten bir direniş sergilemiş ve daha sonra Avrupa'ya çıkmak zorunda kalmıştır.

Avrupa'da Faşist-Türk cuntasının işlediği katliam, işkence ve barbarlıkların teşhir ve tecritini gerçekleştiren çabaların onurlu sahiplerinden biri olan Avukat Hüseyin Yıldırım, aynı zamanda Avrupa Parlamentosu ve birçok uluslararası kuruluş tarafından, faşist Türk cuntasının işkence, katliam ve Kürdistan'daki uygulamaları konusunda şahit olarak muhatap alınmış bir şahsiyettir.

Ve bizzat insan hakları mahkemesine faşist Türk cuntasının işkence, baskı ve katliamlarını götüren İsveç yönetimi ve bazı İskandinav ülkeleri tarafından şahit gösterilen Avukat Hüseyin Yıldırım'dır. Dünyanın her tarafında Hüseyin Yıldırım'ın insan hakları mahkemesine şahit olarak gösterenlerden biri olan İsveç yönetimi, bugün hangi cesaretle ve hangi karanlık güçlerden aldığı talimatla, böyle bir şahsiyeti tutuklayabilmektedir? İsveç yönetimi bu sorunun cevabını demokratik kamuoyuna ve insan haklarını savunan kuruluşlara vermek zorundadır!

Av. Hüseyin Yıldırım, insan hak ve hukukunu savunan birçok uluslararası kuruluşla da ortak çalışma yürütmektedir.

İsveç yönetimi, faşist Türk cuntasının eli kanlı işkenceci kimliğini, ilerici kamuoyunda açığa çıkaran, bir demokrasi savaşçısına karşı böylesi bir tutum içine girmekle bir insanlık suçu işlediğini, uluslararası insan hakları yasalarını çiğnediğini bilmek ve tutumunu düzeltmek zorundadır.

İsveç yönetimi şunu iyi bilmelidir ki, bugün Kürdistan halkı, faşist Türk sömürgeciliğine karşı yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesinde yüzlerce vatan evladını feda etmekte ancak, bağımsızlık ve özgürlük tutkusundan asla ve asla vaz geçmemekte, taviz vermemektedir.

Elini, halkımızın en değerli evlatlarının kanına buluşturan, yüzlerce zindanlarda boğarak ve yakarak katleden, yüzbinlercesini zindanlara doldurarak işkenceden geçiren sömürgeci Türk faşist cuntasının hiç bir tehdidine boyun eğmeyen Kürdistan halkının haklı mücadelesine sahip çıkmak, desteklemek veya en azından saygılı olmak, insan olmanın, demokratik olmanın en asgari koşuludur. Bunun tersi bir tutum içine girmek; hele hele entrika, şantaj ve tehditlerde bulunmak, Kürdistan halkına karşı suç işlemek ve barbar-faşist Türk devletinin paraleline düşmek anlamına gelir.

Kürdistan halkı ve onun dürüst yurtsever şahsiyetleri, bugün sahipsiz değildirler! Hiç bir güç, Kürdistan halkına ve onun yurtsever şahsiyetlerine yönelik keyfi, kuralsız ve anti-demokratik uygulamalar içine giremez. Bu tür tutumlar, öncelikle, Kürdistan halkının ulusal birlik ve ulusal mücadele örgütü olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi -ERNK- tarafından anında teşhir ve tecrit edilir.

Bu nedenle, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi -ERNK- Avrupa Temsilciliği, İsveç yönetiminin, uzun bir zamandan buyana Kürdistanlı yurtsever emekçiler üzerinde yürüttüğü ve en son olarak Kürt demokrasi savaşçısı Avukat Hüseyin Yıldırım'ın tutuklanması ile zirveye çıkardığı keyfi, kuralsız ve anti-demokratik uygulamalarına derhal son vermesini; aksi takdirde, bu saygısızca ve anti-demokratik uygulamaların, demokrasi güçleri ve ilerici insanlıkla birlikte amansızca teşhir ve tecriti için her türlü çabanın sarfedeceğini açık bir biçimde belirtir.

Ayrıca, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi -ERNK- Avrupa Temsilciliği, insan haklarını savunan, demokrasiye bağlı ve faşizme düşman Kürdistanlı, Türkiyeli ve Avrupalı bütün kurum, çevre ve kişileri, İsveç yönetiminin demokrasi savaşçısı Avukat Hüseyin Yıldırım'ı serbest bırakması ve İsveç'te bulunan Kürdistanlı yurtsever emekçiler üzerinde uyguladığı anti-demokratik baskıları kaldırması yolunda protestolarını yükseltmeye çağırır!

***Hiç Bir Şey Bağımsızlık ve Özgürlükten Daha Değerli Olamaz!**

***Yaşasın Kürdistan Halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!**

***Yaşasın Demokrasi Güçlerinin Uluslararası Dayanışması!**

***Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Türk Cuntası!**

Mayıs 1985

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)
Avrupa Temsilciliği.

SERXWEBÛN

HİÇ BİR ŞEY BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜKTEN DAHA DEĞERLİ DEĞİLDİR

KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİN SESİ SERXWEBÛN ÇIKIYOR!

DEVİRCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER

12 Eylül askeri faşist darbesi ile Kürdistan ve Türkiye halklarına ve onların devrimci örgütlerine karşı açık savaş ilân eden sömürgeci tekelci Türk burjuvazisi bir yılı aşkındır ülkemizde Kürdistan ve Kürtlük adına ne varsa ortadan kaldırmak için uyguladığı baskıyı inanılmaz boyutlara varırmıştır.

Bu durum karşısında gerek ülkemizde gerekse Türkiye'de nihai kurtuluşlarını sağlamak için halklarımızın önünde tek bir yol kalmıştır; sömürgeci faşist yönetime karşı hayatın her alanında sonuna dek direnmek.

Mücadelenin yükselen çizigisi kendilerini düşmanın sert baskıları ile karşı karşıya bırakacağını daha başından görebilen ve Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin uzun süren zorlu mücadelelerden geçeceğini bilen devrimciler örgütlemeler örgütlemelerini strateji ve taktiklerini bu gerçeğe dayandırdıklarında faşist kudurganlığın azgın baskılarına karşı en zor koşullarda da olsa direnişi sürdürmektedirler.

Bugün sömürgeciliğin esir kamplarında üzerlerine uygulanan tüm işkence idam ve katliamlara rağmen Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin sesini yükseltenler onlardır.

Kürdistan halkı ile kucak kucağa özgürlüğümüzün simgesi Kürdistan dağlarında ulusal ve sınıfsal kurtuluşumuzun yılmaz savaşçıları olarak şehitlik mertebesine ulaşanlar onlardır.

Düşmanla girdiğimiz bu nihai hesaplaşmada zaferi garantilemek için tüm güçleri örgütleyip seferber etme mücadelesinin başındaki onlardır.

Sözünü ettiklerimiz açıktır ki, kendilerini hiç bir zaman zor günlerin mücadele koşullarına göre hazırlamamış, örgütsel, siyasal ve pratik tüm faaliyetlerini, reformist Türk burjuvazisinin "demokrasi" oyunlarına dayandırmış sömürgeciliğin katı gerçekleri ile karşılaştıklarında ise hiç bir direniş göstermeden kepenkleri kapayıp, suçu devrimcilerin üzerine yıkmış Kürt küçük-burjuva reformistleri değildir. Onlar doğaları gereği, ne dün, ne de hele bugün Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devriminin tutarlı savunucuları olmamışlardır ve olamazlardır da.

Bugün ister Kürdistan'da ister Türkiye'de olsun bütün sınıf ve tabakaların tekelci Türk burjuvazisine karşı direne-

bilmek için belli bir program, strateji ve taktik etrafında örgütlemelerini kendi aralarında belli eylem programları çerçevesinde birlikler ve ittifaklar gerçekleştirmelerinin hayati önem kazandığı böyle bir dönemde bile; artık içerde mümkün olmadığından bu kez de Avrupa'da dernekleri ve dergileri etrafında dönüp duran, en ciddi mücadele sorunları bile bu çerçevelerde hal etmeye kalkarak gelişmeleri çarpıtan yerel burjuva reformistlerinin özellikle yayın alanındaki faaliyetlerini, bırakalım Kürdistan Devriminin sorunlarını seviyeli bir tarzda tartışmayı, kimi yerde adeta bir miktar yardım alabilmek için sürdürülen zoraki uğraşlara dönüşmüştür.

Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin ulaştığı seviyede, halkımızın önüne koyacakları her hangi bir mücadele perspektifleri bulamayan güçlerin kendi dar gruplarını yaşatmak için sürdürdükleri bu faaliyetler, her türlü iddialarına rağmen ne sömürgeciliği, ve sömürgeci faşist cuntayı teşhir ve tecrit edebilir, ne Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin sorunlarına eğilebilir, ne ciddi bir örgütlenme ve mücadeleye hizmet edebilir, ne ittifak ve birlik sorunlarına çözüm getirebilir ve ne de arkasına gizlendikleri dernek ve benzeri faaliyetler etrafında oluşmuş kendi kitlelerinin taleplerine cevap verebilir.

O halde bir yandan faşist Türk sömürgeciliğinin azgın baskı ve saldırıları diğer yandan reformist yerel güçlerin ve sosyal-şovenlerin pasifizmleri ve yanlış görüşleri ile üstünü örtmeye çalıştıkları ülkemiz gerçeğinin ve Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin sesi olmak, faşist Türk sömürgecileri ve onların ülkemizdeki dayanaklarını teşhir ederek bunlara karşı amansız bir mücadele yürütmek, Türk sömürgeciliğinin emperyalist dayanaklarını, emperyalizmin ülkemiz ve bölge üzerindeki planlarını açıklayıp, bunlara karşı mücadele yürütmek, sosyal-şovenizmi ve reformist yerel milliyetçiliği teşhir ve tecrit etmek, gerek Kürdistan'da gerekse Türkiye'de sömürgeciliğe ve sömürgeci faşist cuntaya karşı mücadele etmek isteyen tüm güçlerin birliği uğruna çaba sarf etmek, Avrupa'daki Kürdistan'lı emekçilerin ve yurtseverlerin Kürdistan Bağımsızlık mücadelesi ile bağlarını güçlendirmek ve sorunlarına gücü oranında çözüm bulmak için SERXWEBÛN gazetesi Ocak 1982'den itibaren yayın hayatına başlayacaktır.

SERXWEBÛN Kürdistan'lı emekçilerin, yurtseverlerin ve devrimcilerin her alandaki aktif desteği ile yaşayacaktır.

YAŞASIN KÜRDİSTAN HALKININ DİRENİŞ GELENİĞİ!
KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE YEREL GERİCİLİK!
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!
YAŞASIN KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN SESİ SERXWEBÛN!

DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

Son dönemlerde, bazı çevreler tarafından KUKH ve O'nun öncü gücü PKK Hareketine karşı iftira ve yalanlarla dolu bir kampanya geliştirilmektedir. Kürdistan üzerindeki politikaları PKK tarafından boşa çıkartılan ve "demokrasi" havarisi kesilen bazı Avrupalı çevrelerce sunulan "olanaklardan" da yararlanan bu çevreler, televizyonlarda ve gazete sütunlarında boy göstererek, kendilerini, sefil yaşamlarını idare için pazarlıyorlar. Mustafa Kemal'e kul-köle olup en yakınlarının "kellesini" alacak kadar alçalan Kürt hainlerine taş çıkartırcasına, Türkten çok Türkçü kesilen, kendine yabancılaşmış, bilinen o "Kürt" tipi, bu kez de "demokrasi" maskesiyle, İsveçliden çok İsveçli kesilen "yeni" bir "Kürt" tipi olarak halkımızın karşısına çıkmaya başladı. Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini rotasından saptırma girişimleri Partimizin direnişçi ruhuyla boşa çıkartılınca, işbirlikçi, uşak ve polisin basit bir piyonu olmaktan başka bir şeyi ifade etmeyen gerçek kimlikleriyle açığa çıkmak zorunda kaldılar.

PKK Hareketi, Kürdistan'da sömürgeci-faşist Türk devletine karşı silahlı savaşım temelinde, sanyeleri kovalayarak bir yandan Parti örgütlerini oluştururken, diğer yandan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden çıkan olan tüm sınıf ve tabakaları örgütlemektedir. TC ise tüm ordu gücünü Kürdistan'a taşıyarak ev ev, sokak sokak, köy köy operasyonlar, baskınlar düzenlemekte ve halkımıza karşı büyük bir terör havası estirmektedir. İşkenceden geçirmedeği yoksul bir Kürt bireyi bırakmadı. PKK savaşçılarına destek verenleri cezalandırmak, yani "ders" vermek için her köyde birkaç kişiyi ya kurşuna dizmekte, ya da meydanlarda onlarca kişiye işkence yapmakta, hakaretlerde bulunarak hergün tehditler savurmaktadır. Yaşamı çekilmez kılmıştır. Cezaevlerinde işkenceler, katliamlar, sakat bırakılmalar, günlük, sıradan yaşanan olaylar haline gelmiştir. İşte, halkımız böylesine bir işkence ve terör ortamında yaşamak zorunda bırakılmıştır.

Halkımız, sömürgeci-faşist Türk devletine karşı olan kin, öfke ve isyan duygularını, PKK öncülüğünde örgütlü bir güce dönüştürmüş, kendi geleceği için savaşmaya ve devrimci şiddetini, PKK'nin önderlik ettiği HRK öncülüğünde örgütlü bir güce dönüştürmenin ilk adımlarını atmıştır. Halkımızın attığı bu soylu adım, "terörizm" olarak nitelendirilmek istenmekte ve bu doğrultuda emperyalist basın ve haber kuruluşlarının sunduğu olanaklardan da yararlanılarak, kamuoyu oluşturma çabaları yoğunlaştırılmaktadır. Aynı şekilde, sömürgeci-faşist Türk devletinin başta Kenan Evren ve Turgut Özal olmak üzere tüm temsilcileri, "terörizme" ve "bölücülüğe" karşı "milleti birliğe" çağırırmaktalar. Avrupa'ya gönderdikleri kukla parlamenterleri vasıtasıyla da "demokrasi"ye rahat geçişi sağlayabilmeleri için "terörizme" karşı mücadelede kendilerine destek sunulmasını istemektedirler. Yine, askeri faşist cunta, düzenlediği operasyonlarla sıradan, yoksul Kürt köylülerini evlerinden ve işlerinden toplayarak "teröristleri" yakaladığı yaygarasını koparmaktadır. Avrupa'nın o çokça övülen İsveç "demokrasisi" ise, 12'ye yakın Kürdistanlı yurtsever, hiçbir gerekçe olmadan ve hiçbir kanıt göstermeden "terörist" olarak nitelendirmeye çalışmakta ve bu amaçla tutuklamaktadır. Böylece "dostu" Ecevit'e ve işbirlikçiliği gönül rzasıyla çoktan kabullenmiş reformist Kürt küçük-burjuvalara verdiği sözü tutmaya ve gerekli güvenceyi vermeye çalışmaktadır. Açık ki bu konuda, rastgele tutukladığı yoksul köylüleri "terörist" olarak nitelendiren faşist cunta ile, İsveç'te, rastgele tutukladığı Kürdistanlı yurtseverleri "terörist" olarak nitelendirmeye kalkışan İsveç "demokrasisi" arasında bir suç ortaklığı söz konusudur. İsveç devleti, faşizmle olan ortaklık suçunu kendi demokratik kamuoyuna mal edemez ve kamuoyu da bu duruma karşı tutum belirleyerek halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin ve onun öncü gücü PKK'nin saflarında yer alacak, dostluğunu kanıtlayacaktır. Eger gerçekten demokrasi savunuculuğu yapıyorsa, bu, Ecevitçiliğe prim ve destek vererek değil, en demokratik ve doğal hakkı olan Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkına saygılı olmak ve ona desteğini sunmakla mümkün olacaktır.

Kürdistan'la en ufak bir ilişkileri olmayan, halk gerçekliğimize yabancılaşmış, dünyanın en çıkar düşkünü, en sefil yaratıklar ve ödekleri ise kendilerini pazarlarcasına "tehdit" edildiklerini, birkaç kez "suikaste" uğradıklarını "ilan" etmektedirler. Kimileri af örgütüne, kimileri İsveç gizli polisine sığınırken, kimileri de kendilerini hem "meşhur" etmek, hem de zezem kuyusuna pisleyen Arap misali kendilerinden "bahsettirmek" için gazete sütunlarında, televizyon ekranlarında ve radyo mikrofonlarında boy göstermektedirler. TC ve İsveç yetkilileri gibi bu çevreler de hep bir ağızdan PKK Hareketine ve O'nun mücadelesine "terörizm" diye feryadı basmaktadır. Kendilerini "tehdit eden teröristleri" derhal yakalanmasını ve "can güvenliklerinin" sağlanmasını istemektedirler. 1920-1940'lı yıllar arasında, halkımızın TC sömürgeciliğine karşı geliştirdiği direniş hareketine karşı birçok "Kürt", Mustafa Kemal'in "Millet Meclisi"nde "baş köşeye" oturtulmuş ve efendilerine yaranmak için "eşkiyalar temizlenmelidir" diyerek rollerini oynamıştır. Bunların mirasçıları olan bu çevreler de, bugün, sosyal-demokrasi ile ilişki içinde "baş köşelere" oturtulup "terörizm", "macera", "provakasyon", "İsveç polisi teröristleri yakalamalıdır" diyerek rollerini oynamaktadırlar.

Şunu belirtmek isteriz ki, PKK Hareketi hiçkimsenin hakkını almadığı gibi, böylesi bir karan almanın çok anlamsız birşey olduğu da gayet açıktır. PKK Hareketi, Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini, halkımızın devrimci şiddeti temelinde örgütleyerek sömürgeci-faşist Türk devletine, işbirlikçilerine, KUKH'ni polise ihbar edenlere ve polisle ortak çalışanlara karşı halkımızın en kutsal hakkı olan devrimci şiddeti uygulamaktan ve örgütlemekten çekinmeyecektir. TC'ye ve onun koruyuculuğunu -ister sosyal-demokratçılık adına, isterse de muhafazakârlık adına olsun- yapan emperyalizme hizmet eden ve uşaklık yapan, onların polisiyle ortak çalışanlara karşı elbette ki müsamahakâr olunamaz. Bu nedenle, can telaşına kapılan bazı çevrelerin şurda-burda "öldürüleceklerine" dair yaygara koparmalarının bir anlamı yoktur. Eğer PKK Hareketi, böylesi bir karar alacak olursa, koşullar ne olursa olsun, isterse, bu kararlarını hergün uygular ve bunu uygulayabilme gücündedir de. Açık ki PKK Hareketinin böylesi bir karar yok ve bu güçlerin böylesine yaygara koparmaları da çok anlamsız bir şeydir. Yalan, demogoji ve sahtekârlıktan başka bir şey ifade etmeyen bu tutumların, kendileri açısından hiç de iyi olmayacağı bilinmelidir.

AVRUPA İLERİCİ DEMOKRATİK KAMUOYU!

Kürdistan halkı, yıllardır üzerinde uygulanan baskı, zulüm, işkence ve kölelik zincirine ve bunun günümüzde, en modern ve en sistemli bir tarzda uygulayıcı gücü olan faşist cuntaya karşı, PKK önderliğinde, en doğal hakkı olan kendi kaderini tayin hakkı için mücadeleye atılmıştır. 15 Ağustos Direniş Eylemleriyle Türk sömürgeci-faşist rejimine karşı soylu mücadelesini PKK önderliğinde başlatmış ve bunu devam ettirecektir.

Ulusal kurtuluş hareketlerine karşı duyarlı olan ve aktif desteğini sunan sizlerin en yakın desteğine Kürdistan halkının da ihtiyacı var ve bu desteği istemek, halkımızın en doğal hakkıdır. Halkların kurtuluş mücadelelerini "demokrasi" adı altında "terörizm" olarak nitelendirmeye kalkışan ve bu temelde kendi denetimi altındaki basın, TV, radyo, haber ajansları vb. gibi iletişim araçlarıyla sizlere aktarılan yanlış bilgilere ve çarpıtmalara kanmayın! Düşüncelerinizi ve karar alma gücünüzü etkilemeye çalışan emperyalist propaganda inanmayın! Her türlü zorluğa rağmen, 12 Eylül askeri faşist darbesinden bu yana, sabırla yürüttüğü hazırlık çalışmalarını, 15 Ağustos Direniş Eylemleriyle yeni bir sürece, zaferi elde etme sürecine giren halkımızın ve ona öncülük eden Partimizin haykırın sesine kulak verin! Hiçbir emperyalist propaganda

- c) İlçe taburu subay gazinosuna roket, bomba ve silahlarla saldırılmış, gazinoda bulunan 1 yüzbaşı, 2 üstteğmen, 2 uzatmalı-başçavuş ve bir nöbetçi asker öldürülmüş veya yaralanmıştır. Böylece tabur saatlerce hareketsiz, etkisiz kılınmıştır.
- d) Gösteriye müdahale etmek isteyen jandarma karakolu etkisiz kılınmış, 2 asker öldürülmüş, bir çoğu da yaralanmıştır.

Güney Kürdistan'a girmek isteyen 40 kişilik bir faşist ordu birliği yurtsever Kürdistan köylüsünün silahlı mukavemetiyle karşılaşmış ve geri çekilmek zorunda kalmıştır.

Bütün bu eylemler sırasında sadece bir savaşımcı parmağından hafif olarak yaralanmıştır.

Devrimci operasyonlarımız, devrimci direnişi geliştirme hareketi devam etmektedir.

Devrimci eylemlerimiz, yeni bir gelişme döneminin müjdecisidir. Kürdistan ve Türkiye halklarının haklı çıkarlarını savunmakta, faşist-askeri diktatörlüğe vurulan ilk ciddi pratik darbe olmaktadır. Faşist-sömürgecileri ansızın yakalamış, korku, panik ve telaş içine sokmuş, işbirlikçi ajanların enselerinden korku terleri dökülür hale getirmiştir. Panik ve şaşkınlık içinde vahşi hayvanlar gibi her tarafa saldıran faşist-sömürgeciler, yüzlerce ev ve köyü basmış, yüzlerce yurtsever insanı tutuklamış, işkence etmiş, yeni milis yaratma çabalarına girişmiştir. Bunlar için kukla hükümetin yansı, faşist ordunun başı derhal olay alanına gelmiş, onbinlerce yeni komando ve asker alana getirilmiştir. Gerçek bu iken, kukla hükümetin başının; "basit bir hadise, abartılacak bir şey yok", faşist ordunun başının ise; "bir kaç örgüt artığının eşkiyalığı, işlerini bitirdik" demeleri tam bir sahtekarlık değil midir?

Ama iş bununla da sınırlı değil. Aynı dilden konuşan başkaları da var. Bazı radyo ve haber ajansları, tükürdüğünü yalar ve dinleyicisini hiçe sayarcasına iki saat içinde haberini değiştirmeye, cezaevi baskınını cami baskınına dönüştürme, Eruh ve Şemdinli olayının yerine Alman polisinin dosyasını geçirmeye, devrimci eylemleri geçiştirmeye çalışmışlardır. (BBC gibi). Bazıları ise, daha kendi muhabirlerinden bile haber almadan yorumu basmışlardır. "Emperyalizmin ve faşizmin işine yarıyor, Kürt ve Türk halklarının çıkarına karşı, provakasyon, vs."! (TKP'nin Sesi gibi). Dört yıldır halkı kana bulayarak esen faşist teröre karşı gerçekleştirilen ilk ciddi pratik devrimci eylemler böyleymiş! Biliyoruz, birincileri, halkların kasabı saldırgan Reagan politikasının borazancılarıdır, fakat ikinciler de, faşist Evren politikasının borazancılarına mı oynuyorlar? Devrimcilik adına, devrim ve mücadele kaçınılmazı tarafından söylenen bu sözlerle, emekçi halklarımız, tüm ilerici insanlık dikkat etmeli ve gereken karşılığı vermelidir. Örgütümüz ve halkımız, ne pahasına olursa olsun geliştireceği ulusal kurtuluş eylemiyle, faşist-sömürgecilerle birlikte bu yeminli uşaklıkları da yerle bir edecektir.

Eylemimiz, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş eylemi haklıdır, yeniyi ve gelişeni temsil etmektedir. Faşist Türk sömürgeciliği gayri meşrudur, eski ve çürüyen olduğu her yerinden görülmektedir. Onlar, faşist-sömürgeciler, halkların kasabı gerici Osmanlı mirasının sürdürücüleridirler. Biz, Kürdistan halkının kurtuluş eylemcileri, halkımızın direnmelerle dolu devrimci tarihi mirası üzerinde yükselmekteyiz. Onlar, saldırgan Reagan'ın çizdiği emperyalist politikanın bir bölgesel karakoludurlar, biz, sosyalizm ve demokrasi güçlerinin, ilerici insanlığın ayrılmaz bir parçasıyız. Onlar, çağdışı, insanlık düşmanı faşist ve sömürgeci politikanın uygulayıcılarıdır, biz, ulusal kurtuluş siyasetinin, bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük davasının, PKK ve FKBDC politikasının hayata geçiricileriyiz.

Kurtuluş Birliğimiz, devrimci eylemleriyle, tüm ilerici insanlığı, sosyalizm ve demokrasi güçlerini, faşist Türk sömürgeciliğinin barbarlıklarına ve vahşetine karşı çıkmaya, haklı, onurlu ve ilerici davasında Kürdistan halkının ve onun kurtuluş güçlerini, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini desteklemeye çağırır. Bu dava, gerçekte onların davasının Kürdistan'da sürdürülmesidir.

Kurtuluş Birliğimiz, devrimci eylemleriyle, Türkiye işçi, anıtlı ve emekçi halkını, devrimci-demokrat güçlerini faşist zulme ve barbarlığa karşı daha aktif mücadele etmeye, bu mücadelesini Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeye ve FKBDC'ni güçlendirmeye çağırır. Gün, mücadele günüdür; halklarımızın birleşik mücadelesi faşist barbarlığı yerlebir edecektir.

Kurtuluş Birliğimiz, devrimci eylemleriyle, genç-ihtiyar, kadın-erkek tüm Kürdistan halkını, bağımsızlık ve özgürlük için, ulus ve halk varlığını koruyup geliştirmek için, insanca yaşama kavuşmak için, faşist Türk sömürgeciliğine ve yerli ajanlarına karşı daha aktif savaşılmaya, Kurtuluş Kuvvetlerine katılmaya ve Onu desteklemeye, PKK önderliğinde ve Ulusal Direniş Mücadelesinde birleşmeye çağırır. Kürdistan halkı için kurtuluş ışığı görülmüştür; sömürgeci kölelik çağı kapanmış, bağımsızlık ve özgürlük çağı, sosyalizm çağı, ulusal ve toplumsal kurtuluş için direniş dönemi başlamıştır! Bu dönemde yiğit kahramanlıklar gösterilecek ve zafer, bunları yaratan halkımızın olacaktır!

- KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ!
- YAŞASIN KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!
- YAŞASIN PKK!

25 Ağustos 1984

Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK)-Basın Bürosu

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARINA, İLERİCİ İNSANLIĞA!

Dört yıldan beri Kürt ve Türk halkları üzerinde en barbar bir biçimde uygulanan faşist teröre karşı devrimci direniş geliştirme hareketi, Kürt ve Türk halklarının, PKK ve FKBDÇ'nin gücünü gösterme hareketi, oluk oluk akan kanın ve milyonlarca dürüst insanın çektiği acı ve işkencenin hesabını sorma hareketi başlamıştır.

12 Eylül 1980 faşist askeri darbesiyle iktidarı gaspeden generaller cuntasının, faşist-askeri diktatörlüğün, Kürdistan ve Türkiye halklarına baskı, zulüm, sömürü, işkence ve katliamla dolu dört karanlık yıl yaşattığını, Türk ve Kürt halklarına karşı en vahşi saldırılarla süren faşist bir savaş başlattığını, yarım milyon insanı işkencelerden geçirip yüzbinlercesini faşist zindanlara doldurduğunu, yüzlerce ve binlerce dürüst yurtsever insanı kurşunlayarak, idam sehpalarına çıkararak ve en vahşi işkenceler altına alarak katlettiğini, işsizlik, pahalılık ve yoksulluk ortamında emekçi kitleleri açlıkla yüzyüze getirdiğini herkes bilir, ya da bilmek durumundadır. Yine her türlü ekonomik, demokratik istemlere, siyasal faaliyete yasak koyarak büyük burjuvazi dışında toplumun tüm kesimlerini hakkını arıyamaz, çıkarlarını savunamaz, örgütlene- mez hale getirmek istediği ortadadır. Öyleki, bu biçimde ilerici, yurtsever, emekçi halk kitlelerini kör, sağır, dilsiz hale getirerek, toplumu çürütmek, halklarımızı uysal köleler durumunda kendine hizmet ettirmek amacıyla olduğu açıktır. Ayrıca, 25 Mayıs 1983 saldırısı bölge halklarına karşı işgalci emeller beslediğini, toplumu saldırgan maceralara sürük- lemekten çekinmeyeceğini açıkça göstermiştir.

Bütün bunlar korkunç şeylerdir. Bu gidişe dur demek, Kürdistan ve Türkiye'nin devrimci, ilerici, yurtsever, onurlu insanların zorunlu ve ertelenemez görevi olmuştur. Ancak, mevcut olgular açıkça göstermektedir ki, hakkını aramak, kendini savunmak ve mücadele etmek konularında bütün yolları tıkanan halklarımızın silaha sanılmaktan ve silahlı mücadeleye başvurmaktan başka çaresi kalmamıştır. Faşist-askeri diktatörlük sadece bu dilden anlamaktadır, o halde halklarımızın da böyle konuşmaktan başka çıkar yolu yoktur. İşte böyle bir ortamda doğan KÜRDİSTAN KURTULUŞ BİRLİĞİ (HRK), Kürt ve Türk halklarına karşı görev ve sorumluluğunun bilincinde olarak devrimci yolda yürümesini bil- miş, faşist teröre karşı devrimci direniş geliştirme hareketini başlatmıştır.

Bu hareket boyunca şimdiye kadar şu eylemler gerçekleştirilmiştir:

A- Hareketin hazırlık döneminde:

- 1- Uludere'de ajan-muhbir Xeloyê Xecê ölümle cezalandırılmış, üzerinde bulunan av tüfeği kamulaştırılmıştır.
- 2- Silvan'da ajan-muhbir Fethulla ölümle cezalandırılmıştır.
- 3- Batman'da halk düşmanları feodal-kompradorlar olan, ajanlık ve zalimlikleriyle ün yapmış bulunan Sait Yeşil ve Fahro ağaya saldırılmış, bu kişiler yaralanmış ve arabaları tahrip edilmiştir.
- 4- 17 Haziran 1984 günü Uludere'de ajan-muhbir Abdükerime Şex Mehmet'a saldırılmış, kendisi yaralanmış ve yanında bulunan bir kişi vurulmuştur.
- 5- 1 Temmuz 1984 günü Uludere'de ajan-muhbir Hüseyinê Ahmet ölümle cezalandırılmıştır. Bu kişinin en son işle- diği suç; üç devrimciyi faşist ordu birliklerine ihbar ederek yakalatmasıdır.
- 6- 5 Temmuz 1984 günü Çukurca'da ajan-muhbir Yusuf Demir'e saldırılarak kendisi yaralanmış, arabası tahrip edilmiştir. Bu kişi, kendilerine ateş etmeyen iki devrimciyi yaralayıp yakalıyarak faşist-sömürgecilere teslim eden çetenin başıdır.
- 7- Kulp-Genç arasında devrimci kurtuluş güçleriyle faşist ordu birlikleri arasında meydana gelen çarpışmada 1 üstüğmen yaralanmış, 2 asker ölmüştür.
- 8- Çukurca ilçe merkezine, üzerinde faşist-sömürgecilere ajanlık yapmaktan ve halka kötülük etmekten vazgeçme- leri doğrultusunda muhbir-ihbarcı güçlere çağrı yapan sloganların bulunduğu bombalı pankart asılmış, bomba- nın patlamasıyla bir kişi yaralanmıştır.
- 9- Şemdinli'de üç, Yüksekova'da iki, Çukurca'da üç, Uludere'de beş, Şırnak'ta üç ajan-ihbarcı kişi, bu işi yap- maktan vazgeçmeleri için uyarılmıştır. Bu çalışmalar sonucunda bir çok alanda ajan-muhbir yapı önemli ölçüde dağılmış, çok sayıda kişi devrimcilere teslim olarak ihbarcılık yapmayacakları konusunda söz vermiştir.

B- Hareketin başlangıç döneminde:

- 10- 15 Ağustos 1984 akşamı 14 Temmuz Propaganda Birliği Erzurum ilçe merkezine girmiş, sömürgeci askeri ve siyasi güçleri etkisiz hale getirerek ilçeyi dört saat süreyle elinde tutmuştur. Bu süre içinde şu eylemler gerçekleştirilmiştir:
 - a) Hoparlörlerle halka hitap edilmiş, HRK Kuruluş bildirisi okunmuştur. Bildiri dağıtılmış, afişler asılmış, kitle gösterisi yapılmıştır.
 - b) Üzerinde "Kahrölsun Faşist Türk Sömürgeciliği", "Bijî PKK", "Bijî HRK" sloganları yazılı olan ve şehit devrimci önderler Haki KARER, Mazlum DOĞAN, Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, ve Mehmet KARASUNGUR'un resimleri bulunan bombalı pankartlar asılmıştır. Ertesi gün bombaların patlamasıyla yaralananlar ol- muştur.
 - c) İlçe bölüğü subay gazinosuna saldırılmış, açılan ateşle gazinoda bulunan bölük yüzbaşısının üç çocuğu yaralan- mış ve bölük etkisiz hale getirilmiştir.
 - d) Gösteriye müdahale etmek isteyen askerlerle çıkan çarpışmada bir başçavuş olmak üzere 9 asker, ödürülmüş veya yaralanmıştır.
 - e) İki askeri araç ve iki televizyon tahrip edilmiş, hükümet binası yakılmıştır.
 - f) Bölük silah deposu açılmış, zoraltım yöntemiyle, çoğu halktan toplanmış olan, çeşitli çap ve markada 60 tüfek, çeşitli çap ve markada 9 tabanca, 4643 mermi, 3 av tüfeği, bir sırt telsizi, bir dürbün, 8 matara, 1 pusula, 1 daktilo ve çeşitli eşyalar halk adına kamulaştırılmıştır.
- 11- 15 Ağustos 1984 akşamı 21 Mart Propaganda Birliği Şemdinli ilçe merkezine girmiş, geniş bir kitle gösterisi yapmıştır. Bu eylemde şunlar gerçekleştirilmiştir:
 - a) Halka hitaben konuşmalar yapılmış, HRK Kuruluş Bildirisi dağıtılmış, afişler asılmış, "Bijî PKK", "Bijî HRK", "Bijî Serok APO" sloganlarının atıldığı kitle gösterisi düzenlenmiştir. Evlerinden sokağa çıkan halk kitleleri gösteriye geniş olarak katılmıştır.
 - b) Üzerinde 21 Mart Direnişinin sembolü Mazlum DOĞAN'ın resmi bulunan ve "Berxwedan Jîyane" yazılı olan bombalı pankartlar asılmıştır. Pankartlar 24 saate yakın asılı kalmıştır.

TÜRKİYE'DE DEMOKRASİ VE İNSAN HAKLARI KOMİTESİNE AÇIK MEKTUP

Dört yılı aşkın bir süredir Türkiye'de askeri -faşist diktatörlük koşullarının yaşandığı, bütün demokratik hak ve özgürlüklerin yok edildiği, her türlü ulusal demokratik haklarından yoksun Kürt halkının sümürü ve baskıların en ağırını yaşadığı bir dönemde, yurtdışında, Avrupa da "Türkiye'de demokrasi ve insan hakları sorunuyla" yakından ilgilenmesi Türkiye ve Kürdistan haklarıyla dayanışma içine girilmesi bizim için son derece sevindirici bir tutumdur.

"Türkiye'de Demokrasi ve İnsan Hakları Komitesi" ni de bugüne kadar hep bu çerçevede değerlendirdik ve çalışmalarına büyük bir değer biçtik. Komite'nin 16-17 Şubat 1985 tarihleri arasında düzenlediği "Türkiye'de İnsan Hakları ve Özgürlükleri" konulu uluslararası konferansı da Türkiye demokrasi güçleriyle yapılmakta olan dayanışmanın somut bir adımı olarak görüyor ve saygı duyuyoruz. Ancak Komite'yle ilgili bu olumlu düşüncelerimizin yanında O'nun düzenlediği konferansa yönelik eleştirilerimiz de vardır. İşte bu açık mektubumuzda, bunu dile getirmeye çalışacağız.

Kürdistan'ın en büyük parçasını işgali altında bulunduran ve 12 milyonu aşkın nüfusuyla Kürt halkının hiç bir ulusal ve demokratik hakkını tanımayan, hatta Kürtlerin varlığını bile inkar eden Türkiye gibi bir ülkede "insan hak ve özgürlükleri" konusunu tartışmak için düzenlenen bir konferansın Kürt sorununu programına almaması ve Türkiye de sanki 12 milyon nüfuslu bir Kürt sorunu hiç yokmuş gibi davranması bizi derinden özdüğü gibi, hayrete de sevk etmiştir. Eğer Türkiye'de "insan hak ve özgürlükleri" tartışılacaksa; bu, herşeyden evvel, Kürt halkını da gündemine almalıdır. Çünkü, Türkiye'de Kürt halkı her türlü ama her türlü demokratik ve insani haklarından yoksundur. Varlığı bile kabul edilmemektedir.

Konferansı düzenleyen komite'nin bu tutumu, İsveç'te yaşayan 5 bini aşkın Kürt göçmen topluluğu arasında büyük bir üzüntüye yol açmıştır. İsveç'te yaşayan Kürt topluluğu, bu tutumu, 20 Milyon nüfuslu bir halkın ulusal haklarına ve bu hakların gerçekleşmesi yolunda zindanlarda ömür tüketen onbinlerce evladının sesine lakayit kalmanın açık bir belirtisi sayıyor.

Acaba, Stockholm'de düzenlenen "Türkiye'de İnsan Hak ve Özgürlükleri" uluslararası konferansı gündemine Kürt sorununu, basit bir "unutkanlık" ya da "ihmal" sonucu mu, yoksa bilinçli bir tutumla mı almadı? Biz inanıyoruz ki, böyle önemli bir meselenin unutulması pek mümkün olmaması gerek. Türkiye'de kendilerine demokrat ya da sosyal demokrat diyen, ama cuntayla uzlaşan, Kürt halkına karşı şoven ve ırkçı bir tutum içinde olan kimi çevrelerle yapılan pazarlıklar sonucu Kürt sorununu konferansın gündemine alınmaması, "insan hak ve özgürlükleri adına hayretten de öte endişe verici bir tutumdur. Komite bilinçli olarak Kürt meselesini konferansın gündemine almadığı, yine Komite bilinçli bir tutumla, Almanya'dan bir Türk örgütü olan FİDEF'i, İsveç'ten Türk Federasyonu'nu, Türk İşçi Birliğini davet etmiştir. Ama buna karşılık, İsveç'ten hiç bir Kürt örgütünü davet etmemiştir. Yine, İsveç'te yurtsever, demokrat bir insan olmanın ötesinde hiçbir temsil gücü yada akademik kariyeri olmayan şahıslar çağrıldığı halde, Kürdistan'ın dört parçasından Kürtlerin temsil edildiği İsveç Kürt Dernekleri Federasyonu davet edilmemiştir. Oysa 12 Eylül darbesinden bugüne kadar İsveç'te cuntaya karşı konulan her eyleme Federasyonumuz en aktif bir biçimde katılmış ve bu eylemlerin bir çoğuna bizzat öncülük etmiştir. Federasyonumuz komite üyesi Türk unsurlarla Türkiye ve Kürdistan haklarıyla dayanışma eylemleri düzenlerken, Türkiye'de insan hak ve özgürlükleri için mücadele ederken, bu konferansa **ÖZELİKLE** davet edilen bu şoven çevreler yapılan tüm bu eylemlere küfür bombardmanı yağdırıyorlardı. Ve yine komite üyesi Türk unsurlar o eylemlerin hiçbirisine bizleri çağır-mamazlık etmiyorlardı. Ama her nedense bu konferansa bu ırkçı-şoven çevreler çağırılıyor da bizler çağırılmıyoruz.

"Türkiye'de Demokrasi ve İnsan Halkları Komitesi'nin, Türkiye'de Kürt halkının varlığını ve ulusal haklarını inkar eden bir anlayışta olduğuna inanmıyoruz. Hatta Komite'de yer alan sayın İsveçli parlamenterlerin, bugüne kadar çeşitli vesilelerle Kürt sorununu dile getirdiklerini, halkımız üzerindeki baskıları protesto ettiklerini ve bizimle dayanışma içinde olduklarını da biliyoruz. Bizler, onların bu dostça dayanışmalarını unutmadık ve hiçbir zamanda unutmayacağız.

Buna rağmen Komite'nin sözkonusu üzücü tutumun içine girmesi, kendilerine demokrat ya da sosyal demokrat diyen ırkçı şoven çevrelerin girişim ve baskılarının büyük bir rol oynadığı açıktır.

Sözkonusu şoven çevreler, geçmişte olduğu gibi bugün de Türkiye'de Kürt halkının varlığını inkar ediyorlar. Onlar, Kemalizmin (Atatürkçülüğün) diğer tüm ulus ve azınlıkları eritme, Türkleştirme politikasını olduğu gibi sürdürüyorlar. Bu politikayı gizlemek için de Türkiye'de yaşayan herkesin Türk olduğu yalanını öne sürüyorlar. Kendilerine demokrat ya da sosyal demokrat diyen bu şoven çevrelerin Kürt halkına karşı takındıkları tutum, bugün işbaşında olan faşist cuntanın tutumundan esasta farklı değildir. Buna rağmen, sözkonusu çevreler, yurtdışında Avrupa'da, Türkiye ile dayanışma içinde olan çevrelere gitiklerinde "Aman Kürt sorunundan bahsetmeyin, ordu ve millet bu konuda çok hasastır. Bu sorunu dile getirerseniz, onları, daha da uzaklaştırır, olumsuz noktalara götürürsünüz. Demokrasiye geçiş süreci konusunda da bize daha büyük zorluklar çıkarırsınız" gibi iki yüzlü safsatalara başvuruyorlar. İşin ilginç, Stockholm konferansında olduğu gibi, kimi Avrupalı demokratik çevreler de bu safsataların, iyi niyetle yapılmış sözler olduğuna inanıyorlar. Oysa, Türkiye'nin yüzyılı aşan tarihi ispatlamıştır ki, Türk şovenleri bu sahtekarlıklarla Kürt halkını uluslararası dayanışmadan yoksun bırakmak, O'nun sesini boğmak için başvuruyorlar.

Bu arada komite üyelerinin ve tüm Avrupa kamuoyunun bilmesi gerekir ki, ulusal sorun Türkiye'de demokrasi meselesinin en temel meselesidir. Bu sorun yok sayılarak, Kürt halkı baskı altında tutularak, ulusal demokratik ve insani haklarına ambargo koyarak Türkiye'ye ne genel anlamda bir demokrasi getirilebilir ve ne de insan hak ve özgürlükleri güvence altına alınabilir. Nüfusu en az 12 Milyon olan bir halkı her türlü hak ve özgürlüklerinden yoksun bırakacak bir "demokrasiye"de demokrasi denemez. Şoven Türk çevrelerinin, bir halkın varlığının inkarı temelinde Türkiye'ye demokrasi gelebileceği gibi istemlerine hoşgörüli davranılmamalıdır. Eğer Türk demokratları bu tutumlarında, yani Kürt halkını inkarda ısrar ederlerse, doğal olarak Kürt halkının onlarla ortaklaşa bir mücadele içine girmesinin olanakları zorlaşır. Bu da açıktır ki, iki halkın zararınadır, Türkiye'de demokrasi ve insan hakları mücadelesi zaafa uğrar.

Kendilerine demokrat yada sosyal demokrat diyen Türk çevrelerinin, bilinçli bir şoven tutumla Kürt meselesini konferansın gündemine getirilmesine karşı çıktıkları, onların İsveç'teki kimi yandaşlarının konferansa katılma davetiyesine verdikleri ve kamuoyunda açıkladıkları red cevabında açıkça görülüyor:

Davetliler listesinde 'Türkiyeli örgüt temsilcileri' deyimini yer almaktadır.

"İsveçli dostlarımız şu gerçeğin farkında olmayabilirler: Yurttaşlarımız arasında 'Türk yerine 'Türkiyeli' deyimini kullananlar, genellikle, ayrılıkçı akımları benimseyenler ve destekleyenlerdir.

"... 'Türk' deyimini, bir ırkın veya etnik grubun değil, tümüyle bir ulusun, Türkiyede yaşayan ulusun adıdır. Bir başka anlatımla, Türkiye'de 'Türk deyimini' çağdaş Türk ulusunun ve Türk devletini elbirliğiyle yaratanların ve oluşturanların adıdır

Bu adı kulanmaktan ilke olarak kaçınanlarla ve Türklükle Türkiyeliliği, ulusla vatani birbirinden ayırmaya kalkışanlarla bir arada veya dayanışma içinde bulunmamız olanaksızdır."(Türk - İşçi Birlikleri adına Hadi Orman ile Ahmet Kılıçkan) .

Bu alıntılar, Türkiye' de kendilerine demokratik solcu (sosyal demokrat) diyenlerin İsveç'teki yandaşlarının yayınladıkları bildiriden alınmıştır. Durum son derece açık görülüyor. " Türkiye'de demokrasi ve insan hakları Komitesi" Türk demokratik solcularını konferansa çağırmıştır. Onların Kürt adı karşısında çok "haşas" olduklarını bildikleri için de konferans çağırısına "Kürt" sözcüğünü hiçbir şekilde koymamaya, programa Kürt meselesini almamaya özen göstermiştir. Bu nedenle de "Türkiyeli" deyimini kullanmıştır. Ama ırkçı şoven Türk demokratik solcuları bu deyimden karşısında bile çılgına dönmüşler. " Ne demek Türkiyeli? Türkiye'de yaşayan herkes Türktür. "Türk" deyimini kullanmadığınız için konferansa katılmayacağınız demişlerdir. Böylece kara şoven yüzlerini açığa vurmuşlardır.

Üzücü olan ve konferansın gündemine Kürt sorununu almaması ve Kürdistanlı örgüt temsilcilerini davet etmemesidir. Bu tutum, Komitenin İsveçli Parlamento üyelerinden beklemediğimiz, bu nedenle de eleştirdiğimiz bir tutumdur. Ama biliyoruz ki, Komite'de böyle bir tutumun oluşmasının birinci derecede sorumlusu, Komite'de yer alan, O'nunla işbirliği içinde olan "ilerici-devrimci" kimi Türk unsurlardır. Bu komite'de yer alan Türk unsurlar her fırsatta Kürt halkının ulusal demokratik haklarına sahip çıktıklarını öne sürüyorlar. AMA BU KONFERANS ÖRNEĞİYLE BİR KEZ DAHA ORTAYA ÇIKTIKI, ONLAR, KENDİLERİNE "TÜRK SOSYAL DEMOKRATLARI" DİYEN BU ŞOVEN ÇEVRELERİN YANINDA YER ALABİLMEK İÇİN KÜRT MESELESİNİ YOK SAYMAYA HER AN HAZIR GÖRÜNÜYORLAR.

Komite'nin Türkiyeli ilerici devrimci çevrelerin ve kendilerine demokrat diyenlerin de şu gerçeği iyi bilmeleri gerekir: Türkiye'de Kürt halkı vardır. ve O'nun bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna mücadelesi de vardır, bu mücadele tüm ulusal demokratik hakları alınmaya dek sürecektir. Kürt halkını "yok" saymakla bu halk yok olmaz. Böylesi bir tutum, her iki halkın kurtuluş mücadelesine, demokrasi kavgasına ve her şeyden önce inkarcılığın içine saplananlara zarar verir. Kürt halkı, sağduyulu ve gerçekçidir. Her iki halkın da gerçek çıkarına olan ortak mücadeleden yanadır. Türk demokratları, ilerici devrimcileri akıllarını başlarına toplamalı halklarımızın ortak mücadelesini engelleyen böylesi bölücü tutumlardan vazgeçmelidirler.

Sonuç olarak bizler bugüne kadar olduğu gibi, bundan böyle de Türkiye'de insan hak ve özgürlükleri için tüm gücümüzle savaşımaya devam edeceğiz ve "Türkiye'de Demokrasi ve İnsan Hakları Komitesi"nin bu uğurda verdiği her türlü çalışmasını destekleyeceğimiz gibi, bundan böyle Komite ile daha sıkı ilişkiler içine girmeyi yürekten diliyoruz.

Durum, komite üyelerine ve tüm kamuoyuna duyurulur.

İSVEÇ- KÜRDİSTAN DERNEKLERİ FEDERASYONU

ORTA-DOĞU HALKLARINA.1

Emperyalist sistem ve Ortadoğu içindeki önemi,yeri ve üstlenmiş olduğu rolü ve içinde bulunduğu ağır iktisadi,siyasi ve sosyal bunalımlar nedeniyle Türkiye'de ordu iktidara el koymuştur.

Tarih boyunca kurulan tüm Türk devletlerinin,her devletten daha çok askeri nitelikleri önde gelir.Bu daha çok Türk kavminin işgalci ve talancı karakterinden kaynaklanmaktadır.Türkiye Cumhuriyeti döneminde de askeri nitelikler hep ön planda olmuştur.İç ve dış koşullar yumuşayınca ve sınıf mücadelesinin koşulları zayıflayınca,sınırlı ve geçici olarak devlet yönetimi ve bu devletin sınıf politikası,sivillere devredilmiştir.Sivillere bu koşullarda devredilen devlet yönetiminin ve devletin sınıf politikasının yürütülmesi,ağırlıklı olarak yine ordu tarafından mümkün olmuştur. Ordunun direkt müdahalesi olmadan Türkiye Cumhuriyetinin her düzeydeki politikasını yürütmek olanaksızdır.

Kısaca,geçmişte ve günümüzde,Türk hakim sınıflarının politikalarının yürütülmesinde baş araç şiddettir.Bu politikanın bugün barışçıl ve sivil araçlarla yürütülmesi olanakları tamamen tükenmiş ve iflas etmiştir.

Bölgedeki devrimci hareketlerinin gelişmesi,Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi ve Türkiye Devrimci Hareketinin gelişip güçlenmesi,Türkiye'deki iktisadi,siyasi ve sosyal bunalımı ağırlaştırmış ve devrimci bir durum yaratmıştır.Bu bunalım,Türk Devletini parçalama noktasına vardırılmıştır.

Camp David antlaşmasıyla tasfiye etmek istediği,ama tasfiye edemediği Filistin Devrimi,anti-siyonist ve anti-emperyalist Suriye yönetimi,Afganistan Devrimi ve faşist İran yönetiminin yıkılması ve CENTO'nun dağılması,ABD emperyalizmin Orta-doğu'daki çıkarlarını temelden sarsmıştır.Bu olumlu gelişmeler sonucunda Orta-doğu'da yoğun entrikalara ve çılgınlıklara baş vurmaktadır.Böyle bir durumda Türkiye'nin önemi elbetteki büyüktür.ABD emperyalizmi,tüm emperyalist devletler adına Orta-doğuda'ki çıkarlarını Türk Devletinin vasıtasıyla korumak ve geliştirecek devrimci hareketi ezmek istemektedir.Böylece ABD emperyalizmi,Orta-doğu'da ve Türkiye'de mutlak bir egemenlik kurmak istemektedir.

Türk Devleti,emperyalist devletlerin çıkarları doğrultusunda üstlenmiş olduğu görevleri yerine getirebilmek ve içinde bulunduğu ağır iktisadi,Siyasi ve sosyal bunalımlardan kurtulabilmek için askeri diktatörlüğe yönelmiştir.

Bu darbe ABD emperyalizmi ve NATO tarafından düzenlenen,başta Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi ile Türkiye Devrimci hareketi olmak üzere,tüm Orta-doğu halklarına ve Sosyalist sisteme (özellikle S.S.C.B.)yönelik faşist bir darbedir.

Darbenin amacı; Türk Devleti için ve giderek Orta-doğu'da,ABD emperyalizmi için büyük bir tehlike oluşturan,Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük

Mücadelesini ve Mücadele'nin önderi PKK hareketini yok etmektir. Türkiye Devrimci hareketini dağıtmak ve kısmi demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmaktır. Tüm Orta-doğu halklarının Özgürlük Mücadelesine saldırmak ve bozmaktır. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliğini güneyden kuşatmak ve emperyalist saldırıyı ve tehdidi daha çok yakınlaştırmaktır.

Cunta; demokratik olduğunu göstermek ve gerçek yüzünü saklamak için bazı taktiklere bağ vurmaktadır. Hem sağa hemde sola karşı olduğunu imajını yaratmak istemektedir. Bu özünde, Türkiye, Kürdistan ve dünya ilerici kamuoyunu aldatmak ve tecrit olmamak için bağ vurduğu bir aldatmacadır. İşçi hareketinin gelişmemesi için, işçilere ücret artışı talebinde bulunmaktadır. Memurlara güvenlik ortamında çalışma olanağı yaratacağını, köylülerin yaşama şartlarını düzelteceğini söylemektedir. Dayandığı maddi temel zayıf olduğundan, bu tip aldatmalara bağ vurmakta ve süreç içerisinde kendisini güçlü kılmak istemektedir.

Bir yandan bunları yaparken, diğer yandan da kendisini güçlü gösterme çabalarına girmektedir. Aslında bu güçsüzlüğün ifadesidir. Çünkü; Tüm Devrimci ve Demokratları, Halkı, bölge halklarını ve sosyalist devletleri hedef alan bir iktidardır. İçte sadece orduya dayanmakta, dışta ise bir yandan ABH ve AET emperyalizmine, diğer yandan da Mısır, Pakistan, İsrail, Suudi Arabistan vb. gibi bölge gerici yönetimlerine dayanmaktadır. İçte dayandığı Türk ordusu, sömürgeci bir ordu ve derme çatma olduğundan, özünde güçsüz bir temele dayanmaktadır. Dışta dayandığı güçler ise, yine zamanını doldurmuş olan ve bünyelerinde bunalımı taşıyan gerici yönetimlerdir.

Cunta; Türkiye'deki İktisadi, Siyasi ve Sosyal bunalımı ortadan kaldırmak, anarşiye son vermek ve demokrasiyi yaşatmak için iktidara el koyduğunu açıklamaktadır. Oysa Türkiye'deki bunalım, sadece Türkiye'nin yapısından kaynaklanan bir bunalım değildir. Türkiye emperyalist sistem içinde bir halkadır. Bugün Türkiye'ninde içinde bulunduğu emperyalist sistem içinde, Siyasi, İktisadi ve Sosyal bir bunalım gün geçtikçe derinleşerek büyümektedir. Emperyalist devletler, bu bunalımın yükünü sömürge ve yeni-sömürge ülke halklarına ödeterek, bu bunalımdan kurtulmak istemektedirler. Ama bir türlü bunalımdan kurtulamamaktadırlar. Bunu gerçekleştirebilmek içinde, daha çok faşist askerî darbelerle bağvurmaktadırlar. Emperyalist ülkelerdeki bu bunalım, emperyalist ülke ekonomilerine göre örgütlendirilen ülke ekonomilerini, daha çok etkilemekte ve bunalımı daha çok geliştirmektedir. Türkiye'nin bu bunalımdan kurtulması, ancak emperyalist sistemden kopmasıyla mümkündür. Faşist cunta, böyle bir kopmayı gerçekleştirmeyi amaçlamadığından, aksine daha çok emperyalist sistemle bütünleşmeyi sağlayacaktır. Buda kaçınılmaz olarak Türkiye ve Kürdistan'da ki var olan bunalımı daha da çok derinleştirecek ve devrimci durum daha da çok olgunlaşacaktır.

Normal yollardan(parlamento,hükümet,siyasi partiler vs.)bu bunalımdan çıkamayan bir Türkiye'nin,zayıf bir maddi temeli olan faşist bir diktatörlükle çıkamayacağı daha çok açıktır.

Demokrasiyi yaşıatma ve anarşiyi ortadan kaldırma sorununa gelince:Faşizm özünde demokrasiye karşı olan ve bünyesinde anarşiyi taşıyan bir yönetimdir. Türkiye'deki böyle bir yönetimin,demokrasiyi yaşıatmak için yola çıkamayacağı ve anarşiyi ortadan kaldıramayacağı da gün gibi açıktır.Kaldı ki Türkiye'de demokrasi çoktan yaşamamakta ve anarşi bizzat devlet tarafından körüklenmektedir.Demokrasiden kastettikleri,sömürü olanaklarını daha çok gerçekleştirmek,baskı ve şiddeti daha çok arttırmak ve bunu meşrulaştırmaktır.

Bu iktidar amacını gerçekleştirmek için,ARD emperyalizmine,AKT'ye ve emperyalist kuruluşlara dayanmak zorundadır.Bunlara dayanmadan ayakta kalamaz. Kısa dönemde Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesini,Türkiye Devrimci Hareketini ezmek ve Türkiye'de varolan kısmi demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak isteyecektir.Bunu gerçekleştirebilmek için de,yoğun tutuklamalara ve katliamlara,idamlara bağ vurmak zorundadır.Bunları başarabilmesi ve uzun bir süre iktidarda kalıp,kalmaması,bundan sonraki devrim ve karşı-devrim güçlerinin çatışmasına bağlıdır.Her devrimci hareket,mutlaka böyle bir iktidarla karşılaşmıştır ve karşılaşacaktır.Kısa dönemde amacına ulaşamaz ve başarısız olursa,dayandığı güç olan ordusunda böyle bir mücadeleden etkileneceği ve parçalanacağı açıktır.Güçsüz bir temele dayanan ve ağır bunalımlarla karşı karşıya olan bu iktidarın,başarı şansı azdır,ve uzun süre iktidarda kalması mümkün değildir.Her şey direnmeye bağlıdır.Direnme,böyle bir iktidarın güçsüzlüğünü,amacını ve niteliğini daha erkenden ortaya çıkaracak ve sonunu daha çok çabuklaştıracaktır.

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi ve mücadelenin önderi PKK'nin üzerine en acımasız bir şekilde geleceklerdir.Bu onların varlık nedenleridir.Kürdistan'da bilinç,örgütlenme ve direnmeyi yok etmeyi hedef belirleyip,en başta gelen uygulamaları olacaktır.

Daha şimdiden yoğun kitlesel tutuklamalara başlamışlardır ve bunu daha da geliştireceklerdir.Katliam,sürgün,işkence ve halkın evleri,eşyaları talan edilmeye başlanmıştır.Hapishanelerdeki devrimcilerin imhasına hız vereceklerdir.Kürdistan'ı adeta yeni baştan işgal etmektedirler.Karşı-devrimci zoru ve terörü sonuna kadar uygulayacaklardır.

Buna uygun PKK'nin hedef ve görevleri şu olacaktır:Hedef olmaktan kaçınmak ve mevzilerini koruyarak,geliştirmek,kitle sempatizan ve kadrolarımızın bilinç ve örgütlenme düzeyini korumak ve geliştirmek olacaktır.Bunun için de,teslimiyetçi eğilimlere karşı sonuna kadar mücadele etmek,güçlü bir siyasi,örgütsel hazırlıkla birlikte işgale karşı daha tutarlı taktiklerle uzun vadeli ve sabırla bir mücadeleyi yaratmak ve sürdürmek olacaktır.

Türkiye devrimci hareketi ile ittifak, Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Cephesini örgütlemek, Orta-Doğu devrimcileriyle ittifak ve sosyalist ülkelerin desteğini sağlamak olacaktır.

PKK, Kürdistan halkına, Türkiye halkına, bölge ve dünya halklarına ve Sosyalist ülkelere karşı görevini, en iyi bir şekilde yerine getirecektir.

; Buna karşılık, tüm Sosyalist Ülke ve bölge halklarının, PKK ve Kürdistan halkı üzerine yönelen baskı ve yoketme çabalarını görmeleri ve buna karşı üzerine düşen görevi yapmaları, Orta-Doğu halklarının ENTERNASYONALİST birliği için vazgeçilmez bir adımdır.

- KAHROLSUN İMPERYALİZM VE SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST TÜRK DEVLETİ !
- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ !
- YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN ÖNDERİ PARTİYA KARKEREN KURDISTAN !
- KURDISTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ İÇİN İLERİ !

18.9.1980

PKK-MK

Partiya Karkerên Kurdistan-Merkez Komitesê

Yoldaşlara,

Her insanın başına gelecek ölümün, sömürgeciler tarafından verilen idam kararıyla bir süre sonra aranızdan ayrılmış olacağım. Aranızdan ayrılmadan evvel şunu isterdimki, ülkemin bağımsızlığı, halkımın kurtuluşu uğrunda Faşist Türk sömürgeciliğine ve feodal-kompradorlara karşı savaşında daha uzun bir müddet savaşarak öleyim. Dileğimdi, sizlerle omuz omuza savaşmak ve görmek, ufuklardan sökerken kızıl şafağı, görmek, o muhtuşemliğiyle doğacak kızıl güneşi. Bir fidan, boynu bükük. Ama buna olan sonsuz güveniyle...

Bedelsiz düşünülmeyen "mücadele hayatında" bu bedel, ölüm de olabilir. Bir an bile olsa, bu gerçeği akıllarından çıkarmayan, ve ölüm dayattığından da, hiç tereddüt etmeden uğrunda savaştığı davadan, düşmana en ufak bir taviz vermeden ölüme giden sayısız örneklerle doludur. Tarihin sayfaları, ve ölmesini bilen anlar, gözümde canlı tutuyor ve hala yaşıyorlar. Devrimci savaşında kurşunlanarak ya da, darağaçlarında hayatları pahasına ölümsüzleşen tüm devrim şehitleri, dünya proletaryasının ve mazlum halkların kalbinde hiç sönmeyen birer devrim meşalesi olarak yaşıyorlar. Kurşuna dizilirken bile, en ufak bir yılgınlığa kapılmayıp cesaretle ölüme giden ve son nefesi ne kadar "Yaşasın Önderimiz Ho Chi Minh", "Yaşasın Vietnam Halkı" diye haykıran "Van Troi"; kararlılığın sembolü, rehber alacağınız bir örnektir. Onlar, hafızamda canlı tutuğum ve en son ana kadar da canlı tutacağım "İhtilal Fırtınası" kalacak, ve hatırımdan çıkarmayacağım.

Dünyada hiç bir şey, devrimci mücadeleden hoş değildir. Ama zorludur; dikenli, dolambaçlı, engebeli ve sarptır devrim mücadelesinin yolu. Tüm bu engellere çarpmadan, sıkıntı ve zorluklara göğüs germeden mücadelenin sürdürüleceği bir gerçektir. Hatta, "Mücadele Yolu" nda düşmenin de (ölümün) olacağı muhakkaktır. Hele, en ufak bir kıpırdanışın kanla, barutla, darağaçlarıyla bastırıldığı Kürdistan'da, bu gerçekler bir o kadar daha doğrudur. İçinde ölümlünde olacağını kavrayarak atıldığım, PKK Önderliğindeki "Bağımsızlık ve Özgürlük" kavgası yolunda "Zafer" gibi kutsal bir sonu görmeden, Faşist Türk sömürgecilerinin faşist mahkemelerince çarptırıldığı idam kararıyla ölümün gelip dayattığı şu anda en ufak bir yılgınlığa kapılmadan sürdürdüğüm bu sınırlı yaşantıda tek bir noktayı düşünüyorum: İdam sehpasına giderken, sömürgeci faşistlere ve onların ağzından salya akan kuduz köpeği Cellada boyun eğmemek, kararlı bir direnme göstermek. Yaşatmak Partinin geleneksel direnme ruhunu. Yenebilmek düşmanı yenebilmek YOLDAŞLAR...

Dönem dönem zayıflayan hükümranlığını devam ettirmek, gelişen isyan ateşini söndürmek, halka gözdağı vererek sindirmek ve istedikleri suskun bir ortam yaratmak için ülkemizde, bir uctan öbür uca açtıkları mahkemelerde idam cezalarının yağdırıldığı, kurdukları darağaçlarında halkımızın katledildiği dönemler gibi bir dönem günümüz Kürdistan'ında da gündemdedir. "Maraş Katliamı"nı tezgahlayarak ve neden göstererek, hemen hemen Kürdistan genelinde uyguladıkları sıkıyönetimle hareketimize direkt savaş açan Türk sömürgecileri, kısa vadede sonuca gitmek hedefleri doğrultusunda saldırılarını yoğunlaştırmaları, PKK Parti hareketimizi yok edemedikleri gibi "İhtilal Alev"

Değerli Yoldaşlara,

İnsanlık tarihi, ezilen sınıf ve halkların egemen sınıflara karşı geliştirdikleri sosyal devrimlerle doludur. Günümüze dek köleler köle sahiplerine, serfler feodal beylere, proleterler burjuvaziye karşı sayısız direnme örnekleri göstermişlerdir. Bu, sınıfsal olduğu kadar, işgal, istila, ilhak ve sömürgeleştirilen halklar için de geçerlidir.

Tarihin devindirici gücü olan ezilen sınıf ve halkların patlattıkları bu sosyal hareketlerde sayısız kölenin, serfin, proleterin kanı akmıştır. Kan dökülmeden zafere ulaşmanın olanaksız olduğu açık bir gerçektir. Devrim, sürekli ileriye doğru uzanan düz bir çizgi değildir. Taktiksel başarıların yanında, içinde geçici yenilgilerin dahi olabileceği devrim yolu; dolambaçlı, engebeli ve sarptır. Her devrimin bir bedeli vardır. Bu bedel bazı ülkelerde az olabileceği gibi, bazı ülkelerde çok büyükte olabilir. Ama önemli olan, devrimi zafere götürecek kararlı organizasyonun, Marksizm-Leninizmi ülkenin somut şartlarına indirgeyebilmesi ve bu doktrini kendine eylem klâvuzu seçerek onun doğrultusunda hareket etmesidir. Bu doğrultuda hareket, er veya geç zafere ulaştıracaktır. Oysa devrimi "süt limanında dalgalara çarpmadan yürüyen bir gemiye" benzetenler, her zaman yanıldıklarını ve yenilgilerden kurtulamadıklarını tarih defalarca ispatlamıştır.

Ekim 17 devrimiyle açılan "Proleter Devrimler çağı", Proleter devrimlerin bir parçası olarak gelişen Ulusal Kurtuluş Hareketleri, Sömürgeci Devrimler biçiminde halâ devam etmektedir. Özellikle, Uzak doğuda, Çin Hindin'de, Afrika ve Latin Amerika'da halkların sömürgeciliğe ve yerel gericiiliğe karşı verdikleri "Bağımsızlık-Demokrasi mücadelesini" zafere götürmekle tasfiye ettikleri klâsik sömürgecilik sistemine karşın, ülkemiz Kürdistan halâ en koyu sömürgecilik şartlarında yaşamaktadır. Kore, Çin, Gine, Mozambik, Angola, Kamboçya, Laos ve yiğit Vietnam halkı döktükleri kan temelinde ve sayısız kahramanlık örnekleri göstererek geliştirdikleri Ulusal Kurtuluş Hareketleriyle dünyanın şerefli uluslar topluluğuna katılmalarına rağmen halkımızın daha da despotların baskı ve zulmü altında yaşamasını öğrenmek açısından Kürdistan somut gerçekleri öğretici birer delil olursa gerek. Bugünkü duruma sakin ve suskun olarak gelinmedi. Her halk gibi halkımızda yabancı egemenlerin boyunduruğuna girmemek, bağımsız yaşantısını aynı tarzda-uygarlıktan olma pahasına da olsa- sürdürmek, işgal altında kurtulup özgürleşmek için çok direndi. Bu uğurda döktükleri kanlar hesabakitaba sığmaz. Öyle ki bugün üzerinde yaşadığımız vatanın temelini Yurtlaştırma hareketi sırasında Med'lerin döktüğü kan oluşturur. Halkımızın bu olumlu direnme yanına karşın kendi bencil çıkarları için yabancı egemenlere teslim olup uşaklığı seçmeleri Kürdistan direnme tarihine bir hançer gibi sokuldu. Artık, halkımızın direnme geleneğinin sembolü fedakarlık, cesaret, kararlılık gibi öğeler yanında istenmeyen ama acı bir gerçek olan egemen sınıfların teslimiyetçi geleneğinin sembolü uşaklık, korkaklık, kay-

paklık ve d nekliğin toplumumuza aşılandığı görülür. EĞer bugün (yada Med'le rin yıkılıp, iřĐal istilaların başlamasından beri) yabancı egemenlerin bo-yunduruğunda yaşamak zorunda kalıp bağımsızlaşmamışsak bunun temelinde, iş tah kabartan verimli topraklara sahip olma, stratejik konumun önemli bir ye ri olması yanında, asıl olarak, egemen sınıfların sürekli ihanetlerinin ro-l  büyüktür. Yoksa direnen halkımızın değil.

Türk s m rgecilerince pazara aÇılan  lkem Kürdistan'da proletarya doğdu. Daha önceleri; ilerde kendilerine karşı başkaldırmasını "engellemek" için gençliği başkalaşıma uğratarak kişiliksizleştirmek amacıyla açtıkları sözüm ona medeniyet yuvalarında bir aydın-gençlik kesimi yetişti. İnsanlık tarihi-nin tanıdıkları en devrimci sınıf olan proletarya ve aydın-gençlik ülkemiz i-Çin tarih önemde bir olaydır. Bu,  lke devrimimiz için objektif şartların oluşmasıdır. Fakat, sürekli g   halinde tutularak ülke içinde kalması engel-lenen ve kendisi için bir sınıf haline gelip, ulusal ve sınıfsal kimliğine kavuşamayan proletaryanın bu durumu; özellikle üzerinde özümleme politikası nın en yoğun olduğu aydın-gençliğin Metropollerdeki Yüksek  Ğrenim kurumla-rına taşırılana dek sürdü. Bilimle temas, Türkiye'deki devrimci gençlik ha-reketi ve Vietnam devriminden etkilenererek, Marksizm-Leninizmi ülkenin somut şartlarına uygulayarak oluşan ideolojik grup Ulusal Kurtuluş Hareketinin  e kirdeği oldu. Oluşturulan bu ihtilal düşüncesi  lkemiz Kürdistan'a taşırıla-rak Kürdistan ve halkının kurtuluşu uğrunda pratik adımlar atarak güçlü bir grup ve daha sonra da profesyonel ilişkilere dayanan maddi bir g   PKK hal-i ne geldi.

Yoldaşlar...

Kürdistan halkının biricik kazanımı, şanlı  nderimiz PKK davasının insan-lığın üzerimize yüklediği en kutsal bir dava olduğunu biliyorum. Tüm insan-lığın kurtuluşu ve insanın insan tarafından sömürüsünü ortadan kaldırmak uĐ-rundaki en şerefli ve yüce görevi yerine getirmek için gündeme gelen durumu mun üstesinden yukarıda değindiğim yüce görevin bilinci ve sorumluluğuyla geleceğimden ve bu doğrultuda hareket edeceğimden kuşkunuz olmasın. İsterdim ki halkımın kurtuluşu,  lkemin Bağımsızlığı Mücadelesinde daha uzun bir m d-det savaşmayı. Bırakmayacak Faşist Türk sömürgecileri, belki sizleri görmemi bile bırakmayacaklar.

Bunun için sizleri tek tek ve yoldaşça kucaklar, sonsuz selamlar.

6.11.1980

ORHAN AYDIN

imza

PKK, GÖRÜŞLERİ

"Türkiye sınıf mücadelesinin koşulları zayıflayınca yönetim sivil-
lere devrediliyor" "aslında askeri nitelikler hep ön plandadır" görü-
şü hep öne çıkarılıyor.

12 Eylül öncesi için "Türkiyede iktisadi, siyasi ve sosyal bunalı-
mı ağırlaştırması" na neden olarak "Kürdistan bağımsızlık ve özgür-
lük mücadelesi ve Türkiye devrimci hareketinin gelişip güçlenmesi"
gösteriliyor. "Türkiye devrimci hareketi" terimini kullanmaları (Kürdis-
tan özgürlük savaşının yanında) yenidir.

"Suriye yönetimi" için "anti-emperyalist, antisyonist" nitelmesi
yapılırken, "Afganistan Devrimi"nden de söz ediliyor. Bu ülkeler İran
devrimiyle birlikte emperyalizmi Ortadoğuda gerilettiler ileri
sürülüyor. Bunun için "ABD emperyalizmi Ortadoğuda ve Türkiye'de mutlak
bir egemenlik kurmak istemektedir" denilmektedir. Türkiye de yapılan
darbenin ana nedenlerinden biri ülkedeki devrimci hareketi bastırmak
diğeride Emperyalistlerin Ortadoğudaki çıkarlarını korumak şeklinde
gösteriliyor. Burada "darbenin sosyalist sisteme özellikle SSCB'ye
yönelik olduğu" belirlemesi yapılıyor. "SSCB'yi güneyden kuşatmak ve
emperyalist saldırı ve tehdidi dahada yakınlaştırmak" da deniliyor.
Darbe faşist olarak değerlendiriliyor.

Yönetimin güçsüz olduğu yalnız orduya dayandığı ileri sürülüyor.

"Türkiyedeki bunalım, sadece Türkiyenin yapısından kaynaklanan
bir bunalım değildir.....Türkiyenin bunalımdan kurtulması için ancak
emperyalist sistemden kopmasıyla mümkündür" denildikten sonra "cunta
emperyalistlerle ilişkileri daha da sıklaştıracak buda Türkiye de ve
Kürdistanda bunalımı daha da artıracak" belirlemesi yapılıyor. "Bu du-
rum ise devrimci durumu daha da olgunlaştıracaktır" deniliyor.

Türkiyenin bütünüyle ilgilenmeleri, bundan söz etmeleri de yeni-
dir. Cuntanın dayanağı ve hedefleri üzerinde şöyle deniliyor:

"bu iktidar amacını gerçekleştirmek için, ABD emperyalizmine, AET
ye ve emperyalist kuruluşlara dayanmak zorundadır.....Türkiye'de var-
olan kısmi demokratik haklar ve özgürlükleri ortadan kaldırmak iste-
yecektir.... Kısa dönemde ~~başarısız~~ amacına ulaşamaz ve başarısız

olursa dayandığı güç olan ordusunda böyle bir mücadeleden etkileneceği ve parçalanacağı açıktır.....Bu iktidarın başarı şansı azdır." deniliyor.Burada da özellikle dikkati çeken Türkiyedeki demokratik hak ve özgürlüklerden söz etmeleridir.Geçmişte böylesi bir sorunla ilgilenmiyorlardı.Daha da doğrusu"Türkiyede Demokrasi,faşizm,sıkıyönetim varmış,yokmuş bizi ilgilendirmez,biz sömürge ülkeyiz bizim için sorun değildir" mantığını savunuyorlardı.

"Hedef olmaktan kaçınmak ve mevzileri koruyarak,geliştirmek,sempatizan ve kadrolarımızın bilinç ve örgütlülük düzelini korumak ve geliştirmek" amaçları da bu yönetim altında başlıca amaç olarak belirtiliyor.Bunun yanında "Türkiye Devrimci hareketi ile ittifak,Ulu sal Kurtuluş Cephesini örgütlemek,Orta doğu devrimcileriyle ittifak ve sosyalist ülkelerin desteğini sağlamak" görevleri de hedef olarak belirleniyor.Bundan sonra ise: "PKK Kürdistan Halkına,Türkiye halkına bölge ve dünya halklarına ve sosyalist ülkelere karşı görevini en iyi şekilde yerine getirecektir"Ayrıca bizim savaşımız,"Dünya sosyalist hareketinin çıkarlarını dile getiren harekettir"deniyor.

Bunlarda da Kürdistan denildiği zaman hangi Kürdistan denildiği açık değildir.Kürt halkı değilde sürekli"Kürdistan Halkı" deyimini kullanılıyor. Bu arada özellikle üzerinde durulan bir noktada "Kürdistan egemen çevrelerinin ihaneti" dir.Bütün yenilgilerin ~~maxx~~ ~~maxx~~ ~~maxx~~ nedeni olarak bu nun gösterilmesi ilginçtir.Bundan şu ifade edilmek istenebilir: "Bizi destekleyeceklerini söylediler,ama sonra desteklemediler" Bunların gerçekten Kürt feodalleriyle ilişkilerini ileri derecelere kadar götürdüklerini bu kuyruk acısıyla söylenenlerden çıkarmak mümkün.

" Kürdistan halkına saldırı yöneltilirken bölücülük ve terörizm teranelerinden yararlanıyorlar" şeklinde bir ifadeyi de kullanıyorlar.Bu tür bir belirleme yapmaları da dikkat çekicidir.

nin Kürdistan halkını sarmasını da engelleyemediler.Bağımsızlık mücadelemis geliştikçe etekleri tutuşan faşist sömürgecilerin boynunu sıkın "tasma", sıkışarak daralmakta,adeta can telaşına kapılarak azgınlaşmaktadırlar. Yeni yeni arayışlara yönelen ve 12 Eylül darbesiyle geliştirdikleri Cunta hareketiyle de hareketimize kast edemeyen ve sonlarının yaklaştığını bilen Faşist Türk sömürgecileri; PKK Parti hareketimizi halktan koparıp yok etmek, halka gözdağı vererek korkutmak ve sindirmek için, Şeyh Sait,Dersim isyan dönemlerindeki İstiklâl Mahkemelerini aratmayacak kurulu mahkemelerde idam cezaları yağdırmak ve yüzlerce yoldaşı idam sehpalarında katletmek,halkı yıldırarak arzuladıkları pasif,direnmesiz bir ortam yaratmak gibi stratejik bir hedefi önlerine koymuşlardır.Böyle bir dönemde, PKK'nin geleneksel direnme ruhunu yaşatmak,ya da yaşatmamak; bu uğurda savaşmak ya da savaşmamak. İşte devrimci tavrın mihenk taşı.

Bu stratejik hedeflerinde başarılı olacaklarını,olamayacaklarını? Elbette hayır.Belki taktiksel bir takım başarılar sağlayabilirler.Ama stratejik olarak yenilecekleri,zaferin şanlı önderimiz PKK ve onun önderliğindeki Kürdistan halkının olacağı inancım mutlaktır.Onlar,idam sehpalarında şehit olacak yoldaşların son nefeslerinin yaratacağı "İhtilal Kasırgası"nda boğulacaklardır.Kaldı ki dönem 1925-1940 isyan dönemi de değil.Zafer için olumluluklar ve leyhte gelişmelerle doludur.

Uzun bir mücadele mirasını devralmayan ve henüz genç olan hareketimiz tarihinde sömürgecilerin ajanları tarafından katledilen hareket önderlerimizden Haki Karer,yine sömürgecilerin piyonları feodal-çetelerce şehit edilen Halil Çavgun,Salih Kandal,Cuma Tak,kanlarının son damlalarına kadar çarpışarak ölen Şikestun kahramanları ve son Kızıltepe direnişinde yiğitçe şehit düşen sekiz PKK savaş partizanı,teke tek döğüşte yenilmeyen yılmaz savaşçı Delil Doğan ile diğer devrim şehitlerimizin akan kanlarıyla güçlenen"Bağımsızlık Ağacı" derinlere kök salarak gelişmekte hem de faşist Türk sömürgecilerinin,ve onların iç dayanağı feodal-kompradorların dış destekçisi Emperyalizmin yüreğine korku sala sala gelişmektedir.Yaklaşan sonlarını geciktirmek için sözüm ona 'Bağımsızlık ağacının dallarını kesmenin' gündemleştirdiği ve kendilerince stratejik bir hedef olarak seçildiği bu dönemde faşist faşist sömürgeciler bilmelidirler ki; bu uygulamaları,"Bağımsızlık Ağacı"nı da ha da gürleştirecek bir budama olacak,bir ahtapotun kolları gibi onları boğazlayacak , ve yok olmaktan kurtulamayacaklardır.Onlar,kuracakları darağaçlarıyla bizi yok edebilirler ama Parti hareketimizi yok edemezler.Ülkemizde direnen tek bir kişi kalana dek PKK yaşayacak; zafer şanlı PKK önderliğinde ki halkımızın olacaktır.Ve yine onlar idam cezaları yağdırıp uygulamaya koymakla belki kısmi bir üstünlük sağlayabilirler;hatta beni ve diğer bir kısım yoldaşı darağaçlarında katletmekle sayıflayacağımızı da sanabilirler.Elbet: Biz sayıf halkalardan meydana gelmişiz ama canlı bir hayatız,onlar ise,siyasi mezardan çıkmış ve üremeye maktadır olmayan yaşlı bakirelerdir.Sonları yaklaştıkça kudurganlaşan faşist Türk sömürgecileri hangi çareye başvurursa vursun, tam bir başarı sağlayamayacak, kudurmuş bir köpek gibi başını oraya

buraya çarpa çarpa geberecek ve zaferin Kürdistan halkının olacağı sonsuz inancıyla aranızdan ayrılmış olacağım ana rahat gâtmiş olacak ,önderimiz PKK'ye olan sarsılmaz güvenim beni yenilmez kılacaktır.

"Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin" sloganlaşmış ifadesinin bir gün karşıma çıkacağını biliyordum. Bu bilinçle hakkımda verilen idam cezasını serinkanlı bir şekilde karşıladım, ve son ana kadar da devrimci irademle serinkanlı olmaya çalışacağım. Ayrıca çeşitli biçimlerde gelen ölümün karşıma "Devrim için kusursuz bir ölüm" şeklinde çıkması huzurlu olduğum bir diğer yandır. Ancak, son görevimi yerine getirme bilincimle emin,ölüme gi derken ve ancak o an tasasız ayrılabilceğim sizlerden. Ve işte o an,bir yoldaşın "BİZKİ ŞEREFİN YÜCESİNİ KAHPE İPLERDE BİLEK" dizeleri mücadele azmimi daha da bileyecek, önderimiz PKK'ye yakışır ve ona bağlı bir şekil de ölecek ve devrim şehitlerimizizin emaneti Parti bayrağını elden düşürmeyeceğim. Bundan kuşkunuz olmasın.

Sonsuz Devrimci Selam.

ORHAN AYDIN

imza

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN KAMUOYUNA

Geçtiğimiz Nisan ayında, Kürdistan'da meydana gelen bazı ölümleri tersyüz eden PKK(Apocular) yöneticileri, aylardır yayın organları aracılığıyla, Ortadoğu ve Avrupa'da yayınladıkları bildirilerde, başta Partimiz olmak üzere Türkiye ve Irak Kürdistanı'nın yurtsever devrimci parti ve örgütlerine karşı iftira kampanyalarını sürdürüyorlar.

Apocu yöneticiler, her zamanki halleriyle bireysel terörist-maceracı politikalarını, faşist cuntayı (halkımızın sömürgeci faşist cuntayla doğrudan doğruya silahlı bir mücadelede karşı-karşıya gelmeye hazır olmadığı, savaşımın en temel gereklerinden olan olgun bir örgütlülük ve politik önderlikten yoksun olduğu bir dönemde) halkımıza karşı ağır, kanlı saldırılarla yüzyüze bırakan, cuntanın saldırılarına gerekçe etmesine yarayan provakasyon eylemlerini ve aciz içinde kalınca da bizzat halka yönelen saldırılarını gizlemek için, yalan ve demogojilere başvuruyorlar.

Apocu yöneticiler, Nisan ayı ortalarında, Partimizin de içinde olduğu bazı yurtsever ve devrimci parti ve örgütlerin (Irak Komünist Partisi, KUK, KUK-SE, Irak Kürdistanı Sosyalist Partisi, Irak-Kürdistan Demokratik Halk Partisi), 8 militanlarını öldürdüklerini iddia ediyorlar. Partilerimizi utanmazca ajan ve provakatörlükle suçluyor, esas saldırgan ve provakatör kendileri oldukları hakde, iç ve dış kamuoyunu yanıltmak, eylemlerinin çirkin yüzünü örtbas edebilmek için kendilerini saldırıya uğramış göstermeye çalışıyorlar.

Oysa olaylar tam da Apocu yöneticilerin iddia ettiklerinin tersi biçimde gelişmiştir: İlk kez saldırıya geçen ve devrimci yurtsever peşmergeleri katleden kendileridir. Öldürme olayları ilk kez Apocuların; biri IKP'li dördü KUK-SE taraftarı beş peşmergeyi dağda tesadüfi bir karşılaşma esnasında katletmiş, silahlarını alarak toprağa gömmüşlerdir. Bu yetmiyormuş gibi bir kaç gün sonra kendilerinden kaçan ve bu olayı açığa çıkaran birini arama ve geri alma bahanesiyle; IKP'nin daha çok yaralı peşmergelerin bulunduğu küçük bir kampına saldırmışlar, orada da peşmergeleri katletmişlerdir. Apocular, sorumsuzca böylesi saldırılara geçince saldırıya uğrayan tarafların peşmergeleri de kendilerini savunmak için Apoculara yönelmiş ve bunun sonucunda sözkonusu edilen Apocular ölmüşler.

Olaylar tamamıyla böyle ve Apocuların provakasyonları sonucu gelişmiş olmasına rağmen, şimdi Apocu yöneticiler kalkmış kuzu postuna bürünmüş kurt misaliyle kendilerini mağdur göstermeye kalkışıyorlar. Kaldı ki olaylarda, sadece saldırıya uğrayan iki gücün peşmergeleri yer almış, ne Partimiz ne de diğer partiler bu çatışmada yer almamışlar.

Apocu yöneticiler, neden olayları tersyüz ediyorlar? Neden sanki geniş bir "koalisyonun" saldırısına uğramış gibi bir hava yaratıyorlar? Ve neden Partimizi çatışmaların içinde göstermeye kalkışıyorlar? Apocu yöneticiler, bir yıl öncesi, Hakkari ve Siirt yöresinde kimi silahlı saldırılara girerek, sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı devrimi başlattıkları propagandasını yapmaya başladılar. Başta Partimiz olmak üzere, hemen hemen Kürdistan'ındaki diğer tüm parti ve

örgütleri, bu çıkışların zamansız, cuntanın saldırılarına zemin yaratan eylemler olduklarını, devrimin böylesi çocuksu eylemlerle başarıya ulaşmayacağını, ister istemez yenilgiyi getireceğini belirtmişlerdi. O günden bu yana meydana gelen gelişmeler, bu görüşleri doğruladı. Sömürgeci faşist diktatörlük, iç ve dış kamuoyunda bu eylemleri bahane ederek, halkımıza karşı çok yoğun bir askeri saldırıya geçti. Binlerce yurtsever köylü tutuklandı. Şehir ve köyler Türk ordusunun çizmeleri altında çiğnendi. Hatta cunta Kürdistan'ın diğer parçalarındaki Kürt yurtsever hareketine saldırmak bile sözkonusu eylemleri bahane etti. Son bir yıl içinde neredeyse 100'e yakın Kürt yurtseveri katledildi. Sınırdaki Kürt köyleri boşaltılıyor.

Oysa Kürdistan halkı böylesine yoğun ve gaddar bir askeri saldırıya karşı koymaya, devrimin ateşini alevlendirmeye hazır değildi. Bu, ister istemez, halkın saflarında, saldırılara boyun eğmeye, sinmeye ve geri çekilmeye yolaçtı. Devrimi başlattıklarını iddia eden silahlı adamlara sahip çıkamadı. Cunta, halkı böylelerini barındırmamaya, ihbar ve teslim etmeye, hatta gerekirse öldürmeye zorladı. Apocular bu eylemler sırasında halkı ayaklandırıp yanına çekemediler ama, cunta zoruyla sözkonusu düşmanca eylemlerini bir bir gerçekleştiriyor. Şimdi kırsal alanda kalan tek-tük Apocular, hiç bir yerde barınamıyor, destek göremiyorlar. Böylesine yalıtılmış olarak dolaşınca da çok kolay cuntanın tuzağına düşüyorlar. Böylesi tuzaklarla şimdiye kadar onlarca fedakar yurtsever insan hayatını kaybetti. Elbette, devrim mücadelesi kan dökülmeden, ölmeden olmaz. Ama, devrimcinin ölümü halkın mücadelesini ilerletiyorsa, onu zafere doğru götürüyorsa yerindedir. Yoksa, yanlış ve zamansız çıkışlarla ölüme gitmek, insanları ölüme göndermek doğru bir tutum olamaz. Hatta böylesi durumlar halk arasında çok yanlış ve zararlı imajlar yaratılmasına, Türk ordusunun yenilemeyeceği, onun gazabından hiç kimsenin kurtulamayacağı v.s gibi imajların yaratılmasına yol açabilir.

Bu eylemlerin yenilgiye götürdüğünü gören Apocular, şimdi yenilgiyi gizlemek, yanlışlarını örtbas etmek için kimi manevralara başvuruyorlar. Nisan olayları da bunun ürünüdür. "Biz devrim yapacaktık. Cunta bizimle başa çıkamazdı. Ajan ve provakatörler bize saldırdılar. Önderlerimizi katlettiler. Devrim mücadelemizi engellediler. Bu işte de bizim dışımızdaki herkes; çok geniş bir koalisyon yeraldı demeye getiriyorlar. Hem içerde ve dışardaki militanların gözlerini böylesi şeylerle boyamak, hem de dikkatleri diğer Kürdistanlı parti ve örgütlere karşı düşmanlığa çevirmek, böylece kendi tutumlarını örtbas etmek istiyorlar.

Oysa, hem iç ve dış kamuoyu hem de PKK'ye inanarak, güvenerek girmiş, bu uğurda canını vermekten çekinmeyen militanlar gerçeği görmek, Apocu yöneticilerin yanlışlarının, devrimci güçlere karşı düşmanlıklarının üzerine gitmek zorundadır. Apocu yöneticilerin ajan ve provakatör ilan ettikleri parti ve örgütlerin hiç biri de ajan ve provakatör değil; onlar halklarımızın kurtuluşu uğruna mücadele veren devrimci yurtsever örgütlerdir.

Kürdistan halkının sorumlulukları onların da omuzundadır. Eger Apocular, yanlış zararlı eylemler yapıyor, halka ve devrimcilere yöneliyorsa, buna karşı çıkmak, yanlışları teşhir etmek, halkı bu konuda uyarmak, düşmanın planlarını boşa çıkarmak onların görevidir. Böyle yapıyorlar diye, onlara ajan-provokatör denemez.

Oysa Apocu yöneticilerin yaptıklarının çoğu tam da ajan-provokatörlüğe denk düşen eylemlerdir. Onlar kendileri dışında hiç kimseye hayat hakkı tanımak istemiyorlar. Diğer devrimci yurtsever kişi ve örgütlere saldırıyor, insanlarını katlediyorlar. Devrimcilerin, yurtseverlerin, halkın davası uğruna mücadeleye katılmışların katledilmesi cuntadan başka kime yarar? Kürdistanlı parti ve örgütler arasında kanlı çatışmaların olması kime yarar? Yurt dışında insanların öldürülmelerinin, saldırıya uğramalarının kamuoyunda yarattığı olumsuz intiba kime yarar? Keskin devrimci laflar altındaki zamansız çıkışlar, bireysel terörist eylemler kime yarar? Komünistleri, halkımızın dostlarını; şöven, düşman ilan etmek kime yarar? Daha pek çok şey... Açıktır ki böylesi tutum ve eylemler halkımızın düşmanlarından başka kimseye yaramaz. Böylesi tutumlara en çok başvuranların da Apocu yöneticiler olduğunu kim inkar edebilir?

Çatışmalarda Partimiz yer almadığı halde Apocu yöneticiler Partimizi "komplo (!)" nun arkasında gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu boşuna değil. Partimiz, Apocuların yanlışlarının üzerine giden, doğru devrimci politikasıyla halkımıza güven veren, iç ve dış kamuoyunda saygınlık kazanan bir

partidir. Apocu yöneticiler, Partimizin doğru devrimci politikasından ürüyor. Bu nedenle de Partimize yönelik kararlara giriyorlar. Açılan kampanyanın bir nedeni de, gerçeklerden haberi olmayan, samimi, inanmış taraftarlarını, Partimize; üye ve sempatizanlarımıza karşı kıskırtmak bize karşı saldırılarına zemin yaratmaktır.

Fakat Partimiz dün olduğu gibi bugün de böylesi saldırı ve karalama kampanyalarına papuç bırakmayacak, doğru bildiği devrimci politikası doğrultusunda mücadelesine devam edecek, yanlışları, halkımıza zarar veren fakat düşmanın eylemlerine gerekçe yapmasına yarayan eylemleri teşhir edecektir.

Türkiye ve Kürdistan kamuoyu devrimci yurtsever örgütler ve PKK'ye inanmış samimi yurtseverler, Apocu yöneticilerin olayları tersyüz eden açıklamalarına, halkımızın bağrında çatışmalara neden olan tutumlarına karşı uyanık olmalı, bütün devrimci yurtsever duyarlılıklarıyla böylesi tutumları boşa çıkarmalıdır.

Halkımızın ve devrimci insanlarımızın yurtsever duygularının istismar edilmesine, sömürülmesine meydan veremeyelim.

Temmuz 1985

PPKK

Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Politik Bürosu

15 AĞUSTOS ATILIMININ 1. YILDÖNÜMÜNDE HALKIMIZ DAHA GÜÇLÜ SAVAŞIYOR!

Kürdistan halkı 15 Ağustos 1984 şanlı atılımının 1. yıldönümünü, Hareketimizin ülke çapında yükselttiği devrimci direniş eylemleriyle kutluyor. 15 Ağustos eylemlerinin yüce ruhuna sahip çıkan Kürdistan halkı, önderlerinin etrafında hergün biraz daha kenetlenerek direnişe sahip çıkıyor, eylemlerde bizzat yer alıyor. Kuzey-Batı Kürdistan çapında genişliğine ve derinliğine sürdürülen mücadele Eruh ve Şemdinli'den sonra yeni devrim kaleleri yaratıyor. Hangi cömerte başvurursa başvursun, bu gelişmeleri durduramayan sömürgeci-faşist Türk devleti Kürdistan'da siyasi otoritesinin yanı sıra askeri otoritesini de hızla kaybediyor. Sömürgeci-faşist ordu, Kurtuluş Birliklerimiz karşısında tam bir acz ve panik içinde. Ordu saflarında her geçen gün bunalımlar derinleşiyor; intiharlar, firarlar hızla artış gösteriyor. Devrimci Hareketimizin halk üzerindeki otoritesi ve saygınlığı gittikçe artarak, geniş kitleleri devrime çeken bir güce ulaşıyor.

15 Ağustos 1984 eylemleri ile yeni bir evreye giren mücadelemiz, 1985 baharından itibaren daha güçlü hamleyle ilerliyor. Kış boyunca devrimci mücadelemizi ezmeye çalışan düşman başarısızlığa uğratılarak, yeni döneme daha da güçlü başladı. Bahar Atılımı süresince ülkemiz çapında yaygın eylemler geliştirildi ve Temmuz ayında bu eylemler zirveye ulaştı. Temmuz ayı, 15 Ağustos atılımının kazanımları temelinde doğan, ancak onu kat kat aşan bir gelişmeyi ortaya çıkardı. Bahar aylarında başlayan ve Temmuz'da zirveye ulaşan devrimci atılımımız süresince, Dersim, Ovacık, Çemişkezek, Hozat, Genç, Suveren, Karlıova, Bulanık, Kars, Ağrı, Sason, Diyarbakır, Mutki, Ergani, Kulp, Lice, Silvan, Batman, İdil, Midyat, Cizre, Çatak, Şemdinli, Yüksekova ve Doğubeyazıt ile yüzlerce köyde çok sayıda eylem geliştirildi. Bu eylemlerde yüzlerce düşman askeri, jandarması ve polisi ile yine bir o kadar ajan ve muhbir ölümle cezalandırıldı, yaralandı veya esir alındı. Çok miktarda savaş malzemesine el konuldu. Bu süreçte 200 bini aşkın Türk ordusu ve 40 bin kişilik özel komando birliklerine karşı kıyasıya sürdürülen mücadelede Bahar Atılımından bu yana 20'yi aşkın yoldaşımız direnerek şehit düştü.

Bütün bu gelişmeler karşısında faşist Türk cuntası susuyor. Kürdistan'daki gelişmelerin dünya kamuoyuna yansımaması için, elinden geleni yapıyor. Böylece devrimci Kurtuluş Birliklerimiz karşısında içine düştüğü aczi, umutsuz çırpını ve çürümüşlüğü gizleyebileceğini sanıyor. Diğer taraftan, haklı mücadelemizi boğmak ve cinayetlerini gizlemek istiyor. Ancak hiçbir güç sesimizi dünyaya duyuramamızı ve Türk faşist cuntasının tüm çürümüşlüğüne sergilememizi engelleyemez.

Faşist cunta ne kadar susarsa sussun, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimini ortadan kaldıramaz. Bu mücadele onun tüm oyunlarına rağmen gelişmektedir. Aşağıdaki gerçekler bu durumu açıkça ortaya koymuyor mu?

9 Mart 1985'te Sason-Kulp arasındaki mınıtkada ihbar edilen bir grup devrimci, faşist ordu güçlerince kuşatmaya alındı. Saatlerce direnen yoldaşlarımız 1 subay, 2 assubay, 1 ihbarcı ve 25 askeri öldürdüler, bir o kadarını da yaraladılar. Olayda son ana kadar kahramanca savaşan bir kadın sekiz devrimci ve yurtsever şehit düştü.

3 Nisan 1985 günü Şırnak yolu üzerinde bir düşman aracı pusuya düşürüldü. Arabada bulunan 1 asteğmen, 1 polis ve 3 kişi öldürüldü. Bu kişiler yöredeki tüm vahşi operasyonların planlayıcılarıydı. Eylemde 1 adet 6-3 piyade tüfeği, 1 adet MP-5 otomatik tabanca, 2 adet ondörtlülük tabanca ile bu silahlara ait çok sayıda mermi kamulaştırıldı.

1-2 Mayıs 1985 günlerinde Mutki ilçesi mınıtkasında devrimci kuvvetlerle faşist sömürgeci güçler arasında bir dizi çarpışma oldu. Olayda 2 assubay, 2 onbaşı ve 1 er öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Çatışmada üç kahraman savaşçımız şehit düştü, ikisi ise yaralı olarak esir alındı. Sömürgeciler bu yaralı yoldaşlarımızı daha sonra ağır işkenceler altında katlettiler. Mutki'de gerçekleştirilen bu direniş, geçmişte ve bugün bu alanda kökleşen, İdris-i Bitlisi ve Kamuran İnan gibi halkımızın azıllı düşmanı ajanlar çıkaran tarihsel ihanet odağına karşı güçlü bir darbe oldu ve bu alanda direnişin filizlenmesini sağladı.

21 Mayıs'ta Bozova'da 5 kişilik bir devrimci grubu ile sömürgeci ordu birlikleri arasında başlayan ve iki gün süren bir çatışmada 1 komiser, 1 ajan ile çok sayıda asker öldürülürken yoldaşlarımız direnerek şehit düştüler.

Bu süreçte, eski bir direniş merkezi olan ve bugün de sömürgecilerin ihaneti ve teslimiyeti egemen kılmak istedikleri Dersim ve yöresinde bir çok eylem geliştirilerek düşmanın oyunları önemli oranda boşa çıkarıldı. Yöre gençliğinin yozlaştırılması ve mücadeleden alıkonulması için açılan bir fuhuş yuvası baskınla dağıtıldı. Dersim merkezinde bir polis otosu tarandı ve karakol olarak kullanılan Ziraat Okuluna bir baskın düzenlendi. Her iki eylemde de düşman güçlerinden çok kişi öldürüldü veya yaralandı. 25 Mayıs'ta Çiçekli köyü karakoluna düzenlenen bir baskında 1 subay, 2 assubay ve 6 asker öldürüldü, çok sayıda asker yaralandı. Bu eylemde 3 tane MG-3 ve 20'den fazla çeşitli çap ve markada silah ile çok sayıda mermi ele geçirildi. Haziran'ın ilk haftasında Munzur çayı üzerinde bir polis otosu pusuya düşürülerek içindekiler öldürüldü. Ayrıca Dersim'e bağlı Ovacık, Çemişkezek ve Hozat'ta karakol baskınları düzenlenerek çok sayıda düşman gücü imha edildi. Pertek'te bir karakol basılarak 6 asker öldürüldü. 7 Temmuz günü sömürgeciler helikopterler eşliğinde gerçekleştirdikleri operasyonda hiçbir şey elde edemeyerek hezimete uğradılar. Dersim halkının sürgünlere karşı direndiği ve bu direnişin her geçen gün üst boyutlara çıktığı bildirilmektedir. Sömürgecilerin, ihanetin kalesi haline getirmek istedikleri Dersim, mutlaka direnişin kalesi haline getirilecektir.

23 Nisan 1985 günü Karlıova'da sömürgecilerle çatışmaya giren iki değerli partizan, düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit düştü. Bu olay üzerine sömürgeciler yörede mücadelenin artık bittiği yolunda pasifikasyona yönelik propagandalara ağırlık verdiler. Karlıova ve yöresinde faaliyet yürüten devrimciler önderlerinin intikamını almak ve düşmanın propagandalarını etkisizleştirmek için üç ayrı yerde karakol baskınları düzenlediler. Eylemler düşmanın propagandalarını yerle bir ederek halkta büyük güven yarattı.

Direnin önemli boyutlara ulaştığı bir diğer alan ise, Bingöl'e bağlı Genç kazasıdır. 1925'te başlayan Şeyh Said isyanının merkezi olan Genç, bu özelliğinden dolayı düşmanın yoğun baskısı ve pasifikasyon uygulamalarına maruz kalmaktadır. Devrimcilerin ülke çapında yükselttiği mücadeleye bütün coşkusu ile sahip çıkan Genç halkı, daha şimdiden mücadele içinde aktif bir rol oynamaya başladı. Buraya bağlı Suveren nahiyesi karakoluna bir süre önce yapılan baskın halk üzerinde büyük etkiler yaratarak onları devrimciler etrafında kenetledi ve yer yer direnişlere kalkmalarına yolaçtı. Halktan çok sayıda kişinin düşmanın baskılarına boyun eğmeyerek dağlara çıktığı bildirilmektedir. En son olarak Doğanlı köyü muhtarı

düşmana ajanlık yapmayı reddederek ailesi ile birlikte dağa çıkmıştır. Bu tür olayların giderek artması beklenmektedir.

Muş'a bağlı Bulank kazasında karakola düzenlenen baskında 25'ten fazla asker ölümle cezalandırıldı ve olay halk üzerinde büyük etkiler yaratarak, onları devrimcilerin etrafında kenetledi.

Mücadelenin geliştiği bir diğer alan Kars ve Ağrı yöreleridir. Eski bir direniş merkezi olan ve Sovyetler Birliği ile İran'a sınır olması nedeniyle de stratejik konuma sahip bulunan bu alanlarda düşman halk üzerinde pasifikasyon ve ajanlaştırma faaliyetlerini yoğunlaştırarak etkinlik kurmaya çalışmaktadır. Eski isyan merkezi Ağrı'da ERNK (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)'nin bayrağını çeken devrimciler burasının yeni dönemde de ihanetin değil, direnişin merkezi olacağını düşmana gösterdiler. Ayrıca, Sovyetler Birliği'ne karşı istihbaratın ve halkımızın mücadelesini bastırmanın bir aracı haline getirilen Ağrı dağına gelen ajan gruplarının faaliyetlerini engelleme çalışmalarının bir parçası olarak, son olarak 4 MİT ajanı eşliğinde dağa tırmanan 7 kişilik bir yabancı grup geri çevrildi ve bir daha bu alana gelmemeleri için uyarıldılar. Devrimcilerin bu eylemleri ile Ağrı dağında isyan ateşi yeniden tutuşturulmuştur. Diğer taraftan Doğubeyazıt'ta halkımızın celladı K. Atatürk'ün büstü parçalandı ve böylece geliştirilmek istenen şovenizme ve ulusal inkarcılığa ezici bir darbe vuruldu. Ayrıca tüm alan çapında gerçekleştirilen yaygın bildiri ve yayın dağıtımı halk üzerinde çok olumlu etkiler yaratarak mücadeleye olan ilgiyi arttırdı.

Mücadelemiz açısından önemli bir diğer alan Diyarbakır ve çevresinde yaygın eylemler gerçekleştirildi. Özellikle Diyarbakır cezaevindeki soylu direnişlerden çok yakından etkilenmiş olan Diyarbakır halkı, katledilen devrimcilerin intikamının alınmaya başlandığını giderek davaya olan inanç ve güveni arttı. Sömürgecilerin kendileri için bir üs haline getirdikleri Diyarbakır'ın Lice ilçesinde devrimcilerle düşman arasında çıkan çatışmada 1 üstegmen ile 2 asker öldürüldü ve birçok asker de yaralandı. Ayrıca bazı ajanlar da cezalandırıldı. Ergani'de polis ve jandarma karakolları basılarak çok sayıda sömürgeci polis ve jandarma öldürüldü. Kulp'ta MDP'li ajan belediye başkanı öldürüldü. Silvan'da devrimci mücadele hızla yükselmektedir. Ayrıca, geçmişte 8 yoldaşımızın katledildiği Sason ilçesi tam bir direniş kalesine çevrilerek yoldaşlarımızın intikamı alınmış, gerçekleştirilen son bir eylemde pusuya düşürülen bir askeri araçtaki biri subay 6 asker öldürülmüştür.

Temmuz ayı içinde, sömürgeci ordu tarafından çok sıkı korunuyor olmasına rağmen, Batman petrol kuyuları ateşe verildi ve günlerce yandı. Sömürgeciler sokağa çıkma yasağı ilan ederek ilçede günlerce terör estirdiler, ancak hiçbir devrimciyi yakalayamadılar. Siirt merkezi ve kazalarında çeşitli eylemler kondu. İdil, Midyat, Ömerli, Silopi, Eruh ve Çatak kazaları işgal edilerek, bu alanlar saatlerce devrimcilerin denetiminde tutuldu. Midyat'ta 60 asker esir alındı. Çatak'ta adliye sarayı basıldı. Yaygın bildiri dağıtımı, afiş ve pankart asma eylemleri gerçekleştirilerek halka hitap edildi. Yüzlerce kolluk kuvveti mensubu ve ajan öldürüldü, çok sayıda esir alındı ve büyük miktarda silaha el konuldu. Onbinlerce sömürgeci gücün denetiminde bulunan bu alanların saatlerce devrimciler tarafından elde tutulması halkta büyük coşku yarattı. Halk, önderlerinin gücünü yakından görerek onlar etrafında sıkıca kenetlenirken, düşmanın acizliğine de iyice tanık oldu. Eylemlerin yoğunlaştığı bir diğer alan olan Cizre'de dört karakol Kurtuluş Birlikleri tarafından basıldı, çok sayıda asker ve subay öldürülürken önemli miktarda silah ve cephane de el konuldu. Nusaybin'de tabura düzenlenen bir baskında 2-3 asker öldürüldü ve silahları alındı. Ayrıca, bir süre önce asker elbiseleri giyen bir grup devrimci Şırnak karakolunu basarak 1 yüzbaşı, 1 üstegmen ve 2 asker öldürdü. Bu alanlara yönelik eylemler bir detaya mahsus olmayıp, hergün artan sayıda yoğunlaşarak devam etmektedir.

Ülkemizin en kuzeyinden Kars'tan Antep'e, Dersim'den Şemdinli'ye kadar 1000 km uzuluğundaki hatlar üzerinde yeralan 18 vilayet kapsayan çok geniş ve dağlık bir saha üzerinde savaş yürütülmekte ve her geçen gün düşman daha çok batağa batmaktadır.

15 Ağustos eylemlerinin yarattığı olumlu zemin üzerinde gelişen ve Temmuz 1985'le birlikte zirveye ulaşan devrimci mücadelemiz, yukarıdaki eylemlerden de görüldüğü gibi, hem niteliksel ve hem de niceliksel bir gelişme katetmiştir. Mücadele artık bizzat halk kitlelerinin sahip çıktığı, içinde yeraldığı bir konuma ulaşmıştır. Kürdistan halkı boydan boya isyan halindedir. Halkımız artık bir kez daha durdurulamayacak bir kararlılık ve kinle ayağa kalkmış bulunuyor. Bu ayağa kalkış karşısında sömürgeci ordu tam bir acz içine düştü. Halktan iyice tecrit olarak iş yapamaz hale geldi. Devrimcileri yakalayamamanın hirsini sıradan halktan almaya başladı. Ancak işkence ve baskının yoğunluğuna rağmen, halktan yüzlerce insanın bizzat eylemlerde yer almasına engel olunamamaktadır. Böylece mücadelemiz giderek daha da kitleselleşmiş bir mücadele konumuna hızla yükselmektedir.

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizde tarihi bir dönüm noktası olan 15 Ağustos eylemleri gerek halkımız, gerek sömürgeciler ve gerekse dış dünya için bir çok önemli dersler ortaya çıkarmış, önemli sonuçlar yaratmıştır.

Her şeyden önce, 15 Ağustos direnişi, "yenilmez Türk ordusu" imajını yerle bir ederek, onun kofluğunu ortaya koymuştur. Türk ordusu devrimci Kurtuluş Birlikleri karşısında tam bir acz içine düşmüştür. Henüz gelişmesinin ilk evresinde olan Kurtuluş Birlikleri her türlü yetersizlik ve olanaksızlıklarına rağmen 200 bin kişilik Türk ordusu ve 40 bin kişilik özel komando birliklerinin saldırılarını boşa çıkarmayı başarmıştır.

Tarih sahnesinden silinmek istenen halkımız, devrimcilerin önderliğinde bir daha durdurulmamak üzere ulusal kurtuluş yolunda ayağa kalkmıştır. Bundan sonra Kürdistan tarihinde yeni bir sayfa açılmıştır. Kölelik tarihinin yerini savaş içinde yeniden doğan bir halkın şanlı tarihi almıştır.

Kürdistan çapında bağımsızlık talebinin halkımızı kurtuluşa götürecek tek talep olduğu açığa çıkmıştır. Bunun ışığında Kuzey-Batı Kürdistan mücadelesinin teorik ve pratik olarak çözümleyici önderlik konuma da giderek artan bir etkinlik kazanmaktadır.

Kürdistan tarihinde ilk defa, kısa süreli ayaklanmalar geleneğinin yerini uzun süreli halk savaşı temelindeki bir mücadele almış ve bu mücadele kısa sürede ezilmeyerek sürekliliğini ve gelişmesini korumuştur. Üstelik bu mücadele, daha ilk adımında TC'yi derinden sarsmış, onun halk üzerindeki otoritesini allak-bullak ederek bir daha iflah olamaz hale getirmiştir.

15 Ağustos eylemleri karşısında TC'nin iç politikasında önemli değişimler ve bunalımlar ortaya çıkmış, 12 Eylül darbesinin amaçlarına ulaşmada başarısız kaldığı gösterilmiş, hükümet içinde tasfiyeler başlamıştır. TC, devrimci mücadelemizi ezmek için "pişmanlık yasası", "Köy Korucuları Kanunu" gibi gerici yasaları peşpeşe çıkarmış ve böylece "savaş Kürdistanlaştırma"ya çalışmıştır. Ancak direnişin gelişmesi ile bu girişimler daha şimdiden boşa çıkarılmıştır. Diğer

tarafından, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı Türkiye solu'nun desteğini almak için onlara karşı daha ılımlı bir politika gütmeye başlamıştır. Ancak yükselen mücadelemiz bu oyunu da boşa çıkarmayı da bilecektir.

15 Ağustos eylemleri TC'nin dış politikasında önemli değişimlere yol açmıştır. Emperyalizmin Ortadoğu halklarına karşı bir saldırı gücü olarak gördüğü faşist Türk devleti şimdi kendi iç sorunları ile uğraşmak zorunda bırakıldığından Ortadoğu halklarına karşı girişeceği saldırılar önemli oranda engellenmiş olmaktadır. Bu nedenle 15 Ağustos eylemleri temelinde gelişen mücadelemizle halkımız; Ortadoğu halklarının güvenilir, bir müttefiki haline gelmektedir.

15 Ağustos atılımı Türkiye solu içinde olumlu bir zemin yaratmış, onun devrimci görevlerine sarılması için bir çağrı olmuştur. Kürdistan Uusal Kurtuluş Mücadelesini inkar temelinde varlığını sürdüren Türkiye solu'nun bu temellerde varlığını sürdürmesi olanağı ortadan kaldırılmış proletarya hareketinin doğuş koşulları daha da olgunlaştırılmıştır. Kürdistan devrimini ile dayanışma içindeki bir devrimci hareketin Türkiye devrimini yükseltmesi için sağlıklı bir zemin yaratmıştır.

15 Ağustos eylemleri halkımıza dayatılan teslimiyet eğilimlerini yerle bir ederek silahlı mücadelenin ulusal kurtulusa gitmede vazgeçilemez bir araç olduğunu kanıtlamıştır. Bu temelde yerel ilkel-milliyetçi ve küçük-burjuva reformist-opportunist güçlerin; devrimci silahlı direniş mücadelesine karşı "zamanı gelmemiştir", "katliama götürür", "emperyalizmin oyunu ve maceracılıktır" biçiminde ezeli köleliği vaazeden ve meşrulaştıran anlayışlarının kofluğunu ve teslimiyetçi karakterlerini halkın nezdinde de açığa çıkarmıştır. Düşmana karşı eylem geliştirmemekte adeta bir yeminli gibi davranan bu güçlerin şanlı 15 Ağustos atılımı karşısında sömürgecilerden daha çok tepkici davranmış, çeşitli gücbirlikleri oluşturarak, toplantılar yapıp bildiriler yayımlayarak bu atılıma saldırmışlardır. Bu soysuz eğilimlerin halkımızın çıkarlarına karşı emperyalizmin, sömürgeciliğin ve yerel gerici güçlerin çıkarlarını temsil eden anlayışlar olduğunu halkımız bugün daha iyi anlamakta, saflarında bunlara yer olmadığını göstermiş olduğu tutumla ortaya koymaktadır.

15 Ağustos eylemleri tüm dünyaya unutturulmuş Kürdistan ve Kürt halkı gerçeğine dikkatleri çekmiştir. Kürdistan ulusal kurtuluş problemini ve doğru çözümlerini dosta ve düşmana göstermiştir. Dünya kamuoyu bu eylemler ardından bu alana dikkat etmeye ve bu soruları tartışmaya başlamıştır. Ancak, bunun yeterli bir gelişme olduğu söylenemez. Kürdistan'da bugün kıyasıya bir savaş yaşanıyor. 600 bin kişilik vahşi bir orduya karşı mazlum bir halk tüm gücüyle direniyor, hayatta kalma mücadelesi veriyor. Hergün, tarihte eşi görülmemiş kahramanlık örnekleri ile buna karşı Hitler dönemine yakışır insanlık dışı baskı ve işkenceler sergileniyor. Bir halk, mecburi iskana, sürgüne, asimilasyona, katliamlara ve çağdışı yaşama başkaldırıyor, çağdaş halklar gibi insanca yaşamak arzusunu dile getiriyor. Bu halkın sesine kulak vermek, onun mücadelesini tanımak ve desteklemek insan olmanın bir gereğidir. Halkımız tüm Ortadoğu ve dünya halklarına karşı görevlerini yerine getirmekte kararlıdır; Ortadoğu ve dünya halkları; sosyalist sistem, ulusal kurtuluş hareketleri ve ilerici insanlık da halkımıza karşı görevlerini yerine getirmeli, onun sesine kulak vermeli ve mücadelesini desteklemelidir.

***YAŞASIN ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMI!**

***HALKIMIZ PKK-ERNK-HRK SİLAHIYLA SAVAŞACAK ve KAZANACAKTIR!**

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)

Dış İlişkiler Temsilciliği

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARINA, İLERİCİ İNSANLIĞA!

Dört yıldan beri Kürt ve Türk halkları üzerinde en barbar bir biçimde uygulanan faşist teröre karşı devrimci direnişi geliştirme hareketi, Kürt ve Türk halklarının, PKK ve FKBDK'nin gücünü gösterme hareketi, oluk oluk akan kanın ve milyonlarca dürüst insanın çektiği acı ve işkencenin hesabını sorma hareketi başlamıştır.

12 Eylül 1980 faşist askeri darbesiyle iktidarı gaspeden generaller cuntasının, faşist-askeri diktatörlüğün, Kürdistan ve Türkiye halklarına baskı, zulüm, sömürü, işkence ve katliamla dolu dört karanlık yıl yaşattığını, Türk ve Kürt halklarına karşı en vahşi saldırılarla süren faşist bir savaş başlattığını, yarım milyon insanı işkencelerden geçirip yüzbinlercesini faşist zindanlara doldurduğunu, yüzlerce ve binlerce dürüst yurtsever insanı kurşunlayarak, idam sehpalarına çıkararak ve en vahşi işkenceler altına alarak katlettiğini, işsizlik, pahalılık ve yoksulluk ortamında emekçi kitleleri açlıkla yüzyüze getirdiğini herkes bilir, ya da bilmek durumundadır. Yine her türlü ekonomik, demokratik istemlere, siyasal faaliyete yasak koyarak büyük burjuvazi dışında toplumun tüm kesimlerini hakkını arıyamaz, çıkarlarını savunamaz, örgütlene-
mez hale getirmek istediği ortadadır. Öyleki, bu biçimde ilerici, yurtsever, emekçi halk kitlelerini kör, sağır, dilsiz hale getirerek, toplumu çürütmek, halklarımızı uysal köleler durumunda kendine hizmet ettirmek amacıyla olduğu açıktır. Ayrıca, 25 Mayıs 1983 saldırısı bölge halklarına karşı işgalci emeller beslediğini, toplumu saldırgan maceralara sürüklemekten çekinmeyeceğini açıkça göstermiştir.

Bütün bunlar korkunç şeylerdir. Bu gidişe dur demek, Kürdistan ve Türkiye'nin devrimci, ilerici, yurtsever, onurlu insanlarının zorunlu ve ertelenemez görevi olmuştur. Ancak, mevcut olgular açıkça göstermektedir ki, hakkını aramak, kendini savunmak ve mücadele etmek konularında bütün yolları tıkanan halklarımızın siyaha sarılmaktan ve silahlı mücadeleye başvurmaktan başka çaresi kalmamıştır. Faşist-askeri diktatörlük sadece bu dilden anlamaktadır, o halde halklarımızın da böyle konuşmaktan başka çıkar yolu yoktur. İşte böyle bir ortamda doğan KÜRDİSTAN KURTULUŞ BİRLİĞİ (HRK), Kürt ve Türk halklarına karşı görev ve sorumluluğunun bilincinde olarak devrimci yolda yürümesini bilmiş, faşist teröre karşı devrimci direnişi geliştirme hareketini başlatmıştır.

Bu hareket boyunca şimdiye kadar şu eylemler gerçekleştirilmiştir:

A- Harekatın hazırlık döneminde:

- 1- Uludere'de ajan-muhbir Xeloyê Xecê ölümle cezalandırılmış, üzerinde bulunan av tüfeği kamulaştırılmıştır.
- 2- Silvan'da ajan-muhbir Fethulla ölümle cezalandırılmıştır.
- 3- Batman'da halk düşmanları feodal-kompradorlar olan, ajanlık ve zalimlikleriyle ün yapmış bulunan Sait Yeşil ve Fahro ağaya saldırılmış, bu kişiler yaralanmış ve arabaları tahrip edilmiştir.
- 4- 17 Haziran 1984 günü Uludere'de ajan-muhbir Abdulkerime Şêx Mahmut'a saldırılmış, kendisi yaralanmış ve yanında bulunan bir kişi vurulmuştur.
- 5- 1 Temmuz 1984 günü Uludere'de ajan-muhbir Hüseyinê Ahmet ölümle cezalandırılmıştır. Bu kişinin en son işlediği suç; üç devrimciyi faşist ordu birliklerine ihbar ederek yakalatmasıdır.
- 6- 5 Temmuz 1984 günü Çukurca'da ajan-muhbir Yusuf Demir'e saldırılarak kendisi yaralanmış, arabası tahrip edilmiştir. Bu kişi, kendilerine ateş etmeyen iki devrimciyi yaralayıp yakalıyarak faşist-sömürgecilere teslim eden çetenin başıdır.
- 7- Kulp-Genç arasında devrimci kurtuluş güçleriyle faşist ordu birlikleri arasında meydana gelen çarpışmada 1 üstteğmen yaralanmış, 2 asker ölmüştür.
- 8- Çukurca ilçe merkezine, üzerinde faşist-sömürgecilere ajanlık yapmaktan ve halka kötülük etmekten vazgeçmeleri doğrultusunda muhbir-ihbarcı güçlere çağrı yapan sloganların bulunduğu bombalı pankart asılmış, bombanın patlamasıyla bir kişi yaralanmıştır.
- 9- Şemdinli'de üç, Yüksekova'da iki, Çukurca'da üç, Uludere'de beş, Şırnak'ta üç ajan-ihbarcı kişi, bu işi yapmaktan vazgeçmeleri için uyarılmıştır. Bu çalışmalar sonucunda bir çok alanda ajan-muhbir yapı önemli ölçüde dağılmış, çok sayıda kişi devrimcilere teslim olarak ihbarcılık yapmayacakları konusunda söz vermiştir.

B- Harekatın başlangıç döneminde:

- 10- 15 Ağustos 1984 akşamı 14 Temmuz Propaganda Birliği Eruh ilçe merkezine girmiş, sömürgeci askeri ve siyasi güçleri etkisiz hale getirerek ilçeyi dört saat süreyle elinde tutmuştur. Bu süre içinde şu eylemler gerçekleştirilmiştir:
 - a) Hoparlörlerle halka hitap edilmiş, HRK Kuruluş bildirisi okunmuştur. Bildiri dağıtılmış, afişler asılmış, kitle gösterisi yapılmıştır.
 - b) Üzerinde "Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği", "Biji PKK", "Biji HRK" sloganları yazılı olan ve şehit devrimci önderler Haki KARER, Mazlum DOĞAN, Hacı DURMUŞ, Kemal PİR, ve Mehmet KARASUNGUR'un resimleri bulunan bombalı pankartlar asılmıştır. Ertesi gün bombaların patlamasıyla yaralananlar olmuştur.
 - c) İlçe bölüğü subay gazinosuna saldırılmış, açılan ateşle gazinoda bulunan bölük yüzbaşısının üç çocuğu yaralanmış ve bölük etkisiz hale getirilmiştir.
 - d) Gösteriye müdahale etmek isteyen askerlerle çıkan çarpışmada bir başçavuş olmak üzere 9 asker ödürülmüş veya yaralanmıştır.
 - e) İki askeri araç ve iki televizyon tahrip edilmiş, hükümet binası yakılmıştır.
 - f) Bölük silah deposu açılmış, zoraltım yöntemiyle, çoğu halktan toplanmış olan, çeşitli çap ve markada 60 tüfek, çeşitli çap ve markada 9 tabanca, 4643 mermi, 3 av tüfeği, bir sırt telsizi, bir dürbün, 8 matara, 1 pusula, 1 daktilo ve çeşitli eşyalar halk adına kamulaştırılmıştır.
- 11- 15 Ağustos 1984 akşamı 21 Mart Propaganda Birliği Şemdinli ilçe merkezine girmiş, geniş bir kitle gösterisi yapmıştır. Bu eylemde şunlar gerçekleştirilmiştir:
 - a) Halka hitaben konuşmalar yapılmış, HRK Kuruluş Bildirisi dağıtılmış, afişler asılmış, "Biji PKK", "Biji HRK", "Biji Serok APO" sloganlarının atıldığı kitle gösterisi düzenlenmiştir. Evlerinden sokağa çıkan halk kitleleri gösteriye geniş olarak katılmıştır.
 - b) Üzerinde 21 Mart Direnişinin sembolü Mazlum DOĞAN'ın resmi bulunan ve "Berxwedan Jiyane" yazılı olan bombalı pankartlar asılmıştır. Pankartlar 24 saate yakın asılı kalmıştır.

c) İlçe taburu subay gazinosuna roket, bomba ve silahlarla saldırılmış, gazinoda bulunan 1 yüzbaşı, 2 üstteğmen, 2 uzatmalı-başçavuş ve bir nöbetçi asker öldürülmüş veya yaralanmıştır. Böylece tabur saatlerce hareketsiz, etkisiz kılınmıştır.

d) Gösteriye müdahale etmek isteyen jandarma karakolu etkisiz kılınmış, 2 asker öldürülmüş, bir çoğu da yaralanmıştır.

Güney Kürdistan'a girmek isteyen 40 kişilik bir faşist ordu birliği yurtsever Kürdistan köylüsünün silahlı mukavemetiyle karşılaşmış ve geri çekilmek zorunda kalmıştır.

Bütün bu eylemler sırasında sadece bir savaşçımız parmağından hafif olarak yaralanmıştır.

Devrimci operasyonlarımız, devrimci direnişi geliştirme hareketi devam etmektedir.

Devrimci eylemlerimiz, yeni bir gelişme döneminin müjdecisidir. Kürdistan ve Türkiye halklarının haklı çıkarlarını savunmakta, faşist-askeri diktatörlüğe vurulan ilk ciddi pratik darbe olmaktadır. Faşist-sömürgecileri ansızın yakalamış, korku, panik ve telaş içine sokmuş, işbirlikçi ajanların enselerinden korku terleri dökülür hale getirmiştir. Panik ve şaşkınlık içinde vahşi hayvanlar gibi her tarafa saldıran faşist-sömürgeciler, yüzlerce ev ve köyü basmış, yüzlerce yurtsever insanı tutuklamış, işkence etmiş, yeni milis yaratma çabalarına girişmiştir. Bunlar için kukla hükümetin yarısı, faşist ordunun başı derhal olay alanına gelmiş, onbinlerce yeni komando ve asker alana getirilmiştir. Gerçek bu iken, kukla hükümetin başını; "basit bir hadise, abartılacak bir şey yok", faşist ordunun başının ise; "bir kaç örgüt artığının eşkiyalığı, işlerini bitirdik" demeleri tam bir sahtekarlık değil midir?

Ama iş bununla da sınırlı değil. Aynı dilden konuşan başkaları da var. Bazı radyo ve haber ajansları, tükürdüğünü yalar ve dinleyicisini hiçe sayarcasına iki saat içinde haberini değiştirmeye, cezaevi baskınına cami baskınına dönüştürme, Eruh ve Şemdinli olayının yerine Alman polisinin dosyasını geçirmeye, devrimci eylemleri geçiştirmeye çalışmışlardır (BBC gibi). Bazıları ise, daha kendi muhabirlerinden bile haber almadan yorumu basmışlardır. "Emperyalizmin ve faşizmin işine yarıyor, Kürt ve Türk halklarının çıkarına karşı, provakasyon, vs."! (TKP'nin Sesi gibi). Dört yıldır halkı kana bulayarak esen faşist teröre karşı gerçekleştirilen ilk ciddi pratik devrimci eylemler böyleymiş! Biliyoruz, birincileri, halkların kasabı saldırgan Reagan politikasının borazancılarıdır, fakat ikinciler de, faşist Evren politikasının borazancılığına mı oynuyorlar? Devrimcilik adına, devrim ve mücadele kaçkınları tarafından söylenen bu sözlerle, emekçi halklarımız, tüm ilerici insanlık dikkat etmeli ve gereken karşılığı vermelidir. Örgütümüz ve halkımız, ne pahasına olursa olsun geliştireceği ulusal kurtuluş eylemiyle, faşist-sömürgecilerle birlikte bu yeminli uşaklıkları da yerle bir edecektir.

Eylemimiz, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş eylemi haklıdır, yeniyi ve gelişeni temsil etmektedir. Faşist Türk sömürgeciliği gayri meşrudur, eski ve çürüyen olduğu her yerinden görülmektedir. Onlar, faşist-sömürgeciler, halkların kasabı gerici Osmanlı mirasının sürdürücüleridir. Biz, Kürdistan halkının kurtuluş eylemcileri, halkımızın direnmelerle dolu devrimci tarihi mirası üzerinde yükselmekteyiz. Onlar, saldırgan Reagan'ın çizdiği emperyalist politikanın bir bölgesel karakoludurlar; biz, sosyalizm ve demokrasi güçlerinin, ilerici insanlığın ayrılmaz bir parçasıyız. Onlar, çağdışı, insanlık düşmanı faşist ve sömürgeci politikanın uygulayıcılarıdır; biz, ulusal kurtuluş siyasetinin, bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük davasının, PKK ve FKBDC politikasının hayata geçiricileriyiz.

Kurtuluş Birliğimiz, devrimci eylemleriyle, tüm ilerici insanlığı, sosyalizm ve demokrasi güçlerini, faşist Türk sömürgeciliğinin barbarlıklarına ve vahşetine karşı çıkmaya, haklı, onurlu ve ilerici davasında Kürdistan halkının ve onun kurtuluş güçlerini, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini desteklemeye çağırır. Bu dava, gerçekte onların davasının Kürdistan'da sürdürülmesidir.

Kurtuluş Birliğimiz, devrimci eylemleriyle, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkını, devrimci-demokrat güçlerini faşist zulme ve barbarlığa karşı daha aktif mücadeleye, bu mücadelesini Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeye ve FKBDC'ni güçlendirmeye çağırır. Gün, mücadele günüdür; halklarımızın birleşik mücadelesi faşist barbarlığı yerlebir edecektir.

Kurtuluş Birliğimiz, devrimci eylemleriyle, genç-ihthiyar, kadın-erkek tüm Kürdistan halkını, bağımsızlık ve özgürlük için, ulus ve halk varlığını koruyup geliştirmek için, insanca yaşama kavuşmak için, faşist Türk sömürgeciliğine ve yerli ajanlarına karşı daha aktif savaşılmaya, Kurtuluş Kuvvetlerine katılmaya ve Onu desteklemeye, PKK önderliğinde ve Ulusal Direniş Mücadelesinde birleşmeye çağırır. Kürdistan halkı için kurtuluş ışığı görülmüştür; sömürgeci kölelik çağı kapanmış, bağımsızlık ve özgürlük çağı, sosyalizm çağı, ulusal ve toplumsal kurtuluş için direniş dönemi başlamıştır! Bu dönemde yiğit kahramanlıklar gösterilecek ve zafer, bunları yaratan halkımızın olacaktır!

●KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ!

●YAŞASIN KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!

●YAŞASIN PKK!

25 Ağustos 1984

Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK)-Basın Bürosu

III—HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

FAŞİST-SÖMÜRGEÇİ OYUNLAR BOZULMAYA VE SÖMÜRGEÇİLİK YIKILMAYA MAHKÛMDUR!

15 Ağustos devrimci harekâtıyla başlayan devrimci atılım, bütün zorluklar aşarak ve faşist-sömürgeci oyunlar bozularak sürmektedir. Kesintisiz olarak sürdürülen devrimci eylemlerle faşist sömürgecilerin "eşkiyayı kışın yokedeceğiz" biçimindeki umutları kırılmış, yalan ve demogojileri açığa çıkarılmış, milis-çete örgütlemeye çabalarına ağır darbeler vurulmuştur.

Bundan önce yayınladığımız iki bildiride gerçekleşen silahlı eylemlerimiz açıklanmıştır. Doğal zorlukların arttığı ağır kış koşullarında şu eylemler gerçekleştirilmiştir:

1- 20 Kasım 1984 günü, Şemdinli-Grana Köyünde yörede ajan-milis çete örgütlemeye çalışan Tahire Kem ve Ferman adındaki kişiler, Şehit Ferhat Kurtay Grubu tarafından ölümlü cezalandırıldı. Bu kişiler, sömürgeciler tarafından silahlandırılmışlardı ve çetenin başını çekiyorlardı. Grubumuzca daha önce yapılan üç uyarıyı dinlememişler, faaliyetlerine devam etmişlerdi. Devrimci eylemimiz sonucunda çete büyük ölçüde dağıldı ve sömürgecilerin halka zorla verdiği silahlar tekrar kendilerine iade edildi.

2- Kasım 84'te, 23 Eylül günü bir devrimciyi öldüren Eruh-Spivyan köyünün muhtar-melle çetesine saldırıldı. Bu kişilerin evleri ve köy 150 kişilik bir asker kuvvetiyle korunuyordu. Meydana gelen çarpışmalarda iki ajanın evi de tahrip edildi, ailelerinden ölenler oldu, sömürgeci birlik püskürtüldü, bir çok asker öldü ve yaralandı. Olayda bir kahraman savaşçımız şehit düştü. Devrimci eylemimiz sonucunda yörede örgütlenmeye çalışan ajan-milis çetesi dağıldı.

3- 2 Aralık 1984 günü, Şehit Sait Grubu tarafından, Çukurca-Şiwarez Köyü karakolunun 9 katır yükü erzak ve malzemesine elkondu.

4- 29 Kasım 1984 günü Şemdinli yakınlarında bir askeri araca Kurtuluş Kuvvetleri tarafından pusu kuruldu. Tahrip edilen araçta 1 üstegmen ve 1 er öldürüldü, diğerleri de yaralandı.

5- 18 Aralık 1984 günü Şırnak Xirbêbest köyünde ajan-muhbir melle Ramazan devrimci güçler tarafından cezalandırıldı.

6- 15 Aralık 1984 günü Pervari-Kevzin Köyünde ajan-muhbir Reşit Ağa ile oğlu savaşçı birliklerimiz tarafından cezalandırıldı. Olayda ağır yaralanan bir savaşçımız, yaralı olarak düşmanın eline esir düştü.

7-Şırnak-Berkevir Köyünde muhbir Baki.... devrimci kuvvetler tarafından Aralık ayı içinde cezalandırıldı.

8- Aralık 1984'te, Midyat'ın bir köyünde ihbar sonucu çembere alınan iki savaşçımız, çephaneleri tükeninceye kadar sömürgeci kuvvetlerle çarpıştı. Sonuçta savaşçılarımızdan biri şehit düştü, birisi de yaralı olarak düşmanın eline geçti. Çarpışmada düşman çok sayıda ölü ve yaralı verdi. Daha sonra bu ihbarı yapan kişi, devrimci güçlerin saldırısı sonunda ağır yaralandı.

9- 30 Ekim 1984 günü, Pervari'nin Osiyan Köyünde konumlanan bir tabura saldıran 14 Temmuz Propaganda Birliğimiz, saldırıdan sonra geri çekilerek pusu kurdu. Olduğu yerde beş saat süreyle çevreye durmadan ateş eden sömürgeci güçler, geri çekilme hattını bildikleri halde Birliğimiz üzerine gelemediler.

10- 19 Aralık 1984 günü, Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, Kortalan Halk Bankasına saldırı ve bankayı ele geçirdi. Bu eylemde şunlar gerçekleştirildi: mukavemet gösteren banka müdürü vuruldu; bankada biriken 2.242.180.-TL ile banka koruyucusunun Kırıkkale marka tabancası kamulaştırıldı; bankaya PKK ve HRK bildirileri asıldı; banka önünde toplanan halka hitaben "Biji Partiya Karkeren Kurdistan", "Biji HRK" ve "Biji Serok Apo" sloganları atıldı. Bu eylem, Türk televizyonunda PKK hakkında program yayınlandığı gün yapıldı.

11- 4 Kasım 1984 akşamı Şirvan-Maden Köyünde toplantı yapan Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, halka yönelik propaganda yaparak ayrıldı. Daha sonra köye baskın yapan iki ayrı sömürgeci birlik ile grubumuz arasında silahlı çarpışma oldu. Grubumuzun ayrılıp alandan uzaklaşması sonunda iki sömürgeci birlik saatlerce birbirleriyle çarpıştı. Olayda biri çavuş beş asker öldü, birçoğu da yaralandı.

12- 18 Kasım 1984 günü, Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu Siirt trafik kontrol kulübesine saldırı. Eylemde kitlelere ağır baskı yapan bir polis öldürüldü, iki poliste yaralandı.

13- Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, 10 Ağustos 1984 günü, Siirt merkezinde işbirlikçi-ajan Hacı Ali Örek ile yeğeni İbrahim Kalkan'ı cezalandırdı.

14-Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, Şirvan'ın çok sayıda köyünde propaganda toplantısı yaptı, bir çok ajan-ihbarcı uyarıldı. 27 Kasım 1984 günü Bitlis-Diyarbakır karayoluna üzerinde "Kahr-olsun Sömürgecilik" ve "PKK 7. Yılına Girdi" yazılı pankartlar asıldı, bunlar üç gün asılı kaldı.

15- 13 Ekim 1984 günü, Şenkaya-Dokuzelme Köyünde Şehit Akif Yılmaz Grubunda iki savaşçımız bir ihbar sonucunda sömürgeci kuvvetlerce kuşatıldı. Saatlerce süren çarpışmada kahraman savaşçılarımız Aydın ve Mazlum yoldaşlar şehit düştüler. Çarpışmada ihbarı örgütleyenlerden köyün öğretmeni ile bekçisi öldürüldüler, bir çok asker yaralandı.

16- 18 Aralık 1984 günü Karakoçan'da operasyon yapan sömürgeci kuvvetlerle devrimci güçler arasında çarpışma oldu. Olayda 1 assubay ile 2 asker öldürüldü.

17- Kasım ayı içinde Çatak-Narlı Köyünde ajan-muhbir Teme-ré Kasım devrimci güçler tarafından cezalandırıldı. Daha önce Çatak'ta ajan Kamil Gökçür de 30 Temmuz günü cezalandırılmıştı.

18- 13-15 Ocak 1985 günlerinde halkı ihbar etmekle ün yapmış olan muhbir Casım Casım, boynuna ip takılarak Uludere'nin bir çok köyünde dolaştırıldı, kitle toplantıları yapılarak teşhir edildi.

19- Geçtiğimiz sürede Kurtuluş Kuvvetleri tarafından onlarca köyde geniş propaganda toplantıları yapıldı. Diyarbakır'da, Nusaybin'de, Sason'da, Dersim'de, Kürdistan'ın bir çok alanında kapsamını kesin bilemediğimiz silahlı eylemler oldu.

20- 26 Ocak 1985 günü, Uludere'nin Yekmal Köyü bölüğünden kaçan er M.Hafı Koçbuğ Kurtuluş Kuvvetlerine sığındı, kendisine istemleri doğrultusunda yardım edildi. Faşist ordu birliklerinden çok sayıda kaçan askerin olduğu, büyük bir huzursuzluğun yaşandığı söyleniyor. Uludere'de, Pervari'de, Çukurca'da bir çok askerin nöbette soğuktan donduğu veya kendi içlerinde çıkan çarpışmalarda öldüğü haberleri dolaşıyor. Yurtsever halk kitleleri ile baskıcı operasyon birlikleri arasında sık sık çarpışmalar oluyor.

Devrimci eylemlerimiz her gün daha da gelişerek devam ediyor.

Yürüttüğümüz devrimci çalışmalar, sürdürdüğümüz devrimci eylemler faşist-sömürgeciliği gerileterek devrimci hareketi ilerletmektedir. Devrimci eylemimizin gücü ve sürekliliği, faşist-sömürgeci oyunları bir bir bozulmaya mahkûm etmiştir. Eylemlerimiz karşısında içine düştüğü panik, korku ve şaşkınlığı gidermek için Eylül ve Ekim aylarında onbinlerce silahlı güçle Kuvvetlerimiz üzerine gelen faşist-sömürgeciler, bütün çabalarına rağmen devrimci eylemlerimizi durduramayıp devrimci taktikler karşısında sonuçsuz ve çaresiz kalınca, kitleler nezdinde düştükleri acizlik ve gülünç durumlarını giderebilmek için "kış gelirse anarşistleri bir bir yakalayacağız ve yokedeceğiz" propagandasını yapmışlardır. Bu doğrultuda Kasım ve Aralık aylarında onlarca uçak ve helikopterleriyle, yüzbinlerce silahlı güçleriyle Kuvvetlerimiz, halkımız ve ülkemiz üzerine saldırmışlardır; Kürdistan'ın her tarafını bir savaş alanı haline getirmişler, havadan ve karadan birlikte yürüttükleri operasyonlarında bütün taktiklerini kullanmışlar, köyleri, kasabaları, dağları haftalarca kuşatmışlar, basmışlar, halkımıza karşı en vahşi zulmü uygulayarak binlerce insanımızı tutuklamışlardır. Ama bütün bunlara rağmen yine çaresiz kalmışlar, sonuç alamadıkları gibi devrimci eylemlerimizi durdurmaya, kuvvetlerimize darbe vurmayı bile başaramamışlardır. Ve bastırın kış koşullarında ilerlerine, yüzler metrekairelik sığınaklarına çekilmek zorunda kendileri kalmışlardır. Bütün bunların sonucunda, devrimci kuvvetler ve kitleler nezdinde uğradıkları yenilgiyi gizleyebilmek için bugün başka çarelere başvurmaya ve düzmece mahkemeler icat etmeye çalışmaktadırlar.

21 Ocak 1985 günü, Birliğimize üye olmak ve silahlı eylemlerimize katılmaktan dolayı yakalanan 84 kişinin Diyarbakır Sıkıyönetim mahkemesinde yargılanacakları ve 30 kişi için idam cezası istendiği açıklanmıştır. Bu mahkeme tamamen uyduruk ve sahtekarca bir olaydır. Bir kere, faşist-sömürgeciler tarafından tutuklananların sayısı 84 değildir; yüzlerce ve hatta binlerce köylü, işçi, genç tutuklanmış, zindanlara doldurulmuştur. Operasyonlar esnasında yerinde yapılan vahşi işkenceler altında onun üzerinde yurtsever insanın katledildiği herkeşce bilinmektedir. İkinci olarak, gerçek durum şöyledir: Geçtiğimiz süre içinde faşist-sömürgeciler ve ajanları ile devrimci kuvvetlerimiz arasında kırk'ın üzerinde silahlı çarpışma olmuştur. Bu çarpışmalarda, onlarca ajan-muhbir yanında faşist ordunun on subayı ve yüzlerce askeri silahlanmaya hedef olmuş, bu subaylarla otuzun üzerinde asker ölümlü çok sayıda askerde yaralanmıştır. Yine bu çarpışmalarda sekiz savaşçımız şehit olmuş, dört savaşçımız da yaralı olarak esir düşmüştür. Belli ki açıklamada yeralan seksen kişiyi, eylemlerimizle ilişkisi olmayan yurtsever köylüler ve başka ilericiler, devrimci güçler oluşturmaktadır. Köylerden topladıkları insanlara zorla istediklerini kabul ettiren faşist-sömürgeciler, onları idamla yargılamaya çalışmaktadırlar.

Faşist-sömürgecilik, bu uygulama ile uluslararası ve ulusal kamuoyunu yanıltmak, başarısızlığını ve içine düştüğü aczi gizlemek istemektedir. Dayattığı ağır cezalarla halk kitlelerini korkutmak, pasifize etmek istemektedir. Kırılan moralini düzeltmek istemektedir. Ama bütün bunlar boşunadır. Bir kez ufkunu aydınlanan halkımız, her geçen gün daha aktif ve kararlı bir biçimde faşist-sömürgeciliğin karşısına dikilmektedir. İlerici kamuoyu, faşist Türk sömürgeciliğinin nasıl bir camurdan heykel olduğunu bir kez açık olarak görmüştür. Daha da geliştireceği devrimci eylemleriyle faşist-sömürgeci zulme uğrayan bütün güçlere kararlılıkla sahip çıkacak olan Kurtuluş Birliğimiz, faşist sömürgeciliğin her saldırısını misliyle kendisine ödetirecektir. Faşist-sömürgeciliğin her zulüm ve katliam uygulamasının hesabı katbekat fazlasıyla sorulacaktır.

* * *

Sabır ve bilinçle yürüttüğümüz ikna çalışmaları, başta Grana ve Spivyan eylemleri olmak üzere ajan-muhbir yapıya karşı gerçekleştirdiğimiz eylemler faşist-sömürgeciliğin ajan-milis çete örgütlemeye faaliyetlerine güçlü darbeler vurmuş, düşmanın bu oyununun da bozulmasında önemli mesafeler katetmiştir. Bir çok alanda oluşum halindeki çete güçleri dağılmış, düşmanın bu doğrultudaki pratik faaliyetleri belli bir zayıflama durumu göstermiştir. Ancak, bugün böyle olmakla birlikte faşist-sömürgeciliğin bu oyundan vazgeçeceğini sanmak ciddi yanılgı olur.

Devrimci kuvvetler karşısında mevcut silahlı güçleriyle başarılı olamayan faşist-sömürgecilik, atalarından, Saddam diktatörlüğünden ve emperyalist enfendilerinden öğrendiği bu oyunu geliştirebilmek için bütün gücünü sonuna kadar harcayacaktır. Nitekim bunun yoğun hazırlıklarını yaptığı açıktır. "Terörün geliştiği alanlarda geçici köy koruyucuları örgütlemeye kanunu" adı altında bu durumu kendine yasalaştırmıştır. Bununla devrimci harekete karşı gerici işbirlikçi ağaları, aşiret ve kabile reislerini, lümpenleri, serserileri örgütlemeye ve silahlandırmaya çalışacaktır. Bundan da öteye, bu yapıya siyasal bir görünüm bile vermeyi deneyecektir. Açıkça "doğru ve samimi itiraflarda bulunan teröristlerin cezalarının azaltılacağını ve hatta silahlanacaklarını" ilan etmiştir. Bu, şimdiye kadar gizli den yürütülen çalışmaların artık açık ve resmi hale getirilmesidir. Bununla, cezaevlerinden yurtdışına kadar örgüt içindeki ve dışındaki reformist, oportünist, pasifist, kaçkın, bozguncu, tasfiyeciler, provakatörlerin yönetimine PKK'ye ve onun şahsında devrime karşı örgütlemeye çalışacak ve bunları birincilerle birleştirecektir. Bütün bunları örgütleyip siahlandırarak PKK'nin ve ulusal kurtuluş hareketinin üzerine sürecektir, bununla devrimci gelişmeyi boğmak, engellemek, sapırmak ve böylece imha etmek istemektedir. Bu durum, 80 öncesi pratik mücadelede açıkça yaşanmıştır, şimdi daha gelişmiş ve genişlemiş bir kapsamda yeniden uygulamaya çalışılmaktadır.

Bugün devrimci mücadelenin gelişimi önündeki en ciddi tehlike budur. 1979-80 pratiginde devrimci hareketin önünü tıkayan, boğan, onu pratik-örgütsel açıdan işlemek kılan birincil etkenin bu yapı ve buna karşı mücadeledeki zayıflıklar olduğu iyi bilinir. Ancak aynı oyun ikinci kez oynanmamalı, bilinçle, pratik yaratıcılıkla, politik ustalık ve pratik planlılıkla bozulmalıdır. Bunun için, PKK'nin stratejik ve taktik hatlarının, politikalarının, çalışma tarzının iyi özümsemesi, PKK militanlığının pratik-örgütsel alanda gereklilerinin başlarıyla yerine getirilip doğru pratik uygulama yapılması gerekir. Koşullara göre en doğru yöntemler uygulanarak ve çeşitli yöntemlere başvurarak devrimci mücadele önündeki bu tür engellerin başıyla etkisiz kınılması ve düşmanın bu oyunlarının da mutlaka bozulması gerekir. Çeşitli siyasal görüşümler biçiminde ortaya çıkabilecek bu tür yapılanmalar karşı dikkatli ve duyarlı olunması, devrimci faaliyetin doğru bir çalışma tarzıyla aktif olarak geliştirilmesi, doğru taktikler izlenerek, kitlelerin ulusal kurtuluşçu örgütlenmesi ve birliği genişliğine ve derinliğine geliştirilerek, esnek politikacılık aktif ve kararlı pratik uygulayıcılıkla birleştirilerek, devrimin önündeki bu tür engellerin aşılması gerekir. Geçtiğimiz pratik, ajan-milis yapıyla mücadele konusunda, çeşitli zayıflıklara rağmen doğru ve başarılı yöntemlerin ipuçlarını vermiştir. Sabır, bilinç ve dirençle yürütülen ikna ve inandırma çalışmalarını sürekli ve daha etkin kılıp en geniş halk kitlelerini ulusal kurtuluşçu örgütlenmesini yaratarak, en tehlikeli düşman güçler olan ajan-muhbirleri zamanında toplum içinde teşhir ve tecrit ederek, uyarma, vazgeçirme, tarafsızlaştırma çalışmalarını yerinde ve zamanında aktif ve kararlı şiddet uygulamasıyla birleştirerek ajan-milis yapılanmaların mutlaka dağıtılıp, ezilip etkisiz kınılması, faşist-sömürgeci düşmanın bu yöndeki çalışmalarının yenilgi uğratılması gerekir. Devrim, bu görevlerin başarılmaları ile daha ileri bir konuma ulaşabilecektir.

Bugün faşist-sömürgeci düşmanın en çok umut bağladığı şey, ajan-milis örgütlenmesidir. Bu, onun bir kez yenilgi olmasının en açık göstergesidir. Ama boşuna, bu oyunu da bozulacak ve en kısa sürede ikinci kez de yenilecektir. İlerlemenin ve gerilemenin pratik

dersleriyle pekişen devrimcilik, bilinçli, kararlı, planlı ve aktif bir biçimde yürüteceği devrimci çalışmalarıyla faşist sömürgeciliğin bütün oyunlarını bir bir bozguna uğratmayı başaracaktır.

Faşist-sömürgeciliğin bugün dayatmak istediği bir olgu da "Irak'a müdahale ve Güney Kürdistan'a saldırıdır"; Suriye ve İran yönetimlerinin sıkıştırılması, tehdit edilmeye çalışılmasıdır. Bu konuda çok sayıda güç tehdit edilmekte, korkutulmakta, endişe içine sokulmaktadır. Konuya ilişkin kitleler içinde seviyesiz ve gerici değerlendirmeler, asılsız ve tehlikeli propagandalar yapılmaktadır.

Bir kere, Kürdistan'ın tümüne hükmetmek Türk hakim sınıflarının tarihi amacıdır. Bununla yoğrulmuş Türk burjuvazisini ve onun faşist-askeri yönetiminin kuyruğu sıkışıkça sağa-sola saldırabileceği her zaman beklenilecek bir durumdur. Ayrıca dünya emperyalizmi faşist Türk yönetime bölge jandarmalığı görevini yüklemiştir. O, bu görevi kendi tarihi amacıyla birleştirmek istiyor, isteyecektir. Görüldüğü gibi Türk hakim sınıflarının Kürdistan'ın tümüne ve Ortadoğu'ya yönelik saldırgan ve müdahaleci tutumu, uzun tarihi ve güncel uluslararası ve ulusal politik etkenlere dayanmaktadır. Bu yalın gerçeği görmeyenler, politik savaşında derin hatalar yapacaklar ve yanlışlarıyla gerici bir konuma bile düşebileceklerdir.

Faşist Türk sömürgecileri, 25 Mayıs 1983'de Güney Kürdistan'a saldırmışlardır; bununla, ilk pratik adımları atılan devrimci hareketimizi ve genel olarak Kürdistan'daki gelişmeleri durdurmak, yok etmek istemişlerdir. Bir güç, düşmana her zaman saldırmak, onu yenip yok etmek ister, bunun için her türlü çabayı harcar. Ulusal harekette birleşen Kürdistan halkı, tüm sömürgecilerin, faşist Türk sömürgecilerinin birinci sıraya koydukları düşmanıdır. Bu nedenle Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da baskı, katliam, saldırı uygulamaları yadırganacak bir şey değildir; tersine ona karşı savaşılıp yenilmesi gereken bir şeydir. Eğer faşist-sömürgeciler Kürdistan halkı ve ulusal-demokratik güçleri üzerine saldırmışlarsa, bu durumdan, "neden Kürdistan'ın ulusal-demokratik güçleri var oldu" diye öfkeli sonuç değil, "Kürdistan'ın ulusal-demokratik güçleri, kendine düşmanı saldıracak kadar neden zayıftır, güçlendirilmelidir" biçimindeki devrimci sonuç çıkarılmalıdır. Birinci anlayış gerici, Kürdistan halkının varlığını ve kurtuluşunu inkâr etmektedir; tüm devrimci ve yurtsever güçlerin tutumu ancak ikincisi olabilir. Nitekim Kuzey-Batı Kürdistan'da ulusal-demokratik mücadelenin pratikte zayıf olduğu 1983'de faşist-sömürgeciler dış alanlara daha kolay saldırabilmişlerdir; ama Kuzey-Batı Kürdistan'da devrimci mücadelenin geliştiği 1984'de böyle bir şey gerçekleşmemiştir. Ve Kuzey-Batı Kürdistan'da devrimci mücadele daha da geliştirilirse, emperyalizmin saldırı ortaklığı dışında, faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'ın diğer parçalarına ve Ortadoğu halklarına yönelik saldırıları engellenmiş olacaktır. Bu bilinçle hareket eden devrimci hareketimiz, her türlü zorluğu göğüsleyerek geliştirmeye çalıştığı devrimci mücadelesiyle Türk faşizminin saldırganlığını bugünkü etki alanlarında sınırlayacaktır. Türk faşizminin saldırganlığına karşı olan herkesin bu mücadelemizi maddi ve manevi açıdan aktif olarak desteklemesi gerekir. Tek ilerici ve doğru tutum budur.

Geliştirdiğimiz pratik devrimci mücadeleyle, Türk faşizminin dış alanlara yönelik saldırganlığı bugün büyük ölçüde engellenmiştir. Böyle bir olay, Türk faşizmi için sonu kararlık bir macera olacaktır. Ve eğer faşist-sömürgecilik böyle bir maceraya atılırsa, Kürdistan'ın tüm ulusal-demokratik güçlerinin, tüm Kürdistan halkının birleşik direnişi içinde boğulup yokolacaktır.

* * *

Devrimci eylemlerimizin sürekliliği, faşist-sömürgeciliği yıkmaya mahkûm etmiştir. O, örgütlü baskıcı güçlerine güvendi, ancak çaresizlik içinde sonuç alamadı. İşbirlikçi Kürt gericiğine dayanmak istedi, ama yine sonuçsuz kaldı. Umutlarını dış ve iç güçlerden oluşan ajanlara, provakatörlere, tasfiyecilere, reformist, oportünist, yıkıcı, bozguncu, yoz, pasifist güçlere bağladı, ama en şiddetli yenilgiyi de burada aldı. Çeşitli zorluklar içinde devrimci eylemlerimizin sürekli kılınmayacağını umut etti ve fakat kesintisiz süren eylemlerimiz onun bu umutlarını da yıktı. Bugün ajan-milis çete örgütlenmesine, provakatör, tasfiyeciler, topuna, tankına umut bağlamış görünüyor ve açıkça uzun süreli savaş kabul ettiğini ilan etmiş bulunuyor. Bu, onun için ciddi bir pratik yenilgi ve yıkıma mahkûmiyettir.

Devrimci hareketimiz karşısında Türk sömürgeciliği 1977'de, 78'de, 79'da, 82'de defalarca ideolojik-politik ve pratik yenilgi almıştır. Bu gelişmeler üzerinde yükselen 15 Ağustos devrimci atılımı ve bunun sürekliliği, faşist-sömürgeciliğe ciddi bir pratik yenilgi daha tattırması ve devrimci yenileri pekiştirmiştir. Faşist sömürgeciliğin bütün oyunlarını bozarak ilerleyecek olan bu pratik süreç adım adım onun pratik yıkımını getirecektir. Ve sürekli gelişme sağlayan bu devrimci yolda ilerleyen halkımız nihai zaferi mutlaka kazanacaktır.

O Halde:

*** Faşist-sömürgeciliğin bütün oyunlarını bozmak için daha bilinçli, dikkatli, planlı ve kararlı bir şekilde mücadele edelim!**

*** Faşist-sömürgeciliğin yıkımını hızlandırmak için daha etkili ve cesaretli savaşalım!**

15 Şubat 1985

Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK) Basın Bürosu

AÇIKLAMA

KÜRDİSTAN HALKINA DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK ve YURTSEVER GÜÇLERE İLERİCİ KAMUOYUNA!

AJAN PROVAKATÖRLER VE ONLARI HİMAYE EDEN BAZI GÜÇLER TARAFINDAN DÜZENLENEN BİR KOMPLO NETİCESİNDE, PKK'NİN 8 ÖNDER SAVAŞÇISI HAINCE KATLEDİLDİ!

Nisan 1985 ortalarında, Kuzey-Batı Kürdistan'a geçmek için yola çıkmış olan 8 önder kadromuzu, Türkiye ve Irak hudutunun kesiştiği Orta-Kürdistan'da, ajan-provakatörlerce düzenlenen haince bir komplo sonucu yitirmiş bulunuyoruz.

Partimiz önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, 21 Mart 1985'te Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin -ERNK- ilanıyla birlikte yeni bir döneme girmiştir. Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizdeki bu gelişmede halkımız ve onun gerçek dostlarını sevince boğarken; yine birçok çevre ve gücü de açık bir şekilde rahatsız etmiştir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizdeki bu gelişmeler karşısında sadece açık düşmanlarımız ve onların uşağı işbirlikçi hain Kürt çevreleri değil, aynı zamanda dost olması gereken güçlerde rahatsız olmakta, saldırgan bir konuma girmektedirler. Çünkü bu dost olması gerekenler "komünistlik" adına, faşist diktatör Saddam'la birleşerek halkımızın mücadelesini tasfiye etmekte, ve onunla birlikte halkımızı yenmenin, katliamdan geçirmenin planlarını yapmaktadırlar. Yine, bu dost olması gereken ve KUKH içinde bulunan güçler ise, yanlışlığı defalarca kanıtlandığı, halkımızı defalarca yenilgiye götürdüğü ve kanayan yaramız haline gelen iç çatışmalarla ulusal birliğimizi parçaladığı açığa çıktığı halde olumsuz ve yetersiz çizgilerinde ısrar etmektedirler. İşte, son olay dost olması gereken bu güçlerin zaaflarından ustaca yararlanmasını bilen ve adına KUK veya KUK-Sosyalist Eğitim, PPKK (Peşeng) ve tescilli ajan-provakatör Sami Abdurrahman'ın başını çektiği, Irak Kürdistan Demokratik Halk Partisi denilen, Türk devletinin, emperyalizmin ve Saddam'ın milisleri, çeteleri olan bu üç örgütün ortaklaşa düzenlediği bir komplo neticesinde gerçekleştirilmiştir.

Yukarıda isimleri belirtilen ajan-provakatör örgütlerin düzenlediği bu komplo, halkımızın umudu haline gelen Partimize ve onun en değerli varlıkları olan kadrolarına yönelik komploların ilki değildir. Daha Ulusal Kurtuluş Savaşımızı direniş temelinde yeniden yükseltmek için Orta-Kürdistan'da hazırlıklar yapmak üzere attığımız ilk adımlarla birlikte, Partimize çeşitli komplolar düzenlenmiştir. Bunun sonucunda, Ağustos 1982'de Partimizin değerli militanı Süleyman TUĞCU yoldaş katledildi. Yüz kişilik bir peşmerge birliği ile sınır geçişi yapmakta olan yoldaşımızın, Türk ordusuyla çıkan bir çatışma sonucu öldüğü belirtildi. Ancak, bu olayda hiç bir çatışma çıkmamıştı. Eğer çıksaydı, diğer güçlerin bu yüz kişilik peşmerge grubu içinde ölenler ve yaralananlar olurdu. Türk ordusuyla çıkan ve diğer güçlerin 100 kişilik peşmerge grubu içinde, Türk askerinin mermilerinin sadece bizim yoldaşımıza isabet ettiği iddialarının ciddiye alınabilecek bir yanı yoktur.

Yine, Partimizin II. Kongresi'nin aldığı kararları hayata geçirmek üzere 8 Kasım 1982'de ülkeye giriş yapan 8 değerli yoldaşımız da Hezil'de katledildi. Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Veysi ŞİMŞEK, Veysi HANTAŞ, Fuat ERTÜRK, Musa İLK, Hasan ÖZÇELİK, ve M.Beşir AKSOY yoldaşların yanı sıra, KDP'li üç yurtseverin katledilmesi olayı da, Türk ordusu ile girilen bir çatışma olarak gösterildi. Halbuki, Türk sömürgecileri bu olaydan, cesetler su yüzüne çıktıktan sonra haberdar oldular ve herhangi bir resmi açıklama dahi yapmadılar. Oysaki sömürgeciler, bırakalım PKK'nin 8 kadrosunu, bir PKK'liyi yakaladığı veya katlettiği zaman bile anında radyo, TV ve gazeteleri vasıtasıyla alçakça propagandalara girişiyor, sıkıyönetim bildiriler yayınlıyor...

Mayıs 1983'te de aynı komplocu güçler ve onları koruyanlar tarafından yeniden körüklenen iç çatışmaları durdurmak, halkımızın kanayan ezeli bir yarasını bir nebze de olsa dindirmek ve yurtsever güçler arasında birliği geliştirmek için, Partimizin politikasını Güney-Kürdistan zemininde hayata geçiren halkımızın ve Partimizin önderlerinden PKK-MK üyesi Mehmet KARASUNGUR ve önder militan İbrahim BİLGİN yoldaşlar da bir komplo sonucu katledildiler.

Aslında bu güçler, Hareketimize karşı bu yönlü komplolar geliştireceklerini önceden de çeşitli biçimlerde belirtmekteydiler. Gerek tek tek ve gerekse önceleri "5"li ve daha sonraları "11"li olarak bildiriler çıkarttılar; "PKK'yi Tanıyalım" başlıklı yazılar dağıtarak Partimize ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine en alçakçasına dil uzattılar. Hudut boylarında görevli Türk yetkilileriyle ve onlarla işbirliği halinde olan yerel otoritelerle görüşmeler yaptılar. 15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımımız karşısında telaşa düşerek ve "sorumsuz eylemler" diyerek bildiriler dağıttılar.

Bu saldırı güruhunun başına bu sefer Irak Komünist Partisi -IKP- geçti. Partimizi açıkça düşman ilan ederek, ne pahasına olursa olsun, tasfiye edeceklerini söylediler. MAZLUMLARI, KEMALLERİ, HAYRİLERİ zindanlarda katleden, Avrupa'da Partiyi emperyalizme satmak isteyen, Kenan Evren'in yeni faşist milis örgütünün ele başları Şahin-Yıldırım-Semir provakatörlerinin, mücadelemizi cephe gerisi Orta-Kürdistan'dan hançerlemek isteyen uzantılarını yanlarına alarak korudular. Partimize karşı savaşçırmak istediler.

İşte, tüm bu çirkin emellerine, 8 önder savaşçı yoldaşımızı daha katlederek ulaşmayı amaçladılar. PKK'ye ikinci bir adımı attırmayacaklarını kanıtlamaya çalıştılar. Ancak, halkına ve şehitlerine bağlılığını defalarca kanıtlayan-PKK'nin yürüttüğü bağımsızlık çizgisinden ne pahasına olursa olsun geri adım atmayacağını bu güçler bilmelidirler! Her zaman olduğu gibi, bundan sonra da PKK şehitlerinin kanını yerde bırakmayacak, ONLARIN ellerinden düşürmedikleri bağımsızlık ve özgürlük bayrağını daha da yükseltecektir.

Partimizin baharla birlikte başlayan ikinci adımını engellemek isteyen sömürgeci-faşist Türk devleti, askeri, politik ve diplomatik tüm gücünü seferber etmektedir. Bir tek arkadaşımızı yakalamak için bile, ordu gücünü

harekete geçirerek geniş çaplı operasyonlar düzenliyor. Her birisinin başına milyonlarca para koyarak, resimlerini her tarafa asmaktadır. Güney-Kürdistan'daki hareket tarzımızı engellemek için tüm diplomatik ve hudut boylarındaki yerel işbirlikçi hain Kürtleri de devreye sokarak istihbarat gücünü kullanıyor. Faşist Türk cuntasının bu saldırılarına karşı direnerek, faşist ordu sürülerini büyük kayıplara uğratan Partimizin değerli savaşçılarından 20 dolaylarında yoldaşımız şehit düştü. Partimiz ile faşist Türk rejimi arasında böylesine kıyasıya bir savaşın geliştiği bir ortamda, haince düzenlenen bu komplonun, Türk devletine rahat nefes aldırabileceği ve ona büyük hizmette bulunacağı açıktır.

Son olay kısaca şöyle gelişmiştir: Yeni dönemde Partimizin önlerine koyduğu görevlerini gerçekleştirmek için Kuzey-Batı-Kürdistan'a gitmek üzere yoldaşlarımız yola çıkarlar. Duhok bölgesindeki bir köyden geçerken kendilerini I-KDP'li olarak tanıtan silahlı bir grupla karşılaşırlar. Bu silahlı grupla, arkadaşlarımız da dostuz diyerek el sıkışıyorlar. Ancak, yollarına devam etmek üzere arkalarını döner dönmez arkadaşlarımız yayılım ateşine tutularak haince katlediliyorlar. Karşı taraftan ölenlerden birinin de Irak Komünist Partili -IKP- olduğu açığa çıkıyor. Bu durum dolaylı veya dolaysız olarak IKP'inde bu komplonun içinde olduğunu göstermektedir.

Haince düzenlenen komploda şehit düşen 8 yoldaşımızın adları şunlardır: PKK-MK yedek üyesi İdris ÖKMEN (Mesut), bir dönem Avrupa'da ulusal kurtuluşçu-demokratik kitle faaliyetlerinin önder kadrolarından M.Rauf AKBAY, yine bir dönem Avrupa'da Ulusal Kurtuluşçu Kültür ve Sanat faaliyetlerinin sorumluluğunu yürütmüş olan Celal ERCAN (ozan Sefkan), Lübnan-Filistin direniş hattında 3 yıl kadar PKK temsilcisi olarak çalışan Abdurrahman AYTEMİR (Riyad), Abdulkadir GERGERLİ, Batman'lı Abdullah, Şervan ve Hazım yoldaşlardır.

Devrimci kamuoyuna ve halka açıklama yapmalarını istediğimiz güçlere şimdi soruyoruz:

Irak Komünist Partisi: Tüm yaşamlarını görülmemiş zorluklara katlanarak, vahşi Türk sömürgeciliğine karşı savaşıp geçiren halkımızın bu değerli evlatları hangi ideolojik, politik ve hukuki nedenlerle katledildi? Vatan için canlarını feda etmekten çekinmeyen, bundan başka hiçbir düşünceleri olmayan bu yiğit insanların suçu neydi? Bu komploju düzenleyenlerin içinde sizde var mıydınız? Yoksanız, tasvip ediyormusunuz? Eğer tasvip etmiyorsanız komploju düzenleyen KUK, PPKK (Peşeng), Sami Abdurrahman ve diğer provakatör örgüt ve kişileri, ajanları neden hala kanatlarınıza altında koruyorsunuz? Bu soruların cevabını verme sorumluluğunu kendinizde duyuyormusunuz? Yoksa duymuyormusunuz?

Irak Kürdistan Demokrat Partisi: Komplo, etkinliğinizin olduğu Duhok bölgesinde gelişti. Komplocular partinizin adını kullanarak 8 değerli yoldaşımızı katlettiler. Daha önceki komplolarda partinizin içinde hala örgütlü olduğunu söyleyen sicilli ajan Sami Abdurrahman tarafından aynı şekilde partinizin adı altında gerçekleştirildi. Bu ajan ve provakatörler halen IKP tarafından korunmaktadırlar.

Yurtseverlik temelinde ilişkiler içinde olduğumuz IKDP, kendi adını da kullanarak yoldaşlarımızı katleden bu ajan-provakatörler hakkında ne düşünüyor? Bunların CUD bünyesinde, komplo planlarını rahatça geliştirip uygulamalarına hala mücadele edecekmi, etmeyecekmi?

Tüm bu sorulara, daha iyi ilişkiler geliştirmek istediğimiz IKDP tarafından, aramızdaki dostluk ilişkisinin ifadesi olan protokolün de bir gereği olarak, açıklık getirilmesini istiyoruz. Ayrıca Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi saflarında gelişen olumsuzluklar üzerine birlikte yönelerek gidermeyi de umduğumuzu belirtmek isteriz.

Irak Kürdistan Sosyalist Partisi: Bu örgütün, Partimizin geliştirdiği mücadeleye "sorumusuz eylemler" ve "Türk devletini, ordusunu kışkırtıyor" değerlendirmesiyle zımnen "provakasyon" olarak değerlendiren bir bildiriye imzalayan 11 örgüt arasında imzası vardır. Partimizi tasfiye ve imha etmek için her türlü çabanın sarfedilmesi gerektiğini belirten ve açıkça savaş ilan edip, bugüne kadar Partimize karşı çeşitli komplolar düzenleyen en son olarak da 8 yoldaşımızın daha katledilmesine katılan ve aynı zamanda bu örgütün müttefiki güçlerden IKDP'yi de gerici ve paralı asker olarak değerlendiren "Peşeng" bu parti tarafından korunmaktadır. Partimizi tasfiye etmek isteyen ve Türk faşist devletiyle ilişkileri kanıtlanan bir-iki provakatör için fırtınalar koparan IKSP, 8 yoldaşımızın katledilmesi hakkında ne düşünüyor? Bu komploju düzenleyen ajan provakatör örgütlerden biri olan "Peşeng"i himaye etmeye devam edecek mi?

Yine dolaylı da olsa kendisini ilgilendiren bu olaylar ve taraf olan bünyesindeki güçler hakkında CUD, herhangi bir açıklama gereğini duyuyor mu, duymuyor mu? Acaba CUD'da bizi düşman olarak görüyor mu?

Irak ve Güney-Kürdistan'ın Diğer İlerici ve Yurtsever Güçleri: Kuzey-Batı-Kürdistan'da sömürgeci faşist Türk devletine karşı, KUKM'ni silahlı direnme temelinde geliştiren PKK'nin 15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımı ve diğer silahlı eylemlerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Faşist Evren ve Saddam ittifakına karşı, Arap ve Kürt yurtsever, demokratik güçlerinin dayanışma ve ittifakını ısrarla isteyen Partimizin çabalarını nasıl buluyorsunuz? Partimizin ve halkımızın en değerli evlatlarına yönelik komplocu, tasfiyeci girişimlere karşı tutumunuz nedir?

Halkımız çağdan, dünya ve bölge halklarından soyutlanmış ve inkar edilmiş bir statü içinde yaşamaktadır. Ve buna karşı direnmeyi, insan olmanın vazgeçilmez bir koşulu olarak görmektedir. Partimizin, halkımızın bu doğal hakkını temsil etmekten başka birşeyi düşünmesi mümkün değildir. Hiçbir irade hangi gerekçeyle olursa olsun, halkımızın bu haklı kurtuluş iradesi karşısına çıkamaz. Yoldaşlarımız vatan uğruna en son nefeslerini verdiler, kanlarını damla damla akıttılar. Vatan şehitlerimiz ve halkımızın haklı olan bu isteklerine saygı duyulmasını istiyoruz. Bunun için de, halkımız ve Partimiz, kendisine karşı yapılan bu haksız, tehlikeli ve insanlık dışı tutumların terk edilmesini istiyor. Yapılanların hesabının verilmesini, ifade edilen dostlukların pratikte gerçeklik kazanmasını belirtiyor.

Partimiz, halkımızın bu kutsal iradesine ve kendi birliğine yönelen bu komploların hesabı verilmeye kadar, olayların peşini bırakmayacaktır.

Hiçbir bozguncu, tasfiyeci ve komplocu çaba, halkımızın kurtuluş iradesini bükemez, Partimizin birliğini engelleyemez!

***HİÇBİR ŞEY BAĞMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜKTEN DAHA DEĞERLİ OLAMAZ!**

***YAŞASIN PKK!**

***YAŞASIN ERNK (ENİYA RIZGARİYA NETEWA KURDISTAN)!**

7 Mayıs 1985

PKK Ortadoğu Temsilciliği

Kürdistan halkına karşı girişilen provakasyonu kınamak yurtseverlik borcudur

20 Haziran 1984 günü İsveç'in Uppsala şehrinde, Kürdistan halkına, O'nun yurtsever hareketine karşı girişilen düşmanca bir provakasyonda, Batman doğumlu Enver ATA(ALİ) adındaki Kürt yurtseveri katledildi. Elini Kürt yurtseverinin kanına bulayan cani, İsveç Polisi tarafından yakalandı, suçunu itiraf etti. Cani, PKK(APOCULAR) militanı olduğunu, partisinin hain ilan ederek verdiği emir üzerine, Enver ATA'yı öldürdüğünü belirtti.

Enver ATA, 1977'den beri Apocusaflarda yeralmıştı. Yurt dışına çıktığından sonra da çeşitli yetkili düzeylerde onları temsil etti. 1984 yılına gelindiğinde, İsveç'te yayınlanan "Berxwedan" adlı Kürtçe derginin editörlüğünü yapıyordu. 1984 Ocak'ında, Apocu yöneticilerin, hareket içindeki görüş ayrılıklarında muhaliflerine ve hareket dışındaki devrimci yurtseverlere karşı şiddet kullanmalarına karşı çıktığı için Apocu'lardan ayrıldı.

Enver ATA, sömürgeci Türk cuntasının ajanı, polisi olmadığı gibi, bir hain de değildi. Apocu harekete inanmış dürüst bir yurtseverdi. Hatta 12 Eylül'den altı ay önce Türk polisi tarafından yakalanmış, Diyarbakır'da üç ay işkence görmüştü. Polis, kendisini konuşturmadığı için ölesiye işkence etmiş, bacaklarından ve karnından ağır şekilde yaralamış, hatta öldüğünü zannederek, gizlice Diyarbakır genel çöplüğüne atmıştı. Orada, Belediye temizlik işçileri tarafından bulunup hastahaneye kaldırılmıştı. Daha tam iyileşmeden hastahaneden kaçmış ve yurtdışına çıkmıştı. İşte Enver ATA, devrimciliği, inançlılığı ve yiğitliği böylesine kanıtlanmış bir Kürt yurtseveriydi. Apocu yöneticilerin, O'nun hakkında ölüm kararı almalarının tek nedeni, düşüncelerine, yaptıklarına inanmadığı, tasvip etmediği için kendilerinden ayrılmasıydı. Evet, O Apocu'lardan ayrıldığı için katledildi.

Parti ve örgütlerimiz, Enver ATA'ya sıkılan kurşunların, gerçekte Kürdistan halkına, O'nun yurtsever hareketine sıkıldığı inancındadır. Özellikle Avrupa'da, sömürgeci Türk cuntasının cinayet ve barbarlıklarını teşhir etmeye, Kürdistan halkının mücadelesiyle uluslararası dayanışmayı yükseltmeye en çok ihtiyaç duyduğumuz böylesi bir dönemde, gerçekleşen bu çirkin saldırı, açıkça sömürgeci Türk cuntasına hizmet etmiş, Türkiye ve Kürdistan halklarının dişe diş verdikleri mücadelenin saygınlığına büyük gölge düşürmüştür. Türk sömürgecilerinden ve bilerek ya da bilmeyerek onlara hizmet edenlerden başka hiç kimseyi sevindirmeyen bu korkunç cinayeti, en derin nefretimizle kınıyor, Türkiye ve Kürdistan'ın her dört parçasındaki tüm devrimci, yurtsever, demokrat örgüt ve kişileri de seslerini yükseltmeye, derin nefretlerini dile getirmeye çağırıyoruz.

Enver ATA'nın katledilmesi olayı; ne tesadüfi meydana gelmiş tekil bir kaza ne de yerel düzeydeki basit bir sürtüşmenin üzücü bir ölümle sonuçlanması olayıdır. O, serbest iradeye, örgüt içi demokrasiye ve düşüncelerin serbestçe tartışılma ortamı bulmasına inanmayan, düşünce ayrılıklarını ve kendi dışındaki örgüt ve kişilerle varolan ideolojik mücadeleyi baskı, şiddet ve terörle ortadan kaldırmayı, gerektiğinde, devrimci de yurtsever de olsa muhaliflerini ya da kendisi gibi düşünmeyenleri imha etmek için hiç bir şeyden kaçınmayan, despotik, fanatik bir örgütün, yıllardan beridir sistemleştirerek getirdiği düşmanca bir saldırı ve yoketme mantığının en son ürünüdür. Enver ATA cinayeti ne ilktir, önü alnamazsa, suskunluk ve hoşgörüyle geçitirilirse- ne de son olacaktır.

Her kesin malumudur: 12 Eylül Darbesi'nden sonra ağırlaşan gericiilik döneminde, Türkiye ve Kürdistan'lı çoğu parti ve örgütlerde olduğu gibi Apocular arasında da sorunlar su yüzüne vurdu, görüş ayrılıkları ortaya çıktı. PKK'nin geçmişte yaptıkları, içinde yaşanan koşullarda izlediği politika konusunda yöneticiler gibi düşünmeyenler, hatta yöneticiler arasında birbirlerinden farklı düşünenler çıktı. Kimileri örgütten ayrılmayı çare olarak görürlerken, kimileri de örgüt içinde düşüncelerini savunmayı; örgütün kendilerince yanlış buldukları politika ve eylemlerini düzeltmek için çaba göstermeyi tercih ettiler. Hiç bir örgüt ya da parti, görüş ayrılıkları, yılgınlık, şu ya da bu nedenlerle ayrılanlara ve diğer örgütlere karşı Apocu'ların başvurduğu yöntemlere başvurmadılar, vurmuyorlar.

Apocu yöneticiler, örgüt içinde farklı düşünen, eleştiri yönelten her kesi, baskı ve tehditle susturma yoluna gidiyor, bunu başaramayınca fiziksel imhaya yöneliyorlar. Hele hele, Apocu yöneticilere göre, PKK'den ayrılma diye bir şey yok. Ayrılan her kes "davadan dönmüştür", haindir, ajandır, mutlaka öldürülmeli, ortadan kaldırılmalıdır. 12 Eylül öncesinde, bu tehlikeli fanatik mantıkla nice insanı zorla susturdular, kendileriyle beraber her emre uyarak çalışmaya zorladılar, bunu başaramadıkları zaman da nice insanı ajan, hain diye öldürdüler.

12 Eylül'den sonra, içlerinde görüş ayrılıkları çıktığından bu yana da sayısız örnek görüldü:

Apocu yöneticilerle görüş ayrılığı içindedir diye, iki yıldır MK üyesi Resul ve aralarında dördü bayan olan(bunlardan birinin Diyarbakır'daki ölüm orucunda komaya giren Hamili Yıldırım'ın eşi olduğu söyleniyor) diğer bazı örgüt üyeleri tutsaktırlar. Hem Resul'e hem de diğer tutsaklara cunta zindanlarındaki tutuklulara yapılanlardan hiç de farklı olmayan baskı

v  işkencelerin yapıldığını artık duymayan kalmadı. Bunların arasında çıldıranların, akli dengesini yitirenlerin olduğu, hatta son zamanlarda Resul'un öldürüldüğü yönünde yaygın bir söylenti var.

Daha önceleri, proleteraya enternasyonalizminin en yiğit temsilcilerinden biri gibi tanıtılan MK üyesi Baki Karer ve yirmiye yakın örgüt üyesi, ayrı düşünüyorlar diye aylardır başka bir yerde tutsaktırlar(Baki Karer' in de öldürüldüğü söyleniyor). Onların da aynı kötü koşullarda tutuldukları biliniyor.

Federal Almanya'da, Resul'ü bıraksınlar diye bazı girişimlerde bulunan Resul'un akrabaları ölümle tehdit edildiler, kardeşi M. Sıddık ALTINOK, uğradığı saldırıda bıçakla yaralandı.

Batı Berlin'de, kendilerinden ayrılan başka birini bıçakla ağır yaraladılar.

Mainz'de, kendilerinden ayrılan Mehmet BİNGÖL' ü silah zoruyla, öldürmek üzere kaçırdılar. Ancak anayolda bazı Alman şoförlerinin de yardımıyla, M. Bingöl ellerinden kaçıp ölümden kurtuldu.

Fransa ve Hollanda'da kendilerinden ayrılanları tehdit ediyorlar. İsveç'te ayrılanların evlerine telefon ederek onları ve yakınlarını ölümle tehdit ediyorlar. En son olarak da 20 Haziran günü Enver ATA'yı katlattılar.

Tüm bu saldırı, baskı ve imha politikasının Apocu yöneticilerin kararlarıyla yürürlüğe sokulmuş planlı gelişmeler olduğu hiç bir kuşkuyla yer bırakmıyacak derecede açıktır. Son bir kaç aydır Apocu yayınlar, ayrılanlara, eleştiri getirenlere karşı bilinçli ve sistemli bir propaganda yürütüyor. Bugüne kadar, devrimci kamuoyunu ikna edebilecek hiç bir somut kanıt göstermedikleri halde bir yığın kaba demagoji ile onların ajan ve hain olduklarını, yokedilmeleri gerektiğini işliyor. Hem planladıkları saldırıları meşru göstermek, hem de Apocu saflarda yer almış dürüst, samimi insanları ayrılanlara ve diğer hareketlere karşı düşmanca şartlanmaların içine sokmak için kaba bir propagandayla ardı arası gelmeyen saldırılara girişiyorlar. Ayrılan her kese hain diyorlar, ama katlettikleri Enver ATA'nın hain olmadığını, aksine Türk işkencehanelerinden öldüresiye işkencelere rağmen direnerek çıkan bir yurtsever olduğunun kanıt, belge ve fotoğrafları var. Bu bile, onların demagojilerinin ne kadar yalana dayandığını apaçık gösteriyor.

Bu gerçeklerden hareketle, parti ve örgütlerimiz, Apocu hareketin, kendi siyasal yapısının ve fanatik mantığının ürünü olarak sistemleştirdiği bu, devrimci ve yurtseverlikle hiç bir alakası olmayan, gerçekte Kürdistan halkının mücadelesine yönelen, sömürgeci burjuvaziye, onun bugün işbaşındaki kanlı diktatörlüğüne yarayan eylemler sürdükçe, sonu olmayan yoldan dönüp devrimci yurtsever harekete asgari güveni verecek bir konuma dönmedikçe ne siyasal ya da demokratik düzeyde ne de merkezi ya da yerel düzeyde onlarla hiçbir şekilde ortak iş yapılmamasına, her türlü ilişkinin kesilerek teşhir ve tecrit edilmesi gerektiğine inanıyor. Parti ve örgütlerimiz, söz konusu inancın tüm gereklerini yerine getireceklerdir.

Türkiye, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ve Orta Doğu'daki devrimci, yurtsever örgütlere sesleniyoruz. Apocu hareketin bu yanlış ve tehlikeli mantığını meşrulaştırmaktan, O'na cesaret vermekten başka hiç bir işe yaramayan destek, işbirliği ve karşılıklı dayanışma temelindeki diyaloglarınızı kesmelisiniz. Kürdistan halkının mücadelesine ve bölgede genel olarak yurtsever ve demokratik güçlerin çıkarına hizmet edecek tu-

tum budur.

Yurt içinde ve dışındaki tüm Türkiye ve Kürdistan'lı işçi, emekçi ve gençlere; tüm halk kitlelerine sesleniyoruz. Apocu yöneticilerin bu tehlikeli girişimlerine sessiz ve tavırsız kalmayın. Unutmayın, Apocuların bu provakasyon mantığından en çok cunta yararlanabilir. Hatta bu tür eylemleri fırsat bilerek cuntanın kendisi de açık ya da örtülü, kendi adına ya da böylesi mantığa sahibolanların adına terör eylemlerine girişebilir. Unutmayın, böylesi eylemler, Avrupa'da bizim mücadelemizin saygınlığına gölge düşürüyor. Cuntacılar da yurt dışına kaçanlar teröristlerdir diyordu. Şimdi bu yönde Avrupa kamuoyunu daha kolay aldatılabilir. Bu olay, aynı zamanda, Avrupa'da yabancılara, Türk ve Kürtlere karşı varolan düşmanlığı daha da körükleyecektir. Bunun önüne geçmek için sesinizi yükseltin, yapılanları açıkça kınayın.

Apocu hareketin içinde yer almış insanlara sesleniyoruz. Sizler, büyük çoğunluğunuz, dürüst, samimi devrimci ve yurtsever duygularla bu harekete katıldınız. Halkımızın mücadelesine katkıda bulunacağınıza inandığınız için de orada yer alıyorsunuz. Yöneticilerinizin, onların şartlandıkları arkadaşlarınızın yaptıkları her açıklamaya gözü kapalı "evet" demeden önce sakince biraz durun, düşünün. Görüş ayrılığı olanları da, ayrılanları da dinleyin. Onların dedikleri doğru ya da yanlış olabilir. İkna olursunuz ya da olmazsınız. Ama unutmayın, eleştiri getirenlerin ya da ayrılanların hepsi ajan veya hain olamaz. PKK demek Kürt halkı demek değil. PKK'li olmadığı halde bu halkın mücadelesini kendilerince omuzlayan örgütler, insanlar var. Dışımızdaki her kese, ayrılan ya da ayrı düşünen herkese, ajan, hain, burjuvazinin uşakları deyip işin içinden çıkarsak, işte o zaman gerçek ajan ve hainleri bulamaz hatta gizlemiş oluruz. Kendimiz dışındaki her kese hain diyorsak, onlar arasında gizlenen gerçek hainleri bulup çıkaramayız.

Ayrıca unutmayın, insanları zorla bir örgütün içinde tutamayız. Devrimci örgütte yer alma nasıl serbest iradeye dayanıyorsa, ayrılma da serbest iradeye dayanmalıdır. Aksine bize inanmayan, bizim gibi düşünmeyen bir insanı zorla içimizde tutmaya çalışmak çok daha zararlıdır. Unutmayın, geçmişte, Suruç'da, Hilvan'da, Siverek'te PKK'yle çalışmaya zorlanan ve yanlış eylemlerin ciddi zararlarını gören halk kitleleri gerçek düşman olan 12 Eylül darbecilerini davul zurna ile karşılar hale geldiler. Çok daha kötü bir yere gittiler ve cunta, bunu devrimcileri karalamak için geniş biçimde kullandı. Cunta karlı çıktı, Kürt halkı, O'nun devrimci yurtsever örgütleri büyük zararlar gördüler.

Bu nedenle, yöneticilerinizin, yayın organlarınızın açıklama ve yaptıklarını onaylamadan, körü körüne doğrulamadan önce, sağlıklı bir kafayla araştırın. Ve en önemlisi, örgütün bu sakat ve tehlikeli anlayışına cesaretle karşı çıkın.

24 Haziran 1984

KUK(Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları)

PPKK(Kürdistan Öncü İşçi Partisi)

RIZGARI

TKSP(Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi)

TEKOŞIN

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI!

Yüzyıllardan beri yabancı egemenler, işgalci ve sömürgeciler yurdumuzu egemenlikleri altına almak ve halkımızı köleleştirmek için çalıştılar. Sayısız katliam ve imha etme planını uygulamaya koydular. Bunların sonuncusu olan Türk burjuvazisi, 1925-40 yılları arasında ülkemizin hemen her yerinde en vahşi katliam ve sürgün politikası uyguladı. Katliam uygulamalarını asimilasyon politikasıyla birleştirerek halkımızın ulusal varlığını yoketmeye, yurdumuzu kendi toprakları haline getirmeye çalıştı. Her türlü ekonomik, toplumsal, siyasal ve ulusal-kültürel yaşamımıza elkoydu; çıplak zor uygulamasıyla toplumumuzun bağımsız gelişimini durdurmayı ve her türlü değerimizi kendisi için kullanmayı hedefledi.

12 Eylül faşist-askeri darbesi ile faşist bir nitelik kazanan barbar Türk sömürgeciliği, baskı ve katliam politikasını en ileri düzeyde ve en vahşi yöntemlerle uygulamaya başladı. Yurdumuzun her tarafını askeri bölge ilan etti; köy köy, mahalle mahalle ülkemizi yeniden işgale kalkıştı; insanlarımızı sorgusuz sualsiz kurşunladı, astı, boğdu, yaktı, yüzbinlercesini işkenceden geçirdi ve zindanlara doldurdu; ulusal değerlerimizle ve insanlık onuru-muzla oynamaya çalıştı. Bütün bu vahşetini emekçi Türk halkı üzerinde de uyguladı.

Faşist-sömürgeciliğin dört yıllık uygulamaları gözler önündedir. Ekonomik sömürü ve talan hadsafhaya çıkarılmıştır; yurdumuzun her türlü zenginlik kaynakları talan edilmektedir; halkımızın varı yoğu yağmalanmakta ve elinden alınmaktadır; herşey bir avuç tekeli burjuva ve feodalın hizmetine koşulmuştur. İşsizlik, pahalılık, yokluk ve yoksulluk en yüksek noktaya çıkarılmış, insanlarımız, halkımız açlık tehlikesiyle yüzyüze getirilmiştir. Sosyal yaşamda burjuva-feodal yozluğu, ahlaksızlığı geliştirilerek toplumumuz çürütülmeye çalışılmıştır. Siyasal yaşama egemen olan biçim, en kaba ve açık askeri zor kullanımıdır. Sömürgeciliğin üzerini örtmeye çalıştığı savaş hali açığa çıkmış, halkımıza karşı faşist-sömürgeci savaş geliştirilmiştir. Kürdistan'da herşey askeri güçlerce ve savaş içinde yürütülür olmuştur. Baskı, katliam, operasyon, işkence, tutuklama ve zorbalık günlük uygulama haline gelmiştir. Yüzlerce dürüst ve yurtsever insanımız katledilmiş, onbinlercesi zindanlara doldurulmuş, yüzbinlercesi işkenceden geçirilmiş, Kürdistan'da bu vahşet uygulamasına uğramayan insan kalmamıştır. Bütün bunlar, faşist-sömürgeciliğin Kürdistan'daki günlük uygulamalarıdır, bu uygulamaların devam ettiği ve bu rejim yaşadıkça devam edeceği açıktır.

Faşist-sömürgeciliğin amaçları ve halkımız için öngördüğü gelecek açıktır: sömürgeci kölelik altında ulus ve halk olarak yoketme; Kürdistan'ı ve Kürt halkını Türkiye'nin ve Türk ulusunun bir parçası haline getirme; insanlarımızı efendilerine hizmet eden köleler durumunda yaşatma. Bunu gerçekleştirebilmek için baskı, katliam, eritme, soykırım uygulamalarını vahşice geliştirme. Bütün bunlar sonderece açık şeylerdir. Faşist-sömürgeci egemenlik altında halkımızın ulusal ve toplumsal geleceği tehlikededir. İnsanlarımız açlıkla tehdit edilmektedir. Kölelik, halkımızın kaderi haline getirilmek istenmektedir. Kürdistan'da insanca ve onurlu yaşamın olanağı kalmamıştır. Bugün, bu gidişe dur demek, kesin ve en önde gelen insanlık görevidir. Faşist-sömürgeciliğin öngördüğü geleceği tersine çevirmenin, ulusal ve toplumsal kurtuluşu sağlamanın, toplumumuzun bağımsız gelişiminin yolunu açmanın olanakları vardır. Bu, her alanda, faşist-sömürgeciliğe karşı ulusal ve toplumsal kurtuluş uğruna topyekun direniş mücadelesine atılmakla mümkündür. Böyle bir mücadele PKK Hareketiyle başlatılmış ve geliştirilmiştir. Bugün de bütün zorluklara karşın yiğitçe sürdürülmektedir. Halkımız bu mücadeleden yana olduğunu açıkça göstermiştir. Faşist teröre karşı direniş mücadelesini geliştirmek bugün kesin bir zorunluluk haline gelmiştir. Sürdürülen faşist-sömürgeci savaş ve katliam ortamında halkımızın silaha sarılmaktan ve silahlı mücadeleye başvur-maktan başka çıkar yolu kalmamıştır.

İşte bu ortamda, faşist-sömürgeciliğe karşı halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluşunu sağlama, bağımsız ve özgür geleceğini yaratma mücadelesini silahlı yöntemle sürdürme amacıyla HÊZÊN RÎGARÎYA KURDÎSTAN (HRK) (Kürdistan Kurtuluş Birliği) kurulmuştur.

HRK, halkımızın, PKK önderliğinde, emperyalizme, faşist Türk sömürgeciliğine ve yerli uşaklarına karşı yürüttüğü ulusal bağımsızlık, demokratik toplum, özgürlük ve birlik mücadelesini silahlı sürdürme amacındadır. Bu açıdan faşist-sömürgeci teröre karşı devrimci şiddet uygulayacak, halkımızın devrimci gücünü bu alanda da ortaya çıkarıp örgütleyecektir. HRK, halkımızın devrimci silahlı kuvvetleridir; halkımızın kahramanlıklarla dolu direniş tarihi ve PKK'nin altı yıllık şanlı mücadelesi üzerinde yükselmektedir; gücünü, PKK'nin doğru devrimci önderliğinden, devrimci siyasal-askeri bilimden, halkımızın devrimci-yurtsever dinamizminden, bağımsızlık ve özgürlüğe olan derin özlem ve inancından, kendi bilinçli ve örgütlü yapısından almaktadır.

HRK, en vahşi yöntemlerle sürdürülen faşist-sömürgeci terör ortamında ve buna karşı mücadele içinde doğmaktadır. Faşist-sömürgeci caniler, kan emiciler, siyasi ve askeri zorbalı, halk düşmanları eyleminin hedefi olacaktır ve devrimci mücadeleyi geliştirme yoluna açacaktır. Faşist teröre karşı Kürdistan ve Türkiye'de devrimci pratik mücadele platformunu açıp devrimci mücadeleyi kitlelerin katılımıyla süren bir düzeye yükselttiğinde esas hedeflerine ulaşmış olacaktır.

HRK, her türlü faaliyetinde halkımızın ulusal-demokratik bilincinin geliştirilmesini, ulusal kurtuluşçu örgütlenmesinin ve birliğinin yaratılmasını esas alır. Bu nedenle, halkımızın ulusal direnişçi örgütlenmesini ve birliğini engelleyen, düşmanla birlik içinde olan ajan, işbirlikçi, ihbarcı yapı ve güçleri dağıtmayı ve etkisiz kılmayı hedefler. Faaliyetini, siyasal propaganda ve ajitasyonu silahlı şiddetle birleştirerek yürütür.

HRK'nin mücadelesi, halkımızın, PKK önderliğinde yürüttüğü bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin, bu en demokratik, haklı ve onurlu mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu mücadele, dünya çapında ilerici insanlığın ve bölge halklarının emperyalist, sömürgeci ve faşist barbarlığa karşı yürüttüğü bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış mücadelesinin Kürdistan'daki koludur. Bundan dolayı HRK, ilerici insanlığa buradan şunu bir kez daha bildirmek ister: halkımız, faşist Türk sömürgeciliğine karşı ulusal bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi uğruna

1881 1013 2 S
mücadele etmede kararlıdır. Bu mücadelede her türlü zorluğu yenmek için azimlidir, ve son ferdine kadar mücadelesini sürdürecektir. Bu tamamen haklı ve demokratik mücadelesinde halkımızı desteklemek ve faşist-sömürgeci barbarlığa karşı çıkmak tüm ilerici insanlığın gerçek ilerici görevi olmalıdır.

HRK'nin mücadelesi, faşist barbarlığa karşı emekçi Türk halkının yürüttüğü direniş mücadelesiyle bütünlük oluşturur. HRK'nin faşist-sömürgeciliğe vuracağı her darbe Türkiye'de faşizme indirilmiş bir darbe olacaktır. Bu nedenle, Türkiye'li tüm devrimci ve demokratlar, emekçi Türk halkı! HRK, sizleri, yaşamınızı ve geleceğinizi kurtartan faşist barbarlığa karşı direniş mücadelesini yükseltmeye, bunu Kürdistan halkının yürüttüğü kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeye, Kürt halkının haklı mücadelesini desteklemeye, faşist zindanlarda ve Kürdistan dağlarında yükselen direniş mücadelesine sahip çıkmaya çağırır!

Yurtsever Kürdistan halkı! Yüzyıllardır ulus ve halk olarak bizi yoketmek isteyen sömürgeciliğe karşı mücadeleyi yükseltme, yüzyıllardır süren ve özellikle son dört yıldır en barbar biçimleriyle uygulanan baskı, işkence ve zorbalığın, akıttığımız kanın hesabını sorma zamanı gelmiştir. Bu, onurlu, yaşamak isteyen her Kürdistanlı'nın yurtseverlik görevidir. Yurdumuzun kurtuluşu ve geleceğimizin yaratılması davasına sahip çıkın! Gücünüzü ulusal kurtuluş uğruna direniş mücadelesinde birleştirin! Faşist-sömürgeci zorbalara karşı çıkın, evlatlarınızın onlara hizmet etmesine ve faşist orduya katılmasına izin vermeyin! Kurtuluş Kuvvetlerine katılın ve destekleyin! Kurtuluş Kuvvetleriyle birlikte faşist-sömürgeci düşmanı yoketmeye ve yurdu kurtarmaya çalışın!

Faşist ordu içindeki Türk ve Kürt emekçi halklarının evlatları, askerler! Silahlarınızı Türk ve Kürt halklarına ve Kurtuluş Kuvvetlerine karşı değil, faşist yönetime ve faşist subaylarınıza karşı çevirin! Subaylarınızın emirlerini dinlemeyin, halka baskı yapmayın, Kurtuluş Kuvvetlerine karşı silah kullanmayın! Faşizme ve sömürgeciliğe karşı Kurtuluş Kuvvetleriyle birleşin, Kurtuluş Kuvvetlerine katılın!

Erkeği ve kızıyla Kürdistanlı Genç! Faşist-sömürgeci zorbalığa karşı halk kurtuluş mücadelesine aktif olarak katıl! Faşist ordunun emrinde askere gitme, firar et, Kurtuluş Kuvvetlerine katıl! Kurtuluş Kuvvetleriyle birlikte düşmanı yoketmek ve yurdu kurtarmak için cesaretle savaş!

- * FAŞİST-SÖMÜRGEÇİ ZORBALARDAN VE UŞAKLARINDAN HESAP SORALIM!
- * PKK'NİN AYDINLATTIĞI KURTULUŞ YOLUNDA YILMADAN YÜRÜYELİM!
- * KÜRDİSTAN KURTULUŞ BİRLİĞİNE KATILALIM VE ONU DESTEKLİYELİM!

HÊZÊN RÎZGARÎYA KURDÎSTAN
(HRK)
(KÜRDİSTAN KURTULUŞ BİRLİĞİ)
15 Ağustos 1984

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAY TARİH

FEDERASYONA YEKİTÎYA KARKERÊN WELATPARÊZÊN-ÇANDIYA KURDISTAN
LÎ ALMANYA ROJAVA SAZBÛ

FEDERAL ALMANYA KÛRDİSTAN YURTSEVER İŞÇİ-KÛLTÜR
BİRLİKLERİ FEDERASYONU KURULDU

FEDERATION DER PATRIOTISCHE ARBEITER UND
KULTUR VEREINIGUNGEN AUS KURDISTAN IN DER BRD GEGRÜNDET

KARKERÊN KURDÎSTAN, RONAKBÎRÊN WELATPERWER Û ŞOREŞGER, ALEMA GÎŞTÎYA ŞOREŞGER Û DEMOKRATÎK!

15 Komelên ku kedkar, zana û ciwanên Kurdistan li pir bajarên Almanya-Rojava bin avahîya xwe civandine; bi hevkarîya sazûmanên karker û demokratên Tîrkiye, Almanya û welatên din re, tekoşîna diji cunta mêtîngera-faşîst de livbaziye xwe dajon; daku bikaribin xebatên xwe ji aliyê rêxistîngêrî çêtir pêk bênin, damezrandina Federasyonekê misagor kirin.

Civîna 21. Adar 1984an pêk hat de, biryarên ser bernamê û bikaranînên din pêşneyar bûn, yek-bawerî hatin derivandin; û kin "FEYKA - KURDÎSTAN", Federasyona Yekîtiya Karkerên Welatparêzên-Çandîya Kurdistan, damezrandina xwe bire tali.

FEYKA - KURDÎSTAN bi pîrgîrêk û pergalên kermîzkarên Kurdistan, ku ji welatê xwe dûr bin karên gemariya kapîtalîzmê de dixebitin, mijûl dibe; û ser hewcehiya bîdoza Tekoşîna Serxwebûn û Azadiya Kurdistan, derfetên perwende û zanistî kirina wan, pêşve dibe. Alikariya xebatkarên Kurdistan, bona tekoşînên rizgariya netewa Kurdistan bîcîh tîne û vê qadê de tevgerên piştgiştîngêrî hatîgîştî û sazî dike.

FEYKA - KURDÎSTAN raman dike, zanayên welatparêzên-şoreşger û xortan xêza tekoşîna serxwebûna netewî de rêxistin û zanyarî bike, wanan ser vê sixletê bîtevgirîne.

FEYKA - KURDÎSTAN xebatkar û ronakbîrên welathîz-şoreşgerên Kurdistan, ku ji welatê xwe dûr, balam herroj asêgîrên welatê xwe dijin, wanan ji nêzik li ser milên xwe seh dikin, nav refên xwe lihev kom dike. Li hemberê leyîstokên kêrî û perçekirina gelê me, ji hêla mêtîngêrîya Tîrk, derdikeve. Li diji her babet rûdanên derdorvanî, olî, eşîrvanî, dijîmîni û dozên xwîni ku yekîtiya gelê me disekinênin û dipejîlênin, dixwaze yekîtiya gelê me himûhêz bike. Xwe bi ramana Enîya Rizgariya Netewî ku hemû kesên ji Kurdistan dora xwe bîcivîne û yekbûn pêkbêne, dîtevgirîne û ji bo xebatên xwe vê erkê bîngeh digre. FEYKA - KURDÎSTAN, gavên danezana zakirina yekîtiya ramyarî a gelê me, xêza Enîya Rizgariya Netewî re, bê avêtin, bi xurtî hevkarî dike û vîna sedema hebûna xwe diderivîne.

FEYKA - KURDÎSTAN, dixebite daku çanda Kurd ku ji sedsalane bin karbîdestiya biyanî ji ber rêzanîyên tune kirin û helandîni, pêşveçûna wî bi azînen zorba zi hatîye rawestandîni, pêşve dibe. Li hemberê bikaranînên ku dixwazin çanda Kurd bo rêxistîngêrîya jiyana xwexwerî û malbatî, rêhacet bikin, radibe. Ser bîngeha xîzmet bo tekoşîna rizgariya netewa Kurdistan van bîzavan pêşve dibe û alîkarî sadir dike.

FEYKA - KURDÎSTAN, li diji her cure pîkolî û mêtandîni, ku ger ser kedkarên Kurdistan, ger ser yên welatên din pêktên, disekîne û hevkarîki serxwe bi karkerên Tîrkiye, çîna karkerên Almanya û netewên din re bîrêdixe. Piştgiştîna tekoşîna wan dike.

XEBATKARÊN KURDÎSTAN, RONAKBÎRÊN WELATPARÊZ Û ŞOREŞGER!

Ji bona hûn bikaribin ji bin pîkolî, nîr û zînata mêtîngêrî û kedxwariya Tîrk, ku serê salane ji welatê we dûr, we zorî xebata karên gemar yên kapîtalîzmê kirîye, jîngarîki mirovî ji we re pîr dibîne, xwe xelas bikin, pêwîste hûn alîkarîya tekoşîna serxwebûn û azadiyê ku hemberê cunta faşîst pêşve diçe, bîrêbixin; dengê tekoşînê xurt danezane bidin. Bona gewrekirina vê gava bi vê têdayîyê ku li derveyî welat hatîye avêtin û mildana şervanên serxwebûnxwazîyê, gîrînge em xwe li dora FEYKA - KURDÎSTAN bîcivînin, hewceye pişt û him bidin wê. Lew jiyaneke mirovî û azad tenê bi rizgarbûna welatê me Kurdistan dikare misagor bibe.

KEDKAR Û RONAKBÎRÊN TÎRKÎYE!

Îro dostê şerê we ê nêzîktir ku hûn li diji mêtîngêrîya faşîst, ku we ji ji her reng jiyana mirovî dûr digre, dajon; yekîtiya karke-
rên Kurdistan, ku diyarî û yarmetî ji bo hevkarîya we û piştgiştîna tekoşîna we dikê, FEYKA - KURDÎSTAN'e. Ji ber vê ûştê, ew we alîkarkî xurt û rast ji bo her gavên li hemberê faşîzmê, ku nav refên gelên me de gîrêdanên bihim sadir dikin, bibe.

ALEMA GÎŞTÎYA PÊŞVEÇÛYÎ A CÎHANÊ!

Gelê Kurdistan ku bin serdestiya biyanî ber bi rûyê qîrbûnê hatîye, îro bona bikaribe xwe bîghîjîne merhela gelên serbixwe û azad, tekoşîna rizgariya netewî dajo. Em, karkerên Kurdistan yên li almanya dijin, daku bikaribin li her alî, alîkarî û yarmetîya vê tekoşîna pêşve diçe, bikin, himûhêz bidin wê, me bi bersiv damezrandina FEYKA - KURDÎSTAN misagor kir.

FEYKA - KURDÎSTAN hevkarî ji bo tekoşîna we ku hûn diji emperyalîzmê û faşîzmê dimeşînin, diyarî dike. Wê piştgi-
rtêki xurt bo hemû gavên pêşve diçe de tîn avêtin re, bibe.

FEYKA - KURDÎSTAN ji, bi bawerîya ku wê alîkarîya we bigre, xwe dîtevgirîne; bawer dike ku, hûnê alîkarîyên xwe ku ji bo tekoşîna serxwebûn û azadiya gelê me pir pêwîstin, bidin û yekîtiya me vê yekê, ji ber berrabûna ramanên dîli kirina gelêkî, şan û berêziya mirovatî, diderivîne.

*** BÎJÎ RÊXÎSTÎNA GÎRSAN A KARKER Û RONAKBÎRÊN
WELATPERWERÊN - ŞOREŞGERÊN KURDÎSTAN, FEYKA - KURDÎSTAN!**

*** HER TÎŞT JÎ BO KURDÎSTAN, HER TÎŞT JÎ BO
ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN!**

FEYKA - KURDÎSTAN

KÜRDİSTANLI EMEKÇİLER, YURTSEVER-DEVRİMCİ AYDINLAR! DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYU!

Federal Almanya'nın birçok şehrinde Kürdistanlı emekçileri, aydınları ve gençliği bağrında toplayan, sömürgeci-faşist cuntaya karşı mücadelede Türkiyeli; Alman ve diğer uluslardan emekçiler ve demokratik kuruluşlarla dayanışma içinde faaliyetlerini yürüten 15 dernek, daha örgütlü bir yapının ifadesi olan federasyonlaşmayı gerçekleştirmişlerdir.

21 Mart 1984 tarihinde yapılan kurultayda tüzük ve diğer çalışmalara ilişkin olarak sunulan kararlarda görüş birliğine varılmış; kısa adı FEYKA-KÜRDİSTAN olan "KÜRDİSTAN YURTSEVER İŞÇİ-KÜLTÜR BİRLİKLERİ FEDERASYON'U" (FEDERASYONA YEKİTİYA KARKERÊN WELATPARÊZÊN-ÇANDÎYA KÜRDİSTAN) kuruluşunu tamamlamıştır.

FEYKA-KÜRDİSTAN, ülkelerinden uzak, kapitalizmin en tortu işlerinde çalıştırılan Kürdistanlı emekçilerin sorunlarıyla ilgilenir ve onları Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi doğrultusunda eğitime ve bilinçlendirme çalışmalarını yürütür. Kürdistanlı emekçilerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine desteklerini sağlar ve bu alanda dayanışma hareketlerini geliştirir, örgütler.

FEYKA-KÜRDİSTAN, yurtsever-devrimci aydınların, gençliğin, ulusal bağımsızlık mücadelesi doğrultusunda örgütlenmelerine, bilinçlenmelerine çalışır ve onları bu doğrultuda harekete geçirir.

FEYKA-KÜRDİSTAN, ülkelerinden uzak, fakat hergün ülkelerinin sorunlarını yaşayan, bu sorunlarla yüklü olan Kürdistanlı emekçileri, yurtsever-devrimci aydınları ve gençliği bağrında toplar. Türk sömürgeciliğinin halkımızı bölme parçalama oyunlarına karşı çıkar. Her türlü bölgencilğe, mezhepçiliğe, aşiretçilik ve kan davası gibi halkımızın birliğini zedeleyen, onu parçalayan tutumlara karşı, halkımızın birliğini güçlendirmeye çalışır. Tüm Kürdistanlıları bağrında toplayacak, birleştirecek ulusal kurtuluş cephesi espirisi ile hareket ederek, çalışmalarında bu ilkeyi temel alır.

FEYKA-KÜRDİSTAN, halkımızın siyasal birliğini yaratmanın ifadesi olan ulusal kurtuluş cephesi doğrultusunda atılacak adımların güçlü bir destekçisi olmayı varlık gereği olarak kabul eder.

FEYKA-KÜRDİSTAN, yüzyıllardır yabancı egemenlerin yoketme ve eritme politikaları sonucu gelişimi zorla engellenen Kürt kültürünün geliştirilmesine çalışır. Kürt kültürünün kişisel ve ailesel yaşamı örgütlemenin bir aracı haline getirilmesine karşı çıkar. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine hizmet etmesi doğrultusunda bu faaliyetleri geliştirir ve destekler.

FEYKA-KÜRDİSTAN, Kürdistanlı emekçiler üzerinde olsun, diğer ülke emekçileri üzerinde olsun uygulanan her türlü baskı, sömürüye karşı çıkar, Türkiyeli emekçiler, Alman işçi sınıfı ve diğer uluslardan emekçilerle sıkı dayanışma içinde olur. Ve onların mücadelelerini destekler.

KÜRDİSTANLI EMEKÇİLER, YURTSEVER-DEVRİMCİ AYDINLAR!

Yıllardır sizleri ülkenizden uzaklarda kapitalizmin en tortu işlerinde çalışmaya mahkum eden, insanca bir yaşamı sizlere çok gören Türk sömürgeciliğinin baskı ve zulmünden kurtulmak için faşist cuntaya karşı gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine destek olmalı, bu mücadelenin sesini güçlü bir biçimde duyurmalısınız. Yurtdışında da bunun bir ifadesi olarak, atılan bu adımı geliştirmek Bağımsızlık Savaşçılarına destek olmak için FEYKA-KÜRDİSTAN'da birleşelim, ona güç katalım. Çünkü insanca ve özgür bir yaşam ancak ülkemizin kurtuluşundan geçmektedir.

TÜRKİYELİ EMEKÇİLER, AYDINLAR!

Bugün sizleri de her türlü insanca yaşamdan mahrum eden faşist sömürgeciliğe karşı yürüttüğünüz mücadelenin en yakın müttefiki olan Kürdistanlı emekçilerin birliği olan FEYKA-KÜRDİSTAN sizlerle dayanışma içinde olduğunu, mücadelenizi desteklediğini belirtir. Bunun bir ifadesi olarak, faşizme karşı atılan ve halklarımız arasında güçlü bağlar kuran her adımın güçlü bir destekçisi olacaktır.

DÜNYA İLERİCİ KAMUOYU!

Yabancı egemenlik altında varlığı yokedilmeyle karşı karşıya getirilen Kürdistan halkı, bugün bağımsız, özgür halklar seviyesine çıkmak için ulusal kurtuluş mücadelesi vermektedir. Almanya'da bulunan Kürdistanlı emekçiler olarak gelişen bu mücadeleye her yönden destek olmak, güç vermek için, bunun bir ifadesi olan FEYKA-KÜRDİSTAN'ın kuruluşunu gerçekleştirdik.

FEYKA-KÜRDİSTAN, sizlerin, emperyalizme, faşizme karşı verdiği mücadele ile sıkı dayanışma içinde bulunduğunu belirtir. Bu doğrultuda atılan tüm adımların yakın bir destekçisi olacaktır.

FEYKA-KÜRDİSTAN, sizlerin de yakın desteğini alacağı inancıyla hareket etmekte, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine kaçınılmaz olan yardımlarınızı halkımıza vermenizi, bir halkın köleleştirilmesine karşı çıkmanın, insan onurunun bir gereği olarak kabul eder.

● YAŞASIN KÜRDİSTANLI EMEKÇİLERİN, YURTSEVER-DEVRİMCİ AYDINLARIN
YİĞİN ÖRGÜTÜ FEYKA-KÜRDİSTAN!

● HER ŞEY KÜRDİSTAN İÇİN, HER ŞEY KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ İÇİN!

FEYKA - KÜRDİSTAN

An die Werktätigen, revolutionär-patriotischen Intellektuellen Kurdistans!

An die revolutionär-demokratische Öffentlichkeit!

15 Vereine, die in vielen Städten der BRD die Werktätigen, Intellektuellen und Jugendlichen aus Kurdistan umfassen und sich im Kampf gegen die kolonialistisch-faschistische Junta mit den Werktätigen aus der Türkei, Deutschland und anderen Nationalitäten und demokratischen Institutionen solidarisieren, haben eine Föderation gegründet, die die organisierte Gestaltung der Vereine bedeutet.

Während des am 21.3.1984 stattgefundenen Kongresses wurde über die vorgeschlagene Satzung sowie über Entscheidungen Einigung erzielt; die Gründung der FEYKA-KURDISTAN "FÖDERATION DER PATRIOTISCHEN ARBEITER-KULTUR-VEREINE KURDISTANS" (FEDERASYONA YEKÎTÎYA KARKE-RÊN WELATPARÊZÊN-ÇANDÎYA KURDISTAN) wurde somit verwirklicht.

FEYKA-KURDISTAN kümmert sich um die Probleme der aus Kurdistan stammenden Werktätigen, die die Verrichtung der niedrigsten Arbeiten des Kapitalismus übernommen haben und klärt diese hinsichtlich des Unabhängigkeits- und Freiheitskampfes Kurdistans auf. Sie sorgt für die Unterstützung des Nationalen Befreiungskampfes von seiten der Werktätigen aus Kurdistan. FEYKA-KURDISTAN bezweckt die Entwicklung einer Solidaritätsbewegung.

FEYKA-KURDISTAN versucht die revolutionär-patriotischen Intellektuellen und die Jugend aus der Sicht der Nationalen Befreiungsbewegung zu organisieren, auszubilden und in dieser Richtung zu aktivieren.

FEYKA-KURDISTAN stellt sich gegen die Versuche des türkischen Kolonialismus, unser Volk zu spalten. Sie versucht gegen Regionalismus, Religions- und Stammessectierertum und Blutrache, die die Einheit unseres Volkes behindern, die Stärkung dieser Einheit herbeizuführen. Bei ihren Aktivitäten gelten die Prinzipien der Einheit aller aus Kurdistan Stammenden im Sinne der Nationalen Befreiungsfront. FEYKA-KURDISTAN sieht die Unterstützung der Nationalen Befreiungsfront zur Schaffung der Einheit unseres Volkes als Grundvoraussetzung für ihre eigene Existenz an.

FEYKA-KURDISTAN versucht die kurdische Kultur zu entwickeln, die infolge der Vernichtungs- und Verschmelzungspolitik der Herrscher seit hundert Jahren keine Fortschritte in ihrer Entwicklung machte. Sie ist dagegen, daß die kurdische Kultur zu einem Mittel der Organisierung des individuellen und familiären Lebens gemacht wird. Sie entwickelt und unterstützt die kulturellen Aktivitäten, wenn diese dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans dienen.

FEYKA-KURDISTAN ist sowohl gegen jegliche Unterdrückung und Ausbeutung der Werktätigen aus Kurdistan, als auch der Werktätigen aus anderen Ländern. Sie solidarisiert sich mit den Werktätigen aus der Türkei, der deutschen Arbeiterklasse und den Werktätigen anderer Nationen und sie unterstützt deren Kampf.

Werktätige, patriotisch-revolutionäre Intellektuelle Kurdistans!

Unterstützt den voranschreitenden Unabhängigkeits- und Freiheitskampf gegen die faschistische Junta und gegen die Unterdrückung des türkischen Kolonialismus, der Euch verurteilt hat, weit entfernt von Eurem Land seit Jahren die niedrigsten Arbeiten zu verrichten und Euch ein menschliches Leben nicht gönnt. Mit FEYKA-KURDISTAN wurde ein Schritt in diese Richtung getan; um auf diesem Weg voranzuschreiten, vereinigen wir uns in FEYKA-KURDISTAN und stärken wir sie, weil ein menschliches und freies Leben nur durch die Befreiung unseres Landes verwirklicht werden kann.

Werktätige, Intellektuelle aus der Türkei!

Die Einheit der Werktätigen Kurdistans, Eure engste Verbündete, FEYKA-KURDISTAN, betont ihre Solidarität mit Euch in Eurem Kampf gegen den faschistischen Kolonialismus, der heute auch Euch jegliches menschliche Leben untersagt. Sie wird jeden Schritt mit Nachdruck unterstützen, der sich gegen den Faschismus und für die Verbundenheit unserer Völker richtet.

An die fortschrittliche Öffentlichkeit der Welt!

Das Volk von Kurdistan, das der Gefahr der Vernichtung ausgesetzt ist, kämpft heute unter Fremdherrschaft für seine nationale Befreiung, um sich auf die Ebene der unabhängigen und freien Völker zu erheben. Wir Werktätigen aus Kurdistan haben in Deutschland die Gründung von FEYKA-KURDISTAN verwirklicht, um diesen voranschreitenden Kampf von allen Seiten zu unterstützen und ihn zu stärken.

FEYKA-KURDISTAN betont ihre Solidarität mit Euch in Eurem Kampf gegen Imperialismus und Faschismus. Sie wird alle Schritte in dieser Richtung unterstützen.

FEYKA-Kurdistans glaubt, daß sie auch Eure Unterstützung erhält; sie ist der Ansicht, daß Eure Unterstützung gegenüber unserem Volk in seinem Unabhängigkeits- und Freiheitskampf unverzichtbar ist und die Haltung gegen die Versklavung eines Volkes eine Bedingung für die menschliche Würde darstellt.

*** Es lebe die Massenorganisation der Werktätigen, der revolutionär-patriotischen
Intellektuellen Kurdistans, FEYKA-KURDISTAN!**

*** Alles für Kurdistan, alles für die Nationale Befreiungsfront Kurdistans!**

FEYKA-KURDISTAN

DÜNYA PROLETARYASININ VE EZİLEN HALKLARIN BİRLİK VE DAYANIŞMA GÜNÜ OLAN

1 MAYIS'I KUTLUYORUZ !

Her 1 Mayıs günü, dünya proletaryası ve ezilen halklar için özel bir anlam taşıyan, birlik, ortak mücadele ve dayanışma günüdür.

İleri kapitalist ülkelerin proletaryası ve ezilen yığınları, kapitalizmin doğuş ve yükselme çağında-ki sermayenin sömürü ve vahşetine karşı ardi arkası kesilmeyen soylu direnmeler ve kahramanca isyanlar sonucunda, ezilen yığınların ve en değerli sınıf evlatlarının kanlarını akıtarak, sadece burjuvazinin elinden kendi edonomik ve demokratik haklarını söküp almakla kalmadılar; aynı zamanda ve en önemlisi de kendi bağımsız sınıf örgütlenmelerinin temellerini de atarak, uluslararası sermayeye karşı ortak cephelelerini de oluşturdular. Bu durum proletaryanın ve ezilen yığınların mücadelesi için öylesine sağlam bir temel yarattı ki, bundan sonraki gelişmeler hep bu temel üzerinde yükseldi ve bir çılgın gibi büyüyerek bütün dünyayı sardı. Bu öylesine karşı konulmaz bir gelişme oldu ki, bütün dünyadaki burjuva devletler ve onların hükümetleri en sonunda 1 Mayıs'ı resmen proletaryanın uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kabul etmek zorunda kaldılar. Bu, dünya proletaryası ve ezilen halklarının uluslararası sermayeye karşı kazandıkları muazzam bir zafer ve yeni zaferler kazanmak için anlamı çok önemli bir mücadele günü oldu.

1 MAYIS'IN KÜRDİSTAN İÇİN ONEMI

Kürdistan'ın sömürge tarihi ve geri ve ilkel Türk sömürgeci kapitalizminin, kapitalist sistemin çöküşe gittiği bir dönemde gerici bir tarzda ve çok geç Kürdistan'a girmesi, son on yıl öncesine kadar ülkemizde ne bir burjuva ulusal hareketin doğmasına, ne de bir işçi sınıfı hareketinin ortaya çıkmasına olanak tanıdı. Kürdistan halkı kelimenin gerçek anlamıyla dünyadaki gelişmelerden tecrit edilmiş bir tarzda, kendi içine kapanık, her türlü feodal parçalanmışlık içinde adeta geri ve ilkel bir toplum yapısı içine hapsedilmiş bir biçimde, ancak kölece varlığını sürdürebildi. Ama son on yıl içinde, bütün olumsuzluklarına ve tahribatlarına rağmen kapitalizmin Kürdistan'a girmesi, ülkemiz tarihinde yepyeni bir çağın açılmasını da beraberinde getirdi. Bu durum Kürdistan'ın kendi köleci, feodal ve kapitalist köleliğini aşarak sadece çağdaş burjuva demokratik devrim yoluna girmesini sağlamakla kalmadı; Kürdistan Devrimini proleter ve sömürgeci devrimlere bağlayarak dünya proleter devrimler çağının engin seline katmış oldu. Bu açıdan Kürdistan halkı köle bir halk ve köle bir ulus olarak tarihte ilk kez tecrit çemberini kırmaya ve gerçek müttefiklerinin yanında yerini alarak, kendisini kurtuluşa götüreceği yolda dünya proletarya ordu-

sunun bir müfrezesi olarak yerini almaya başladı.

Yine son on yılın Kürdistan mücadelesi pratiğinde ortaya çıkardığı ve kanıtladığı diğer bir önemli olgu da, sahtekârca vaazedilen ve sözde savunulan bazı anlayışların, sömürgeci baskı ve zorbalık koşullarında sözümona var olan bazı demokratik haklar ve sömürgeci kölelik altında bunların elde edilebilirliğini inatla iddia edenlerin bütün pembe hayallerinin kendileri ile birlikte tuz buz olmasıdır. Bugün Kürdistan'ın en geri emekçi katmanları bile kendi somut pratikleri ile sürekli düşman süngüsü altında bunu çok daha iyi kavramaktadırlar.

Bugün şu gerçek bütün çıplaklığı ile ortaya çıkmış ve kanıtlanmıştır: Sömürgeci kölelik altında barışçı bir biçimde, sömürgeci anayasal çerçeveler içinde sözde demokratik hakları kerte kerte ve yavaş yavaş elde etme yerine, gerçekten sömürgeciliği tasfiye edecek bir bağımsızlık mücadelesi ile elde edilecek siyasal bağımsızlık ve fethedilecek siyasal iktidar altında, çok daha kısa bir sürede bütün emekçi yığınların gerçekten kullanabileceği haklar (demokratik haklar ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı) elde edilebilir. Dahası siyasal bağımsızlığın kazanılması ile bütün emekçi katmanlar doğrudan siyasal iktidarın yönetiminde gerçekten demokratik bir tarzda yönetime katılmış olacaklardır. Son on yılın kanıtladığı çok önemli bir olgu da budur.

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞINDAN BU YANA
EMPERYALİST-KAPİTALİST SİSTEMİN
İÇİNE GİRDİĞİ DERİN EVRENSEL VE SÜ-
REGEN EKONOMİK VE SİYASAL KRİZ,
BUNUN DOĞURDUĞU BÜYÜK ALTÜST
OLUŞLAR VE ÖNEMLİ BİR MÜCADELE
GÜNÜ OLARAK 1 MAYIS'IN GÜNÜMÜZ-
DE ARTAN ULUSLAR ARASI ÖNEMİ:

İkinci Dünya Savaşından buyana, emperyalist-kapitalist sistem yeni-sömürgeci sistem ile birlikte savaş öncesi ile mukayese edilemeyecek kadar hem genişliğine, hem de derinliğine evrensel çapta süregelenleşmiş bir ekonomik ve siyasal kriz içinde debelenmektedir. Hiçbir kapitalist ekonomi-politika ve bu çerçevede uygulamaya konan önlemler kapitalizmi kurtaramadığı gibi, hergün biraz daha kendi içinde çıkmaza sokmaktadır. Bir dizi yeni-sömürge ülkede peş peşe halk ayaklanmaları patlak vermekte, gelişmekte, dünya çapında yaygınlaşmakta ve yükselmektedir.

Kapitalizmin beşiği olan ileri kapitalist ülkelerde de emperyalist burjuvazinin sahtekârca barış çağrılarının geçici aldatmacalarının etkisinde kalan proleter yığınlar, artan oranda hızla bu etkiden kurtulmaya başlamakta; emperyalist burjuvazinin

ve özellikle ABD emperyalizminin savaş kundakçılığına karşı dev kitlesel gösteriler, büyük sokak çatışmaları ve giderek kitlesel şiddet ve çatışmalara yönelmektedirler. Bütün bu işaretler şunu kanıtlamaktadır: Gelişmiş emperyalist-kapitalist metropoller, bugün yeni bir proleter hareket büyötmektedir. Bu hareket hem de dünle kıyaslanamayacak kadar dev boyutlara ulaşmıştır. Metropol ölkelerin kültürlü proletaryası, artık geride kalan ve bir daha geri gelmeyecek olan barışçı dönemin ektiği bütün sahte burjuva hayallerini ve bunun getirdiği yanılmaları elinin tersiyle bir kenara iterek, kendi geçmiş mücadele mirası üzerinde devrimci proletarya mücadelesinin strateji, taktik ve mücadele biçimlerini kullanarak, sonunda iktidarı fethetmenin devrimci yollarını usta elleri ile yaratmasını bilecektir.

Bugün artık gelişmiş emperyalist-kapitalist metropollerde barışçıl dönem sona ermekle, barışçıl mücadele ve parlamentarizm tarihsel miyadını doldurmakla kalmamış, siyasal ve pratik açıdan da en son raddesine kadar gelişerek siyasal ve pratik olarak da miyadını doldurmuş, hatta çoktan aşmış bir durumdadır. Artık gündemde olan proletaryanın siyasal iktidarı fethi ve proleter demokrasisidir. Emperyalist-kapitalist sistem kendisi için hiçbir çıkaryol kalmadığından savaş kundakçılığına başvurmakta, hızla bir askeri savaşa hazırlanmakta, kazanmayı hayal ettiği böyle bir yağ-

macı savaş için dünya devrim güçlerini Marksizm-Leninizm dönöğü akımlarla parçalamaya çalışmaktadır. Ama bu da kendi sonunu daha da hızlandırmaktan başka bir sonuca varamayacak, bu durum akrebin ateş çemberi içinde intihar etmesine benzecektir.

Bütün bunlar ve benzeri durumlar gözönünde tutulursa, proletarya öncülüğünde gelişen Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi dünle mukayese edilmeyecek kadar uluslararası bir mücadeleye dönüşmüş bulunmakta, kendi doğal ve vazgeçilmez müttefikleri olan bütün dünya devrim güçleri tarafından her gün biraz daha haklı ve meşru bir mücadele olarak kabul ve destek görmektedir. Dahası bugün çok çeşitli nedenlerle de olsa, şu veya bu biçimde çeşitli düşman güçler de bu gerçeği kabul etmeye başlamışlardır.

Dünya karşı-devrim cephesinin bir yandan savaş hazırlığı ve kundakçılığına, öte yandan çeşitli biçimlerde içiçe geliştirdiği anti-komünizm ve anti-Sovyetizme karşı, dünya proletaryası ve ezilen halkları ile birlikte kendi ölkelerimizde gerçekten demokratik bir düzen kurmak için, Türkiye emekçileri ile daha sıkı bir mücadele birliği içinde, dünya proletaryası ve ezilen halklarının bu mücadele gününü, bulunduğumuz her yerde en görkemli mücadele gününe dönüştürmek için bütün gücümüzü seferber edelim.

YAŞASIN 1 MAYIS MÜCADELE GELENEĞİ! YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

SERXWEBÜN

1 Mayıs Yürüyüş Adresleri:

KÖLN : Chlodwigplatz saat 9 oo

DUISBURG : Hamborn-auf dem Altmarkt saat 10.oo

BOCHUM : Husemannplatz saat 11.oo

DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

Türkiye ve Kürdistan Devrimlerine Yönelik Tasfiyeci ve Provakatif Faaliyetleri Boşa Çıkaralım!

Avrupa'daki Türkiye ve Kürdistanlı emekçiler ve Avrupa kamuoyu bir süreden beri, KUKH ve önder gücü Partimizin adı etrafında yaşanan gelişmelere tanık olmaktadır. Bir alçak provakatörün, bir bağımsızlık savaşçısı tarafından cezalandırılması ardından, çeşitli güçlerin içine girdikleri veya daha da belirginlik kazanan devrim olgusu karşısındaki tutum ve yönelimleri, karşı-devrimin saldırıları ve alınması gereken tutum konusunda görüşlerimizi bir kez daha belirtmeyi gerekli hale getirmiştir.

Son gelişmeler, her ne kadar bir olay etrafında şekilleniyor görüntüsü verilerek istense de, bugüne has bir durum olmayıp, geçmişe uzanan kökleri vardır. Geçmiş 60 yıl ötesine uzanan Türkiye sosyalist hareketi, bugün daha üst boyutlarda yaşanan karşı-devrimin çok çeşitli biçimlerdeki saldırılarına yabancı değildir. Eğer bu 60 yıllık tarih, gerçekten ciddi bir biçimde incelenirse, bugünün yaşanan olaylarını değerlendirmede çözümlen zorluklar, önemli oranda ortadan kalkacaktır. Ve o zaman, çok daha rahat görülecektir ki, devrimci güçler, eğer bu isimlerinin gerçek sahibi iseler, devrim olgusuna çok daha ciddi yaklaşmak, dostla düşmanı birbirinden iyi ayırd etmek, hedefleri şaşırılmamak, sömürgeci Türk burjuvazisinin azgın halk düşmanı ve komplocu karakterini bilerek hareket etmek zorundadırlar.

Partimiz, bugün önemli gelişmelerin eşi gindedir. Bu gelişmeler, Partimizin büyümesi ve güçlenmesinin ürünüdür. Partimiz, 12 Eylül askeri faşist cuntası ardından hızla sürdürdüğü hazırlıklarını, bugün ülke saatinde ete-kemiğe büründürme durumundadır. Mücadelemiz yeni bir döneme girmiştir. Ortadoğu'nun mevcut ortamında yaşanan bu gelişmeler, şüphesiz tüm dünya güçlerinin de yakından izlediği gelişmelerdir. Türk sömürgecileri ve emperyalist güçler, Partimiz önderliğinde yaşanan bu gelişmeler, yani bir halk savaşı sürecinin başlaması karşısında tutumlarını çoktan belirlemişlerdir. Onların tutumu, her ne biçimde olursa olsun, ama mutlaka imhadır. Ve açık ki, karşı-devrim cephesinin bu tavri, günümüzde alınmış bir tutum da olmayıp, bağımsızlık hareketi ilk düşünce filizleri biçiminde ortaya çıkmaya başladığı yıllara dayanmaktadır.

PKK Hareketi, emperyalist sistemin dünya çapında ağır bir bunalmı yaşadığı, gelişen ulusal kurtuluş hareketlerinin emperyalizmi dört cepheden sıkıştırdıkları, sosyalist sistemin derinliğine ve genişliğine bir gelişine gösterdiği; ve Türkiye devrimci-demokratik hareketinde önemli kabarmaların yaşandığı 1970'li yılların başlarında şekillenmeye başladı. Bu devrimci çekirdeğin doğuşu, Kürdistan'ı çağla tanıştıran ilk adım oldu.

PKK Hareketi, Marksizm-Leninizm gibi çağın tek devrimci ideolojisine sarılarak, onun kılavuzluğunda gelişti. Bu silahtan ve Kürdistan halkından aldığı güçle, nicelik itibarıyla en zayıf olduğu yıllarda bile, çok çeşitli yönlerden gelen saldırıları bertaraf etmesini bildi ve bu temelde güçlendi. Dayandığı tek güç, halkımızın engin devrimci potansiyeli oldu. Ve nihayet bu kaynak, onu en yoğun saldırılar karşısında bile bağırnda besleyip-giç verdi.

Marksizm-Leninizmin kılavuzluğunda köle Kürdistan halkının kaderine yapılan bu müdahale, sömürgecilerin kaderinin de belirlenmesiydi. Bu gerçekten hareket eden sömürgeciler, bu nedenle daha ideolojik şekillenmenin yaşandığı yıllarda saldırıya geçtiler. Ajan ve muhbirlerini daha bu yıllarda harekete geçirerek, çekirdeğin sağlıklı açılımını önlemeye çalıştılar. Bunda başarılı olamayacaklarını anladıkları noktada ise, açık saldırıları gündeme getirmekten geri durmadılar. Grup hareketinin ülkeye doğru ilk adımları atışı ve Kürdistan gençliği ve halkına düşüncelerin taşınması, sömürgeciler için cinayetlerini geliştirmelerinde yeterli bir nedendi. 1977'de Haki KARER'in katledilmesi ve sinsi hesaplarla dahi doğuşu önlenemeyen devrimci çekirdeğin imhasına yönelik kararın uygulanması oldu.

Ancak, Hareketimiz, sömürgeci devletin zor'unu daha ilk anda yanı başında görmesine rağmen, gücünün ve olanaklarının azlığına aldırmaksızın ve hem de kararlılığı artırarak, bağımsızlık düşünceleri kitlelere maletmesini bildi. Bu doğrultuda en küçük bir kararsızlık ve cesaret yoksunluğuna düşmedi. Gerekliğinde halkımızın bağımsızlık talebi gibi soylu bir dava uğruna tümünden imhayı bile göze alarak, en inanılmaz koşullarda en inanılmaz gelişmelerin yaratıcısı oldu.

Sömürgeci burjuvazi, bir yandan açık imha saldırılarını yoğunlaştırıyor ve bunun için feodal-kompradorlar başta olmak üzere çeşitli güçleri harekete geçirirken, öte yandan bizzat kendisinin yaratmış olduğu ulusal-toplumsal yapının zayıflıklarına yüklendi. Aşiretçilik, mezhepçilik, bölgelilik ve ailecilik özellikle kırsal olarak ve hatta çatışmalar yaratarak gelişmeyi bir de bu yönden önlemeye çalıştı. Ve hatta, bu sinsi faaliyetlerini gelişme halindeki Hareketimiz içine de yansıtmak istedi. 1977'de Haki KARER'in katledilmesine yeni katliam halkaları eklediği bu süreçte, Tekoşin adı altında bir ajan örgüt oluşturarak, bu örgüt eliyle Hareketimiz içinde çok sinsi komplolara girişti. Doğrudan yönlendirdiği ajanları eliyle Hareket içindeki unsurların zayıflıklarına hitap ederek ve en akıl almaz iftiralar temelinde yıkıcı ve bozguncu faaliyete hız verdi. Bunlar vasıtasıyla Hareketin önde gelen kadrolarına karşı komplo planları geliştirildi ve kadrolaşma süreci, önde gelen kadroların imhası ve bozguncu çabalarla kesilmek istendi.

Bu süreç, dış alandaki faaliyette de önemli bir aşamaydı. Düşman azgınca saldırmış ve bütün gücüyle en erkenden sonuç almaya çalışıyordu. Genelde örgütler ve kadrolar açısından devrimci kararlılığın ortaya konulması gerektiği, geleceğe güçlü hazırlıkların yaşanmasının kendisini dayattığı bir süreçti.

Karşı-devrimin azgınca saldırdığı ve Haraketimizin de yeniden bir hazırlık için geri çekilmeyi hızlandırdığı bu yıllarda, bir arınının yaşanması, kaypak, korkak inançsız unsurlarla militan devrimciliğin kesinlikle ayrışması kaçınılmazdı. Nitekim yurt dışı faaliyetleri, bunu önemli oranda gerçekleştirdi.

Parti I. Konferansı, bir dağılma ve çürüme yılları haline getirilmek istenen bu yılların tam tersine, örgütlenme ve güçlenme yılları olacağını ilan etmişti. Geçmişin mücadele deneyiminden de çıkarılan dersler ışığında bu yıllarda güçlü bir hazırlık yaşandı. Sorunlar en geniş ve detaylı tarzda tartışıldı, bu tartışmalar ışığında en doğruya ulaşılmaya çalışıldı. Her kadro ve kadro adayı tartışmaların aktif bir geliştirici olarak sorunlara sahip çıkmanın, bütün görüşlerini en geniş demokratik çerçevede belirtmenin, kendisini geliştirip geleceğe hazırlanmanın olanaklarının içindeydi ve bunları en geniş şekilde kullandı.

Ama böyle bir süreç, düşman faaliyetleri açısından da elverişli bir ortam yaratmaktaydı. Örgütsel ve kişisel düzeyde militan devrimciliğin kendisini dayattığı bu süreçte, küçük-burjuva eğilimlerin de kendisini ortaya koyacağı gerçeğinden hareket eden düşman, özellikle bu sınıf özelliklerine hitap ederek, militan devrimciliğin süreci damgasını vurmasını önlemeye çalıştı.

Cezaevlerinde kıyasıya bir savaş yaşanıyor ve PKK-MK üyeleri Mazlum DOĞAN, Kemal PİR ve M. Hayri DURMUŞ yoldaşların etrafında kenetlenen Parti militanları, geliştirilmek istenen ihanete karşı hayatlarını ortaya koymaktan çekinmiyorlardı. Cezaevinde de, kişisel yaşam kaygısından kaynaklanan, temeli küçük-burjuvaziye dayanan kararsızlık bu direnişin altında eziliyor ve düşmanın gerçekleştirmek istediği plan böylece işleme zahale geliyordu. Ölümlü Oruçları, açlık grevleri ve günlük-saatlik direnişle Parti politikasına ve ideolojisine bu güçlü sahip çıkış, Partinin dışardaki faaliyetleri ve kitleler üzerinde de doğrudan bir etkide bulunuyordu. Parti önder kadrolarını teslim alarak, Partinin yarısını cezaevinde çöktürme taktiklerinin direniş karşısında bozguna uğradığını gören sömürgeciler, Şahin-Yıldırım ihanet ikilisinin de bizzat sürdürdükleri ihaneti geliştirme çabalarını, önderlerin katledilmesiyle tamamlamak istediler. Direnişin önderlerinin katledilmesiyle direnişin kırılacağını hesaplayarak, Mazlum DOĞAN yoldaş başta olmak üzere önder devrimcilere karşı katliam uygulamalarına giriştiler.

Mazlum yoldaşın katledilmesi, cezaevindeki gelişmeleri çatışmanın en kızgın olduğu bir noktaya ulaştırdı. Şahin-Yıldırım çetesi, devrimci tutuklular ve aileler üzerinde provakatif faaliyetlerine hız verdiler. Tutuklularla tek tek konuşarak ihanetli örgütlemeye çalıştılar. Bu koşullarda 14 Temmuz büyük Ölümlü Orucu başladı. M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR yoldaşlar, geliştirilmek istenen ihanete karşı hayatlarını siper ederek, Mazlum yoldaşın devrettiği bayrağı düşürülmesine kesinlikle izin verilmeyeceğini ortaya koydular. Bu direniş ihanet ve teslimiyetin kesin bir bozgunu oldu. Nitekim, bu aşamadan sonra ihanet çetesi faaliyetlerini bizzat gazete sütunlarına yansıyan bir biçimde açıktan sürdürmeye, Kemalizmin bayrağı altında toplanmaları gerektiği biçiminde kadrolara ve kitlelere çağrılar yapmaya başladı.

1982'nin yaz ve sonbahar ayları Partinin dışardaki faaliyetlerinde de bir dönüm noktasını oluşturdu. 1982 Ağustos'unda II. Kongresini yapan Partimiz, bu Kongre ile yeni bir sürecin başladığını hazırlık döneminin sona ererek, artık halk savaşının ilk pratik adımlarının ülke zemininde atılması gerektiğini ilan etti. Bu çağın, her türlü küçük-burjuva devrim kaçınıklığına vurulan ağır bir darbeydi. Partimiz içinde militan devrimciliğin dışında, hiçbir anlayış ve tutumun yaşayamayacağı artık iyice açığa çıkmıştı.

Semir haininin, Parti içindeki provakatif faaliyetleri tam da bu süreçte belirginlik kazanmaya başladı. Şahin-Yıldırım çetesiyle işbirliği içinde, düşmanın emellerini Partimiz içerisinde yüzüne taktığı Partili sıfatıyla gerçekleştirmeye çalışan bu piyon, Parti içine yansıyan proleterya dışı sınıf eğilimlerine seslenerek ve onlara dayanarak yıkıcı faaliyetlerini hızlandırdı. Avrupa ise, düşman faaliyetlerini sürdürmesi açısından çok daha elverişli bir zemin oluşturmaktaydı.

İçerde Şahin-Yıldırım ve dışarda Semir alçakları eliyle dayatılmak istenen, Türklük ve Kemalizmin şahla-nış sloganıyla hareket eden "Genç Kemalist Örgütü" devrimci direnişimücadelemize açık bir saldırıydı ve eğer uyarına yuzlerce militan ve sempatisinin şehit düştüğü mücadele yaşatılıp yükseltilecekse, en kesin biçimde karşısında tavrı almak, teşhir etmek ve ezmek zorunluydu.

Faaliyetlerinde, Parti çizgisine uymadığı ve tam da tersi biçimde farklı anlayış ve çalışma tarzlarıyla açık bir bozgunculuk yaptığı görülen Semir alçağı, Avrupa faaliyetlerinden rapor vermek üzere Parti önderliği tarafından çağrıldı.

Ancak, Semir alçağı, vereceği raporun kendi suçlarını açık edeceğini ve kendisini gizlemesinin mümkün olmadığını da görmekteydi. Nitekim, Parti yetkili organları önünde tartışmaktan titizlikle kaçınarak, Avrupa'ın koruyuculuğuna sığındı. Ve, düşman faaliyetlerini giderek açık tarzda sürdürmeye başladı; başlangıçta övgüler dizdi, kendisinin layık olmadığını söylediği Parti önderliğine ve Partiye karşı tüm kinini ve düşmanlığını kustu. Onun hangi ağızla konuştuğunu tek tek örnekleriyle vermeye hiç gerek yok. Bu konudaki sözleri, Türk sömürgecileriyle nasıl bir bağ içerisinde olduğunu -anlamak isteyen için- anlamaya yeterlidir.

Evet, bu noktada belirtelim ki, sorun bir provakatörün faaliyetleri de değildir. Sorun, Türk sömürgeci burjuvazisinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Türkiye devrimci demokratik hareketine yönelik açık tasfiye faaliyetinin ortaya konulması, buna karşı devrimci tavrın dayatılmasıdır.

Gelişmeler her ne kadar bir provakatörün adı etrafında da görünse, olayın boyutları çok daha geniştir ve bu kavranmaksızın devrimciliğin yükseltilmesi hem Türkiye devrimci güçleri ve hem de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi açısından olası değildir.

Sömürgeci faşist cunta, tüm geleceğini, devrimci mücadelenin tasfiyesine bağlamış durumdadır. Diyarbakır cezaevinde Şahin-Yıldırım ve dışarda Semir haininin faaliyetlerinde Kürdistan zemininde yaşanan gelişmeler; farklı boyutlarda da olsa Türkiye cezaevlerinde de yaşanmaktadır. Teslim aldığı hainler eliyle faşist cunta, örgüt militanlarına çağrılar yapmakta, kemalizmin bayrağı altına devleteyi çıkarmaktadır. Dışarda, sosyal-demokrasinin de doğrudan faaliyetleri ile devrimci direnişe karşı, reformist-teslimiyetçilik geliştirilerek ve her türlü küçük-burjuva eğilim körüklenerek, örgütler düzeyinde bir tasfiyecilik dayatılmaktadır.

Bugün küçük-burjuva örgütlere bakıldığında, bu gerçek çok açık biçimde görülecektir. Bir çok örgüt, bu anlayışların bir sonucu olarak kendi kendilerini tasfiye etmiş durumdadırlar.

Tasfiyecilik ve Bozgunculuğa Güç Verenler Bunun Sorumluluğunu da Üstlenmek Zorundadırlar!

Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin karşı karşıya olduğu açık saldırılara ve komplolara karşı, sol güçlerin içinde bulunduğu konum sınıf mücadelesi adına kabul edilemez bir noktadadır.

Öncelikle belirtelim ki, bir olayın etrafında belirlenmiş olan tutumlar, tümüyle bir sınıf gerçekliğine dayanmaktadır. Devrim olgusu karşısında tavizsiz ve tutarlı bir çizginin sahibi yalnızca proletaryadır. Ve proletarya, sınıf karakteri gereği bilir ki, düşmanlık güç arasındaki çatışma amansız ve yakıcıdır. Bu savaşta niyetler değil, ortaya konulan partik önemlidir. Devrime en geniş ittifaklar politikasını hayata geçirerek yürüyen proletarya; ittifak güçlerini net koyar. Onun ittifak anlayışı, devrime hizmet temelindedir. Her güce ve gelişmeye karşı değerlendirmesinin temelinde, tek tek kişiler, niyetler ve tek tek olaylar değil, sınıf gerçeklikleri vardır.

Ajan ve provakatif faaliyetleri ezmeyen, amansız sınıf mücadelesi gerçekliğine gözlerini kapatan güçler, korkunç bir bozguna, tasfiyeye ve katliama uğramaktan kurtulamazlar. Türkiye devrimci-demokratik hareketinin tarihi bunun acı ve öfke yaratan örnekleriyle doludur.

Provakasyon çizgisine arka duran çevreler ve güçler, bilmek zorundadırlar ki, niyetleri ne olursa olsun, bu noktada faşizmle uzlaşmakta ve faşist sömürgeciliğin devrimci hareketi tasfiye çabalarına bizzat ortak olmaktadır.

Türkiye ve Kürdistan'da militan devrimciliğin dışında en küçük bir adımın bile atılamayacağı bir süreç yaşanmaktadır. Bir yandan sömürgeci faşist cuntanın, parlamentosu, partileri ve diğer araçları da dahil her yol ve yöntemle devrime ve halklarımıza yönelik azgın saldırıları, proletarya devrimciliği ve enternasyonalizmi temelinde gelişecek olan devrim güçleri vardır. Her araç yol ve yöntem, açık bir biçimde cuntanın politikasına hizmet etmekten öteye geçmeyecektir. Bu anlamda süreç, devrim adına hareket ettigini iddia eden tüm güçlere, tavırlarını pratikte ve en kesin biçimde koymalarını dayatmaktadır.

Partimiz bu hususdaki görüşlerini defalarca ve en net biçimde ortaya koymuş, güçleri faşizmin zulmüne karşı bağımsızlık ve demokrasi savaşında saf tutmaya davet etmiştir.

Yaşanılan süreçte, devrime yönelik en ciddi tehlikelerden birisi de küçük-burjuvaziden kaynaklanan reformist-teslimiyetçi akını ve anlayışlarıdır.

Reformist-teslimiyetçi anlayışlarla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi önünde daha ilk andan başlayarak ciddi bir engel oluşturan, küçük-burjuva hareketler, bugün çok daha tehlikeli boyutlara varan yönelimler içerisine girmişlerdir. Proletarya çizgisine düşmanlık, onları ajan ve provakatörleri bağrılarına basmaya kadar götürmüştür, ama tam da bu noktada da gerçek yüzlerini hiç bir perdeyle gizlenememesine açığa çıkarmışlardır.

İleriye sürdükleri reformist talepleri için dahi en küçük bir adım atma cesaretinde olmayan, tam tersine bunları elde etmeyi de uzlaşma ve işbirliklerinde arayan, reformist Kürt küçük-burjuva hareketleri, devrimin dayatmaları karşısında duydukları örküntüyle provakasyon çizgisiyle bütünleştiklerini pratik tavırları ve yayınlarında ilan etmişlerdir.

Onların bu noktaya gelmeleri, küçük-burjuva reformizminin doğal bir sonucudur. Devrim ve halkın kurtuluşu gibi herhangi bir sorunun olmayan, örgütlenmeyi bile kendi yaşamlarını güvenceye alacak bir araç olarak görüp, kişisel yaşam kaygılarını örgütlenmeyi temel bir ilke haline getirmiş olan bu çevrelerin, Avrupa'da günlük yaşamlarına şöyle bir göz atış bile, onların bu tutumlarının kaçınılmazlığını görmek için yeterlidir. Tüm merkez ve merkez kadrolarıyla birlikte İsveç başta olmak üzere Avrupa metropollerine yuva yapan bu çevre ve şahıslar, halkımızın faşizmin ağır zulmü altında ezilmeye çalışıldığı cezaevlerinde devrimci tutukluların ağır işkence ve katliamlardan geçtiği ve buna karşılık devrimcilerle halk kitlelerinin güçlü bir mücadelenin yoğun hazırlığı içinde bulunduğu ve her sahada direnişin yükseltildiği beş yıl boyunca, en basit ifadeyle küçük-burjuva hayallerinin gerçekleştirilmesini Avrupa'da yaparak kişisel yaşamlarını örgütleme gayesine düşmüş, ama bununla da kalmayarak devrimin gelişmesinin küçük-burjuva hayallerini yıkacağını bildiklerinden devrime, devrimci örgüt ve militanlara ve devrim şehitlerine en soysuz bir biçimde saldırmaktan da geri durmamışlardır.

Evet, bu güçler bugün, PKK'ye karşı açık bir savaş ilanında bulunmakta, sıradan insani ilişkilerin bile kesilmesi yolunda yabancı demokratik çevreler de dahil ilerici demokratik güçlere çağrılar yapmaktadırlar.

Devrimden korkan küçük-burjuvazi, çareyi karşı-devrime sığınmakta bulmaktadır. İftira ve karalama kampanyaları, ajan ve provakatörlere verilen açık destek, kendi aralarında kurdukları 4'lü, 5'li ittifakların amaç ve hedefleri bu gerçeğin belgeleridir. Oysa varmak istedikleri noktayı biz çoktan belirtmiştik ve kendilerinin de bahaneler icat etmelerine hiç gerek yoktu.

Küçük-burjuva reformistlerinin, amaçlarıyla bulundukları noktanın denk düştüğünü söylüyoruz. Küçük-burjuva yaşamı kaygısı onları böylesine tehlikeli bir noktaya getirmiştir. Geçmişte Türk devletinin kademe-lerine yerleşmek için sürdürdükleri yoğun çabalar, bugün de İsveç'te bir memurluk kapma yarışına dönüşmüşse, bu noktadan sonra söylenecek bir söz kalmamaktadır. Ama, hiçbir şeyin de karşılıksız olmadığı ve hele bu politika da sürdürülme isteşine vatani satmaya kadar varacağı açık değil midir? Eğer kendimizi aldattıysak, emperyalizmin hiçbir şeyi karşılıksız sunmayacağını izah etmek kalmamaktadır. Nitekim Yeküti-Saddam ilişkisinde görüldüğü gibi, bu işler karşılıksız olmamaktadır. "Kültür ateşliklerine", "çevirmecilere" hazırlanan küçük-burjuvalarımızın, Stockholm'de 4'lüler, 5'liler biçiminde bir araya geldikleri ve bu birliklerle ulusal kurtuluş mücadelesini bir pazar konusu haline getirmek istedikleri bilinmektedir. Ancak onlar, sosyalist-enternasyonal ve sosyal-demokrasiden öğrendikleri taktiklerinin, devrimin ateş karşısında bir kar gibi erimekten kurtulamayacağını da bilmektedirler. Bu nedenledir ki, dalevere, yalan ve iftiralara giderek deha çok sarılmakta, tükenmişliğin acizliği içinde sağa-sola çırpınıp durmaktadırlar. Direniş mücadelesi ve devrimci militanlığa düşmanlıkları bizzat kendi şaşkın ağızlarından belgelenmekte, Kürdistan devrimine damgasını vurmuş PKK direnişçilerinin gazetelerinde yayınlanan ifade ve savunmalarını düzmece ilan edecek; şehit düşen enternasyonalist devrimcilerin kanına basarak Filistin'de PKK'nin kaçtığını söyleyecek kadar çalgınca yalanlarla zavallı duruma düşmektedirler.

PKK'nin dayattığı ulusal direniş mücadelesi karşısında, sus-pus olan bu güçler, halkın ve devrimin çıkarlarına tezat olan konumlarını bir teori haline getirip, devrim saflarında bozgunculuğu geliştirme görevine soyunmuşlardır. Devrime, önderlere, örgüte ve militan kişiliğe saldırıları, bunun bir sonucudur. Devrimci direniş, onların birahane ve kumarhanelerdeki yaşamlarını da tehdit etmekte; Kürt küçük-burjuva reformculuğunu son sığınacağı olan Avrupa'da da sıkıştırmakta ve tecrit etmektedir. Bu, bir kez de geçmişte yaşandı.

Küçük-burjuva reformculuğu, Kürdistan'da, proletarya devrimcilerinin henüz gelişmediği dönemlerde örgütlenme imkanı bulabilen, rüyalarını TC'nin "milletvekilliği" hayallerini yaşıyorlardı. PKK Hareketinin gelişimi bu rüyaları en kısa zamanda yerle bir etti. Küçük-burjuva reformistlerinin PKK'nin gelişimini kendilerine karşı bir gelişme olarak değerlendirmeleri bu nedenledir. PKK'nin devrim önündeki her türlü engeli tere-dütaz ezeceğini her söyleyinde, bu kesimlerden kopan feryad böyle bir temele dayanmaktadır. Militan devrimciliğin geliştiği yerde, reformizm ve teslimiyet hayat bulamaz. O nedenledir ki, reformistler, devrimden büyük korku duyarlar ve devrimin ilerleyişini kendilerine açılan bir savaş olarak görürler. PKK, militan devrimciliğe yaptığı her çağrıda ve direniş yükselten her adımında, açık ki yarayı fena acıtmaktadır ve bunun bilincindedir.

Geçmişte oluşturulan UDG'ler ve bugün 4'lü, 5'li "İttifaklar" tümüyle bu gerçeğin ürünüdür. Bu güçler Kürdistan'da yitirdikleri hayallerini Avrupa'da bulacaklarını zannettikleri noktada karşılarında yine PKK "heyula-sını" bulmuşlardır. Marx'ın Komünist Manifesto'ya girişte belirttiği "her yerde komüniz haysaleti dolayıyor" sözü şimdi Avrupa'da "her yerde PKK haysaleti dolayıyor" biçiminde ifade edilebilir.

Kürt küçük-burjuvazisi oluşum özelliklerinden dolayı hiçbir zaman ne kendi ve ne de halkımızın öz gücüne dayanması ilke edinmemiştir. TC milletvekilliğine soyunan bu sınıfın iflah olmaz temsilcileri, Avrupa'da da sosyal-demokrasie sığınarak onun "inayeti"nde Kürdistan sorununu çözmeyle temel politika haline getirmişlerdir. Küçük-burjuvaların yaşadığı hayal, bu güçlere dayanarak 1988 seçimlerinde Türkiye siyaset sahnesinde rollerini icra etmektedir. Ancak PKK'nin Kürdistan'da geliştirdiği ulusal direniş mücadelesi, bu taktikçi işlemele hale getirmektedir. İşte o noktada can havliyle son bir kez daha saldırıya geçmekte, ve dayanaklarına yaranmak istemesine aynen 1979'larda olduğu gibi "terörist", "maceracı" yaygarasına sarılmaktadırlar.

Avrupa devletlerine yaptıkları ihbarları haklı göstermek için, bu kez de PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin tecrit edilmesi gerektiği yolunda yakınıp-durmaktadırlar. Açık ki, bu çağında geç, çok geç kalmıştır. PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi tümüyle kendi özgücüne dayanarak ve eşsiz direnişler temelinde sesini duyurmuş ve çağdaş halklar topluluğuyundaki yerini almıştır. Bu gerçeği değiştiremeyeceği ya da ört-bas etmeye, ne emperyalizm ve Türk sömürgeçliğini ve ne de işbirlikçi küçük-burjuva reformizminin gücü yetebilir. Çocuk doğmuştur ve en sağlıklı biçimde büyümektedir.

Kürt küçük-burjuva reformistlerinin açık olan bu konumları yanında, Türkiye sol cephesinde de üzerinde düşünme derunması gereken noktalar vardır. Türkiye sol güçleri, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında II. Enternasyonal "kahramanlarının" konumuna düşmemelidirler. Sömürgeci-faşist cunta, Kemalizmin bayrağını Türkiye sol'unun eline de sıkıca tutuşturmak istemektedir. Kemalizmin ruhuyla yaşayan, onun beyniyle düşünen, onun ağzı ve diliyle konuşan provake edilmiş bir "sol"un yaratılma çabalarını sürdürdüğü kimselere sır değildir. Cezaevlerinde ve dışarda bunun yoğun faaliyetleri sürdürülmektedir. 60 yıllık geçmişleri olduğunu ve "komünist" olduklarını söyleyenler, bu uzun geçmişten gerekli dersleri çıkarabilmelidirler. TC'nin kuruluşu yıllarında Kemalizmin imha ve yokedicı saldırılarına karşı halkımızın direniş "irtica" olarak değeri-lendirilip, halkımızın katliamının onaylanması gibi, bugün de proletarya öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı bazı çevreler halklarımız arasındaki kardeşliği ve enternasyonalist dayanışmayı zede-leyen tehlikeli yönelemlere girmektedirler. Bu çevreler, özellikle son olay etrafında jurnalçılığa düşmekte, geç-miş "Aydınlık" gazetesinin izlediği yolu takip etmeye kalkmaktadırlar. Ancak, bu güçlere şunu hatırlatmak isteriz ki, tuttuğunuz yol iyi bir yol değildir. "Aydınlık" gazetesinin sonu ve uzlaştığı yerin unutulmamış olması gerekir. Her türlü iyi niyetimize ve dostça çağrılarımıza rağmen, eğer ısrarlı iseniz, biz de iyi yolculuklar dileriz. Ancak, doğacak sonuçlardan, tüm dostça ısrarlarımıza rağmen takindüğünüz tutumdan dolayı sizlerin sorumlu olduğuna da hatırlatmak isteriz.

Devrimle karşı-devrimin boğaz boğaza savaştığı bir dönemde, provakasyon çetesiine karşı alınacak tavır, güçlerin devrim karşıındaki konumunu belirler. Fakat görülen odur ki, birçok güç provakasyon çetesiine karşı ya hayıf bir tutum takınmakta, veya bilerek ya da bilmeyerek destek olmaktadır. Provakasyon çetesiine bilerek destek olan, ona kan ve ruh veren güçleri, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onun öncü gücü PKK Hareketine karşı yürütülen düşmanca bir faaliyet, PKK'yi tasfiye hareketi olarak değerlendiriyor ve faşist cuntanın bu provakatörlerine destek verenleri nefretle kınıyoruz. Bu konuda bu güçlere karşı her düzeyde verilecek olan mücadeleyi meşru ve haklı görüyor, provakasyonun ezilmesindeki kararlılığımızı bir kez daha belirtiyoruz.

Sorumlu bilgi yetersizliği vb. nedenlerden dolayı kavrayamadığını belirten dost güçlere ise, eğer kendileri gerek duyarlarsa bizzat oluşturacakları bir heyetle, provakasyonu tüm detaylarıyla incelemeye, araştırmaya, tartışmaya ve kendilerini bu konuda bilgilendirmeye hazır olduğumuzu, Partimizle kendilerini görüştükten sonra, devrimci-demokratik kamuoyu nezdinde duyururuz. Sorumlu devrimcilik bunu gerektiriyor ve biz bu konuda sorumluluğumuzu yerine getirmeye hazırız. Eğer buna rağmen çeşitli küçük hesaplar peşinde koşuyor ve bazı sonuçlar elde edilmek isteniliyorsa; doğrudan provakasyona sahip çıkılmasa da alttan dedikodular, sözlü propagandalar ve açıklamalarla merkezi tavır konulduğu söyleniyorsa, biz bu durumda bu güçlerin ordiyerliliklerinden kuşku duyuyor ve bu noktada tüm güçleri açık bir tutum takınmaya davet ediyoruz.

Kürdistanlı Emekçileri!

Yurtseverleri!

Kürdistan tarihinde defalarca karşılaştığımız ihanet, direniş içten parçalama ve tasfiye çabaları, bir kez daha çok yönlü bağlantılarıyla yoğunlaştırılmaktadır. Yüzyıllardır karartılan ve bir daha dirilmemesine betonlandığı sanılan bağımsız ve özgür Kürdistan özlemimiz, ortaya koyduğu direniş hattı, verdiği yüzlerce şehitle bu hatı perçinleyen PKK tarafından canlandırıldı. Yeniden hayat bulan bu umutlarımızın, bir gerçek haline gelmesi direniş mücadelemiz ve onun önderi PKK etrafında daha sıkı halkalanmaktan, her türlü saldırıya karşı aşılabilir bir baraj oluşturmaktan geçmektedir. Emperyalizm, faşist Türk sömürgeciliği, sosyal-şovenizm ve Kürt küçük-burjuva reformizmi tarafından hangi yöntem ve ağızla olursa olsun yöneltilen saldırılara kararlıca karşı duralım. Bağımsızlığımızın güvencesi PKK'yi göz bebeğimiz gibi koruyalım, nereden gelirse gelsin Partimize ve ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik saldırılara karşı tavizsiz ve kararlı tutumumuzu ortaya koyalım. Provakasyon çizgisini ezelim ve ona destek verenlere, Partimiz etrafında en kesin ve tavizsiz cevabı verelim.

Türkiyeli Emekçiler ve Devrimci

Demokratik Güçleri!

Sömürgeci-faşist cuntanın azgın saldırılarıyla karşı karşıya olunan yaşadığımız süreçte, devrimci değerlere ve direnişe sahip çıkmak ortak sorumluluk ve görevimizdir. Türk sömürgeci güçlerinin azgın şoven saldırılarla halkımızı linha planları ve ona destek olan güç ve anlayışlara yaşam hakkı tanımamalıdır. Kürdistan ve Türkiye halklarının mücadele birlikleri ve kardeşlik bağları ancak bununla anlam bulacaktır.

Türkiye işçi sınıfı ve demokratik çevreleri, Türkiye devrimi üzerinde de oynanan oyunlara, Avrupa'nın devrimi içten boşaltmanın bir zemini haline getirilmesine kesinlikle izin vermemelidirler Bugün Türkiye'de en saldırgan gücün altında "polis sosyalizmi" ve "Kenan Evren sol'u" yaratılmak istenmektedir. Metris ve Sağ-metrisler'dan yükselen son direniş, sizlere bu konuda nasıl tutum almanız, neyi destekleyip, neye karşı savaşmanız hususunda yeterli mesajı vermiştir. Bu mesaja cevap vermeli, ister Türkiye'de ve isterse Kürdistan'da direniş karşı geliştirilmek istenen her türlü ihanet ve provakasyona karşı tavır almalıyız. Avrupa'yı kişisel yaşamın örgütlediği bir alan haline getirmek ve bu zeminde devrimci tasfiye etmek isteyen sözde "devrimci önderlere" gerekli cevabı direnişe sahip çıkarak ve dayatarak vermelisiniz. 60 yıllık TC tarihinde uğratıldığınız ağır başla, sömürü ve bugün faşizmin zulmü altındaki yaşamınıza karşı, devrimci direnişe sahip çıkmalı, Mahir, Deniz, İbrahim, Cevahir vd.lerin militan direnişçiliğinin ardından yürümelisiniz.

Askeri-faşist rejime karşı mücadelede en büyük direniş gücü ve en yakın müttefikiniz olan Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş mücadelesine destek olun! Yaşamı çekilmez kılan faşist rejime karşı ortak direniş hattında birleşin! Kürdistan halkı ve onun önder gücü PKK, bu konuda üzerine düşeni yerine getiriyor ve getirmeye devam edecektir. Değerli evladınız, büyük enternasyonalist devrimci Kemal PİR yoldaşın "bu hareket -PKK'de- zaferi görüyoruz" diyen sesine kulak verin. Gücünüzü Kürdistan halkıyla ve onun öncü gücü PKK'yle birleştirin. Bu konuda üstünüze çöreklenmiş olan reformizme, revizyonizme ve sosyal-şovenizme karşı mücadele edin, tecrit edin ve devrimci-proleter önderliğin oluşmasını sağlayın! Hangi gerekçeyle ve adla olursa olsun, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve onun öncü gücü PKK'ye karşı olan tutumu, devrime karşı bir tutum olarak görüp, doğru devrimci tutumu size önderlik etmek isteyen güçlere dayatın! Bu konuda geçmişten bu yana bağ-sandukları her türlü çarpıtma, karamala ve inkarın hesabını sorun, bugün de sürdürdükleri aynı tutumlarından vazgeçmelerini dayatın.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı geliştirilen bu alçakça saldırılar ve saldırı planları, Hareketin önderleri tarafından boşa çıkarılarak, çetenin ele başlığını yapanlar, bir halkın kaderiyle oynamanın kaçınılmaz sonucuna katlanmak zorunda kaldılar. Bu oluşumun kime dayandığı ve neyi hedeflediği, Tekoşın adına ortaya çıkarak Harekete karşı saldırıya geçen unsurların daha sonraki faaliyetlerinde çok daha bariz biçimde görüldü. Bunlardan tek bir kişinin adı ve faaliyetlerini belirtmek bile, bunu göstermek için yeterlidir. Evet bu ajan çetesinden Cemal Uçar, daha önceki saldırgan-bozguncu faaliyetlerinin yanı sıra, cezaevinde işkenceci polis sıfatıyla yoldaşlarımızın karşısına çıkmış ve bizzat işkence yapmıştır. Halen de bu azgın işkencecilik görevini büyük bir histeriyle sürdürmektedir.

Devrimci Hareketimizin hızla kitleselleştiği, partileşme sürecinin yaşandığı bir dönemde, Tekoşın ve provakasyonlarının gündeme gelmesi tesadüfı bir olay değildi. Devrimci Hareketin, gelişmeleri kucaklayarak yön vererek örgütlü bir güce dönüşümü engellenmek isteniyordu. Bunun en geçerli yolu ise, Hareketin itici-öncü güçlerine yönelmek, şaibeler yaratmak ve mümkünse imha etmektir. Tüm bu yollar, bu çetenin eliyle denendi. Fakat sonuç, sömürgeciler ve pıyonları açısından tam bir fiyasko olmanın ötesine geçmedi. Hareketimiz içindeki kadrolar ve etrafındaki kitleler önderliğe daha sıkı sarılarak, mücadelenin daha ilerli adımlar atması için tüm güçlerini ortaya koydular ve gerektiğinde bu uğurda hayatlarını vermekten çekinmediler.

Düşman saldırılarının alabildiğine yoğunluk kazandığı bu dönemde, devrimci hareketimiz en hızlı gelişmesini yaşamışsa, bunun en önemli nedeni, devrimci kadrolar ve kitlelerin önderlik etrafında bir sıkı kenetlenişlerdir. Nitekim Hareketimiz, 1978-1979 yıllarında politik gelişiminin zirvesine ulaştı. Partinin ilanı işçi sınıfı, aydın gençlik ve yoksul köylülük, yani bir bütün olarak halk kitlelerince coşkuyla karşılandı.

Parti örgütlenmesinin ete-kemiğe büründürülmeye çalışıldığı 1979 yılında, sömürgeciler, her türlü cinayet, komplo ve hatta kitle katliamlarına varan saldırılarına rağmen gelişmeyi önleyememiş olmanın telaşı ve alıştıysa bir kez daha ve fakat bu kez daha geniş çaplı bir saldırıya geçtiler. Henüz yeni yeni oluşmakta olan Parti örgütlerine yönelik, geniş çaplı tutuklamalarla gelişimi bu noktada kesmek ve dağıtma planını uygulamaya geçirdiler. Elazığ tutuklamalarıyla uygulamaya başladıkları bu planlarında, en başta gerçekleştirmek istedikleri şey, dışarıda başaramadıkları hareketi içten tasfiyeyle cezaevlerinde başarmak ve tutuklanmaları hareketi dağıtmanın bir aracı olarak kullanmaktır.

Elazığ tutuklanmaları sırasında yakalanan Şahin Dönmez alçağının daha polis eline düşer düşmez, içine girdiği ihanetli düşman bu amaçlarına varmada ilk adım olarak ele aldı. Şahin alçağının ihaneti etrafında, ele geçen diğer militan ve sempatizanlar da hareketin ve halkın karşısında bir konuma getirilmeye çalışıldılar. Bu işin örgütleyiciliğini bizzat üstlenen Şahin alçağı, önderlere halka ve devrime inançsızlık aşılayarak direnişin gelişmesini önleme ve tasfiye hareketinin geliştirilmesinde en aktif biçimde çalıştı. Ama, bu sadece cezaevleriyle de sınırlı değildi. Elazığ cezaevi ihanetin bir boyutunu ve bağımsızlıkçı militan direnişe karşı savaş açılan bir alan haline getirilmeye çalışırken, bunun dışı unsurları da daha o anda oluşturulmaya çalışıldı.

Elazığ cezaevi, 1979 baharından başlayarak ihanetin örgütlenilirmeye çalışıldığı bir alan haline getirilmek istenmişti. Ancak PKK'lı militanlar, Partinin direnişçi ideoloji ve politikasına sıkıca sarılarak ihanetli yırtmaya çalıştılar ve hayatları pahasına direniş yükselttiler. Şahin alçağı eliyle de planlarının başarılı olamadığını gören sömürgeciler, bir diğer yöntemlerini hemen devreye sokarak, cezaevindeki faşistler eliyle katliam girişimi minde bulundular. İhanete karşı direniş yükseltmenin kararlı bir nefesi olan Aytekin Tuğluk yoldaş, bu katliamın ilk hedefi oldu. Onlarca devrimci tutuklunun da yaralandığı katliam girişimi, sömürgecilerin ikili politikasının hayata geçirilişiydi. Fakat, gerek içten ihanetli geliştirme ve gerekse doğrudan fiziki imha uygulamaları, cezaevinde Şahin alçağını ve sömürgeci politikayı ayakta tutmaya yetmedi. Devrimci tutuklulardan tümüyle tecrit olan Şahin haini, efendilerinin kucağında olmasına rağmen, ayrıca hayatının güvence altına alınması için başvuruda bulunmak zorunda kaldı. Şahin haini, inançlarından başka hiç bir silahları olmayan ve düşman elinde esir tutulan devrimcilerin kendisini çıplak elleriyle boğacaklarını çok iyi bilmekteydi.

Parti Hareketimiz için, yaşanan bu süreç son derece hayatiydi. Hareketimiz dev bir kitle gücüne ulaşmış, ama aynı zamanda da her yönden gelen saldırılar alabildiğine yoğunluk kazanmıştı. Sosyal-şöven hareketlerle, ilkel-milliyetçiliğin ve küçük-burjuva reformizminin de oluşturdukları çeşitli birlikler altında saldırılarını yoğunlaştırdıkları bu süreçte, Hareketin korunması en temel sorun durumundaydı. Örgüt sorunun çözülmesinin, tüm saldırıları göğüslemenin en temel şartı olarak gören Partimiz, 1979'dan başlayarak kadroları başka alanlara çekme ve burada güçlü bir eğitim ve hazırlık sürecinden geçirme taktiklerini uygulamaya başladı.

12 Eylül 1980'de askeri faşist cuntanın iktidara getirilişi, gerçekte yaşanan bir savaşın aşıktan ilan edilmesinden öte fazla bir anlam taşımıyordu. Sömürgeciler, bütün ordu güçlerini zaten Kürdistan'ın dört bir tarafında harekete geçirmiş, usakları feodal-komprador güçleri ve ajan-mulhbirlerini Harekete karşı saldırtmış, cezaevlerinde işkence ve zulüm altında geçmişi karanlık ihanetini örgütlenme faaliyetine girişmiş, dışarda ordularıyla imha uygulamalarını geliştirmeye hız vermişlerdi. Elbette ki, 12 Eylül bunu daha da hızlandırdı.

12 Eylül öncesi ve sonrasında düşman eline geçen devrimciler, Diyarbakır merkez seçilerek, belirli cezaevlerinde toparlandılar. Sömürgeciler, PKK-MK üyelerinin de tutuklu bulunduğu cezaevini, Hareketin kesin olarak imha edildiği bir alan haline getirmek için, şiddet ve provakasyonlarını her geçen gün daha da artırdılar.

12 Eylül sonrası, düşmanın Hareketimize yönelik alçakça komplolarının daha da açıklık kazandığı bir süreç oldu. Şahin döneminin etrafında bir ihanet örgütünün yaratılmak istendiği, yani ihanetin örgütlenilirmeye çalışıldığı açıkça görüldü. Cezaevinden yazdıkları mektuplarında yoldaşlarımız, cezaevinde önemli şeylerin döndüğünü, komplolar hazırlandığını belirtmekteydiler.

Partili Tüm Militanlar!

İçten ve dıştan gelen her türlü provakasyona, reformizme ve her türlü sınıf dışı eğilimlere karşı kararlıca mücadele edelim ve Parti birliğimizi daha da çelikleştirelim. Devrim kaçınılması ve dönekliğinin, direnişten bozalmış bir ruhsuzluğun saflarımıza bulaşmasına, devrimin rotasından saptırılmasına karşı Parti çizgimize bağlı kalarak, PKK'nin militan direnişçiliğinin eşsiz birer örnekleri olalım.

Unutmayalım ki, önderlerimiz Mazlum, Kemal ve Hayri yoldaşlar başta olmak üzere cezaevindeki mücadele arkadaşlarımız, en zor koşullarda direnişi yükselterek, hayatları pahasına her türlü düşman saldırısı ve ihaneti bozguna uğratmasını bildiler. PKK'yi koruma savaşının en seçkin örneğini sunan yoldaşlarımızın aydınlatıcı yol, bizlerin de kararlılıkla yürüyeceği tek yoldur.

Düşman Avrupa zeminindeki zayıflıklardan yararlanarak, cezaevlerinde başaramadığını Avrupa'da gerçekleştirmek istemiştir. Partimiz, Avrupa emperyalizminin her türlü yozluk ve kişiliksizleştirme çabaları ortamında, hain ve işbirlikçiler vasıtasıyla tasfiyeye uğratılmak istenmiştir. Mazlum'ların, Hayri'lerin, Kemal'lerin, Ferhat'ların yaşamlarını ortaya koyarak boşa çıkardıkları tasfiyeci ve bozguncu çabaları, daha geniş olanaklara ve güce sahip olan bizler çok daha rahat bir biçimde ezebiliriz. Hepimizin bu kararlılıkta olduğumuz, Partimizi koruma savaşında gerekirse her türlü yöntemle tüm gücümüzü ortaya koyacağımız açıktır, kesindir. Bu, bize direniş şehitlerimizin dayattıkları ve mutlaka yerine getirilmesi gereken bir görevdir.

O halde, hiçbir kişisel kaygıya düşmeden, Parti ruhu ve birliği ile nereden ve kimden gelirse gelsin, boyutu ne olursa olsun Partimize yönelik tasfiyeci, komplocu faaliyetlere ve provakasyona karşı militanca tutum alalım ve provakasyon çizgisi ve provakatörlere yaşam hakkı tanımayalım.

*** Her Türlü Bozgunculuğa, Yıkıcılığa ve Provakasyona Karşı
Parti Bayrağını Yükseltelim!**

*** Yaşasın Ulusal Direniş Mücadelenizi!**

*** Yaşasın Türkiye ve Kürdistan Halklarının Mücadele Birliği!**

PKK- Avrupa Temsilciliği

KÜRDİSTAN PROLETARYASI ve HALKI 1 MAYIS'I YAYGIN DEVRİMCİ EYLEMLİLİK Ve ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ BAYRAĞINI YÜKSELTEREK KARŞILIYOR!

Yoldaşlar!
Yurtsever Kürdistan Halkı!
Tüm Devrimci ve Demokratlar!

Kürdistan proletaryası ve halkı, 1985-1 Mayıs'ını Ulusal Kurtuluş Cephesi bayrağını açarak selamlıyor. Bu, Kürdistan halkı ve proletaryasının mücadele tarihinde kazanılmış olan çok ileri bir mevzidir.

Yabancı egemenlikler tarafından yüzyıllar boyu dünya ile irtibatı kesilen, sömürgeci zulüm ve politikalar altında her türlü gericiğin ve yoksulluğun girdabına itilen; değil emeğine, varlığına bile yabancılaştırılan halkımız, çağdaş kurtuluşun aydınlık yoluna kendiliğinden ve kolayca girmedir. Sömürgecilik tüm kurumlarıyla ve esas olarak da; baskı, işkence ve katliamlardan oluşan zor yöntemlerine dayanarak halkımızı bu yola girmekten alıkoymaya çalıştı. Kürdistan'ın, tarihi kara gerici egemenleri, feodal-kompradorları ve her soydan işbirlikçileri de bu konuda sömürgeciğe az hizmette bulunmadılar. Ama halkımızın direnişçi özü Kürdistan proletaryasının tarih sahnesine çıkmasıyla birleşince, düşmanlarımızın varlığını tümünden mezara gömme istem ve çabaları fayda vermedi ve giderek fiyaskoya sonuçlandı.

Ne denli zayıf olursa olsun, Kürdistan proletaryasının doğuşu halkımızın başaşağı giden tarihinde bir dönüm noktası oldu. Ama bu, tek başına ancak ülkemiz ve halkımızın gerçek kurtuluşu için gerekli zeminin oluştuğu anlamına gelebilirdi. Ulusal ve sosyal kurtuluş sürecine girilmesi ise bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizmi amaç edinmiş, devrimci-yurtsever bir hareketin ortaya çıkmasını, Parti ve Cephe halinde örgütlenerek ülke ve halkın kaderini eline almasını gerektiriyordu. Ulus ve halk olarak varlığımızın tümünden inkâr edildiğine ve dolayısıyla ulusal ve sınıfsal bilincinin alabildiğine köreltildiği, halkımızın çeşitli sömürgeci baskı ve katliamlar ile sindirildiği, sosyal-şoven ve reformist yerel milliyetçi güçlerin, çarpıtma ve sapırmaları, bu durumdan kendi sınıf çıkarları açısından yararlanmaya çalıştıkları ve hepsinin üstünde de Türk sömürgeciliğinin ortaya çıkan gelişmeler karşısında baskı ve tehditlerini giderek artırdığı bir ortamda; evet böylesi bir varlık veya yokluk anında, 1970'lerin başında Hareketimiz ortaya çıktı.

1973'ten, Parti olarak şekillendiği 1978'e kadar Hareketimiz, mevcut olumsuz gidişe ve her türlü çağdışılığa dur demek; bunu öncelikle düşüncede başlatmak ve giderek maddi bir güce dönüştürmek için olağanüstü bir çaba, büyük fedakarlıklar ve cesaret örnekleriyle dolu bir mücadele başlattı ve bu uğurda gerektiğinde kan dökmekten çekinmedi. Tarihi ihanetle örülmüş olan egemen sınıfların tersine, Marksizm-Leninizm gibi bir bilimle aydınlanmış ve proletarya gibi çağdaş kurtuluşun kılavuzu bir güç önderliğinde ayağa kalkmış halkımızın yiğit evlatları, onun davasını her türlü zorluğa karşı kararlılıkla savundular. Mazlum, Hayri, Kemal ve Mehmet KARASUNGUR gibi Parti önderleri ve ileri gelen Parti kadroları başta olmak üzere, onlarca ve yüzlerce büyük devrimci ve savaşıcıyı bağrından çıkaran Partimiz ve halkımız, Onların sergilediği eşiz direnişlerle ölümsüzleşti ve zaferin garantisine kavuştular.

Hareketimizin ortaya çıkışından bu yana 10 yıldan fazla, Partimizin kuruluşundan bu yana ise 6 yıl geçti. Hareketimiz 7 yılı aşkın bir süredir elde silah dağlarda ve tüm alanlarda mücadele etmektedir. Halkımız, düşünsel ve maddi alandaki kararlılık ve güçlükleri bu temelde önemli oranda aşmıştır. Sömürgecilik ve ondan kan alan çeşitli işbirlikçi ve bağımlı yapıların, yüzyıllardan günümüze dek zorla bastırmaya küllendirmeye çalıştıkları halkımızın direnişçi özü, bu mücadele temelinde çağdaş özelliklerin uygun olarak yeniden alevlendi ve giderek hızla bir ulusal kurtuluş hareketi haline geldi. Kürdistan proletaryasının öncü müfrezesi PKK'nın yükselttiği mücadele sayesinde ki, sosyal-şoven ve ilkel reformist yerel milliyetçi güçler, halkımızı ve onun mücadelesinin sömürgeciğe yem edemediler; maskeleri düşürüldüğü için işbirlikçi karakterlerini daha fazla gizleyemediler. Yine, ancak böyle bir önderlik ve mücadelesi sayesinde ki, sömürgecilik ve gerici önderliklerin 1975'lere dek dünya ilericisi-devrimci cephesinde tecrit etmeyi önemli oranda başardıkları Kürdistan ulusal kurtuluş davası, insanlığın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm doğrultusunda akan seline katılarak, dünya devrimci hareketinin kopmaz bir parçası haline getirildi. Sömürgeci-egemenliğin zorla ayakta tuttuğu feodal-aşiretçi yapının yarattığı parçalanmışlık; din ve mezhep ayrımları körüklenerek toplumun bağrında açılan yaralar, proletaryanın birleştirici, örgütleyici ve savaşkan önderliği tarafından doğru stratejik ve taktik hedefler uğruna devrimci direniş temelinde yürütülen mücadele ortamında, önemli oranda giderildi. Bu alanda Partimiz, gerek sömürgeciliğin doğrudan kompo ve saldırıları, gerekse sosyal-şoven, ilkel ve reformist milliyetçiliğin çeşitli düzeylerdeki provakasyon ve engellemelerine maruz kaldı. Düşmanlarımız halkımızın devrimci yurtsever temellerdeki birliğini engellemek için, tarihimizin dağarcığındaki mevcut tüm olumsuzlukları bir bir hortlatmak istediler. Ve partimizi de böylesi bir ortam

içinde, gerek dıştan ve gerekse içten boğazlamak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Ama partimiz, halkımızın öz gücüne dayanarak, varlığına ve ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik tüm bu komplo ve saldırıları büyük kayıplar pahasına da olsa boşa çıkarmayı başardı. Sömürgeci-faşizm altında geçen ve baştan ayağa imha, dağıtma ve yıldırma ile yüzyüze yaşanan son 5 yılda Partimizin gösterdiği direniş ve elde ettiği kazanımlar, söylenenleri kanıtlar niteliktedir. Cezaevlerinde destanlaşan direnişler, Partinin devrimci bir tarzda imhadan kurtarılışı, I. Konferans ve II. Kongre temelinde gerçekleştirilen örgütsel, ideolojik, siyasal ve eylemsel hazırlıklar, 1983 ve 84 yılında bu hazırlıkların ülkeye başarıyla aktarılması, uluslararası planda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin bölge ve dünya devrimci-ilerici güçleriyle ilişkilerin geliştirilmesi, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki hareketlerle gerekli bağlantıların kurulması, hazırlıklar ve gelişmeler temelinde 15 Ağustos atılımıyla ülkede devrimci direniş ve örgütlenmenin yeniden yükseltilmesi ve giderek bu gelişmelerin 21 Mart 1985'te Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanıyla zirveye varması, Partimizin, varlığına ve ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik her türden düşman saldırılarını püskürtmekle kalmayıp, aynı zamanda gelişmeye dönüştürebildiğini ortaya koymaktadır.

Bugün dünya proletaryası ve halklarının ortak mücadelesine emperyalizmin en azgın kalelerinden olan faşist-Türk sömürgeciliğine karşı açtığı savaş cephesiyle katılan Partimiz, emperyalizmi ve bölge gericiliğini can damarından sarsan mücadelesiyle, bölge ve dünya devrimci ve ilerici hareketinin kopmaz bir parçası olduğunu ve onunla yakın bir etkileşim ve dayanışma içinde bulunduğunu göstermektedir. Aynı biçimde ulusal kurtuluş hareketimizde, NATO'nun en azılı bekçilerinden olan faşist Türk yönetiminin üzerine yürürken, özgücüne güven temelinde dünya proletaryası ve halklarının emperyalizme, faşizme ve sömürgeciliğe karşı giderek artan mücadelelerinden, kazanımlarını korumadaki kararlılıklarından ve sosyalist sistemin veya dünya devriminin kalesi olan konumundan güç almaktadır.

DÜNYA PROLETARYASI ve EZİLEN HALKLARININ MÜCADELESİ SÜRÜYOR, KAZANDIKLARI MEVZİLER DAHA DA SAĞLAMLAŞTIRILIYOR!

Günümüzde emperyalizmin, içinde kıvrandığı, ekonomik, sosyal ve siyasal buhranları suni yollarla da olsa, kendi içinde yenme olanakları tümden tükümüştür. Başta sosyalist sistem olmak üzere işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizmin üstünlük kurma santajlarına ve saldırganlıkla dengeli kendi lehine çevirmeye çabalarına kararlılıkla karşı durmakta; bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelelerinin etkinliğini her geçen gün artırmaktadırlar.

Başta SSCB olmak üzere, sosyalist sistem, emperyalizmin ve işbirlikçisi yönetimlerin, nükleer savaş tehdidi de dahil çeşitli dayatma ve provakasyonlarına karşı sosyalizmin kazanımlarını dünya çapında kararlılıkla korumaya devam etmekte; çeşitli dayatmalara karşı enternasyonalist politikalarında günün gerçeklerine uygun daha radikal yönelim ve arayışlar içinde oldukları gözlenmektedir.

Emperyalizmin dayatmalarına karşı bağımlı ülkeler kurtuluş hareketleri ile bloksuz ülkeler hareketinde de direnme giderek artmaktadır. Ulaşmacı sağ eğilimlerin radikal eğilimleri sürekli biçimde tehdit ve engellemelerine rağmen Şili, El Salvador, Filipinler, Nikaragua, Namibya, Güney Afrika'da gelişen direniş hareketleriyle Filistin Hareketinin devam eden direnişi bunu açıkça kanıtlamaktadır.

Ulusal Kurtuluş Hareketlerine emperyalizmin sosyal-demokrat kanadınca dayatılan, devrimci şiddet özünün boşaltıldığı, kılıç yerine papaz politikası diye nitelendirilen ılımlı-liberal politikaların boşa çıkartıldığı bir çok örnekle kanıtlanmıştır.

Emperyalist metropollerde görülen işçi sınıfı hareketi, sarı ve sosyal-demokrat sendikaların tüm engellemelerine karşın gelişmekte, gençlik hareketiyle de bütünleşerek, giderek, düzene karşı dikilen bir muhalefet konumuna yükselmektedir.

Ortadoğu bölgesi derin ulusal ve sosyal problemleri nedeniyle, çeşitli alanlarda halen sıcak savaşım durumunu yaşamakta; dünyanın en hassas bölgesi ve kanayan kazan olma niteliğini sürdürmektedir. İran-Irak savaşı, emperyalizm ve bölge gericiliği tehdit etme özelliğiyle turmanmaya devam ederken; Arap sahasındaki devrimci ve ilerici blok, başta Lübnan sorununda olmak üzere etkinliğini giderek artırmakta, ABD emperyalizminin bu alandaki tüm manevraları peşpeşe fiyaskoyla sonuçlanmaktadır.

DÜŞMAN SALDIRILARINA KARŞI TEK ÇARE, PARTİ; CEPHE Ve ORDU SİLAHLARI ETRAFINDA BİRLEŞMEK; ÖRGÜTLENMEK ve DİRENMEKTİR.

Yurtsever Kürdistan Halkı

Düşmanımız sömürgeci Türk devleti, tarihin en zayıf bir dönemini yaşıyor. Onun emperyalizmle girdiği sınırsız uçaklık ilişkisi, yine başta ulusal kurtuluş mücadelemiz olmak üzere, bölge ilerici ve devrimci güç-

lerine karşı soyunduğu cellat ve jandarma rolü, O ve dostları, ne derse desin güçlüğünden değil, güçsüzlüğündendir. Sömürgeci generaller ve onların uşağı siyasetçi ve bürokratlar, yazar-çizer takımı, Türk devletinin bunalımını aştığını, gelişip güçlendiğini, dünya nezdindeki saygınlığının arttığını söylüyorlar, yalan söylüyorlar. Bırakalım açık, sefalet, işsizlik, baskı ve işkenceler altında yaşamı zindana çevrilmiş yüzbinlerce halkımızı, rejimin dayanakları olan sermaye çevreleri bile şikayet ve hoşnutsuzlukla dile getirdiği gerçekler, 12 Eylül rejiminin sahiplerini hergün onlarca kez yalanlıyor. Etrafınıza bir bakın ülkemiz yenilenmiş ve mutlu bir ülkeye benziyor mu? Varlığı bile inkâr edilen bir ülke ve halkın hangi gelişme ve mutluluğundan bahsedilebilir? Darağaçları, işkence, görülmemiş sömürü, zorbalık, her aileyi yıkan yoksulluk; sosyal yaşamı kavuran ahlaki çöküntü, açık ve intiharlar. Günlük yaşamımız bunlardan ibaret değil mi? Halkımızın gözbebekleri devrimciler ülkemizi ve halkımızın en meşru ve mazlum taleplerini savunuyorlar diye üzerlerine onbinlik ordular sürülüp dağlarda katledilmiyorlar mı? Anayasamız var diyorlar, Türkiye’de burjuva özgürlüklerin bile zerresinden bahsedilebilir mi? Ama olsa bile bundan ülkemiz ve halkımıza ne? Çünkü bu anayasa zaten ülkemizin ve halkımızın inkarı temelinde yapılmıyor mu? Faşist olmayan tüm yayınlar yasaklanmadı mı? Öğretim görevlisi bürokrat ve yazarlar isten atılıp sürgün ve hapse uğratılmadı mı? Düzettik dedikleri ekonominin borçlarını bile ödeyemediği, başında meşhur bir dolandırıcı, rüşvetçi ve uçağatçı takımın yer aldığı boyalı basında çıkan çarşaf çarşaf haberlerle açığa çıkmadı mı? İhracatımız artıyor, islam alemi ve Ortadoğu’daki konumumuz giderek güçleniyor diyorlar, saygınlığımız var diyorlar. İran-İrak savaşının yolaçtığı ortam, çok açık olarak gösteriyor ki, ihracat ve ticaretlerini artırmayı ekonomik üstünlüklerine değil, siyasi santajlarına borçludurlar. Ortadoğu’daki etkinliklerinin artması ise, yine kendi güçlerinden değil, ABD emperyalizmi ve bölge gericiliğinin bilinçli desteğiyledir. Çünkü o, ülkemizi boydan boya emperyalist üs ve tesis haline getirmeyi kabul etmiş ve bunu önemli oranda gerçekleştirmiştir.

Evet, gücünü uşaklık ve zorbalıktan alan faşist Türk sömürgeciliği, ulusal kurtuluş hareketimizin gelişimiyle şimdi ülkemizi boydan boya savaşa alanı ilan etmiş bulunmaktadır; katliam ve yıldırımlarla halkımızı topraklarını terke mecbur etmeye çalışmaktadır. “Hayır bu düşkünlüğü göstermeyeceğiz. Topraklarımıza korkunç bir şekilde yapışacağız, doruklarında donsak da, parmaklarımız buzlaşsa da, yüreğimizdeki en son çarpışa kadar orada kalacağız. Bizi, köksüz bir ağaç gibi başka diyarlarda öz değerlerimizden kopuk bir şekilde yaşatmak istiyorlar. Bu, en korkunç katliamdır. En soylu yaşam ülke topraklarındaki yaşamdır, halkımıza vatanşızlığı aşılayacak kadar alçak olamayız. Fakat öncülük adı altında mültecilik yaşamıyla halkımıza böylesi bir yaşam dayatılmak isteniyor”.

Evet, gerçekte düşman bu dayanılmaz yaşamı dayatarak “kaç-kurtul” teorisile ülke ve halk gerçekliğini tarihe tümden gömmeye; ulusal kurtuluş hareketimizi tasfiye etmeye çalışırken, Kürt küçük-burjuva reformistleri de Partimize ve halkımıza direnmeyi, beklemeyi vaaz ederek bir başka yoldan aynı şeyi gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Bunun halkımız için ölümünün en kötüsü olduğunu bilen Hareketimiz, bu teslimiyet ve ihanet çağrılarına direnişi daha da yükselterek karşılık vermektedir. İşte bu gerçektir ki bugün, Türkiye ve Kürdistan küçük-burjuva reformistlerini açık tasfiyeci ve düşmanca emellerle Hareketimize saldırmaya kadar götürmüş, bu noktada sömürgeci-faşist uygulamaları gizli ya da açık onaylayıp destekleyecek kadar alçaltmıştır.

Bütün bu gelişmeler karşısında Partimiz ve halkımızın devrimci direniş temelinde tarihin kendilerine yüklediği rolleri yerine getirebilmek, ülkemizi bağımsız, halkımızı özgür kılabilmek için, Partimizin gösterdiği yolda bağımsızlık ve demokrasi uğruna Parti, Cephe ve Ordu silahları etrafında birleşmek, örgütlenmek ve savaşmaktan başka çaresi yoktur.

DEVRİMCİLER PARTİMEZİ DAHA ÇOK SAHİP ÇIKMALI VE DAHA DİKKATLİ BİR MÜCADELE YÜRÜTMELİDİRLER!

Yoldaşlar:

Mazlum Kürdistan halkı sizlerin eşsiz fedakarlıklarınız, bilinçli cesaret ve çabalarınızla çağdaş kurtuluş yoluna girdi. O, sizlerin yılmaz savaş ruhuyla dünya devrim cephesindeki onurlu yerini aldı. Yine sadece Kürdistan halkının değil, Ortadoğu’nun mazlum tüm halklarının da geleceklerini belirlemede büyük devrimci çabalarınız tayin edici önemde olacaktır. Bu, herhangi bir iddia değil, Kürdistan Devriminin Ortadoğunun kaderinin belirlenmesinde daha şimdiden oynamaya başladığı belirleyici role bağlı tepkisel ve somut bir gerçekliktir.

Newroz’lara, 1 Mayıs’lara ve kısaca bahara, yine sizin kızıl kanlarınızla boyanmış ve tazelenmiş olarak açılan halkımız, gerçek kurtuluşunu ve dünya halklarıyla onurlu birliğini yine sizlerin kanıtlanmış büyük devrimci otoriteniz altında gerçekleştirecektir.

Oynadığı bu tarihsel rollerden ötürü varlığımızın biricik ifadesi olan Partimiz, bugün esas olarak iki yönlü bir saldırı altındadır. Sömürgeci-faşizm bir yandan operasyon, işkence ve katliamlarla, diğer yandan ihanet yasaları, faşist milis örgütlenmeleri ve bunu sağlamaya yönelik af vaatleriyle Hareketimizi imha ve tasfiye planlarıyla ortaya çıkarken; diğer yandan reformist-tasfiyeci sol teslimiyetçi küçük-burjuva akımlar da varlıklarını Hareketimiz ve mücadelemizin imha ve tasfiyesi temelinde sömürgeci-faşizmle uzlaşmaya bağlamışlardır. Bu amaçla devrimci ve yurtseverleri mücadeleden vazgeçirmek için kişisel yaşam vaadeden şebekeler kurmuşlardır. Yine bu amaçla işi devrimci ve yurtseverleri karanlık pusularda topluca katletme ihanetine kadar varmışlardır.

Ülkemizdeki ulusal kurtuluşçu tüm gelişmelerin her zerresini dişle ve tırnakla söken ve kanla yoğuran bizler, bu bilinçli gelişmelerin hem temsilcileri ve hem de savunmacıları olarak düşmanlarımızın imha seferlerini boşa çıkartmak ve dayattıkları komplo ve tasfiye çabalarını yerlebir etmek göreviyle karşı karşıyayız. Tüm yeteneklerimizi ve enerjimizi devrimci gelişmeyi mümkün kılacak denli geliştirmenin zamanıdır. Halklarımızın tarihlerinde sınırlı olan böylesi dönemler, olağanüstü dediğimiz değişik bir ruh ve yaşamla karşılanmalıdır. Parti birliğini yüceltmeli, büyük bir birlik ruhunu tüm partililer arasında egemen kılmalıdır. Birlik ve direnme-örgütlenme ve direnme çok sıkı bağhık altında kalınarak sürdürülmelidir. Daha fazla örgütlenme ve daha fazla eylem şıartına bağhı olarak, proletaryanın birincil özelliği olan kolektivizmi en büyük silah olarak kullanmalıyız. Herhangi bir ülkedekinden daha fazla rol oynayacak olan örgüt silahına sarılmaktan başka çaremiiz yoktur...Ayaklanan halk gerçekliğı içinde ayaklanan bir devrimciliğı esas alın. Bu Kürdistan gerçekliğinin bir dayatmasıdır."

DOST GÜÇLER MÜCADELEMİZE DAHA ÇOK OMUZ VERMELİ ve ONU DAHA KARARLILIKLA DESTEKLEMELİDİRLER!

Halkımız ilerici insanlığın gelişiminde, geçmişte olduğı gibi büyük roller oynayabilecek bir konumdadır. Gelişmeler açıkça ortaya koymaktadır ki, Ortadoğı'nun kördüğümü daha çok da halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesiyle çözülecektir. Bu nedenle mücadeleimiz tözge ve dünya ilerici ve devrimci güçlerinin mücadelelerine kopmaz bağlarla bağhıdır. O nedenle tüm ilerici insanlık, tüm ilerici ve devrimci güçler mücadelemize daha çok omuz vermeli ve onu daha kararlılıkla desteklemelidirler. Partimiz ve halkımızın sömürgeci-faşist caniler tarafından katledilmesine; nereden gelirse gelsin ulusal kurtuluş hareketini tasfiye çabalarına karşı durmalıdır. Partimiz ve halkımız, çok sınırlı olanaklarına rağmen, enternasyonalizme olan bağhılığını kendi ülkesinde devrimi yükselterek göstermekle kalmamış, en değerli evlatlarının kanını bölge halklarının davası uğruna akıtmaktan çekinmemiştir. "Yüce enternasyonalizmin ilkelerinin yerine getirilmesini, halkımız da haklı olarak talep etmektedir. Halkımızın bu kadar mütevazı ama mutlaka yerine getirilmesi gereken taleplerine gereken karşılık verilmelidir."

Dünya proletaryası ve halklarının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı, bu ruh ve düşüncelerle ve böylesi tarihi gelişmeler temelinde kutlarken, diyoruz ki:

***Zafer PKK Önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinde Birleşen ve Direnen Halkımızın Olacaktır!**

***Kahrolsun Emperyalizm ve Faşist Türk Sömürgeciliğı!**

***Yaşasın Dünya Proletaryası ve Halklarının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü
1 Mayıs!**

**1 Mayıs 1985
PKK-MK**

AVRUPA KAMUOYUNA!

20.9.1984 tarihinde İsveç radyo-televizyon ve gazeteleri ile, Danimarka televizyonu ve Köln Radyosu Türkçe Yayın Bölümü birbiriyle ilişkili olduğu anlaşılan bir haber verdiler. Söz konusu haberlerde ortak yön, PKK'nin faaliyetlerinin deşifre ve asılsız iddialar temelinde ihbar edilmesi ve terörist ilan edilme çabalarının ortaya konulmasıdır.

Biz, haberlerin içeriği konusunda fazla bir şey söyleme gereğini duymuyoruz. Ancak, özellikle İsveç makamlarının, mücadelemize yönelik saldırılarda kendilerine verilmiş bir rol olduğu açıkça görülen planları bile uygularken nasıl bir şaşkınlık ve telaş sergilediklerine; Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi karşısında emperyalizm, Türk sömürgeciliği ve her soydan uşaklarının içinde bulundukları korku ve paniğe örnek olması açısından belirtmek istiyoruz.

Dünya ulusal kurtuluş hareketlerine karşı sinsi bir savaşın yürütücülüğünü yapan Avrupa sosyal-demokrasisinin bazı devletler merkez seçilmek üzere faaliyet yürüttüğü; emperyalist ve faşist şiddetle ezilemeyen halk hareketlerini içten çürütme ve satınalma yoluyla rayından çıkartıp-teslim almaya çalıştığı bilinmektedir. Aynı alçakça oyun, bugün, yüzyılların karanlığını yırtarak bağımsız yaşama yolunda adım atan Kürdistan halkının başına da getirilmek istenmiştir. Doğaları gereği uşak bir ruha sahip olan ve daima dıştan bir destekle yaşamaya çalışan Kürt küçük-burjuva reformistleri, Avrupa sosyal-demokrasisi için bulunmaz bir av olmuş ve bu güçler bunlar vasıtasıyla halkımıza yeniden bir ihanet, teslimiyet ve köleliği dayatmak istemişlerdir. Özellikle 12 Eylül 1980 sonrası, yurtdışında Kürt küçük-burjuva reformistlerinden Partimize yönelik saldırıların pervasızca artışı ve en akıl almaz iftiraların bu dönemde ayyuka çıkarılması bu açıdan bir tesadüf değildir.

Bugün daha iyi anlaşılmaktadır ki, emperyalizm, Türk sömürgeciliği ve uşak güçler tam bir ortaklık içinde, Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesini önlemeye çalışmakta ve kendi yaşamlarını buna bağlamış bulunmaktadır.

Bahsedilen haberde, PKK'nin "terörist" bir güç olarak ilan edilme çabaları, sıradan sempatizanlarının bile iltica işlemlerinin reddedilmesi yolunda yapılan yakarış ve duyurular, Parti önderliğinin nerede olduğunu açığa çıkarmaya yönelik ihbarcılıklar ve kanıtsız-asılsız iddiaların PKK'ye mal edilme çabaları, hep bu savaşın parçalarıdır. 15 Ağustos saldırı ve direniş eylemleriyle ulusal Direniş Mücadelemizin tüm dünyaya ilan edildiği ve sömürgeci-faşist ordunun bozguna uğratılarak kofluğunun bir kez daha açığa çıkarıldığı bir döneme de denk gelen bu saldırı ve ihbar kampanyaları, ayrıca bir de bu açıdan önem taşımaktadır.

Fakat, ne talihsizliktir ki, Avrupa emperyalizmi uşaklarını seçerken bile çok çürük noktalara dayanmaktadır. Halkımız nezdinde hiçbir yeri olmayan ve sadece karın tokluğuna tüm ruhlarını satmış olan bu "şahsiyet"lerin ağızından yaptırılan konuşmalar, Partimiz ve halkımız için hiçbir anlam ifade etmemektedir. Ancak, şöyle bir gerçek ortaya çıkmaktadır ki; o da, bağımsızlık mücadelemizin dost ve düşmanları şimdi daha da belirginleşme durumundadır.

PKK, sömürge ve köle Kürdistan halkının bağımsız, özgür ve demokratik yaşama olan tutkularının ifadesi olarak doğmuş bir güçtür. Onun varlığının anlamı, bu mücadeleye önderlik etmesi ve ne pahasına olursa olsun sürdürmesidir. PKK, bu önderliğini yüzleri aşan şehitleri, cezaevlerindeki binlerce tutuklusu ve bugün Kürdistan'ın her alanında yaygın bir biçimde sürdürdüğü mücadelesiyle kanıtlamıştır. Devrim hareketlerinin her öncü gücü gibi, PKK de tüm gücünü halktan almaktadır. Halkımızın iradesini temsil eden bir güç olarak mücadele etmekte ve sadece bu kaynağa dayanmaktadır. Hiç kimsenin inayetiyle doğmadığı gibi, hiçbir gücün onayına da ihtiyacı yoktur. Ve hele bu güçler, halkları en açık biçimden en sinsi yöntemlere kadar her yolla, kanla, vahşetle sömürgeleştirmiş emperyalist çeteler ise, PKK ve halkımızın onlarla tek bir ilişkisi vardır; o da: bir tarihi hesaplaşma ilişkisidir.

PKK, bir ulusal kurtuluş savaşının öncü gücüdür. Yani savaşan bir halk demektir. Bu anlamda, daha ilk doğduğu anda Türk sömürgecilerinin ortaya attığı iddiaların, bugün daha da çoğalan ağızlardan yinelenmesi şaşırtıcı olmadığı gibi, anlamı da açıktır.

Ama, belirtilmesi gereken bir husus var. O da, hiçbir halk hareketinin önünün alınamaması gerçeğidir. Halkımız, PKK önderliğindeki mücadelesinde belirlenmiş olan yolunda ilerlemeye devam edecektir. Halkımızın iradesine ve onu temsil eden PKK'ye saygılı olunmalı ve bir halkın kurtuluş özlemlerinin bastırılmayacağı akıldan çıkarılmamalıdır. Halkımızın mücadelesi önünde engel olmaya çalışanlar, güçleri ve isimleri ne olursa olsun tarih karşısında hesap vermekten ve bozguna uğramaktan kaçınamayacaklardır.

Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin önüne dikilmek istenen engellere ve saldırılara karşı, tüm Avrupa demokratik ve ilerici çevrelerini aktif tavır almaya çağırır; bir halk hareketine karşı yapılan saldırı ortaklıklarını nefretle protesto ederiz.

Kölelik gibi ağır bir yükü omuzlarından atmaya karar vermiş bir halk, her yer ve koşulda kendisini savunmasını ve saldırılara gereken cevabı vermesini bilir.

DEVRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

15 Ağustos 1984 günü PKK önderliğindeki HRK güçlerinin Kürdistan'ın dörtbir tarafında gerçekleştirdiği saldırı eylemleri sonucu, düşman kamp içindeki şaşkınlık ve telaş derinleşirken; halkımızın cesaret ve umudu daha da büyüdü. Kürdistan'ın hemen her tarafında yurtsever halk kitleleri, HRK'nin kuruluşu ve eylemlerini coşkuyla selamladılar.

15 Ağustos eylemleriyle HRK'nin kuruluşunun ilanı, Avrupa'daki Kürdistanlı emekçiler arasında da tarifsiz bir sevinç yarattı. Yurtsever emekçiler, yabancı basın ve yayın kuruluşları eliyle duydukları haberler sonrasında, bütün dikkat ve düşüncelerini Kürdistan üzerinde yoğunlaştırdılar. Gözler Kürdistan'a çevrildi. Avrupa'daki emekçilerimiz şimdi yüreklerindeki öz duyguların düşmana yöneltilen silahlarla ifade edilmesini, bütün güçleriyle PKK ve onun önderliğindeki HRK'yi desteklemeye daha çok hazırlanarak selamlıyorlar.

Kürdistan Ulusal Direniş tarihinde, bin yıllık köleliğin ve özel olarak da son dört yılın acılarının hesabının sorulmaya başlandığı sayfayı açan 15 Ağustos eylemleri, halk savaşımızın başlangıcının güçlü bir sesle ilanı oldu. Halkımızı PKK bayrağı altında toplanmaya çağırın bu ses; emperyalistler, sömürgeciler ve ulusal kimlikleri ne olursa olsun küçük-burjuva reformist ve teslimiyetçilerini çılgına çevirmeye yetti. Düşman ordularıyla halkımıza saldırırken; sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva reformistleri de bu saldırıya Avrupa'dan eşlik ederek, halkımızın iradesi ve umutlarına küfür kampanyaları başlattılar. Her günü işkence ve zulüm olan bir halkın, bu zulme, işkence ve imhaya karşı geliştirdiği eylemleri en alçakça üsluplarla karalamaya çalıştılar; halkımıza köleliğe boyun eğmesi, cuntanın önünde tıpkı kendileri gibi secde etmesi için çağrılarını hızlandırdılar. Ama, tüm bu güçler, bu tutumlarıyla, devrimcilik ve demokratiğin en küçük bir izini dahi taşımadıklarını da böylece bir kez daha ortaya koymuş oldular.

Türk sömürgecileri bütün ordu güçlerini harekete geçirerek saldırırken, emperyalist devletler de özellikle Avrupa'da PKK'ye ve Kürdistanlı yurtsever kitlelere yönelik baskı ve karalama kampanyalarına hız verdiler. İnsan hakları ve demokrasinin savunucusu kesilen ve fakat dışlarındaki kanı artık hiçbir biçimde gizleyemeyen Avrupa'nın sosyal-demokratları, 20 milyonluk bir halkı terörist ilan etme, cuntayı aklama ve diplomalarını ellerine verdikleri uşaklarını daha çok piyasaya sürmeye başladılar. Kanatları altında besledikleri Kürt küçük-burjuvalarına, artık rollerini daha iyi oynamaları gerektiğini hatırlatarak, onları TV ekranları, radyo mikrofonları ve gazete sayfalarında, halkımıza ve öncü gücüne yönelik saldırılarında bir paravan olarak kullanma taktiklerini açıktan sürdürmeye yöneldiler. Sahibinin sesi olan bu güçler ise, efendilerinin önünde diz çökmüş olarak mikrofonda söylemelerini istedikleri küfürleri kelimesi kelimesine öttüler. Kendi ruhlarını beş paraya satan ve halkımızı da kendi yaşamları için satılığa çıkaran bu tacir takımı, halkımıza karşı nasıl bir düşmanlık hissiyle dolu olduklarını halkımızın yanında değil, halkımızın kanına bulaşmış ellerle ortaklık içinde olduklarını hiçbir biçimde gizleyemez bir konuma düştüler. Şimdi onlar bu batağın içinde daha çok çırpınacak ve ellerine tutuşturulan mikrofonlardan küfürler yağdıracak ve utanmazcasına halkımızı teslimiyete davet etmeye kalkacaklardır.

Halkımız, bu tür gelişmelere cezaevlerinde de tanık olmuştuk. Yani yeni olmayan bu taktik, aynı zamanda iflası ilan edilmiş bir taktiktir. Türk sömürgecileri, cezaevi mikrofonundan nasıl ki Şahin-Yıldırım gibi hainleri konuşturarak, direnen devrimcileri ihanete çağırarak, önderlere küfrettirmiş ve direnişi intihar olarak göstermeye çalışmışlarsa; küçük-burjuvazinin reformist-temsalcileri gibi silik şahsiyetleri de ihanet mikrofonlarından konuşturarak, boy boy resimlerini gazetelerinde basarak sosyal-demokrasi eliyle aynı saldırıyı yöneltiyor.

Ama nafi! Cezaevindeki o ihanet mikrofonlarının sesi çoktan susturuldu. Artık çığırkanlıkları para etmiyor. Mazlum, Hayri, Kemal ve diğer yoldaşların görkemli direnişiyle, ihanet kendi karanlığında boğuldu, halkımızı yüzyıllardır kendisine ihanete çağırarak, kendi kendisini inkar ederek, Kemalizmin önünde eğilmesini isteyen o kanlı mikrofonlar paramparça edildi.

Şimdi, provakatörlerin, çığırkanlığı kaç para eder?

Şimdi, küçük-burjuva reformistlerinin çığırkanlığı kaç para eder?

Şimdi, kendilerine 60 yıllık komünist, devrimci, demokrat diyenlerin, ama bunlar uğruna en küçük bir mücadele yürekliğini bile gösteremeyenlerin çığırkanlığı kaç para eder?

Halkımız yolunu çizmiştir. Bu yol, Mazlum, Kemal, Hayri, Mehmet ve diğer şehit yoldaşlarımızla, başta Abdullah Öcalan olmak üzere yaşayan önderlerimizin çizdiği, kanla, direnişle, sabırla, bilinçle aydınlanmış ve kimsenin karartmaya gücünün yetemeyeceği bir yoldur. Artık tüm bir halkımızın üzerinde yürümeye kararlı olduğu bir yoldur. Kürdistan halkının bağrında doğan ve halkla bütünleşen PKK, bağımsızlığı için, yani onuru için, yani insanca yaşamak için savaşan Kürdistan halkı demektir. Ve şimdi, onuru için, insanca yaşamak için, yani bağımsızlık için savaşan halkımız, emperyalistler, faşist Türk sömürgecileri ve onun soldan yamakçıları tarafından "terörist" ilan ediliyordu. Boğazlarına kadar halkların kanına bulanmış olan cani çeteler, halkımızı ve önderi PKK'yi bu onur savaşından, bağımsızlık mücadelesinden alıkoyabileceklerini zannediyorlarmış! Bunun için orduları, uşakları, ajanları, provakatörleri ve daha nice silah ve işkence aletleriyle, saldırı planları varmış! Halkımızsa zayıf, küçükmüş, direnmemeliymiş, efendilerine saygılı olmamış, kölelere direnmek yasakmış, özgürlük ise hiç yakışmazmış! Evet, bunlar söyleniyor. Halkımız böyle bir kölelik içinde hayvanca yaşama boyun eğmeye çağırılıyor! Ve biz, tüm bunları söyleyenlere yalnızca şöyle diyoruz: Zavallı yaratıklar!

Şu doğrudur: Yüzyıllardır sömürgeci boyunduruk altında köleliğe mahkum edilen halkımız, gerçekten de yoksuldur, dostları azdır, olanakları çok sınırlıdır, düşman orduları gibi donanmış silahlı bir gücü yoktur. Ama, halkımızın var olan bir şeyi vardır, o da, her halk gibi onurlu yaşama isteğidir. Ve bu isteğin önünde hiç kimsenin duramayacağı ise açıktır.

15 Ağustos direniş ve saldırı eylemleriyle, bir kez daha doğrulanmıştır ki, eğer bir halk bağımsızlığı için inanç ve kararlılıkla savaşa atlıyorsa, çok güçlü görünen ve daha doğrusu öyle gösterilmek istenen düşman orduları kendilerini bozgundan kurtaramazlar. Bugün Kürdistan'da halkımız, Türk sömürgecileri için bir korku kaynağı haline gelmiştir. Düşman artık, yediden yetmişe tüm halkımızı "eşkiya" ilan etmekte ve saldırmaktadır. Son gelişmeler bile, bunun en açık kanıtı olmuştur. Biz savaşı, bir halk olarak kendi dağlarımız, ovalarımız, köy ve şehirlerimizde veriyoruz. Kanımızla suladığımız bu toprakları, gerekirse tek bir insanımız kalıncaya kadar savunmaya kararlı olduğumuzu ilan ettiğimiz 15 Ağustos saldırı ve direniş eylemlerinden sonra, savaşı bir halkın gücünün ne olduğunu da bizzat kanıtlamış durumdayız. Öyleyse diyoruz ki;

Yüreği yurt ve halk sevgisiyle dolu olan, insanlık onurunu yüksekte tutmak isteyen, sömürgeci-faşist zulme hayır diyen ve çekilen acıların hesabını sormak isteyen, namuslu her insan, her Kürdistanlı, PKK'nin açmış olduğu ulusal direnişin bayrağı altında toplanmalı, HRK'nin çağrısına uyarak dişi, tırnağı, orağı, çekici ve silahıyla düşmandan hesap sormak için bütün gücünü seferber etmelidir.

Avrupalı demokrat, ilerici güçler ve çevreler de, Kürdistan halkının bağımsızlığı için verdiği bu savaşta, halkımıza yöneltilen saldırılara karşı sessiz kalmamalıdır. Avrupa emperyalistleri, Türk faşist cuntası ve sol cilalı güçlerin elbirliği ile boğmak istedikleri bu mücadele, Avrupa proletaryası ve demokrasi güçlerinden gerekli desteği bulmalıdır. "İnsan hakları" yaygaraları altında, "sosyal-demokrat" maskelerle halklar katliamdan geçirilmek, özgür ve bağımsız yaşama tutkuları karartılmak, kölelik içinde tutulmak istenmektedir. Bu halklardan biri de Kürdistan halkıdır. Ve Kürdistan halkı, öz gücüne dayanarak yükselttiği onur-bağımsızlık savaşında, dost ellerini sizlere uzatmaktadır. Bir yandan emperyalistler ve sömürgeci-faşist cuntanın kanlı elleri, diğer yandan halkımızın eli vardır. Tutacağınız el, açık ki kanlı eller olamaz.

YAŞASIN PKK ÖNDERLİĞİNDEKİ ULUSAL DİRENİŞ MÜCADELEMİZ YAŞASIN HALKIMIZIN SİLAHLI KURTULUŞ BİRLİĞİ-HRK!

HER ŞEY KÜRDİSTAN İÇİN-HER ŞEY KÜRDİSTAN ULUSAL DİRENİŞ CEPHESİ İÇİN!

KAHROLSUN EMPERYALİZM,SÖMÜRGEÇİLİK VE HER TÜR DEN GERİCİLİK!

FEYKA-KÜRDİSTAN

22. 9. 1984

DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

İSVİÇRE'DE KÜRDİSTANLI YURTSEVERLERE YÖNELİK KATLİAM GİRİŞİMİNE SESSİZ KALMAYALIM!

KATİL ÇETEDEN HESAP SORALIM!

Şanlı 15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımının II. yılına girdiği şu günlerde Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi başta Kürdistan halkı olmak üzere, Türkiye emekçilerini ve ilerici insanlığı derin bir coşku ve mücadele azmi içerisine sokmaktadır. 15 Ağustos 1984'den bu yana geçen bir yıllık süreç içerisinde faşist Türk sömürgeciliğinin yüzlerce askeri öldürmüş, binlercesi yaralanmış ve devrimci silahlı kuvvetlerimiz HRK güçleri tarafından yüzlercesi esir alınarak devrim adına terhis edilmiştir. Yine sömürgeci faşist Türk cuntasının Kürdistan'daki dayanakları olan ajan-muhbir örgütlenmeye amansız darbeler vurularak yüzlercesi imha edilmiş ve birçok alanda bu hain odaklar dağıtılmıştır. Daha geçtiğimiz günlerde Batman petrol tesislerine yönelik bir seri başarılı eylem gündeme sokulmuş, Nazimiye'de azıllı ajanlar cezalandırılmış, Kozluk'ta iki askeri cemse havaya uçurularak 20 asker öldürülmüş, Doğubeyazıt taburu 100'ü HRK güçlerince basılmış, bütün silahlara el konulmuş, 15 Ağustos'u 16'ya bağlayan gece Midyat ilçesi 24 saat HRK'nin denetimi altına alınmış, 500 kişiyi aşkın bir kitle gösterisi yapılmış, yine Midyat'ta kadın ve çocuklardan oluşan kalabalık bir yürüyüş eylemi düzenlenmiştir.

İçinde yaşadığımız şu günlerde PKK önderliğinde ERNK bayrağı altında ve HRK güçlerinin yoğunlaştığı devrimci direniş eylemleri kitlesel ve silahlı bir biçimde Kürdistan vatanının dört bir yanında devam etmektedir.

Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin katettiği bu güçlü gelişmeler ve yoğunlaşan devrimci direnişçi atımları, sömürgeci faşist Türk devleti başta olmak üzere onun her soydan uşaklarını yoğun bir korku ve panik içerisine sokmaktadır. Bu güçler, tarihsel ve güncel suçlarının ortaya serilmesinin telaşı içerisinde bulunmaktadırlar. Aruk ölümün nefesi enselerindedir ve her an halkımızın kahredici, hesap sorucu intikam cıgıllıklarıyla titremektedirler. Bunun içindir ki, Türk devleti ve uşakları son dönemlerde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik daha sinsî ve daha soysuzca provakasyon ve katliamları gündeme sokmaya çalışmaktadırlar. Bu yönlü faaliyetlerine geçmişe gitmeden özellikle 1985 Ninsan'ından bu yana olan gelişmeleri ve çeşitli renkten güçlerin başvurduğu provakasyonları göstermek yeterlidir.

Partimizin 1985 Bahar örgütsel-eylemsel atılımına hazırlandığı ve ERNK'nin ilanının gündeme geldiği bir ortamda 8 yiğit PKK önder savaşıcısı kendisine sol maske takınmış ajan-provakatör ve devrim kaçını gruplarca alçakça bir provakasyon sonucu Güney Kürdistan'da katledildi. Bu alçakça katliamla amaçlanan, Kürdistan halkının önder gücü PKK'yi Bahar örgütsel-eylemsel atılımından alıkoymak; faşist sömürgeci Türk devletine karşı yükselttiğimiz devrimci direniş mücadelemizi zayıflatmak ve de Güney Kürdistan'da çeşitli güçler arasında bir çatışma ortamı yaratarak faşist Türk cuntası ve faşist Saddam diktatörlüğünün işini kolaylaştırmaktır. Ancak çok sinsî ve kahpece planlanan bu oyuna gelmeyen Partimiz, bir yandan bu ve benzeri provakasyonların bütün yönlerini demokratik-ilerici ve devrimci kamuoyuna izah ederek buna başvuran güçleri teşhir etmiş, öte yandan bahar ayları boyunca gelişen, Temmuz'da zirveye çıkan ve Ağustos'ta sağanak gibi boşanan intikam eylemleriyle faşist Türk sömürgeciliğine siyasal ve askeri darbeler indirerek bu provakatörler blokuna gereken cevabı vermiştir.

Aynı dönem içerisinde bir başka provakasyon, son yıllarda elikanlı Türk cuntası ile siyasal ve ekonomik ilişkilerini yoğunlaştıran ve TC'den aldığı talimatları uygulamaya çalışan İsveç yönetimince Avrupa alanında hayata geçirilmeye çalışılmıştır. Bu provakasyon, bir ulusal kurtuluşçunun şahsında KUKM'ne yönelen ve özel hedefi mücadelemizin uluslararası demokratik kamuyundaki etki ve bağlantılarını önlemeyi, karalamayı içeren bir provakasyondur. Türk basınının da var gücüyle desteklediği çeşitli sahte delil ve isnatlarla yürütülen ve doğrudan doğruya TC'nin "özel harp" stratejisine tabi olan bu provakasyon, Kürdistan UKM'sinin uluslararası ilişkisi ve etkinliğine darbe vurmayı ve Avrupa polisini mücadelemiz üzerine saldırtmayı denemiş, ancak izlenen doğru siyasal tutum ve mücadele taktiği ile bu amaç sahiplerinin kursağında kalarak siyasal teşhirleri ile sonuçlandırılmıştır.

Açık ki mücadelemizin her dönemdeki örgütsel-eylemsel atılımı sadece TC ve emperyalizmi değil, aynı zamanda bunların sol maske takınmış çeşitli renk ve cinsten uşaklarını da sarsmaktadır. PKK önderliğinde, cephe bayrağı altında ve emekçilerimizin bulunduğu her alanda coşkulu bir gelişme içinde olan mücadelemizin ulusal ve uluslararası gelişimine karşı tezgahlanan provakasyonların en sinsî ve alçakça olanlarının geçmişte olduğu gibi günümüzde de kendisine sol maske takınmış ve ajan-provakatörlerin denetiminde bulunan Türk ve Kürt gruplarınca düzenlendiği çok iyi bilinmektedir. Hele günümüz koşullarında ve özellikle 15 Ağustos atılımından bu yana tasfiyecî-provakatör yapılan ve devrim kaçınıkları pratikte daha da açığa çıkanları bu güçler, "PKK'yi durdurma, yıpratma, yıkma" stratejilerini daha da alçakça biçimlerde hayata geçirmek, örgütsel-pratik faaliyetlerimize darbe vurmak ve bir kaos ortamı yaratarak gelişmeler üzerindeki insiyatifimizi zayıflatmak istemektedirler. İşte bu kahpece planın bir parçası olan provakasyonlardan biri, kitlesel bir katliam düzeyindeki bir girişimle 25 Ağustos 1985 günü İsviçre'nin Basel kentinde adına "Partizan" denilen katiller güruhuna hayata geçirilmek istendi.

**DEVRİMCİLER-YURTSEVERLER-İLERİCİLER!
KÜRDİSTAN HALKININ DÜŞMANI BU KATİL ÇETİYİ TANIYALIM!
AJAN-PROVAKTÖRLERİ TEŞHİR VE TECRİT EDELİM!**

25 Ağustos 1985 günü bir toplantıya giden, içinde kadın ve çocukların da bulunduğu yaklaşık 150 kişilik ERNK sempatan topluluğuna, kendisine "Partizan" ismini takmış halk düşmanı katiller gürhuncu silahlı bir katliam girişiminde bulunulmuş ve 14 yurtsever yaralanmıştır. Genç-yaşlı, kadın-çocuk, ayrımı yapmaksızın 150 kişilik ERNK sempatan topluluğuna saldıran bu katiller, hangi örgüte mensuptur ve bu örgütün iç yüzü nedir?

Bu örgüt, 1980 sonrası, içindeki devrimci unsurların tasfiyesi ile Kontrgerillanın denetimi altına giren ve bugün yöneticiliğini, önceleri yakalanıp meçhul bir biçimde Avrupa'ya taşınan bir ajan-provokatörün yaptığı ve çeşitli provakatörlerden oluşan bir caniler kliğidir.

Bu örgüt, 1980 sonrası İbrahim KAYPAKKAYA'nın direniş bayrağını yırtan, bunun yerine binasına provakasyon bayrağını diken ve direnmek isteyen kendi örgüt üyelerini silahsız bırakarak faşist cuntaya katlettiren bir provakasyon çetesidir.

Bu örgüt, Kürdistan halkının iç çelişkilerini "sol" adına körüklemeye çalışan, bu nedenle bölgecilik ve mezhepçilik temelinde örgütlenen, Kürdistan halkının ulusal birlik mücadelesine karşı ülke içi ve dışında provakasyonlar geliştiren Kemalizmin kışla kültürüyle yoğrulmuş, çingene çadırının kültürüyle yetişmiş, siyasal ve toplumsal ahlaksızlığı kural edinmiş bir gürhundur.

Bu örgüt, ülkede silahlarını satan, Dersim gençliğini mücadelemizin geliştiği bir dönemde Türk devletiyle yaptığı sınır antlaşması doğrultusunda ve yoksul insanlardan binlerce lira para alarak yurtdışına çıkarmaya çalışan insan ticareti yapan bir tacirler topluluğudur.

Bu örgüt, özellikle Dersim halkı üzerinde oynamaya çalışan bunun için cezaevlerindeki "Genç Kemalistler" ve dışardaki uzantısı olan Semir provakasyonu ile yoğun ilişki halinde bulunan ve bu yolda Dersim'i direniş kalesi haline getirmemizi engellemek isteyen TC'nin sivil milis örgütüdür.

Bu örgüt, bir dönem İbrahim KAYPAKKAYA'nın devrim kaçını diye teşhir ettiği ve adına "Şafak Revizyonizmi" denilen, enkazı üzerinde kemalist "Aydınlık" çetesinin kurulduğu TKİP kalesine sığınmış bir reddi mirasçılar ve inkarcılar gürhüdür.

Bu örgüt, PKK ve direnişine önderlik ettiği Kürdistan halkına düşman provakatörlerin ve özellikle Semir provakatörünün içinde yuvalandığı, İbrahim KAYPAKKAYA'yı kalkan olarak kullanmaya çalışan ve böylece Kürdistan halkına yönelik provakasyon ve katliamlarını daha rahat bir ortamda yürütmeyi amaçlayan PKK düşmanı, Kürdistan halkının düşmanı, direnişin düşmanı karanlık bir çetedir.

Bu örgüt, sadece provakasyonlarıyla değil, halkımızın ahlaki değer yargılarına olan saldırılarıyla ve bu yönlü yarattığı olaylarla da devrimci prestiji yıpratmaya çalışan, halklarımıza Evren-Özal ahlak anlayışını aşılama iseteyen bir düşkünler izbesidir.

Kısacası bu örgüt, 1980 sonrası faşist Kenan Evren'nin cezaevlerinde ve dışarda yaratmak istediği "sol kemalist" birliklerin tipik bir örneği: kemalist Uğur Mumcu'nun "sağıyla, soluyla bütün gruplar bölücülüğe karşı savaşmalıdır" çağrısına öncülük eden, pişmanlık yasasının mayasıyla yoğrulmuş azgın bir kemalist yöneticiler topluluğudur.

TÜRKİYE VE KÜRDİSTANLI EMEKÇİLER!

Kürdistan'da PKK-ERNK-HRK üçlüsünün geliştirdiği ve artık faşist Türk cuntasının da gizleyemediği devrimci direniş mücadelemiz ve eylemlerimiz her anti-sömürgeci ve anti-faşistin gururla selamladığı, saygı duyduğu ve desteklediği bir mücadeledir. Binbir fedakarlık, yoksulluk ve yüzlerce yiğit devrimci ve yurtseverin kanları pahasına geliştirilen bu mücadele, sadece Kürdistan halkının değil, aynı zamanda Türkiye halkının da kurtuluş zeminlerini yaratmaktadır. Bugün Kürdistan halkı 300 000'ni aşkın ve en seçme birliklerden oluşan Türk ordu sürülerine karşı çok yaratıcı bir halk savaşını yükseltmektedir. Halk savaşımız ortak düşmanımız olan sömürgeci faşist Türk diktatörlüğünün gücünü bölüp parçalamakta, Türkiye proletaryası ve onun samimi devrimcileri açısından devrimci çalışmaları yükseltmeleri için kesinlikle kaçınılmaması gereken uygun fırsatlar yaratmaktadır. Kısacası Kürdistan halkı ve onun önder güçleri PKK-ERNK-HRK Türkiye halkına karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirmekte ve bundan sonra da yerine getirmeye devam edeceklerdir. İşte Kürdistan'da gelişen mücadelenin Türkiye halkını da etkilemesinin kaçınılmaz olduğunu bilen Evren diktatörlüğü, yarattığı provakatör çeteler vasıtasıyla ortalığı bulandırmaya, düşmanlığı körüklemeye çalışmaktadır.

"Partizan" gürhununun katliam girişiminin arkasında birçok basın yayın organının "Türklerle, Kürtler birbirine girdi" demeleri boş yere değildir. Bu, emekçiler arasında provakatörlerce yaratılmak istenen birbirine kırdırma yönteminin bir parçasıdır.

Şimdi direnişten yana olduğunu iddia eden bütün kurum, örgüt ve kişilere soruyoruz:

Faşist Türk cuntasının bile böylesi bir katliama girişmeye cesaret edemediği, veya yaptığı katliamları gizlemek zorunda olduğu bu gelişmeler ortamında; Avrupa alanında sol maske takınmış bir çetenin gözü dönmüş bir katliam girişimini nasıl karşılıyorsunuz? Bu katiller gürhu açık bir katliam cesaretini hangi ideolojik-politik gerekçeyle ve hangi güçten destek alarak yapmaktadır?

Halklarımızın çıkarlarına hizmet etmek faşist diktatörlüğe karşı silah kullanmaktan mı geçer, yoksa faşist diktatörlüğe karşı savaşan bir gücün taraftarlarına saldırmaktan mı geçer?

[Yunanistan sınırında bu çetelerin bir kısmı K. sether] (Yunanistan sınırında bu çetelerin bir kısmı K. sether)

Direnışçiliğin sizce anlamı nedir? Faşist Türk cuntasına karşı silahlarını satan, gömen ve arkadaşlarını dağlarda silahsız bırakanlar, Avrupa'da 15 silahı bir anda nereden, nasıl ve kimin için temin ettiler?

Gerçekler ortada iken daha hala bu tür olayları "sol içi" olaylar biçiminde yorumlamak ve yine bu tür provakatör çeteleri ve katilleri "solcu" görmek ve aranızda barındırmak mümkün müdür? Zaten faşist cuntanın yapmak istediği ve özenle de yapmaya çalıştığı "sol" adı altında gezen çetelerini harekete geçirmek ve böylece sapla-samanın birbirine karışmasını sağlamak değil midir? Artık geline bu aşamada isimlerle-pratiklerin, görünüşle-özün birbirinden ayrılması ve yüzlerdeki maskelerin rin cesaretle yırtılması şart değil midir?

YAKASINI BU ÇETEDEN KURTARMAK İSTEYEN BÜTÜN "PARTİZAN" SEMPATİZANLARINA!

1980 sonrası ve özellikle 1983'de yoğunlaşan tasfiye ve ajan sızdırmalarıyla "Partizan" binasını ele geçiren provakatörler, İbrahim KAYPAKKAYA'nın direniş bayrağını yırtarak, bunun yerine provakasyon bayrağını dikmişlerdir. Daha önce yakalanan ve TC tarafından Avrupa'ya taşırılan bir unsur, bugün "Partizan" örgütünü yönetmektedir. Bu ve benzer provakatörler örgüt içinde kendilerine karşı direnmek isteyen bir çok dürüst devrimciyi ya karanlık komplolarla katletmişler, ya da dıştalayarak üzerlerinde amansız bir baskı uygulamışlardır. Bu oyunları kendileri için rahat at oynatabilecekleri bir örgüt içi zemin yaratmışlardır.

Bugün PKK-ERNK ve HRK'nin ne yaptığı bilinmektedir. 15 Ağustos'tan bu yana faşist Türk sömürgeciliğine ve onun ajan-muhbir ağına karşı yönelttiğimiz silahlarımız susmamış, düşmana yüzlerce kayıp verdirilmiştir. Bin bir fedakarlıklarla yürütülen bu mücadele sizin de devrim isteğinizin yerine getirilmesi değil midir?

Buna karşın, bugün sizi çeşitli demogojilerle kandırmaya çalışan "Partizan" ajan yönetimi ne yapmaktadır? Bu yönetim ülkede silahlarını satmış, sizin gibi direnmek isteyen bir çok dürüst taraftarın cunta tarafından katledilmesini sağlamıştır. Ve bugün de direnen bir gücün sempatizanlarına yönelik katliam girişiminde bulunmaktadır.

Direnışçilik, cuntaya karşı savaşmayı mı gerektirir, yoksa, cuntaya karşı kahramanca savaşan bir gücün sempatizanlarına katliam düzenlemeyi mi?

İçinde Orhan BAKIR gibi devrimcileri pusuya düşürerek katlettiren, cuntaya karşı savaşan bir gücün sempatizanlarına kurşun sıkan bu katillerden hesap sormak her dürüst insanın görevi değil midir?

Bu çete, bugün sizi de korkunç bir akibetle karşı karşıya getirmek, elinize silah vererek sağa-sola saldırtmak istemektedir. Ama bu oyuna gelmeyin ve size korkunç bir son hazırlamak isteyen elleri kırın!

Bu nedenle sizi çeşitli demogojilerle aldatmaya çalışan bu çete mensuplarını aranızda barındırmayın! Onlarla olan ilişkilerinizi kesin! Ve sizin de direnme arzunuzu dile getiren ERNK ile kardeşlik bağlarınızı güçlendirin! Bu konuda çetenin hiç bir göz dağından korkmayın! Bu çeteye karşı her türlü muhalefetiniz veya tarafsızlığınız Cephemiz tarafından desteklenecek; bütün can güvenliğiniz sağlanacaktır. Bu yol gerçek anlamda direnişçilik sahip çıkmanın yoludur!

BÜTÜN ERNK SEMPATİZANLARINA!

25 Ağustos 1985'de İsviçre'nin-Basel kentinde Cephemizin kitlesine yönelik bir katliam girişiminde bulunulmuştur. Bu katliam girişimi çok yönlü amacı olan bir provakasyondur.

Katliamı gerçekleştirmeye çalışan güç, sol maske takınmış bir provakatör çetedir. Bu ve benzer olaylardan güçlü sonuçlar çıkarmak ve gelişmeler karşısında soğuk kanlı, olgun; provakasyonları sonuçsuz bırakan usta politikalarla hareket etmek bir Cephem emridir.

Bu olay, gelişen mücadelemiz ve halkımızın artan eylemliliği karşısında faşist Türk sömürgeciliğinin uşağı kemalist solcuların hangi çılgınlıklara başvurmak isteyeceklerinin bir örneğini oluşturmaktadır. O halde; mücadelemizin sadece faşist Türk devletini, komprador-ağa kesimini korkutmakla kalmadığı ve bunların sol maskeli uşaklarını da teşhir ve tecrit ettiğini günlük pratik gelişmeler açıkça göstermektedir. Açık düşmana karşı mücadele aynı zamanda onun gizli ve maskeli uşaklarına karşı da dikkatli olmayı gerektirir. Hele hele sol maske takınmış ve demogojilerle kendisini gizlemeye çalışan gruplar, daha tehlikeli durumlar yaratmak isteyecekler ve bu konuda sol maskelerine güveneceklerdir. Ancak bu maskeler yırtılmaya mahkumdur. Güçlü bir teşhir ve tecritle bu maskeler indirilmeli! Katillerin kandırdığı unsurlar tarafsız bırakılmalı ve hayatın her alanında daha güçlü bir Cephem faaliyeti yaratmak için görevlere daha sıkı sarılmalıdır!

AVRUPALI İLERİCİ-DEMOKRATİK GÜÇLERE!

Kürdistan halkı, bugün ERNK bayrağı altında Türk faşist diktatörlüğüne karşı mücadelesiyle ilerici insanlığa ve demokratik kamuoyuna karşı olan görevlerini de hayata geçirmektedir. Dünyanın belli başlı barbar, faşist ve katliamcı güçlerinden biri olan Kenan Evren rejimine karşı mücadele; sizlerin demokrasi geleneğine ve insanlık onuruna sahip çıkan tutumunuzun Kürdistan'da bir temsili niteliğindedir. Çünkü faşist cunta, her türlü insani, hukuki ve demokratik kuralı çiğneyen ve bunlarla alay eden azgın bir insanlık düşmanı diktatörlüktür. Ancak Kürdistan halkının sizlerin de sempatisini toplayan bu mücadelesine, geçmişte olduğu gibi günümüzde de sadece faşist diktatörlük değil, aynı zamanda onun sol maske takınmış uşakları da amansızca saldırmaktadır.

Bunlardan biri Nisan ayında Güney Kürdistan'da 8 PKK savaşçısının katliamıyla hayata geçirildi. Bugün de İsviçre'nin Basel kentinde 150 kişilik Kürdistanlı bir yurseven topluluğuna "Partizan" denilen Türk kemalist grupça saldırılarak hayata geçirilmeye çalışıldı. Kürt halkına yönelik her alanda gelişen katliamlara karşı sessiz kalmamak, ilerici olmanın, demokrat olmanın bir görevidir. Faşizme düşman olan bütün çevreleri faşizmin uşaklarına karşı çıkmaya ve duyarlı olmaya çağırıyoruz.

***Her Türlü Provakasyon ve Katliam Girişimi, Buna Başvuran Katillerin Hüsraniyle Sonuçlanacaktır!**

***Kürdistan Halkına Uzanan Eller Kırılacaktır!**

***Kahrolsun Sömürgeci Faşist Türk Cuntası ve Onun Kemalist Milis Çeteleri!**

Ağustos 1985

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) Avrupa Temsilciliği

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

II- HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

FAŞİST-SÖMÜRGEÇİLİK SARSILIYOR, HALKIMIZIN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ GELİŞİYOR!

PKK önderliğinde, büyük zorluklara karşı kahramanca yürütülen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, geçtiğimiz üç ay içinde önemli gelişmeler kaydetti. Faşist-sömürgeçiliği temellerinden sarsan güçlü bir mücadele süreci yaşandı.

Bilindiği gibi, devrimcilik maskesi altında hokkabazlık yapan bazı küçük-burjuva ukalalarının Kürdistan'da mücadele koşullarının olup-olmadığını tartıştığı ve mücadele koşullarının bulunmadığı sonucuna vardığı bir ortamda, sorumlu halk devrimciliğinin seçkin temsilcisi olan PKK, "daha güçlü bir mücadele" şiarıyla önemli teorik, politik ve pratik hazırlıklar yapmış, bundan üç ay önce "faşist teröre karşı devrimci direnişi geliştirme harekâtını" başlatmıştı. Harekât, bütününde başarılı gelişmeler kaydetmiş, daha şimdiden önemli politik ve pratik sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Bu harekâtla birlikte eyleme geçen Kurtuluş Birliğimiz, faşist-sömürgeçilere vurduğu güçlü darbelerle harekâtın gelişimine hizmet etmiş ve halk kitlelerince en çok aranan güçler haline gelmiştir.

Geçen sürede şu eylemler gerçekleştirilmiştir:

1- Daha önce açıklanmış olduğu gibi, 15 Ağustos 1984 gecesi, 21 Mart Propaganda Birliğimiz Şemdinli, 14 Temmuz Propaganda Birliğimiz ise Eruh ilçe merkezlerine girmişler ve saatlerce süren eylemleriyle ciddi birer devrimci güç gösterisi yapmışlardır.

2-22 Ağustos 1984 günü, Yüksekova muntakasında operasyon birlikleriyle yurtsever güçler arasında meydana gelen çarpışmada, biri çavuş 2 komando eri öldürüldü ve birçoğu da yaralandı. Olayda yaralanan bir yurtsever, çemberi yararak kurtulmayı başardı.

3- 8 Eylül 1984 günü, Yüksekova'nın Sêwê köyü karakolundan silahıyla birlikte kaçan bir jandarma eri Kurtuluş Kuvvetlerine sığındı. Bunun gibi, Beytüşşebap, Şırnak, Eruh ve diğer birçok alanda birliğinden firar eden çok sayıda asker var; Kürdistan sathında yüzlerce subay ve astsubay görevinden alındı, tutuklandı veya sürgün edildi; faşist ordu birlikleri içinde ciddi bir huzursuzluğun yaşandığı söyleniyor.

4- 17 Eylül 1984 akşamı Hakkarinin Baye köyü yakınında pusu kuran Şehit Cuma Tak Grubu, ajan Nevzat Çiftçi'yi cezalandırmıştır. Bu kişinin cenazesi faşist-sömürgeçilerin askeri töreniyle kaldırılmıştır.

5- 19 Eylül 1984 günü, Şehit Sait Grubu, Çukurca ilçe merkezinde ajan-muhbir Asker Baş'ı vurmıştır.

6-23 Eylül 1984 günü, Eruh'un Spiyan köyü yakınlarında, köy muhtarı ve mellesinin oluşturduğu ajan çetesi ile devrimci güçler arasında meydana gelen çarpışmada köy mellesi ağır yaralandı, olayda bir devrimci şehit düştü.

7- 1-2 Ekim gecesi, Şehit Ferhat Kurtay Grubu, operasyondan dönen bir devriyeye Şemdinli yakınlarında pusu kurdu. Pusuya düşen bir askeri araç tahrip edildi.

Olayda biri yüzbaşı, biri astsubay başçavuş ve biride jandarma eri olmak üzere toplam üç kişi öldürüldü. Olay yerinden çarpışmaya girmeyerek uzaklaşan askerlerin faşist subaylar tarafından tutuklandıkları ve öldürüldükleri söylendi. Eylem, faşist cellat Evren'in Şemdinli'ye geldiği günün akşamı gerçekleştirildi. Eylemde, 2 adet G-3 piyade tüfeği, 6 adet G-3 şarjörü, 101 mermisi, 1 adet MP-5 otomatik tabanca, 3 adet şarjörü, 90 mermi, 1 adet dürbün, 2 adet büyük kama, 1 matara, çadır ve diğer bazı eşyalar kamulaştırıldı.

8- 9 Ekim 1984 günü, Şehit Cuma Tak Grubu ile Şehit Sait Grubu'nun ortak eylemleriyle Çukurca'nın Şloka karakol devriyesi teslim alındı, devriyede bulunan 7 asker Silahsızlandırıldı, askerlere HRK bildirisi verildi, kendilerini öldürmek istemediklerini, Kurtuluş Kuvvetlerine katılmalarını, silah sıkmamalarını, halka baskı yapmamalarını istediklerini içeren bir konuşma yapılarak askerler serbest bırakıldı. Eylemde şu malzemeler kamulaştırıldı: 7 adet G-3 piyade tüfeği, 31 adet G-3 şarjörü, 514 mermi, 7 adet kütüklük, 2 miğfer, 1 kasatura ve 1 su matarası.

9- 9 Ekim 1984 günü, Şehit Salih Kandal Grubu tarafından Beytüşşebap yolu üzerinde pusu kuruldu. Pusuya düşen Beytüşşebap bölüğü komutanı yüzbaşı vuruldu.

10- 9 Ekim 1984 günü, Çukurca-Hakkari arasında, operasyon birlikleriyle Hareke'imizin sempatizanı yurtsever güçler arasında meydana gelen çarpışmada 8 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

11- 10 Ekim 1984 günü, Uludere'nin Sêgirka köyü yakınlarında ajan-feodal Xalîte Ömer yurtsever köylüler tarafından vurularak öldürüldü.

12- 24 Ekim 1984 günü, Şehit Ahmet Kurt Grubu ile Şehit Salih Kandal Grubu, birlikte Şırnak'ın Gundikê Melle köyü karakoluna saldırdılar. Çıkan çarpışmada 4 asker öldürüldü, 12 asker de yaralandı. Eylemde 3 adet G-3 piyade tüfeği teçhizatıyla birlikte kamulaştırıldı. Çarpışmada kahraman savaşçılarımızdan Musa yoldaş gösterdiği büyük başarıları içinde şehit düştü ve bir savaşçımızda yaralandı.

13- Geçen süre içinde, Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu tarafından Siirt'in Şirvan ilçesi merkezinde bir gösteri yapıldı; kitlelere bildiri dağıtıldı, afişler asıldı, müdahale eden askerlerle çıkan çarpışmada bir çok asker yaralandı. Ayrıca aynı alanda iki ajan-muhbir cezalandırıldı.

14- Geçen süre içinde, 18 Mayıs Propaganda Birliği tarafından Hakkari, Van ve Başkale merkezlerinde gösteriler yapıldı; bildiriler dağıtılıp afişler asıldı; Başkale kaymakamının arabası yakıldı, birisi Van merkezinde olmak üzere aynı alanda 3 ajan-muhbir cezalandırıldı.

15- Geçen süre içinde, Adıyaman, Dersim, Bingöl, Şenkaya ve diğer birçok alanda, faşist-sömürgeci ordu bir-

likleri ile devrimci kurtuluş kuvvetleri arasında kapsamını yeterince bilemediğimiz çarpışmalar meydana geldi.

16- Geçen süre içinde, Kürdistan sathında yüzlerce köyde propaganda toplanmaları yapıldı; halk kitleleri devrimci-yurtsever bilinçle aydınlatılıp eğitildi; çok sayıda ajan-muhbir uyarılarak bundan vazgeçmeleri ve halka karşı suç işlememeleri istendi. Bu çalışmalar sonucunda onlarca muhbir, devrimci kurtuluş kuvvetlerine teslim olarak faşist-sömürgeciliğe uşaklık etmeyecekleri konusunda söz verdiler.

Kurtuluş Birliğimizin yürüttüğü tüm bu faaliyetler, Kürdistan ve Türkiye'de yeni bir devrimci yükselişin yolunu açmıştır. Artık gelişmeler bu yolda olacaktır. Devrimci operasyonlarımız sürmektedir ve yeni atımlarla daha da gelişecektir.

Devrimci direnişi geliştirme harekâtı faşist-sömürgeciliği ciddi bir biçimde sarsmıştır. Faşist-sömürgeciliğin çok yönlü oyun ve komplolarını bozmuş, umutlarını boşa çıkarmış, yalanlarını açıkça göstererek maskesini düşürmüş, çağdışı, gerici ve insanlık düşmanı karakterini ulusal ve uluslararası kamuoyuna göstermiş, güçlü bir darbe olarak sömürgeciliği acz içine sokmuştur.

Harekât süresince devrimci eylemlerin yoğunlaştığı alanlarda önce kukla hükümetin yarısını oluşturan bir heyet, daha sonra faşist ordunun başı, faşist şef Evren, kukla hükümetin başı, faşist rejimin partilerinde heyetleri ve ikinci kez faşist ordunun başı sırasıyla mekik dokumuşlardır. Devrimci harekâta karşı faşist-sömürgeci savaşı bizzat planlayan bunlar, hemen hemen aynı şeyleri konuşmuşlar, davranış ve konuşmaları ile büyük bir suçlu durumunda olduklarını açıkça göstermişlerdir. Hepsisi de yakmak, yıkmak ve asmaktan söz etmişler, Türklük üzerine konuşmuşlar, sömürgeci savaş yöntemleri üzerine görüşlerini açıklamışlar ve "eşkiyaya en kısa zamanda gereken dersin verileceğini" belirtmişlerdir. Ama devrimci eylemler ve halk kitlelerinden gördükleri tepki karşısında umduklarını bulamayarak öfke ve acz içinde alandan ayrılmışlardır. Bunların hepsini, faşist cellat Evren'in durumunda ifade etmek mümkündür. Kürdistan'a büyük bir öfke, umut ve korku içinde gelen faşist şef, planladığı işlerin bir kısmını yapamamış, zaman zaman kuyruğuna basılan kedi misali kükreyerek bol bol asmaktan söz etmiş, en son Kars'ta yaptığı konuşmalarda ise, aslında ciddi şeylerin olmadığını, basit bir durumun var olduğunu" söyleyerek bir haftalık çalışmasını böylece bir hiç olarak değerlendirme aczi içine düşmüştür.

Devrimci eylemlerimiz karşısında büyük bir panik yaşayan faşist ordu birlikleri, birçok alanı boşaltmak, karakollarını kaldırmak ve bazı merkezlerde toplanmak zorunda kalmışlardır. Daha sonra eylem alanlarına aktarılan onbinlerce silahlı güçle bazı stratejik yerleri tutmaya, yoğunlaştırdıkları operasyonları ile halka karşı faşist-sömürgeci savaşı geliştirmeye çalışmışlardır. Köyleri basmış, halk kitlelerine meydanlarda işkenceler yapmış, çeşitli biçimlerde birçok yurtsever insanı katletmiş ve yüzlercesini de tutuklamışlardır. Ama kendileri açısından çaresizliğin ürünü olan bütün bu uygulamaların üç aylık sonuçları ortadadır. Bunu bizzat kendi açıklamalarında da görmek mümkündür. Hiçbir barbarlık ve vahşet Kürdistan halkını korkutamamış, tersine daha çok mücadeleciler

kalmıştır. Devrimci güçler, bütün saldırıları boşa çıkararak eylemlerini daha da geliştirmiş ve sürdürmüşlerdir. Sonuçta kum torbaları ve hendekler arkasına sığınan, karakollarında anahtar deliklerini bife kapatan ve korkudan gece nöbetlerini tutamaz hale gelen faşist ordu birlikleri olmuştur.

16 Ağustos'tan itibaren NATO ve ABD generalleri Türkiye'ye akın etmişlerdir. Sözde demokratundan faşistine kadar bütün emperyalist çevrelerde "batı dünyası için Türkiye'nin taşıdığı önem" ve Türk ordusunun daha iyi silahlandırılması gereği üzerinde daha sık konuşulur ve faşist rejim "demokrasiye geçişin mükemmel modeli" olarak övülür olmuştur. Bütün bunlar, ulusal kurtuluş mücadelemizin gerçekte vurduğu güçlerin kimler olduğunu ve Kürdistan halkına karşı faşist-sömürgeci savaşı gerçekte kimlerin planladığını, düşman kampın kapsamının nasıl olduğunu açıkça göstermiştir.

Faşist-askeri yönetim, Kürdistan halkına karşı yürüttüğü sömürgeci savaşı bütün politikalarının eksenini yapmıştır. Bu, iç politikada olduğu gibi dış politikada da böyledir. Suriye, Irak, İran yönetimlerine ve tüm sosyalizm güçlerine bir yandan yalvanlıp bir yığın taviz vaa-dinde bulunulmuş, öte yandan bu güçler açıkça tehdit edilmişlerdir. "Olaylar dış desteklidir, militanlar dışarda eğitim görmüşlerdir" denilerek komşu yönetimler ve sosyalizm güçleri açıkça sorumlu tutulmuşlardır. "Uluslararası terörizme karşı dünya çapında mücadele" yaygarası alıp yürümüştür. Türk diplomatları Riyad, Kahire, Bağdat, Tahran arasında mekik dokuyup durmuşlardır. Türk ve Irak yönetimleri Kürdistan halkına karşı ortak mücadele planları yapmışlar ve güçlerini birleştirmişlerdir. Faşist Türk sömürgecileri Kürdistan'ın diğer parçalarına yönelik açık işgal tehditlerinde bulunarak gerçek yayılmacı emellerini göstermişler ve diğer parçalardaki halkımızı korkutmaya çalışmışlardır. Devrimci eylemimiz, daha şimdiden dış politik ilişkilerde birçok gücü yeni biçimlenmelere yönelmek ve yeni adımlar atmak zorunda bırakmıştır.

Faşist-sömürgecilik, devrimci harekâtımız karşısında kendi varlık sorununu gündeme getirmiş ve açıkça tartışmak zorunda kalmıştır. 1925'de çıkarılan isyanları bastırma ve Kürdistan'ı askeri işgal altına alıp sömürgeleştirme yasaları yeniden uygulamaya konularak başlangıca dönmüştür. Henüz altı ay yaşamadan yeni bir hükümet bunalımı ve yeni bir hükümet sorunu gündeme gelmiştir. Onlarca halkın egemenlik altında tutulması temeli üzerinde kurulan yüzelli yıllık Türk meclisi, Kürdistan sorunu üzerinde kendi varlık durumunu açıkça tartışmış ve tartışmaya sokmuştur. Bütün bunlar, faşist-sömürgeciliğin yaşadığı sarsıntının boyutlarını, onun çağdışılığını ve gayri meşruluğunu açıkça göstermiştir.

Faşist-sömürgecilik, devrimci eylemlerimiz karşısında durumunu gözden geçirmek ve yeni savaş yöntemleri uygulamak zorunda kalmıştır. Mevcut durumuyla ordusu iş yapamamakta, faşist subayların emri altındaki askerler halka ve devrimci güçlere silah sıkmak istemektedirler. Bunun karşısında faşist-askeri yönetim, özel eğitilmiş faşist birlikler, paralı katliam çeteleri örgütlemeye çalışmaktadır. Ayrıca Kürdistan'daki hain, gerici, lumpen güçleri örgütlemek, silahlandırmak, halkın ve devrimci güçlerin karşısına bu ajan milis çeteleriyle çıkmak istemektedir. Bu konudaki zayıflıklarını, her köye

muhtarları aracılığıyla beş-on tüfek bırakıp köylüleri savaşmakla sorumlu tutarak kapatmaya çalışmaktadır. Böylece "savaşı Kürdistanlaştırmak" istemektedir. Yeniden "mecburi iskan" adıyla sürgünleri gündeme getirmiştir. İran, Irak ve Suriye sınır boyunca onlarca km.lik alanları boşaltmaya, mayınlı ve yasak askeri bölgeler oluşturmaya, geçitleri ve yolları mayınlamaya, sınırları gece aydınlatma bombalarıyla ve gündüz uçak ve helikopterlerle havadan denetlemeye, sınır karakollarını yeniden inşa etmeye çalışmaktadır. Kürdistan'ın her tarafında stratejik alanları boşaltıp yasak bölgeler haline getirmeye, köylerin bir kısmını sürgün ederken diğerlerini de kendisi için uygun alanlarda ve büyük köylerde toplamaya hazırlanmaktadır. Böylece "stratejik köy" planını uygulamak istemektedir.

Bütün bunlar, Kemalizmin ve Pentagon'un çokça uygulanmış planlarıdır. Tarihi olmuş kemalist planlar, ancak o geri yapıda başarıyla uygulanma özelliğine sahiptirler. Dünyanın ezilen halkları Pentagon'un bu vahşi planlarını onlarca defa yerlebir etmeyi başarmışlardır. Faşist-sömürgeciliğin atalarından ve efendilerinden miras aldığı bütün bu planlar artık Kürdistan'da da işlemecektir. Kürdistan halkı, çağdaş devrimci bilimin rehberliğinde savaşarak bütün gerici planları parçalamayı ve zafer kazanmayı mutlaka başaracaktır.

Devrimci direnişi geliştirme hareketi, sadece faşist-sömürgeciliği sarmakla kalmamış, onunla birlikte her türden işbirlikçi ve uşağı soğuk terler döker hale getirmiştir. Devrimci mücadele ortamı yaratarak, her türlü işbirlikçi, teslimiyetçi, reformist, pasifist ve sağ anlayışa ölümcül bir darbe vurmuştur. Bunun verdiği can havliyle olacak ki, devrimci eylemlerimiz ardından, daha bunların niteliğini bile öğrenmeden sahte solcu bazı güçler hemen "provakasyondur" diyebilmişlerdir. Kendilerine devrimci ve yurtsever diyen Kürdistan'ın gedikli politikacıları, bazı avukat, yazar ve yarımağa takımı, toplu halde, daha faşist Evren bile açıklama yapmadan, Avrupa'nın bir merkezinde Türkiye'nin bir kurumuna giderek ve kendilerinin bu eylemlere karşı olduklarını söyleyerek ölen subay ve astsubayları için faşist yönetime başsağlığı dilemişlerdir. Yine bazı güçler de, büyük bir telaş içinde, devrimci eylemlerimizi "zamansızdır", "acele ettiniz", "bizi mahfettiniz" vb. sözlerle karşılamışlardır. Belliki devrimci eylemden rahatları bozulan ve siyaset tacirliği yapamaz hale gelen güçler çılgınca devrimci mücadeleye karşı bir konuma geçmektedirler.

Biz, büyük zorluklar içinde, her türlü zorluğu göğüsleyerek halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini bir nebze ileri götürmeye ve faşist-sömürgeci düşmana gücümüz oranında darbe vurmaya çalışırken, geride Avrupa çıkışlı bildiriler dağıtılmıştır. Elimize geçtiği kadanyla beş grubun (TKSP, PPKK, KUK, Rizgari ve Tekoşin) imzasını taşıyan bu bildirilerde, esas olarak, "PKK'nin terörist, maceracı ve hatta provakator bir örgüt olduğu" belirtilmekte, halkımızdan ve ilerici kamuoyundan PKK ile ilişkilerini kesmeleri istenmektedir. Bu bildirilerin yazılmasında perde arkası güç olan bazıları ise, istedikleri yere sürebilecekleri iyi piyonlar bulduklarını görerek iştahlanmakta, PKK'ye karşı savaşımını böyle piyonların gerisine gizlenerek sürdürmektedirler.

Yazgıda bugünleri görmek de varmış! Stockholm'de parabolunun kucagında oturmak ve işbirlikçilik yapacakları Ecevitli-Inönülü günlerin geri gelmesini beklemek değil de, Kürdistan sahinde büyük bir cesaret, inanç ve fedakarlıkla, canını dişine takarak ve oluk oluk kan akıtarak faşist-sömürgeci düşmana karşı savaşmak provakatorlukmuş! Besbelli ki bu baylar, işi bu denli alçaklığa kadar vardırılabilmişlerdir. Halkımızın çıkarlarına ve kurtuluş mücadelesine bu kadar karşı olabilmişlerdir. İlerici kamuoyu bu uşakları iyi tanımalıdır. Halkımız, bunların gerçek yüzlerini çok iyi görmüştür ve kurtuluş mücadelesine verdiği nefesi içinde bunları bogup yokedecektir.

İmza sahibi baylar kendi durumlarını iyi değerlendirmelidirler. Bundan onbeş-yirmi yıl önce sömürgecilikten daha bol paralı memurluk istemenin adına "devrimcilik" deyip halkı aldatma mümkündür, ama şimdi bu mümkün değildir. Bundan onbeş-yirmi yıl önce solculuk adına işbirlikçilik yapılabilir ve halkın davası satılabilirdi, ama şimdi bu yapılamaz. Şimdi, Kürdistan halkı, PKK önderliğinde kendi çıkarlarını görebilmekte ve en azından siyasal tacirliği yerlebir edecek kadar bu çıkarlarını savunabilmektedir. Bu açıdan, Kürdistan halkı ve onun kurtuluş davası üzerine söz söyleyenlerin şimdi dikkatli olmaları gerekiyor. Herkesin ağzından çıkan kulaklarının iyi duyması, ne söyleyip ne yaptığını iyi ölçmesi gerekiyor. Artık bunun zamanı gelmiş ve hatta geçmiş bulunuyor.

Devrimci hareketimiz uluslararası kamuoyunda büyük bir yankı yapmıştır. Dünyanın dört bir yanında ilerici, demokrat insanlık Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden söz etmiş, faşist Türk sömürgeciliğinin gerçek yüzünü daha iyi tanımış, Kürdistan halkının haklı davasını ve bu dava uğruna savaşmakta kararlı olduğunu açıkça görmüştür. Halkımızın, dünya halklarıyla özgür ve sağlam temellerdeki dostluk ilişkileri, onlarda büyük bir sempati ve yakınlık uyandıran bu mücadelenin gelişmesi ile kurulup güçlenecektir.

Devrimci eylemimiz, uluslararası alanda olduğu gibi ulusal düzeyde de büyük bir yankı yapmıştır. Kürdistan'ın kurtuluşu adına mücadele ettiklerini söyleyen siyaset tacirlerinin tersine, devrimci eylemimiz halkımız tarafından büyük bir coşkuyla karşılanmıştır. Öyleki, halk kitleleri, yüzyıllarca özlemini duydukları şeye ulaşmanın kuanç ve heyecanı yaşamışlardır. Büyük çoğunlukla devrimci eylemlerimize kendi öz eylemleri olarak sahip çıkmışlar, bunu en dinamik evlatlarını mücadeleye seferber ederek, mücadeleye maddi ve manevi yoğun destek vererek ve Kurtuluş Kuvvetlerine sahip çıkarak açıkça göstermişlerdir. Şu gerçek bir kez daha kanıtlanmıştır ki, eğer halkımızın desteği olmasa bizim bir adım atabilmemiz bile olanaksızdır.

Elbette yüzyıllarca süren sömürgeci kölelik ve faşist barbarların vahşi uygulamaları halk kitleleri üzerinde derin bir korku ve tedirginlik yaratmıştır. Ama beklenenden daha hızlı bir biçimde kitleler bu etkiden kurtulmakta, kendi kurtuluş sorununa gideren daha çok ilgi duymakta ve kurtuluş mücadelesine sahip çıkmaktadır. Halk kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesini omuzlayacağını ve faşist-sömürgeciliğin karşısına dikileceğini açıkça göstermekte-

dir.

Bu durumu iyi bilen sömürgeci düşman vahşice halk kitleleri üzerine saldırmakta, binbir çeşit yöntem kullanarak kitleleri mücadeleden uzak tutmaya çalışmaktadır. Halk kitlelerini daha sıkı bir askeri-siyasi denetim altında tutmak, ajan-muhbir örgütlenmesini genişletmek, kitleler içinde gericiği ve parçalanmışlığı geliştirerek halkın ulusal kurtuluşçu birleşmesini engellemek, kitleleri birbirine düşürüp güçsüz kılmak, köyleri ve kasabaları boşaltarak halkı taşından toprağından sürgün etmek istemektedir. Besbelli ki faşist-sömürgeciliğin bütün bu oyunlarına karşı uyanık olmak ve bunları bozmak gerekir. Bu yolda büyük bir güç ve sabırla sonuna kadar çalışacak olan Kurtuluş Birliğimiz, buradan, çeşitli nedenlerle sömürgeciliğe hizmet eden ve halka, devrimci mücadeleye zarar veren güçleri, halka karşı daha fazla suç işlemeden olumsuz konumlarını görerek, halkın ve kurtuluş mücadelesinin saflarına geçmeye; yurtsever halkımızı, sömürgeciliğin bütün istemlerine karşı çıkmaya, direnmeye, sömürgecilerin zorla verdiği görev, silah vb.ni kabul etmeye, sonuna kadar direnerek köyünü, toprağını asla terketmemeye, sömürgeciliğin ve uşaklarının körükleyip yaygınlaştırdığı kabile ve aşiret çatışmalarını, kan davalarını gidermeye, halkımızın iç parçalanmışlığına karşı çıkarak faşist-sömürgeciliğe karşı ulusal kurtuluş mücadelesinde, bizi kurtuluşa götürecek olan bu kutsal davada birleşmeye ve güçlerimizi mücadeleye seferber etmeye çağırır!

Devrimci eylem tutmuştur. Geçen üç aylık süre içinde ortaya çıkan pratik-askeri faaliyet bunu en açık bir biçimde gösterir. Cezaevlerinde yükselen devrimci direniş dışında, dört yıldan beri faşizme en uzun süreli ve en güçlü karşı koyuş olan devrimci harekâtımız, 12 Eylül faşizminin herşeye kadir ve karşı konulmaz bir güç olduğu yolundaki küçük-burjuva efsanesini yıkmıştır. Artık Kürdistan ve Türkiye'de faşizme ve sömürgeciliğe karşı biriken güçlü muhalefet potansiyeli hızla pratik mücadele düzeyine yükselecektir. Ve böylece, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye demokratik devrim mücadelesi bu yolda ve önümüzdeki dönemde yeni bir gelişme ve yükselme evresi yaşayacaktır.

Devrimci harekâtımız, Kürdistan ve Türkiye'de gerçek devrimci mücadele yolunu, pratik mücadele hatını açıkça göstermiştir. Faşizmi ve burjuva düzeni yıkmayı değil, bu düzen altında yaşamayı öngören her türlü reformist, teslimiyetçi, pasifist anlayışı yerlebir etmiş, emperyalizmin ve faşizmin devrimci harekete dayatmış olduğu her türlü tasfiyeci, komplocu ve provakasyon çabalarını yıkmıştır. Türkiye'de faşizme karşı her türlü devrimci ve demokratik mücadele ile Kürdistan'da faşist-sömürgeciliğe karşı ulusal kurtuluş mücadelesi devrimci eylemlerimizin gösterdiği doğru yolda yürütülecektir. Artık mücadele etmek isteyen her devrimci ve yurtsever için, hangi yolda yürünmesi, nerede ne yapılması ve nasıl çalışılması gerektiği pratik uygulama ile gösterilmiştir.

Geçen süre içinde yürüttüğümüz mücadele, devrimci pratik çalışma açısından ciddi bir deney olmuş, paha biçilmez pratik dersler ortaya çıkarmıştır. Devrimci çizginin doğru taktiklerle pratik uygulamasının yapılmasında, çalışma tarzımızın geliştirilmesinde, doğru örgüt ve mücadele biçimlerinin belirlenmesi ve pratiğe başanıyla uygulanmasında, çeşitli düzeylerde örgüt sorunlarının çözülmesi ve doğru bir kitle çalışması ile halk kitlelerinin örgütlenmesinin başarılmasında, kısaca tüm pratik-örgütsel çalışmanın geliştirilmesinde koşullara uygun doğru devrimci yol ve yöntemler pratikte kendini göstermiştir. Bu, devrimci mücadele yürütmek isteyen militanlar için son derece önemli bir durumdur. Geçmiş mücadelenin pratik dersleri üzerinde, ortaya çıkan yeni pratiğin derslerini de özümseyen devrimci militanlık, başarılı ve yenilmez devrimciliğe ulaşacaktır.

Onurlu ve haklı bir davanın koşullara uygun pratik savunulması olarak ortaya çıkan devrimci harekâtımız, bütünü içinde başarılı olmuş ve yeni, önemli bir politik ve pratik durum yaratmıştır. Türk sömürgeciliğinin gayri meşruluğu ve halkımızın ulusal kurtuluş davasının haklılığı, böyle bir pratik eylemle, uluslararası ve ulusal düzeyde bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Devrimci çalışmanın ve mücadelenin etkisiyle uyanmaya ve bilinçlenmeye başlayan halk kitleleri, her geçen gün artan sayıda gücüyle mücadeleye atılmakta ve kendi kurtuluş davasına sahip çıkmaktadır. Gelecek bu gelişmelerle belirlenecek ve halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi faşist Türk sömürgeciliğini yerle bir edecektir.

*** Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği!**

*** Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi!**

**Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK)
Basın Bürosu**

15 Kasım 1984

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI VE DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

Yüzyılların baskı, işkence ve zulmünü şahsında somutlaştıran faşist Türk sömürgeciliğine karşı Diyarbakır zindanlarında, Çağdaş KAWA Mazlum DOĞAN yoldaşın önderliğinde geliştirilen büyük direnişle yeni bir anlama bürünen bir NEWROZ dönemine daha giriyoruz. Kürt halkının tarihinde, bahara ve yenije açılmanın günü olan NEWROZ, 1982'nin 21 Mart'ından sonra, Askeri faşist Türk sömürgeciliğine, onun hertürlü açık ve gizli baskılarına karşı amansız bir direnmenin; direnerek yaşamın adı olmuştur.

PKK'nin geliştirmiş olduğu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı, en barbar ve sinsi yöntemlerle savaşıyan askeri-faşist Türk sömürgeciliği, halkımızın yeşeren zafer umudunu karartmada en önemli alanlardan biri olarak da cezaevlerini görmüştür. Özellikle Diyarbakır zindanlarında PKK'nin önder kadro ve sempatizanları üzerinde bir yandan en amansız baskı, işkence ve katliamlar uygularken, öte yandan teslim alıp ajanlaştırdığı Şahin-Yıldırım çetesi aracılığı ile ihaneti cezaevlerinde hakim kılmaya ve giderek dışarıya yansıtmaya çalışmıştır. İşte, düşmanın bu açık ve sinsi oyunlarına karşı yaşamları pahasına direnişi geliştiren başta PKK-MK üyeleri Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ yoldaşlar olmak üzere yüzlerce partili militan ve sempatizan, halkımızın direniş ateşini kanları ile kızıştırtıp, daha da alevlendirmiş; halkımız için örölmek istenen ihanet ağlarını paramparça etmişlerdir. Böylece, artık Kürdistan'da asla taviz verilemez ve geri dönülemez bir direniş dönemi başlatılmıştır.

İşte böylesine aydınlatıcı ve yol gösterici bir direniş gücüne sahip olan PKK, "Şehitlerin Anılarına Bağlılık Ancak Devrimde Zafere Yararlanıyorsa Mümkündür" bilinciyle, yurtdışındaki hazırlıklarını hızla geliştirip, ülkeye taşınmıştır. Partimizin, emperyalizme, sömürgecilik ve hertürlü gericiğe karşı silahlı direnişi geliştirme kararlılığı karşısında düşman da boş durmamıştır. Bu sefer, zindanlarda Mazlumların direnişi ile paramparça edilen teslimiyet ve ihanet ağlarını, Semir provakatorü eliyle dışarda örmeye çalışmıştır. Şahin-Yıldırım ajan örgütünün Avrupa'daki uzantısı olan Semir provakatorü, Kürdistan'da ve dışarda her türlü halk düşmanı yapı ve kuruma dayanarak, PKK'yi direnişçi çizgisinden sapırtılabilmek için en alçakça faaliyetleri yürütmüştür. Faşist Türk sömürgeciliğinin bu zavalı uşağı ve onun hempalanı, bu yolla Kürdistan halkının umudunu karartabileceklerini zannetmişlerdir. Ancak, bu satılmışlar takımı, kızıl direnişin sahibi olan PKK gerçekliği karşısında bir kar gibi erimeye mahkum olmuşlar ve tarihin yargısı ile karşı karşıya gelmişlerdir.

DEVİRİMCİLER, DEMOKRATLAR!

PKK'nin büyük direnişler ve fedakarlıklar temelinde geliştirdiği Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi, 15 Ağustos eylemleri ile birlikte yeni bir döneme girmiştir. Artık, Kürdistan'da baskı ve işkence ile dolu karanlık yıllar geride kalmış, tamamen silahlı direniş temelinde yükseltülen aydınlıklar dönemi başlatılmıştır. Bu yeni dönem, halkımızın öz gücünü temel alan ve düşmanı yenilgiden yenilgiye sürükleyen bir HALK SAVAŞI dönemidir. Partimiz önderliğinde örgütlenen ve halkımızın silahlı direniş gücü olan HRK (Hêzen Rizgariya Kurdistan), bugün Kürdistan'ın dağında ve ovasında geliştirdiği eylemlerle düşmana ve onun ajan-muhbir şebekesine darbe üstüne darbe vururken, halkımızın yurtsever savaş gücü ve bilinci gelişmekte; hertürlü teslimiyetçi-reformist düşünce ve politika işlemez hale gelmektedir. Bu nedenledir ki, bugün 15 Ağustos devrimci atılımı ile şahlanan Silahlı Ulusal Direniş Mücadelemize karşı, Avrupa emperyalizmine sığınmış teslimiyetçi-reformistler takımı çığınca yöntemlere baş vurmaktadır. Teslimiyetçi-reformist çevreler, Avrupa sosyal-demok-rasisine dayanarak, silahlı direniş mücadelemize karşı alternatifler sunmaya çalışmakta ve bunun için Türk burjuvazisinin çeşitli kesimleri ile uzlaşma yöntemlerini aramaktadırlar.

Ama bütün bu çabaları boşunadır! Bugün Kürdistan halkı Mazlumların direniş çizgisine sahip çıkmakta; 15 Ağustos eylem ruhu ile gelişen coşku ve bilinciyle PKK'nin saflarında birleşmekte; geleceğin bağımsız ve özgür Kürdistan'ını yaratmak için hazırlanmaktadır!

EMEKCİLER, YURTSEVERLER!

Yüce Önderimiz Mazlum DOĞAN yoldaşın direnişi ile dönülmez bir noktaya gelen Ulusal Direniş Mücadelemiz, PKK önderliğinde, HRK güçlerinin eylemleri ile daha da gelişip, güçlenmektedir. HRK'nin eylemleri, devrim şehitlerinin anılarına sahip çıkışın; Onların uğrunda savaştığı Bağımsız ve Özgür bir Kürdistan'ı yaratmanın eylemleridir. HRK eylemleri, şehit ve tutuklularımızın intikam ve zafer çağrısına sahip çıkan; teslimiyet ve ihaneti kahreden eylemlerdir. HRK eylemleri, silahlı direniş mücadelemizi daha üst boyutlara yükselten; halkımızın savaş gücünü geliştiren; buna karşı teslimiyetçi-reformist çevrelerin uzlaşma ve ihanet planlarını işlemez kılan eylemlerdir. O halde, faşist Türk sömürgeciliğini yerle bir etmek, bununla birlikte hertürlü uzlaşıcı-reformist politika ve dayatmaları mezara gömmek için; direniş savaşımızın önderlerinin yolu olan halk savaşı yolunda var gücümüzle ilerlemek; PKK'nin bayrağı altında saflarımızı daha da sıklaştırmak bir yurtseverlik görevidir. Biz birleşip direndikçe şehitlerimizin miras bıraktığı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yükselmekte ve düşmanlarımız kahrolmaktadır.

İşte, bir NEWROZ dönemine daha girerken, gerçekleştirmek durumunda olduğumuz gece eylemleri, şehitlerimizin anılarına bağlılığımızı tazeleme, yurtsever birlik ve direnme ruhumuzu yükseltmede önemli bir platformu ifade eder.

O halde:

Direniş şehitlerimizin büyük anılarına bağlılığımızı bir kez daha dile getirmek için;

PKK'nin Açtığı Bağımsızlık ve Özgürlük Bayrağı altında, Ulusal Kurtuluş Cephe esprisi temelinde birlik ve dayanışmamızı daha da güçlendirmek için;

Şehitlerimizin intikam ve zafer emirlerini yerine getiren halkımızın silahlı direniş örgütü HRK'nin gücüne güç katmak için;

Haykıracığımız direniş sloganlar ile faşist Türk sömürgeciliğini ve onun hertürlü uşağını kahretmek için;

NEWROZ DİRENİŞ GECESİNE KATIL!

*Çağdaş KAWA Mazlum DOĞAN Yoldaşın Anısı Mücadelemizi Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir!

*Yaşasın Direniş ve İsyan Geleneğimiz NEWROZ!

*Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Onun Her Soydan Uşakları!

NEWROZ KOMİTESİ

PROGRAM

AÇILIŞ	BERPÊŞA ŞEVÊ	TOESPRAKEN
KORO	AXAFA DESTPÊKÊ	KOOR
FOLKLOR	KOMA STRANAN	FOLKLORE
ÇANLAR	GOVEND	VOLKSZANGERS (ESSEN)
TİYATRO	HOZAN Î DENGBEJ	THEATER
KOMA BERXWEDAN	KOMA BERXWEDAN	MUSİKGRUPPE (KOMA BERXWEDAN)

ADRESSE: SPORHAL DEFFENBROEK PIJNSTRAAT 11 ENSCHEDE.

TARİH-DATUM: 17 MAART 1985

BAŞLAMA SAATİ-

AANVANG-TIJD: 15.00

OTOBÜSLERİN KALKIŞ YERİ VE SAATİ:

	ADRES	SAAT-TIJD
DEN-HAAG:	KORTE LOMBARD STR. 9	11.00
AMSTERDAM:	1'e PELMERSTRAAT. 102	11.00
ARNHEM:	1' ROSENDAAL STR 27	12.00

NEWROZ KOMİTESİ

DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

PKK önderliğinde gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, HRK'nin gerçekleştirdiği 15 Ağustos direniş eylemleriyle birlikte, yeni bir döneme girmiş bulunmaktadır. Bu yeni döneme giriş, Kürdistan halkı tarafından güçlü bir coşku ve destekle kucaklanmıştır. Faşist Türk sömürgecileri tarafından Türkiye ve Kürdistan halklarına yapılan baskı ve zulmün doğurduğu kin ve öfke, yerini 15 Ağustosla birlikte artık dinmeyecek olan bir direnişe bırakmıştır. Geline aşamada Kürdistan'ın her köy ve şehri, dağ, taş ve ovası, o çokça "kahramanlığı" ile övünen tavşan yürekli "mehmetçigin" korkakça ve ürkekçe hareket ettiği ve halkımıza azgınca saldırdığı bir alana dönüştürülmüştür. "Bitirdik", "yokettik" hayaliyle yaşadıkları bir dönemde, PKK önderliğinde gelişen UKM yeniden daha güçlü bir şekilde Kürdistan doruklarında kızıl direniş alevlerini saçarak gelişmesi, Türk sömürgeciliğini umulmadık bir korku ve telaşa boğmuştur. İşte enselerinde hissettikleri kaçınılmaz sonlarının ve çöküşlerinin doğurduğu panikle kudurganlaşan sömürgeci faşist cunta, Kürdistan'ın dört bir tarafında insan avını sürdürmektedir. Yıllardan beri başvurduğu işkence, katliam ve operasyonlarını bu çöküş aşamasında daha da azgınlaştırarak direniş alevlerini söndürmeye çarpınmaktadır. Sıradan her Kürdistanlı yurtsever, "terörist", "eşkiya", ve "PKK militanı" olarak nitelendirilip işkence edilmekte ve yargılanmaktadır. Binlerce yurtsever tutuklanmış, gözaltına alınmış ve işkence tezgahlarından geçirilmiştir. Bu baskı ve işkenceler her geçen gün daha da şiddetlendirilmektedir. Halkın desteğine dayanarak geliştirilen eylemler karşısında tüm çabalara rağmen amacına ulaşamayan çapulcular, kin ve öfkelerini, ellerinde savaş esiri olarak tutuklu bulunanlara yaptıkları baskı ve işkenceleri artırarak gidermeye çalışmaktadırlar. Cezaevlerindeki tutuklular çok zor koşullar içerisinde sürekli imha tehlikeleriyle baş başa bulunmaktadır.

Tüm operasyon ve yoğun aramalara rağmen kayıp verdirterek sonuca ulaşamayan faşist cunta, başarılı olduğunu kanıtlamak ve kitleleri Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden uzaklaştırmak amacıyla yakaladığı sıradan yurtseverleri tutuklayıp, PKK Eruh ve Şemdinli "sanıkları" olarak ölüm ve ağır cezalara çarptırma istemiyle yargılamaktan başka çaresi kalmamıştır. Bunun en açık örneği, 7. Kolordu Diyarbakır Sıkıyönetim Mahkemelerinde "yargılanmakta" olan Kürdistanlı yurtseverlerin durumunda anlamak mümkündür. Zavalılaşmış Türk sömürgeciliği dünya insanlığının gözü önünde başvurduğu bu oyunları ve katliamlarıyla, acaba kendini artık gizleme gücüne sahip midir? Bu yaptıklarıyla halkımızın devrimci direniş mücadelesini yargılamak istediğini gizleyebilir mi? Halktan rastgele yurtseverleri "terörist", "eşkiya" diye ağır ceza istemleriyle yargılayıp işlediği suçlardan kendisini kurtarabilir mi? Acaba bunu yapmakla kökleşmiş devrimci direniş mücadelemizi engelleyebilir mi? Hayır! İşkence ve baskılarla durdurulamayan Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, bir kaç yurtseveri idamla tehdit etmekle durdurmak mümkün değildir. Çünkü Mazlum, Kemal ve Hayrilerin kanlarıyla gelişip Kürdistan dağlarında alevlenen ve dünya ilerici-liğiyle bütünleşen bu direniş, PKK önderliğinde gelişen bir halkın yüce direnişini ifade etmektedir.

Bu direniş Türk sömürgeciliğinin uşaklığını yapmakta olan çeşitli iç ve dış uşaklarının saldırı ve çarptırmalarıyla da dinmeyecek yüce bir direniştir. Türk sömürgeciliğinin her türlü yalan ve demogojileri yanında, PKK'nin sürdürmekte olduğu devrimci direnişte Kürt küçük-burjuva reformistlerini de pay sahibi etmek amacıyla bu güçlerin de bir kaç tanesinin ismini vererek onların da yargılanmakta olduğunu belirten ve çarptırmaların iğrenç örneklerinden bir tanesini daha gösteren, emperyalizmin ve gericiğin uşakça borazanlığını yapan BBC radyosunun her türlü yalan ve çarptırmaları da halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini engelleyemeyecektir.

Bilindiği gibi dışardaki bu gelişmeler yanında cezaevlerindeki tutuklu esirler, bir yanda cezaevlerinde yoğunlaştırılan baskı ve işkencelere karşı çıkmak, öte yanda HRK önderliğinde gelişmekte olan direniş eylemlerine sahip çıkmak amacıyla direnişlerini sürdürmektedirler. Özellikle Antep ve Mersin cezaevlerinde PKK'li tutukluların önderlik ettiği çeşitli eylemlerle başlayan direniş, açlık grevleriyle sürdürülmektedir.

İçerde ve dışarda sürdürülen bu direniş örneklerinde de anlaşılacağı gibi faşist cunta tarafından topyekün Kürdistan halkı ve onun kişiliğinde PKK "yargılanmak" ve yokedilmek istenmektedir. Artık bundan böyle kabaran direniş mücadelemizi hiçbir baskı ve tehdit engellemeyecek, Kürdistan halkı gelecekte ulusal kurtuluş esprisi temelinde PKK önderliğinde yaratacağı güçlü bir birlik ve dayanışmayla daha güçlü direnişler sergileyerek Türk sömürgeciliğine ve hertürden uşaklarına hakettikleri cevabı verecek zafer yolunda ilerleyecektir. Dışarda ve cezaevlerinde devrimcilere ve Kürdistanlı yurtseverlere yapılan baskı ve işkenceler, yine sıradan yurtseverlerin idam ve ağır cezalarla "yargılanarak" tehdit edilmesi aynı zamanda dünya ilericiliğinin de eli kanlı faşist bir güç tarafından yargılanmasını ifade etmektedir.

O halde; tüm Türkiyeli ve Kürdistanlı yurtseverler ve ilerici dünya kamuoyu! Kürdistan halkına ve cezaevlerindeki tutuklu savaş esirlerine yapılan insanlık dışı baskı ve işkencelere karşı sesini haykırmalıdır!

Tüm yurtsever, demokrat kişi ve kuruluşların Türk faşist cuntasının baskılarına karşı Kürdistan halkı ve onun önderi PKK ile maddi ve manevi dayanışmada bulunması vazgeçilmez insanlık görevidir.

*HRK'nin sürdürmekte olduğu direniş eylemleriyle dayanışmayı güçlendirelim!

*Cezaevlerinde geliştirilen direnişleri destekleyelim!

*PKK Eruh ve Şemdinli davalarından dolayı tutuklanan Kürdistanlı yurtseverlerin yargılanmalarına karşı çıkalım!

*Yaşasın PKK önderliğinde gelişen devrimci direniş mücadelemiz!

*Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği!

FEYKA-KURDISTAN

ERNK

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Kuruldu!

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI! KÜRDİSTAN'IN TÜM ULUSAL-DEMOKRATİK GÜÇLERİ!

Ülke ve halk tarihimiz, yabancı işgal, istila ve sömürgecilik hareketleri ile bunlara karşı halkımızın çeşitli biçimlerdeki direnişi tarihidir. Yüzyıllarca yabancı egemenler, işgalci, istilacı ve sömürgeciler ülkemize ve halkımıza saldırmışlar, yurt topraklarımızı ve halk bütünlüğümüzü bölüp parçalamışlar, topraklarımızı kendi yurtlarının bir parçası haline getirmeye ve ulus ve halk varlığımızı yoketmeye çalışmışlardır. Bu hain ve gerici amaçlara karşı çeşitli biçimlerde sürekli direnen halkımız, birçok nedenden ötürü bağımsızlık ve özgürlüğünü bir türlü elde edememiştir de, ulus ve halk olarak varlığımızı günümüze kadar koruyup yaşatmayı bilmiştir.

İnsan soyunun günümüze kadarki en ileri toplumsal örgütlenme ve birleşme biçimi uluslardır. 20. yüzyıla kadar, gelişen kapitalist toplumsal sistem içinde Avrupa toplumları burjuva sınıfı önderliğinde ulusal örgütlenmelerini ve birliklerini sağlar ve sürekli gelişme katederlerken, ülkemiz ve halkımız gerici Osmanlı ve İran feodal imparatorluklarının egemenliği altında, katı bir feodalizmin geri yapısı içinde kalmıştır. Bu çağdışı imparatorluklar tarafından bölünüp parçalanmış ve katı bir feodal yapı içinde tutulan ülkemiz ve halkımız, bir türlü ulusal kurtuluş ve çağdaş gelişme sürecine girememiştir. Bunda, düşmanlarının güçlü ve kendisinin geri bir yapıda bulunması yanında, Kürt hakim sınıflarının, ağa ve beylerinin işbirlikçi ve teslimiyetçi karakterlerinin rolü de büyüktür.

Toplumların ulusal gelişiminde Ekim Devrimi tarihi bir dönemeç oluşturmuş ve tarihi bir etki yapmıştır. Ulusal kurtuluşta işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin önderliğinin geliştiği bu etki temelinde, dünyanın ezilen uluslarının, sömürge ve yarı-sömürge halklarının ulusal bilinçlenme, örgütlenme ve kurtuluş eylemine atılma hareketleri, emperyalizme ve sömürgecilğe karşı ulusal kurtuluş mücadeleleri gelişmiş ve bu hareketler zaferler kazanarak ilerlemiştir. Ama bu dönemde de Kürdistan'daki durum dünyadaki bu gelişmelerin tersine olmuştur. Dünyanın sömürge ve ezilen uluslarının ulusal kurtuluş hareketlerinin geliştiği böyle bir dönemde Kürdistan daha çok bölünüp parçalanmış, Kürdistan üzerinde İngiliz ve Fransız emperyalizminin, Türk, Arap ve Fars hakim sınıflarının egemenliği, işgal ve sömürgecilği gelişmiştir. Bu yabancı hakimiyetlere karşı yükselen isyanlar, ayaklanmalar vahşice ezilmiş, katliam ve «mecburi iskân» yöntemleriyle Kürdistan'da soykırım uygulanmıştır. Gelişmelerin böyle olmasında Kürdis-

tan'ın geri yapısıyla birlikte Kürt hakim sınıflarından kaynaklanan işbirlikçilik ve teslimiyetçiliğin de önemli rolü olmuştur.

İkinci Dünya Savaşında, faşizm yenilmiş ve emperyalizm daha da gerilemiş buna karşılık dünya sosyalizm ve devrim güçleri daha çok gelişmiş olarak çıkmıştır. Savaş sonrasında her alanda gelişen güçlü devrimci-demokratik kabarış ortamında hızla büyüyen ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizmin klasik sömürgecilik sistemini yerlebir etmiş, çok sayıda sömürge ve ezilen ulus, ulusal bağımsızlığını kazanmıştır. Emperyalizmin bu devrimci-demokratik gelişmelere karşı bir karşı-devrim hareketi olarak geliştirmeye çalıştığı yeni-sömürgecilik sistemine 1960'lardan itibaren Küba, Güney Vietnam, Laos, Kamboçya, Nikaragua gibi çok sayıda ülkede güçlü darbeler vurarak ilerleyen ulusal kurtuluş hareketleri, bu dönemde de çağımızın devrimci bir akımı olduğunu tanıtlamıştır. Ve bugün, dünyanın her tarafında sömürge ve yeni-sömürge ülkelerin ezilen halkları, emperyalizme ve onun her türlü sömürgecilğine karşı ulusal ve toplumsal kurtuluşları uğruna kahramanca savaşmaktadırlar.

Dünyada savaş sonrası sağlanan bu gelişmelere karşın, bunların etkisinin güçlü bir biçimde Kürdistan'a da yansıdığı ve Kürdistan'da da aynı gelişme sürecinin yaşandığı söylenemez. Tersine Kürdistan'da yaşanan, sömürgecilğin yeni yöntem ve uygulamalarla gelişip güçlenmesi olmuştur. Kürdistan'ın değişik parçalarında çağa karşıt olan bu yapı değişik görünümler arzetsede de, esas olarak birbirine benzerlik ve yakınlık hakimdir. Doğu Kürdistan'da, savaş sonrası, sağlamlıktan yoksun bir biçimde oluşturulmaya çalışılan «Mahabat Kürt Cumhuriyeti»nin kısa süre içinde dağılması sonucunda hakim olan yapı, Fars hakim sınıflarının egemenliği ve geri aşiretçi-feodal yapıdır. Güney Kürdistan'da ilkel milliyetçi düşünceye ve örgütlenmeye dayanan, çeşitli aralıklarla ve sürekli yaşanan isyan hareketi, çağdaş bir ulusal kurtuluş hareketi düzeyine varamamış ve bir çok nedenden ötürü 1970'lerin ortalarında büyük bir yenilgi almıştır. Kürdistan'ın yansını oluşturan Kuzey-Batı Kürdistan'da bu dönemde yaşanan olaylar daha da kötüdür. Bu dönemde Kürdistan'ın bu parçasında Türk sömürgeci egemenliği, askeri işgal üzerinde ekonomik, sosyal, siyasal ve ulusal-kültürel egemenlik olarak gelişmiş ve güç kazanmıştır. Her alanda uygulanan asimilasyon politikasıyla sürdürülen soykırım hareketi daha önceki katliam hareketlerini tamamlamış ve bu temelde

toplum içinde ulusal özümseme, yabancılaşma, kendi ulusal değerlerini ve çıkarlarını görememe, bunlara sahip çıkamama ve bunlardan belli ölçüde uzaklaşma durumu ortaya çıkmıştır. Elbetteki sömürgeciliğin en vahşi ve en tahripkâr biçimi ve en ileri gelişme düzeyi budur.

Kürdistan'da bu ağır başaşağı gidişin karşıtı, olumlu gelişmelerin başlaması ancak 1970'li yıllarda doğabilmiştir. Sömürgeci gelişmenin zorunlu olarak yarattığı yeni objektif toplumsal temelde, her alanda sömürgeciliğe karşı çıkma ve mücadele etme biçiminde doğan bağımsızlık ve özgürlük düşüncesi ve bu temelde şekillenen ulusal kurtuluş siyaseti giderek gelişip güçlenmiş ve topluma malolmuştur. Kuzey-Batı Kürdistan'da 1970'lerin ortalarından itibaren doğup gelişen bu ideolojik ve politik akım, giderek pratik-örgütsel mücadele ve hareket düzeyine yükselmiş, çeşitli toplumsal kesimleri içine alarak gelişmiş, bu faaliyet 1970'lerin sonlarında örgütsel alanda ve en üst düzeyde kendisini işçi sınıfının devrimci partisinde -PKK'de- somutlaştıran, genel biçimiyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi olarak şekillenmiştir. Aynı yıllarda İran'da gelişen devrim hareketi ve Irak-İran savaşı nedeniyle zayıflayan yabancı egemenlik ortamında Güney ve Doğu Kürdistan'da da ulusal hareketlenmenin gelişmesi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin güçlenmesine yol açmıştır.

Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlük düşüncesinin doğması, ulusal kurtuluş siyasetinin şekillenmesi ve bunların devrimci bir ulusal kurtuluş hareketinde somutlaşması, Kürdistan halkının kaderi ve geleceği açısından tarihi bir olay, tarihi bir dönüm noktasıdır. Bununla, Kürdistan halkı, olumsuz tarihi gidişe dur deme, bu gidişi tersine döndürme, ulusal ve toplumsal çıkarlarına sahip çıkma ve geleceği hakkında söz sahibi olma gücüne ulaşmıştır. Çağdaş gelişmelerin, dünya çapındaki devrimci-demokratik yükselişin ve güçlü ulusal kurtuluş hareketlerinin etkisi ancak bu zamanda Kürdistan'a yansıyabilmiş, bu gelişmelerle paralel bir süreç, çağdaş gelişme sürecine Kürdistan ancak böylece girebilmiştir. Geleceğin bu gelişme süreci doğrultusunda çizileceği kesindir.

Yurtsever Kürdistan Halkı!

Elbetteki Türk sömürgeciliği, dünyanın bu en vahşi ve en barbar sömürgeciliği, Kürdistan'daki bu gelişmelere karşı, kendi temellerine vuran ve ölümünü gösteren bu en haklı, en doğal, en demokratik, en onurlu ve zorunlu mücadeleye karşı, Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal çıkarlarına ve geleceğine sahip çıkma hareketine karşı sessiz durmayacaktı. Derin yaralar almış azgın boğalar gibi saldıracak, tarihine ve bugünkü çağdıslığına yakışır bir biçimde vahşet kusacaktı. Ve gelişmeler böyle oldu. 12 Eylül faşist-askeri darbesiyle yönetime oturan generaller cuntası, Kürdistan'ın taşına, toprağına, insanına, halkına ve devrimci-yurtsever güçlerine karşı yürütülen faşist sömürgeci savaşı açık bir biçimde ve daha da geliştirdi. Kürdistan'ı köy köy, mahalle mahalle, ev ev yeniden işgal etmeye çalıştı. Baskıyı, zulmü, işkenceyi, katliamı günlük uygulamalar olarak doruğa çıkardı; en değerli insanlarımızı sorgusuz sualsiz kurşunladı, astı, boğdu, yaktı, katletti; yüzlerce

insanımızın kanını akıttı, onbinlercesini zindanlarına doldurdu ve yüzbinlercesini en vahşi işkencelerden geçirdi. Bütün bu uygulamalarını kadın-erkek, genç-ihliyar-çocuk ayırımı yapmadan tüm Kürdistan halkı üzerinde yürüttü. Kürdistan sorununu tüm politikaların merkezi haline getirerek, her alanda Kürdistan halkına ve devrimci-yurtsever güçlerine karşı savaşmayı esas aldı. Kürdistan'daki bütün yaşamı faşist askeri birliklerin yönetimi altındaki ve savaş içindeki bir yaşam haline getirdi. Ve Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halkımız üzerine saldırdı. Faşist cunta, Kürdistan'daki yağma ve talanı, her alandaki sömürüyü bir avuç tekkelci burjuva ve ağa çıkarına katbekat arttırdı. İşsizliği, pahalılığı, yokluğu ve yoksulluğu akılalmaz boyutlarda büyütürken halkımızı açlıkla yüzyüze getirdi. Her kesimden insanların elindeki varını-yoğunu gaspederek, bir avuç işbirlikçi-ajan dışında halkımızı yaşayamaz duruma soktu. Her alanda ve özellikle gençlik içinde burjuva-feodal yozluğu ve ahlaksızlığı geliştirerek toplumumuzu çürütmeye çalıştı. Bütün bu uygulamalarıyla amaçladığı şeyler açığı; devrimci-yurtsever güçleri ve ulusal kurtuluş hareketini ezmek, yoketmek; halkımızı güçsüz ve zayıf düşürmek, pasifize etmek; halkımızı ulusal ve toplumsal çıkarlarını göremez, bunlara sahip çıkamaz ve bu uğurda eyleme kalkamaz hale getirmek; ve böylece ulus ve halk varlığına kastetmek.

Faşist-sömürgeciliğin bütün bu çağdışı ve insanlık düşmanı baskı, zulüm ve sömürüne karşı halkımız ve onun devrimci-yurtsever öncüleri yığıtçe direndiler. Faşist-sömürgeci savaşa karşı her alanda büyük fedakârlık ve cesaretle yürütülen bir direnme savaşına atıldılar. Faşist-sömürgeci zindanları ve mahkemeleri canlı birer mücadele alanına dönüştürerek, buraları sömürgeciliğin yargılanıp ölüme mahkum edildiği ve Kürdistan halkının ulusal kurtuluş davasının kahramanca savunulduğu alanlar haline getirdiler. Her alanda yürütülen devrimci çalışma ve mücadeleyle halkımızın birleşip eyleme kalkacağı ulusal kurtuluş yolunu daha belirgin kılp, bu yolda daha güçlü yürümenin hazırlıklarını yaptılar. Bazı sahte devrimcilerin kaçınıklığına karşın, sorumlu devrimciler, dönemin en yakıcı sorunu olarak ulusal kurtuluş mücadelesi çerçevesinde ittifak ve cephe çalışmalarına hız verip, tüm devrimci ve yurtsever güçleri böyle bir görevi yerine getirmeye çağırdılar. Kısaca zindanlarda, dağlarda ve yurtdışında yürütülen kahramanca mücadeleyle, bir yandan faşist-sömürgeciliğin umut ve amaçları boşa çıkarılırken, öte yandan ulusal kurtuluş hareketimiz ulusal ve uluslararası planda daha gelişmiş ve güçlenmiş hale getirildi.

Böyle bir gelişme sürecinden geçilerek geline bugünkü durum gözler önündedir. Faşist-sömürgecilik, yurdumuzu kendi toprakları haline getirmek, ulus ve halk varlığına kastetmek biçimindeki haince emellerine ulaşabilmek için her yöntemi uygulamakta ve bütün gücünü harcamaktadır. Vahşi sömürgeci baskı, zulüm ve sömürü halkımızın günlük yaşamı haline getirilmiştir. Bugün bu zulmü hissetmeyen tek insan bile Kürdistan'da kalmamıştır. Faşist-sömürgecilik katliam ve «mecburi iskân» politikalarını, vahşi soykırım hareketlerini çok büyük boyutlarda uygulamaya koymaya çalışmaktadır. Kürdistan'ı daha büyük kan gölü haline getirmeye, halkımızı yurt topraklarından uzaklaş-

turmaya hazırlanmaktadır. Faşist-sömürgeci egemenlik altında ulus ve halk varlığımız tehlikededir. Faşist-sömürgeci egemenlik altında Kürdistan'da insanca ve onurlu yaşamının olanağı kalmamıştır. Bu gidişe dur demenin, ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirip halkımızın bağımsız ve özgür geleceğini yaratmanın olanakları vardır. Bu olanaklar, tarihimizin her döneminde olduğundan çok daha fazla olarak bugün güçlüdür. Bu ise, her alanda halkımızın örgütlenip birleşmesi ve faşist sömürgeciliğe karşı topyekûn mücadeleye atılmasıyla mümkündür. Böyle bir mücadele, bugün geçmiştekinden daha güçlü olarak sürmekte ve gelişmektedir. Ülkemizin her tarafında ulusal kurtuluş uğruna devrimci silah sesleri gürlemekte, halkımızın örgütlülüğü ve eylemliliği her geçen gün artmaktadır. Geleceğin bu mücadele tarafından belirleneceği kesindir. Bu mücadeleye katılmak ve desteklemek Kürdistan'da onurlu yaşamak isteyen herkesin yurtseverlik ve insanlık görevidir.

İşte böyle bir ortamda ve gelişen devrimci-yurtsever mücadele içinde, halkımızın ulusal kurtuluş hareketini ve mücadelesini örgütlemek ve yönetmek, halkımızın bağımsız ve özgür geleceğinin yaratıcısı olan devrimci ulusal kurtuluş siyasetini hayata geçirmek amacıyla, Kuzey-Batı Kürdistan halkının ulusal kurtuluş örgütü olarak ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDISTAN (ERNK) (KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ) kurulmuştur.

ERNK, Kürdistan'da her alandaki gelişmenin ancak Türk sömürgeciliğin ve gerisindeki emperyalizmin Kürdistan üzerindeki her türlü egemenliğinin yıkılması ve ulusal bağımsızlığın kazanılması ile mümkün olacağına inanır. Ulusal çelişkiyi baş çelişki olarak görür ve bu çelişkinin çözülüp ulusal bağımsızlığın kazanılmasını en ivedi görev olarak önüne kor. Bir başka deyişle Kürdistan'da ekonomik, sosyal, siyasal, askeri ve ulusal-kültürel her alandaki Türk sömürgeci egemenliğini yıkmak ve ulusal bağımsızlığı sağlamak amacıdadır. Bu nedenle, Kürdistan üzerindeki sömürgeci ve emperyalist egemenliği yıkmayı amaçlamayan, onlarla çeşitli biçimlerde işbirliğini ve uzlaşmayı öngören işbirlikçi, ızak, şoven ve sosyal-şoven anlayışlarla mücadele etmeyi ve bunları etkisiz kılmayı esas alır.

ERNK, demokratik halk yönetiminde ulusal bağımsız ve demokratik bir toplumun yaratılmasını amaçlar. Ulusal bağımsızlığın kazanılması birincil olmak üzere, ulusal bağımsızlık ve demokratik toplum hedefleri karşılıklı olarak birbirini koşullandırır. ERNK, dil, din, mezhep, bölge, milliyet ve cinsiyet ayrımı gözetilmeksizin tüm Kürdistan halkının siyasal birliğinin yaratıldığı, halkın demokratik özgürlüklerinin ve özgür gelişme hakkının kullanıldığı bir düzene ulaşılması için çalışır. Bu nedenle, mücadelesinde, Türk sömürgeciliğine işbirlikçilik ve ajanlık yapan yerli gerici güç mihraklarını dağıtmayı, ortaçağ kalıntılarını tasfiye etmeyi, halkın ulusal ve siyasal birliğinin yaratılması önünde engel olan her türlü gerici anlayışı etkisiz kılmayı esas alır.

ERNK, ulusal kurtuluşun sağlanabilmesi için halkın en geniş siyasal birliğinin ve en gelişmiş siyasi ve askeri gücünün yaratılmasını gerekli görür. Bu çerçevede halkın topyekûn eğitilip örgütlendirildiği ve eyleme kal-

dırıldığı bir organ olma görevini üstlenir. Faaliyetlerinde her alanda ulusal kurtuluş örgütlerinin kurulup geliştirilmesiyle ve işçi, köylü, gençlik, kadın, esnaf vb. birliklerinin örgütlenmesiyle halkın siyasal gücünün, yine her alanda milis, gerilla ve halk ordusunun örgütendirilip geliştirilmesiyle halkın askeri gücünün yaratılmasını esas alır.

ERNK, faşist Türk sömürgeciliğine karşı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin ancak uzun süreli halk savaşı, ulusal kurtuluş savaşı yöntemi temelinde, koşullara göre en basit biçimlerden en gelişmiş biçimlere kadar her türlü siyasi ve askeri mücadele yönteminin uygulanmasıyla zafere gideceğine inanır. Bu nedenle, ulusal kurtuluşun temel mücadele biçimi olarak ulusal kurtuluş savaşını öngörmeyen ve kitleler içinde eylemsizliği geliştirmeye çalışan her türlü reformist, teslimiyetçi ve pasifist anlayışlara karşı mücadele eder ve bunları etkisiz kılmaya çalışır.

ERNK, halkımızın direnişçi tarihi mirası ve son on yıldan beri PKK önderliğinde kahramanca sürdürülen ulusal kurtuluş mücadelesi temeli üzerinde doğmaktadır; gücünü, doğru devrimci önderliğinden, ulusal kurtuluş siyasetinin doğru ve haklılığından, halkımızın güçlü devrimci dinamizminden ve kendi bilinçli ve örgütlü yapısından alır. Bağımsızlık, demokrasi, özgürlük ve barış davası haklı davadır, dünya ölçüsünde sürekli zaferler kazanan davadır. Bu davanın Kürdistan'da da zafer kazanması mümkündür, ama bunun için cesaret ve fedakârlık gereklidir.

ERNK, Kürdistan'ın her parçasındaki kurtuluşun, ana ülkedeki devrimci-demokratik gelişmeye ve halk iktidarının kuruluşuna yakından bağlı olduğu görüşündedir. Bu nedenle, Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketiyle -ulusların bağımsızlık, özgürlük ve hak eşitliği temelinde- her türlü dayanışma, ittifak ve cephe ilişkisi içinde ve ortak mücadele ile geliştirmeyi esas alır. Türkiye üzerindeki emperyalist egemenliği, askeri-faşist diktatörlüğü ve tekellerin egemenliğini yıkmayı hedefleyen ve Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin hakkını tanıyan bütün Türkiyeli devrimci ve demokratik güçlerle en sıkı ittifak ve dayanışma kurmak ve bu doğrultuda atılan adımları güçlendirmek ister. Bu vesile ile, buradan, tüm Türkiyeli devrimci ve demokratik güçleri, emekçi Türk halkını faşist-askeri diktatörlüğe karşı daha aktif mücadele etmeye, bu mücadeleyi Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeye ve Kürdistan halkının haklı ve en demokratik davasını desteklemeye çağırır!

ERNK, Kürdistan'ın her parçasındaki kurtuluşun esas olarak o parçadaki halkın özgüncüyle ve mücadelesiyle sağlanacağı görüşündedir. Ulusal birlik sorununu, halkın özgür iradesiyle çözümlenecek bir sorun olarak görür. Parçalardaki ulusal kurtuluş hareketleri arasında, her parçanın genel içindeki yeri ve rolünün doğru belirlenmesi temelinde en sıkı ittifak ve dayanışmanın kurulmasını ve ulusal kurtuluş mücadelesinin birliğinin giderek bir Ulusal Yasama Meclisi haline gelebilecek olan Ulusal Kongre ile sağlanmasını gerekli görür. Bu nedenle, buradan, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki tüm devrimci-yurtsever güçleri doğru bir

anlayışa ulaşmaya, değişik parçalardaki mücadelenin en sıkı ittifakını ve birliğini yaratma görevlerine sahip çıkmaya ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini aktif olarak desteklemeye çağırır!

Emperyalizm ve işbirlikçi gerici, Ortadoğu halklarının kurtuluş hareketlerini boğmak ve gerici egemenliklerini güçlendirmek için yeni komplolar peşindedir. Bölge halklarının kurtuluş sorunu, bölgede emperyalist ve gerici varlığın zayıflatılmasına, karşı-devrimci bloka karşı ulusal-demokratik halk güçlerinin devrimci-demokratik blokunun yaratılmasına yakından bağlıdır. Bu nedenle, ERNK, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini Ortadoğu halk devrimlerinin temel bir parçası haline getirmek ve Ortadoğu'nun devrimci-ilerici güçleriyle sıkı bir ittifak ve dayanışma içinde olmak için aktif çaba harcayacaktır. Buradan, Ortadoğu'nun bütün devrimci-demokratik halk güçlerini, emperyalizme ve işbirlikçi-gericiliğe karşı daha aktif mücadele etmeye, emperyalizme ve işbirlikçi-faşist Türkiye yönetimine karşı Kürdistan'da yürütülen haklı mücadeleyi desteklemeye çağırır!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi, dünya devriminin ayrılmaz bir parçasıdır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, dünya çapında sosyalist ülkeler, işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketlerinin oluşturduğu temel devrimci güçlerin Kürdistan'daki koludur. ERNK ve Kürdistan halkı, emperyalizme ve faşist Türk sömürgeciliğine karşı yürüttüğü aktif mücadeleyle bu görevlerini yerine getirecektir. ERNK ve Kürdistan halkının yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemek ve faşist Türk sömürgeciliğine karşı çıkmak, dünyanın tüm sosyalist, ulusal kurtuluşçu, devrimci ve ilerici güçlerinin görevi olmalıdır.

«Hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli değildir!» «Hiçbir şey halkımızın kurtuluş sorununun önünde engel olamaz!» Sömürgeci kölelik altında çürüyüp yokolmaktansa, vatanın kurtuluşu için kanımızı son damlasına kadar akıtmak bin kez daha yeğdir.

Vatanın ve halkın kurtuluş davasına herşeyini vermeye hazır olan, büyük bir cesaret, fedakârlık ve dirençle mücadele eden tüm devrimci ve yurtseverler, Kürdistan'ın tüm bilinçli ve mücadeleci güçleri! Ülkemizi bağımsız, toplumumuzu demokratik ve halkımızı özgür kılma mücadelesini zafere götürebilmek için ERNK saflarında örgütlelim, her alanda ulusal kurtuluş örgütlerini yaratabilmek ve halkımızı topyekûn örgütlemek için bütün gücümüzle çalışalım!

- BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK VE ÖZGÜR BİR KÜRDİSTAN İÇİN İLERİ!
- KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE EMPERYALİZM!
- YAŞASIN KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!
- YAŞASIN KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ (ERNK)!

(Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)
Eniya Rizgarîya Netewa Kürdistan
(ERNK)

21 Mart 1985

«Anayurtlarından kopartılan, kapitalist metropolle-
rin en tortu işlerinde çalıştırılan, yurtlarında göçmen
durumuna düşürülüp işsizliğe ve başı boşluğa itilen,
eğitimden, konuttan, sağlıktan, iş güvenliği ve geleceğe
güvenden yoksun Kürdistan işçileri! Sömürgeci ve
feodal-komprador düzenin baskısından kurtulmak, iş ve
yaşam güvenliğine sahip olmak, bağımsız ve demokratik
bir ülkede mutlu bir yaşama kavuşmak için;

«Yüzyıllardır ulusal baskı ve sömürünün kurbanı
olan, sömürgeciler, toprak ağaları ve tefecilerin dayanıl-
maz baskı ve sömürüne maruz kalan, kırsal yaşamın
bunaltıcı etkisi altında cahil bırakılıp insandan dahi
sayılmayan, nüfusumuzun belkemiğini oluşturan, toprak
ve özgürlük yoksunu cefakâr Kürdistan köylüleri!
Sömürü ve baskı düzeninden toprak ve özgürlüğe,
ortaçağ karanlığından aydınlığa, yoksulluk ve sefaletten
mutluluğa kavuşmak için;

«Ulusal-inkârcılık, asimilasyon, emperyalist-sö-
mürgeci eğitim ve feodal-komprador kültür ortamında
kişiliğini yitiren, geleceğinden umudu olmayan Kürdis-
tan gençliği! Ulusal kişiliğe kavuşmak ve geleceğimizi
teminat altına almak için;

«Daha sınıflı topluma girerken köleleştirilen, koyu
feodal baskı altında insanca yaşamdan kopartılan, kendi
geleceği üzerinde söz hakkı olmadığından alınıp satılan,
ufku bin türlü dertle karartılan Kürdistan kadınları! Bu
baskılardan kurtulmak, aydın ve özgür bir kişiliğe kavuş-
mak, kendinizin ve toplumun geleceği üzerinde söz
sahibi olmak, en az sizin kadar özgürlüğe susamış olan
Kürdistan'ın bağımsız ve demokratik bir ülke haline
getirmek için;

«Bağımsız ve demokratik bir Kürdistan'da yaşamayı
insanlık onuru ve yurtseverliğin kaçınılmaz bir gereği
sayan, sadece bu nedenle her türlü baskı ve engelle karşı-
laşan tüm yurtsever ve demokratlar!»

Kadın-erkek, genç-ihtiyar ayırımı yapmaksızın, Kür-
distan'ın tüm işçileri, köylüleri, gençleri, kadınları esnaf
ve memurları, ulusal kurtuluştan yana olan tüm insan-
ları! Ulusal bağımsız, demokratik, özgür ve mutlu bir
gelecek yaratabilmek için ERNK saflarında örgütlene-
lim ve birleşelim! Kendi kitle örgütlerimizi, ulusal kurtu-
luş birliklerimizi yaratalım! Her alanda ulusal kurtuluş
örgütlerini kurup geliştirelim! Faşist Türk sömürgecili-
ğine ve ajanlarına karşı cesaretle ve fedakârca
mücadele edelim!

DEVRİMCİLERE, DEMOKRATLARA, YURTSEVERLERE!

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKINA!

25 Mayıs 1983'de Güney Kürdistan'a saldıran sömürgeci faşist Türk ordusu, yeni bir işgal harekâtı daha başlattı. Tarihi, işgal istila ve talan hareketlerinden ibaret olan Türk egemen sınıfları, dünya halklarının bağımsızlık ve özgürlük tutkularını hergün yeni kaleler fethederek perçinledikleri günümüz dünyasında bile, bu çılgın ve iğrenç emellerinden vazgeçmemektedirler.

Türk sömürgecilerinin emperyalizmin desteği ile ellerinde tuttukları Kuzey-Batı Kürdistan günümüze dek vahşi ve alçakça uygulamalara sahne olmaktadır. Ama Türk sömürgecilerinin bu barbar saldırı ve imha politikalarına hedef olan yalnızca Kürdistan halkı değildir. Tüm dünya halkları, hafızalarındaki en canlı örnekleri ile bilirler ki, onlar tüm insanlığın, ileriye yönelik tüm gelişmelerin özgür ve bağımsız geleceğin düşmanıdır. Daha dün başka milliyetlerden milyonlarca Anadolu, Balkan, Ortadoğu ve Kuzey Afrikalıyı çeşitli imha uygulamalarıyla katledenler onlardır. Onlardır bir avuç işbirlikçi ve emperyalistin çıkarları uğruna bugün Kıbrıs'ı ve Güney Kürdistan'ı işgal edenler. Bölgemizde yükselen halk hareketlerini ve sosyalizmi boğmak için yeni işgal ve imha hareketlerine hazırlananlar da yine onlardır.

Peki tüm çağdaş gelişmelere ve gerçeklere rağmen Türk sömürgecilerini bu denli pervasızlaştıran şey nedir? Faşist Türk sömürgecileri çok mu güçlü ya da cesurdurlar? Hayır ne o, ne de diğeridir. Onları bu denli gözü dönmüş bir yola ve de sürekli sevkeden temel şey Türk burjuvazisinin zayıflığı ve Türk kapitalizminin kendisini hiç bir biçimde bırakmayan bunalımlardır. Günümüzde Türk kapitalizmi kendisini hiç bir biçimde yenileyememe, tekelci Türk burjuvazisi ise kendisini ancak savaş içerisinde yaşatabilme durumuna düşmüştür.

Faşist Türk sömürgeciliğinin içine düştüğü bu durum, göbeğinden bağlı bulunduğu emperyalizmin ürünüdür.

Her alanda tam bir çürüme içinde olan emperyalizm, sosyalist güçler ve halk hareketlerinin sıkıştırması karşısında, tüm insanlığın geleceği ile oynayan saldırı ve savaş politikası izlemeye başlamıştır.

Emperyalist güçlerin günümüzde bu politikalarını en çok yoğunlaştırdıkları alan Ortadoğu'dur. Emperyalizm için yaşamsal bir öneme sahip olan Ortadoğu, 1970'lerden itibaren yükselen halk hareketleri ile önemli gelişmelere sahne oldu. Filistin Direniş Hareketi, İran ve Afganistan devrimleri ve daha bir dizi ilerici ve devrimci hareketin gelişmesi, 1960'larda emperyalizmin lehine oluşturulmuş olan bölge statüsünü parçalayarak, emperyalizm ve işbirlikçilerinin bölgedeki varlığını bütünüyle tehlikeye soktu. Bu nedenle emperyalizm 1970'li yıllarda bunalımın derinleşmesini engellemek, yeniden etkinliğini güçlendirmek için yeni statükolar yaratmaya çalıştı. Özellikle de ABD emperyalizmi hazırladığı Camp-David planıyla Filistin Direnişini yok etmek istedi. Fakat bölgedeki devrimler, bazı alanlarda ortaya çıkan yeni ilerici politik gelişmeler ve Arap aleminin gelişen anti-emperyalist hareketleriyle emperyalizmin planları boşa çıkarıldı. Ve emperyalizmin konumu daha da zayıfladı. Özellikle faşist şahlık rejiminin yıkılması, Haliç üzerinde büyük emelleri olan ABD'yi bölge halklarına karşı saldırı ve tedbirlerini güçlendirmeye çaba harcamaya zorladı. Bu nedenle İran devrimini provakasyonlarla yıkmaya çalıştı. Irak'ı İran'a saldırttı. Türkiye'de faşist darbe gerçekleştirildi. İsrail'i Lübnan ve Filistin halklarına saldırttı. Lübnan'ı işgal ettirdi. Fakat emperyalizmin bu politikaları sonuç vermeyince bu defa da yeni planlar ve tedbirler geliştirmeye başladı. Bunların en önemlisi bölgedeki petrol kaynaklarına ve güçlü devrimci hareketlerin geliştiği alanlara yönelik olarak saldırgan NATO gücü içinde oluşturulan "Çevik Kuvvetler"dir. Ardından Lübnan'ı ekonomik ve siyasi hakimiyeti altına almak için ve Filistin sorununu teslimiyet temelinde çözmeyi amaçlayan İsrail-Lübnan-ABD anlaşmasıyla bölgeyi kendi denetimi altına almaya çalışmaktadır.

"Çevik Kuvvetler" in faşist Türk cuntasının onayı ile Kürdistan'a yerleştirilmesi ise, emperyalizmin aldığı tedbirlerden diğeridir.

ABD, faşist Saddam rejiminin düşmesi halinde "çevik kuvvetler"i hemen Irak devrimci muhalefeti, Kürdistan ulusal-demokratik güçleri üzerine saldırtarak, Haliç ve bölge üzerindeki etkinliğini korumaya çalışacaktır. Faşist Türk ordusunun Güney-Kürdistan'a girmesi ve katliamlar yapması emperyalizmin bu yeni planlarının bir parçasıdır. Bu nedenle faşist Türk cuntasının Güney Kürdistan harekâtı geçici bir harekât değil; bölgede sarsıntı geçiren ABD emperyalizminin hükümlerini yeniden kurma, halkların ulusal bağımsızlık ve özgürlük kazanımlarını yoketmek, Irak rejiminin çöküşünü engellemek, bunu başarmaması halinde Güney-Kürdistan'ı ilhak ederek, petrol bölgelerini ele geçirmek ve Kürt ulusal güçlerini ezmek amacıyla başlatıldığı bir işgal hareketidir.

Emperyalizmin güdümündeki faşist Türk devletinin Ortadoğu'daki rolü giderek tehlikeli boyutlar almaktadır. O sadece bölge halklarına düşmanlık değil, aynı zamanda Sovyetler Birliği'ni tehdit etme, Yunanistan'a gözdağı verme, Kıbrıs'ı NATO'nun bir üssü haline getirme gibi emperyalizmin kendisine yüklediği görevleri de yerine getirmektedir. Faşist Türk ordusunun Irak rejimi ile anlaşmalı olarak Güney Kürdistan'a denk düşen Kuzey-Batı Kürdistan'daki son NATO tatbikatı, Ege'de yapılan askeri tatbikat ve son zamanlarda Sovyetler Birliği'ne karşı alınan daha da cüretkâr tavırlar tesadüf değildir.

Ancak emperyalizm ve işbirlikçilerinin günümüze dek uygulamaya geçirdikleri bölgeye ilişkin planlar, bu yöndeki tüm çabalara rağmen gerçek sonuçlarına ulaşamamıştır. Tüm eksiklik ve hatalarına rağmen bölgede ilerici-devrimci güçler, bu saldırılar karşısında ezilmiş ya da yenilmiş değillerdir. Bölge ilerici ve devrimci güçlerinin de kapsamında bulundukları ve odağında Suriye yönetimi, Filistin direniş ve Lübnan Vatan Hareketinin siyonizme ve emperyalizme karşı takındıkları kararlı tutum, son gerici üçlü antlaşmayla birlikte örülmeye çalışılan emperyalist entrikaları büyük oranda işlemez hale getirmiştir. Yine Irak-İran savaşı, emperyalizmin beklediği sonuçları yaratamadı. Savaş içinde yıpranan ve içte büyük bir muhalefetle karşı karşıya bulunan faşist Saddam rejiminin askeri ve siyasi olarak tükenmiş olması yıkılmasını kaçınılmaz kılmaktadır. Irak rejiminin yıkılması ise, bölgede köklü değişiklikler yaratacaktır. Bölge ilerici devrimci güçlerin emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı bölgede sağlamaya çalıştığı denge, Irak rejiminin yıkılması ile sağlanacaktır. Bu nedendir ki, emperyalizm, faşist Irak rejimini "çevik kuvvetler"ine, faşist Türk ordusuna dayanarak kurtarmaya çalışmaktadır.

Yine son yıllarda yükselen ve sömürgeci Türk devletini tehdit eden Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye proletarya hareketi de her şeye rağmen ezilememiş; aksine tüm kayıplarına rağmen bugün daha güçlü bir konuma ulaşmıştır.

Özellikle PKK'ye yönelik ve onun şahsında Kürdistan ulusal değerleri imha etme uygulamaları her dönemdekinden daha büyük bir direnişle karşılık görmüş bundan daha da pervasızlaşan düşman, büyük bir öfke ile onlarca PKK önder ve militanını zindanlarda ve dağlarda alçakça katlederken, yine yüzlercesini idam etmeye hazırlanmaktadır. Bu uygulamalarını Güney-Kürdistan işgali ile zirveye çıkaran faşist Türk yönetimi bu saldırı ve imha politikasıyla bir pasifakasyon ortamı yaratmak istemektedir.

Yiğit Kürdistan halkı ve yurtsever devrimci güçleri!

Bu tanık olduğumuz ilk işgal hareketi ve uğradığımız ilk katliam değildir. Biz tarihte bir çok zorba ve talancının işgal, istila, sömürü ve katliamlarına maruz kaldık. Ama onlar bir bir karanlık akibetlerine gömülürken, biz korkunç acılar ve fedakarlıklar pahasına da olsa bağımsız ve özgür bir geleceğe doğru her gün yeni ve daha güçlü adımlar atmayı başardık. Yaşadığımız yenilgiler ve yediğimiz darbeler bu gidişi değiştirmedi. Bu gün geçmişin o kahredici yalnızlığının aksine ilerici insanlık ailesinin bir ferdi olarak onlarla aynı cephede aynı düşmana karşı savaşıyoruz. Düşmansa her türlü olanaklarına rağmen hızla dünyadan tecrit olmaya, tüm barutunu tüketmeye ve mukadder akibetine doğru hızla geriye saymaya devam ediyor.

Ama bütün bunların böyle olması, yürüteceğimiz mücadelenin kolay olacağı ve zafere kolay varılacağı anlamına gelmez. Aksine Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük kavgası çok çetin, çok kanlı ve çok uzun olacak ve zafer ancak bütün güçlükler aşılarak elde edilebilecektir.

Sizlerin bağrından çıkan PKK'nin zorlu direniş kavgası bunun en açık kanıtıdır. Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin en kararlı savunucusu ve onun önderi olan PKK, ortaya çıktığı ilk günden bu yana kendisini sömürgeciler ve onun her soydan uşaklarıyla boğaz boğaza bir mücadele içinde bulmuş ve kendisini böyle bir kavgaın ateşi içinde pişirerek bugüne ulaşabilmiştir.

PKK'nin 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü ile başlayan yeni dönemdeki mücadelesinde büyük bir direniş ortamında gelişmektedir. 12 Eylül faşist diktatörlüğü altında PKK'nin şahsında yokedilmek istenen Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi akıl almaz baskı, işkence ve katliamlara rağmen yükseltilmiş ve PKK bu direnişi sayesinde; birçok gücün dağılma ve çürümeye uğradığı bu karanlık dönemden yüzünün akıyla çıkarak, halkımızın mücadelesine önderlik edecek güç ve yetenekte olduğunu kanıtlamıştır.

Yürütülen direniş mücadelesi ile teslimiyet ve ihanet çemberi kırılmış, düşmanın silahları bir bir etkisizleştirilmiş ve başvurduğu tüm imha uygulamaları daha keskin bir mücadelenin zemini haline getirmiştir. Ancak mücadelemizin bu kesin karakteri bir yandan düşmanı daha azgın yöntemlere yöneltirken diğer yandan acze düşen sömürgecileri kurtarmak amacındaki emperyalistler ve bölge gericilerini de ağıttan sahneye çıkmaya zorlamaktadır. Bu nedenle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bugün geniş bir düşman cephesinin çok yönlü karşı-devrimci politikaları ve uygulamalarıyla yüz yüze bulunmaktadır.

Uyguladığı tüm akıl almaz yöntemlere rağmen içine düştüğü çöküntüden kurtulmayan sömürgeci-faşist yönetim "çareyi" yine halkımıza ve bölge halklarına yönelik saldırılarını arttırmakta görmektedir. Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Hareketini yoketmek ve varlığını bu temelde güçlendirmek için tırmandırdığı insanlık dışı çabalarını Diyarbakır zindanlarındaki 35 PKK önder ve militan kadrosuna verdiği son idam cezaları, hemen ardında geliştirilen baskı ve operasyonlar ve yine PKK ve diğer parçalardaki ulusal kurtuluş güçlerini hedef alan Güney Kürdistan'ı işgal, sömürgeci-faşistlerin kendi sonlarına mal olsa da halkımızın mücadelesini toz-duman içerisinde boğmak istediklerini göstermektedir.

Ama tarihin hiç bir döneminde baş eğdirilemeyen Kürdistan halkının bu kez düşmanın bu alçakça emellerine, yurtsever devrimci güçler önderliğinde daha büyük bir direnişle cevap vereceği açıktır.

Bu gerçek sabit olmakla birlikte, halkımızı bu tarihi görevinden alıkoymaya çalışan ve kendisine yakıştırdığı çeşitli sıfatlara rağmen tam bir sorumsuzluk içinde olan, Kürdistan adına hareket ettiğini iddia eden güçler de yok değil! Eskinin yanlış eğilimlerini önemli oranda üzerlerinde taşıyan, özellikle Güney Kürdistan ve Irak muhalefet güçleri; gurup, aşiret, kabile, aile ve hatta dış güçlerin çıkarlarından kaynaklanan iç çatışmaları, düşmanın ömrünü uzatan ve halk güçlerini zayıf düşürerek emperyalizmin bölge politikasını uygulamasına uygun zemin yaratan son derece tehlikeli bir durum yaratmaktadır.

Böyle tarihi bir anda onlara buradan bir kez daha sesleniyor ve diyoruz ki, düşmanın dört bir yandan saldırıya geçip tüm gücü ile imhaya yöneldiği, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini yaşatmak ve halkımızın bizden talep ettiği birlik, direniş bağımsızlık çizgisini hayata geçirebilmek, ancak tüm yurtsever güçlerin ortak bir direniş hattı tutturması ve giderek bunun bir halk savaşı düzeyine yükseltmesiyle mümkündür.

PKK tarafından açılan bu bayrak, belirlenmiş program ve ilkeleriyle 5 yıldan beridir sürdürülen ve günümüzde kapsamı daha da genişlemiş olan, tüm ulusal kurtuluş güçlerinin gerçek birliğini yaratacak adı konulmamış bir direniş cephesinin bayrağıdır. PKK Kürdistan adına yola çıkan tüm güçleri ve halkımızı, şehitlerimiz kanlarıyla çizdiği bu doğru devrimci yolda birleşerek direnmeye çağırılmaktadır. Gün devrimci ve yurtsever temellerden sağlanacak birliklere dayanarak mücadeleyi hızla yükseltme günüdür. Tarihsel ve güncel gerçekler her türlü güçlüğe rağmen bu zorunluluğu dayatmaktadır.

Türkiye, Irak ve İran devrimci güçleri!

İlerici yurtsever bölge halkları!

Faşist Saddam rejimiyle tam bir anlaşma içerisinde Güney Kürdistan'ı işgal etmesi, çok açık göstermektedir ki; sömürgeci-faşist Türk yönetimi, emperyalizm adına tüm bölge çapında çok tehlikeli roller yüklenmiştir. O, ABD emperyalizminin bölgedeki hakimiyeti uğruna, tüm Ortadoğu halklarına ve onun devrimci yurtsever güçlerine karşı alçakça bir savaş başlatmıştır. Bu savaşın hedefi şimdi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketiyle onun önder güçleridir. Ama Güney Kürdistan işgalinin en önemli nedenlerinden biri başta PKK olmak üzere Kürdistan yurtsever devrimci güçlerinin, Türkiye ve Irak devrimci demokratik güçleriyle girdikleri ittifak ve ilişkileri darbelemek ve imha etmektedir.

Emperyalistler ve sömürgeci güçler, halklarımızın devrimci yurtsever temellerdeki özgür ve eşit birliklerinden dehşetle korkuyorlar. Çünkü onlar biliyorlar ki, halklarımızın emperyalizme, faşizme ve sömürgeciliğe karşı mücadele temelinde sağladığı birlik, onların varlığını yerle bir edecektir.

Emperyalizm ve uşaklarının bölgedeki hedeflerine ulaşması olası değildir. Ortadoğu'da yeni direniş odaklarının güçlenmesi emperyalizme karşı halk muhalefetlerinin hızlanması buna olanak tanımayacaktır. Elbette ki bu, bölge devrimci güçleri görevlerini layikiyle yaparlarsa böyle olacaktır. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin saldırılarına karşı direnmek, varolmak isteniyorsa uzlaşmacı ve teslimiyetçi tavırlar tecrit edilerek direnişi sonuna dek dayatmak gerekmektedir.

Emperyalizmin bölgede oluşturduğu karşı-devrimci cephe bölge halklarının ilerici güçlerinin de anti-emperyalist bir cephede birleşmesini gerektirir. Güney Kürdistan'ın işgalinde görüldüğü gibi karşı-devrimin bölge halk hareketlerine tam bir ittifak içinde saldırdığı günümüzde böyle bir birliğin yaratılması hayati bir önem kazanmıştır.

Kürdistan'da yükselen devrimci-direniş tüm bölge halklarının kaderini etkileyen bir özelliğe sahiptir. Bu nedenle Kürdistan devrimci yurtsever güçlerinin sömürgeci-faşist ve emperyalist güçlere karşı mücadelesinin, onlarla ortak direniş platformuna katılarak destekleyin!

Tüm ilerici insanlık!

Bugün halkımız üzerinde varlığımızı tümüyle tehdit eden emperyalizmin azgın bir gürûhu ve faşist diktatörlük hüküm sürmektedir. Bunlar sadece baskı ve sömürüyle yetinmemekte Güney Kürdistan'ın işgalinde tanık olduğumuz gibi ulusal varlığımızı tümüyle imhadan geçirmeye çalışmaktadır. Bu, yüzyıllardan beridir kurduğu tecrit çemberine ilave olarak, günümüzde emperyalist gericiliğin tüm olanaklarını kullanıp en incinden en kabasına kadar tüm yokedici yöntemleri üzerimizde uygulayarak bizi imha etmeye çalışan faşist bir işgaldir. Bu işgale karşı halkımız, tarihinde ender rastlanan bir direnme sürdürecektir. Halkımız yıllardır sürdürdüğü bu direnmesiyle ilerici insanlığa açılmak, onunla arasında bir köprü kurmak istemektedir. Emperyalizm ve işbirlikçisi, faşist Türk ve Irak rejimleriye bunu engellemeye çalışmaktadırlar. Sizler özgür dünyanın temsilcileri olarak buna müsaade etmemelisiniz. Sizlerin tarihindeki bağımsızlık ve özgürlük mücadeleleri bizim de mücadelemizdir. Biz, sizlerin izlediğiniz yolda yürümenin bizim de hakkımız olduğuna inanarak direnmeye girdik.

Mücadelemizi, kendi mücadelenizle birleştirmekle sizlerin de kazanacağı çok şey vardır. Kürdistan halkının kendi mücadelesini çağdaş kılması ve çağdaş koşullarda sürdürmesi emperyalizme vurulacak

ölümcül darbelerinden biridir. Mücadelemiz, sizin bağımsızlık, özgürlük, sosyalizm ve barış doğrultusundaki mücadelenizin en büyük destekçilerinden birisidir. Sizlerin en sınırlı bir katkınız bile zor dönemlerden geçmekte olan mücadelemiz için büyük önem ifade etmektedir. Halkımız sizlerden biri gibi, çağdaş bir halk ve çağdaş bir ulus olmak istiyor. Sizinle bağımsızlık, özgürlük ve birlik temelinde, kardeş bir halk olarak yaşamak istiyor. Böylesine bir tarihi ve haklı bir arzuyu gerçekleştirmek için siz de elinizden geleni yapmalısınız.

Dünyada, şimdiye kadar çeşitli güçlerinin çıkarları nedeniyle yalnız bıraktıkları Kürdistan halkının; ulusal varlığını korumak ve en doğal hakkı bağımsız ve özgür yaşamını sağlamak için verdiği mücadeleyi desteklemek, sadece insanlığın alnındaki kara bir lekeyi silmekle kalmayacak, bu mücadele bölgemizin en gerici güçlerini de tasfiye etmekle ilerici insanlığa karşı da en soylu görevlerinden birisini yerine getirmiş olacaktır.

Faşist Türk ordusunun girdiği bu en son imha savaşında boğmak için halkımızın ulusal birliğini yaratmak ve silahlı direniş mücadelesini yükseltme yolunda ileri!

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE BÖLGE GERİCİLİĞİ! KAHROLSUN FAŞİST TÜRK CUNTASI YAŞASIN BÖLGE HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ!

2.06.1983

PKK-MK

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKINA

DİRENME GELENEĞİMİZ NEWROZ'U ASKERİ-FAŞİST SÖMÜRGEÇİLİĞE KARŞI MÜCADELEYE DÖNÜŞTÜRELİM

Kürdistan halkı, tarihte kendisinden kat kat güçlü olan yabancı egemenliğe sömürgeçliğe, talana, soyguna, zulme, ve zorbalığa karşı eşitsiz koşullarda sürdürdüğü kahramanca direnmeleri ile bağımsızlık mücadelesinin kutsal ateşi olan NEWROZ DİRENME GELENEĞİ'ni yaratmıştır. Kürdistan halkı kendi tarihinde, bugün ise sömürgeci vahşetin en koyusu ve zincirlerinde boşanmış en gerici şiddeti ile askeri-faşist diktatörlüğün zulmü altında en yiğit evlatlarının dökülen kanlarıyla yeni ve çağdaş bir mücadele (direnme) geleneğini yaratarak, Bağımsızlık Mücadelesinin kutsal ateşi NEWROZ'u silahların namlusundan çıkan lavlarla Kürdistan'ın her karış toprağında tutuşturmaktadır. Bugün düşman askeri planında henüz çok üstün olmasına rağmen bu bağımsızlık ateşini söndürememekte ve her saldırısı Bağımsızlık ateşinin daha da alevlenmesine neden olmaktadır. Artık onun gücü bu ateşi söndürmeye yetmeyecektir. Kürdistan kendi sömürgecilik tarihi ile birlikte sınıflı toplum tarihini de kapama yoluna girmiş bulunmaktadır. Artık hiç bir emperyalist, sömürgeci ve gerici gücün Kürdistan'ı bu yoldan geri çevirmeye gücü yetmeyecektir. Bugün bunu yalnızca bir ajitasyon ve propaganda biçiminde ele almak veya bununla yetinmek ve bu düzeyde kalmak yetmemektedir. Bugün henüz katetmemiz gereken çok uzun ve zor bir yolun başında olduğumuz unutulmamalıdır. Bağımsızlık Mücadelesi için akan kanlar boşa gitmemiş, bu kanlar Kürdistan'ın emekçi yığınlarının bilincinde çok derin izler bırakarak onları yeni bir hayata uyandırmış ve çağdaş Bağımsızlık mücadelesinin yoluna sokarak ayağa kaldırmıştır.

Gelişen Bağımsızlık Mücadelesi düşmanın bir çok alandaki sömürgeci egemenliğini kırarak, onu Kürdistan'ı eskisi gibi yönetemez ve Kürdistan'da eskisi gibi hareket edemez duruma düşürmüştür. Bugün sömürgeci egemenlik açık askeri-faşist işgale dönüşmüş bulunmaktadır. Bu Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinde yeni bir aşama, girilen yeni bir dönem ve geline yeni bir yol ayrımıdır. Bu açıdan girilen dönem yeni görevler yüklemektedir. Eski ile mukayese edilmeyecek kadar artan bir enerji, bilinç, ustalık, fedakârlık ve inatla bütün alanlarda yeni görevlere ve dönemin şartlarına göre hazırlanmak gerekir. Bütün Parti örgütçileri, militan-

ları, sınıf bilinçli işçiler, propagandistler ve ajitatorler tüm dikkatlerini yeni dönemin görevleri üzerinde toplamalı ve bütün güçleri ile bu görevlerin yerine getirilmesi için seferber olmalıdırlar. Geline aşama, yol ayrımı ve girilen dönem ve bu dönemin mücadele koşulları, artan zorluklarla birlikte artan imkânlar, örgütsel ve siyasal tecrübe, daha da ustalaşma, büyüyen ve ağırlaşan sorunları da beraberinde getirmiştir.

Artık şimdi büyüyen ve zorlaşan görevler karşısında yalnızca eski örgütlenmeler, eski faaliyetler, eski çalışma biçimleri ve eski hareket tarzlarıyla yetinmek, hayatın ve mücadelenin bütün alanlarında bunu aşmamak, her alanda sabır ve inatla ve doğru bir tarzda geriliklerimizin üstesinde geleerek yüzlerce yeni parti örgütçileri, militanları, kadroları, propagandist ve ajitatorleri geliştirmeden, yetiştirmeden ve onları usta örgütçüler, kadrolar, militanlar, propagandistler ve ajitatorler durumuna getirmeden, onları Parti düzeyine yükselterek gerçekten Partiye maletmeden bu yol ayrımını ustaca aşmak ve Partinin yeni bir taktik zaferi ile taçlandırmak, mümkün olmayacaktır. Şartlar, mücadele koşulları, mücadele taktik ve yöntemleri ve güçlerin yeni hareket tarzları yalnızca düşman için tamamen kökten değişmemiştir. Aynı şeyler bizim için de eski ile mukayese edilmeyecek kadar on kat, yüz kat daha fazlasıyla tamamen ve kökten değişmiştir. Üzerine basa basa bunu belirtmek gerekir.

Evet, düşman eskisi gibi hareket edememekte, eskisi gibi yönetememekte, güçlerinin eskisi gibi harekete geçirememekte, bundan her gün biraz daha fazla zorluk çekmekte ve kendi güçleri üzerindeki otoritesini bile zorbalıkla sürdürbilmekte, kendi içinde çürüyerek moral hareket üstünlüğünü hergün biraz daha yitirmekte; dünya kapitalist bunalımı, bölgedeki bunalım ve kendi ekonomik ve sosyal çöküşü ve artan oranda buna eşlik eden - hatta onun ilerisinde seyreden - siyasal kriz durumunu ağırlaştırmakta ve düşmanın dayandığı emperyalist kampın kendi içindeki sorunları ağırlaşmakta ve hızla çözümsüzlük noktasına yaklaşmaktadır. Bütün bunlar düşmanı ve düşman kampı en derin bir biçimde etkilemektedir. Ama bütün bunlara rağmen düşman henüz kendi türünde bir savaşı sürdürecektir ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel ve ideolojik maddi ve manevi

toplumsal temellere sahiptir. Dahası örgütlenme düzeyi, eğitim ve teçhizatlanma ve hareket imkânları, savaş deney ve tecrübesi ve en önemlisi de yüzlerce seneden beri Kürdistan'a yerleşmiş olması ve bunun her alanda kendisine sağladığı büyük olanak ve avantajlar özellikle askeri alanda henüz şimdilik düşmana büyük bir üstünlük sağlamaktadır. Bütün bunlar düşmana henüz kendi türünde ve düzenli ordu taktiği temelinde bir sömürgeci yağma savaşını sürdürebilmenin olanaklarını vermektedir.

Bizim durumumuza, Kürdistan'ın ve mücadelenin durumuna gelince... Düşmanın ideolojik, sosyal ve kültürel düşünce ve köleleştirici dünya görüşünün, anlayış ve davranış biçimlerinin ve bunların hayatın her alanında doğurduğu sosyal yaşantı tarzının yalnızca Kürdistan'ın emekçi yığınları üzerindeki hakimiyeti büyük oranda kırılmakla kalmadı; küçük-burjuva ve orta tabakalar üzerindeki yabancılaşma ve bunun doğurduğu hakimiyet de önemli ölçüde kırıldı. Düşmanın siyasal egemenlik araçları, siyasal örgütlenmesi ve bunun işleyişi tamamen alt-üst olarak işlemez duruma geldi ve felç oldu. Düşmanın bütün zorbalığına, elindeki bütün imkânlarla ve bunları ustaca seferber etmesine rağmen, Kürdistan'da artık eski düzenini kurması mümkün olmadığı gibi, askeri olarak yönetmesi de her gün biraz daha zorlaşmaktadır. Bütün bunlarla birlikte en önemlisi bugün Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinin yalnızca öncü müfrezesi ortaya çıkmakla kalmamış, sıcak mücadele içinde bu öncü müfreme Kürdistan'ın emekçi yığınlarını ayağa kaldırmış, çeşitli alanlarda hazırlamış, belli oranda örgütlemiş ve oldukça yaygın ve çok kapsamlı ilişkiler geliştirebilmiştir. Ama bütün bunlar geline yol ayrımında ve mücadelenin içinde sürdürüldüğü zor koşullarda henüz mücadelenin geldiği seviyeye uygun ve bugün ki ihtiyaçlara ve sorunlara cevap verecek düzeyde çok çeşitli alanlarda örgütlenme, eğitime, hazırlama ve ustaca seferber etme durumuna uygun değildir. Açık ki bugün ki zor koşullarda Kürdistan'ın emekçi yığınlarını hayatın her alanında Bağımsızlık Mücadelesine hazırlamak ve böyle bir savaşı örgütlemek alabildiğine karmaşık ve zor bir görevdir. Çünkü böyle bir savaşı, çağdaş Bağımsızlık savaşını sürdürebilmek için savaş deneyi ve birikimine, çağdaş

savaş düşünce ve tecrübesine, bunu hayatın zenginliğine ve alabildiğine çeşitliliği içinde geliştirebilme ustalığına, bunu geliştirebilecek yeterli imkâna, eğitime ve teçhizatlanmaya ve ustaca örgütlüyecek, sevk ve idare edecek yeterli sayıda kurmaya henüz sahip değildir. Yine açıktır ki, imkânlarımız, deneyimlerimiz, tecrübemiz ve hazırlıklarımız dünle mukayese edilmeyecek kadar artmıştır. Ama henüz yeterli ölçüde ve seviyede değildir. Bütün sorun eldeki imkânları ve güçleri ustaca seferber ederek

mücadelenin her alanında koşullara uygun bir tarzda hazırlamaktır. Bu gün her şey böyle bir görevi yerine getirebilmenin hizmetinde olmalıdır. Onun için tarihimizde ve mücadelelerimizdeki her direnme günü bugün böyle bir göreve hizmet edecek, yeni şanlı direnmeler yaratacak ve Parti ve mücadeleye yeni taze kan verecek militanca bir GÖREV GÜNÜ olmalıdır. İşte o zaman Kürdistan'ın dağlarında daha da büyüyen ve alevlenen yeni NEWROZ ateşleri

tutuşturabiliriz. O zaman Bağımsızlık ve Özgürlüğün meşalesi olan NEWROZ ateşini Kürdistan'ın engin ve yüce dağlarında tutuşturarak, haklı olarak duyacağımız şanlı bir onurla Bağımsız, Demokratik ve Birleşmiş Kürdistan'ı bütün dünyaya ilan edebiliriz.

O zaman böyle bir görevi yerine getirebilmek için bütün Partili militanlar, işçiler, köylüler, aydınlar, demokrat ve yurtsever güçler omuz omuza İLERİ!

Kahrolsun Askeri-faşist Türk sömürgeciliği!
Yaşasın Halkımızın Şanlı Direnme Geleneği Newroz !
Yaşasın Halkımızın Şanlı Önderi PKK !
Yaşasın Bağımsızlık ve Proletarya Enternasyonalizmi !

SERXWEBÜN

Devrimci ve Yurtseverlere!

Diyarbakır zindanları, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük meşalesini her gün biraz daha yükseltiyor.

Diyarbakır zindanlarındaki tüm tutuklular, 1 Eylül 1983 günü görülmekte olan PKK davasında savaş esirlerinden Celalettin Delibaş'ın idam kararlarını, cezaevindeki işkence ve baskıları ve mahkemeleri protesto ettiklerini ve istekleri karşılancaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini bildiren açıklaması ile ölüm orucuna girdiler. 2 Eylül günü PKK'li savaş esirlerinin başlattığı ölüm orucu, Diyarbakır cezaevindeki tüm tutuklular tarafından desteklenerek, ortak bir eyleme dönüştü.

Ölüm orucunun açıklandığı 1 Eylül tarihli PKK davasında savaş esirleri, mahkeme salonundan işkence ve silah sesleri arasında götürülürken, tutuklu yakınları da her türlü işkenceye maruz bırakılmışlardır. Yakınlarının gözleri önünde insanlık dışı uygulamalarla götürülen savaş esirlerinden hiçbir haber alınamamaktadır. Cezaevindeki tüm görüşler kaldırılmış, tutuklu yakınları üzerindeki işkence ve baskılar artırılmıştır.

35. koğuşun öncülüğünü yaptığı ölüm orucu, tüm cezaevini sarmış ve 2 Eylül tarihinden itibaren, duruşmaya götürülen tutuklular mahkemeleri protesto ederek, ölüm orucuna katıldıklarını açıklamaya başlamışlardır.

Bu direniş, PKK'li savaş esirlerinin gösterdikleri boyun eğmezlikle direnişin kalesi haline gelen Diyarbakır zindanlarında, Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat vd. PKK'li önder ve savaşçıların temsil ettikleri direnme ruhunun her geçen gün daha da büyüyerek, egemen hale gelmesinin en son örneğidir. Türk sömürgecileri, bu gerçek karşısında duydukları korkuyla, tutuklulara yönelik saldırılarıyla sürekli bir katliamlar zinciri yaratmak istemektedirler. Cezaevinden gelen haberler, bu konudaki kaygıları artırmaktadır.

Direnişi kırmaya çalışan sömürgeci faşistler, koğuşlara saldırmış ve ölüm orucundan vazgeçmeleri için baskı ve işkencelerini artırmışlardır. Cezaevinden silah seslerinin geldiği, çok sayıda ölü ve yaralının olduğu söylenmektedir. Ancak, her şeye rağmen direnişin kırılmadığı ve devrimci tutukluların cuntanın saldırılarını, ölüm orucunun sınırlarını da aşmış, çıplak elleriyle çatışarak karşıladıkları belirtilmektedir.

Diyarbakır cezaevindeki direnişin boyutları her an daha da büyümektedir. Cezaevi duvarlarından dışarıya ulaşan silah sesleri ve sloganlar bu gerçeği göstermektedir.

Yükselen direniş, zindanların dışına da taşarak halk kitlelerini kucaklamaktadır. Mahkemede savaş esirlerinin sürüklenerek ve işkencelerle götürüldüğünü gören tutuklu yakınları, üzerlerine çevrilen silahlara rağmen, uygulamaları protesto ederek, savaş esirlerinin direnişine güç katmışlardır.

Duruşma salonunda bulunan tüm tutuklu yakınları, ölüm orucunun açıklanmasından sonra mahkeme önünde toplu protesto eyleminde bulunarak, sıkıyönetim komutanlık binasına doğru yürüyüşe geçmişlerdir. Fakat, sayıları 150'ye varan tutuklu yakını kadının koyduğu bu eylem, sömürgeci-faşist ordu güçleri tarafından silah zoru ile dağıtılmıştır. Silahlar ve askeri araçlarla ailelerin üzerine yürüyen sömürgeciler, işkencelerini gizleme gereğini dahi duymadan sokak ortasında tüm barbarlıklarını sergilemiş ve göstericilerden bir çoğunu da tutuklamışlardır. Ancak, tutuklu yakınları maruz kaldıkları uygulamalara rağmen, direnişlerini sürdürmektedirler. Sayıları 600'e varan tutuklu yakını, ayrıca ortak bir protesto metni de hazırlayarak, cunta yetkililerine ve çeşitli kuruluşlara göndermişlerdir.

Direnişin etkisi tüm Diyarbakır'da duyulmaktadır. Halk, tüm tehditlere ve sürekli dolup boşalan silahlara rağmen cezaevi önüne koşmakta ve içerdeki sese cevap vermeye çalışmaktadır. Şehirde durumun çok gergin olduğu ve sömürgecilerin, direnişin halk üzerindeki etkilerini kırmak için yoğun hazırlıklar içinde bulundukları haberleri gelmektedir.

Yurtseverler!

Diyarbakır zindanlarındaki son ölüm orucunun anlamını çok iyi kavramak zorundayız.

PKK'nin direniş bayrağı altında gerçekleşen ve bu bayrağı daha da yükselten bu eylem, halkımızın savaşımında kararlılığını ve direnişin gücünü bir kez daha ortaya koymuştur.

14 Temmuz 1982 günü Mehmet Hayri Durmuş yoldaşın açıklamasıyla başlayan ve Hayri, Kemal ve Akif yoldaşların şehit düşmeleriyle 8 Eylül günü sona eren ölüm orucunun yıl dönümüne de rastlayan bu direniş, düşmanın geliştirmeye çalıştığı imha ve sindirme savaşına karşı en güçlü cevaptır.

Düşman, yıllardır elinde esir tuttuğu PKK'li önder ve savaşçıların direnişini kıramadığı gibi, PKK'nin ülke dışı ve içinde sürdürdüğü mücadele hazırlıklarını da önleyememiştir. Nerede teslimiyeti geliştirmeye çalışmışsa, orada PKK'nin direnişiyle karşılaşmıştır. Cezaevleri bunun en açık örneğidir. Her türlü işkence ve imha politikasına rağmen, PKK'li savaş esirleri, boyun eğmezliği bir varlık nedeni olarak görmüş ve Kürdistan'a hakim kılınmaya çalışılan teslimiyet çemberini kanlarıyla parçalamışlardır. Cezaevleri, PKK'li savaş esirlerinin şahsında, Kürdistan halkının sömürgeciliğe başkaldırışının, direnişin ve bu temelde dirilişin temeli ve sembolü olmuştur.

Düşman, halk kitleleri ve devrimciler üzerine bütün vahşetiyle saldırarak dağılmayı ve teslimiyeti geliştirmeye çalışırken, PKK, bu alanda da toparlanmanın ve örgütlenmenin yaratıcısı olarak düşman karşısına dikilmiş, cezaevlerinin direnişini dağlardaki hazırlıklarıyla bütünleştirmiştir.

Düşman, geliştirmeye çalıştığı her sinsi ve kanlı planı karşısında PKK'yi bulmaktadır. Cezaevlerinde üç yıldır sürdürdüğü kanlı eylemlerine ve Merkez Komitesi üyelerinin de içinde bulunduğu PKK'li birçok önder ve savaşçıyı katletmesine rağmen, direnişin önünü alamamıştır. Ve o, şimdi, saldırılarını her alanda yoğunlaştırarak hızla sonuca gitmek istemektedir. Geçen her günün direnişi daha da kökleştirdiğini, PKK bayrağının tüm Kürdistan'ı kucakladığını görmektedir. PKK davalarında verilen 54 idam kararı, sınır boylarında ve tüm Kürdistan köylerinde süren imha seferleri ve son Güney Kürdistan saldırısı duyduğu telaşı ele vermektedir.

Düşman, PKK'nin geliştirmeye çalıştığı Ulusal Bağımsızlık Savaşını, emperyalizm ve bölge gericiliğinden de aldığı destekle, ilk adımda boğmaya çalışmaktadır. Bunun için ise çok yönlü bir savaş yürütmektedir. Şüphesiz ki, bu savaşta en büyük acılara ve barbarlıklara göğüs germek zorunda kalan alanlar da cezaevleridir. Ancak, görüldüğü gibi, düşmana ilk güçlü cevabın verildiği alanlar da her zaman cezaevleri olmaktadır.

Cezaevleri bu kez de yine, düşmanın mücadelemize ve halkımıza yönelik yeni saldırı hazırlıklarına cevap veren ve onun kanlı yüzünü açığa çıkaran ilk alanlar olmuşlardır. Direniş bayrağı bir kez daha cezaevlerinde yükselmiş ve boyun eğmezliğin, mücadelede kararlılığın en yüce örneği sergilenmiştir.

Bu ölüm orucu; Türkiye cezaevlerinde yükselen direnişlere Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin ve halkının en güçlü cevabı olmuş; Diyarbakır cezaevi, yükseltilen bu direnişle Türkiye cezaevlerinde kırılmaya çalışılan direnişi de sonuna kadar götürerek yükseltmiştir.

Ölüm orucu; cuntanın dünyanın gözleri önünde sergilediği "seçim" ve "demokrasiye dönüş" sahtekârlığını bir kez daha ortaya koymuş, Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan gerçeğin işkence, kan ve zulüm olduğunu gizlenememesine göstermiştir.

Ölüm orucu; cuntanın halkımıza yönelik imha seferlerini ve bunun bir parçası olarak da cezaevlerinde tutuklular üzerindeki katliam hesaplarını açığa çıkartmıştır.

Ölüm orucu; Kürdistan'da bundan böyle yalnızca direnişin hakim olabileceğini göstermiştir. PKK'nin yükselen direniş bayrağının hiçbir zaman yere düşmeyeceğini ve aksine bu bayrak altında toplananların her gün biraz daha artacağını ortaya koymuştur. Boyun eğmezliğin ve devrimci onurun, zaferin tohumlarını içinde taşıdığını gösteren bu gerçek, direniş ruhunun toparlayıcı büyüklüğünü kanıtlamıştır.

Elden düşürülmeyen direniş bayrağı, cezaevindeki diğer tutuklular için de cesaretin geliştiricisi olmuş ve tüm Diyarbakır cezaevi bu bayrağın altında toplanarak sömürgeciliğin karşısına dikilmiştir.

PKK'nin direniş bayrağı altında konulan ölüm orucu, teslimiyet ve uşaklığı artık başını kaldıramayacak bir biçimde tarihe gömmüştür.

Bir kez daha açığa çıkmıştır ki, Kürdistan'da yaşamın yolu direnişten geçmektedir. Ve Kürdistan insanları, onurlu bir yaşama ulaşmak için ölümü göze almak zorundadır. Cezaevlerindeki bu son eylemin ortaya çıkardığı en güçlü sonuçlardan birisi de budur.

Açıkça görülmektedir ki, direniş yükseldikçe cesaret ve bilinçlenme de gelişmekte ve yaygınlaşmaktadır. Cezaevlerinde defalarca kanıtlanan bu gerçek, tüm ülke sathında da yaşanmaktadır. Açık ki, direniş yükseldiği sürece, tüm Kürdistan insanları bu bayrağın cesaretlendirici ve yüceltici büyüklüğü altında toplanacak ve düşmanın karşısına her gün biraz daha büyüyen bir güçle çıkacaktır.

Yurtseverler!

Savaş esirlerinin temsil ettiği direniş, bizlerin de tek seçeneğidir. Kürdistan'da yaşamın bunun dışında başka bir yolu yoktur. Düşmanın mücadelemiz ve halkımız üzerindeki iğrenç hesaplarını böylesine onurlu bir direnişle bozan savaş esirlerinin çağrısına kulak verelim. Cezaevlerinde kanıtlanan gerçeği, bulunduğumuz her alanda bizler de kendi gerçeklerimiz haline getirelim. Düşmanın imha planlarına, PKK'ye yönelik saldırılarına karşı, tıpkı savaş esirleri gibi, inancımız ve tüm gücümüzle kendimizi siper edelim.

İdam kararlarına, işkencelere ve halkımıza yönelik imha seferlerine karşı duruş, ancak böyle gerçekleşebilir. Türk sömürgecilerinin hesapları ancak böyle bozulabilir.

İdamlar, işkenceler, katliam ve açık savaşlarla halkımızı tarihten silerek iğrenç varlığını sürdürmeye çalışan Türk sömürgeciliğine karşı; onurlu, insanca bir yaşama kavuşmak, topraklarımız üzerinde bağımsız ve özgür yaşamak için hayatlarını ortaya koymaktan çekinmeyen savaş esirleri, bizlere izlememiz gereken yolu gösteriyorlar. Büyük acılar ve fedakârlıklar pahasına da olsa bu yolda yürüyelim.

PKK'nin direniş bayrağı altında toplanarak, ulusal bağımsızlık savaşımızı her gün biraz daha güçlendirelim.

*** Yaşasın Savaş Esirlerinin Direnişi!**

Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Cunta!

*** Herşey Ulusal Kurtuluş Savaşımız İçin!**

PKK 1. Konferans Duyurusu

Kürdistan İşçi Partisi 1.Konferansı 15-26 Temmuz 1981 tarihinde yapıldı.

Konferans, ABD emperyalizminin başını çektiği, dünya—karşı devrimci güçlerinin faaliyetlerini yoğunlaştırdığı, Orta—Doğu'da İsrail siyonizminin yeni saldırılar düzenlediği, Türkiye'de askeri—faşist cuntanın, yaklaşık bir yıldan beri, devrimci güçleri her türlü yöntemlerle yok etmeye çalıştığı bir dönemde gerçekleşti.

Katılım, nicelik ve nitelik olarak yeterli düzeyde idi. PKK hareketinin oluşumundan günümüze değin, çeşitli birimlerinde sorumluluklar alan kadroların ağırlıklı bir bölümü, her türlü zorluğa karşı hazır bulundular. Konferans, temel olarak yakın geçmişin sağlıklı yorumlanması üzerinde, önümüzdeki dönemin sorunları ve görevlerinin çözüm yollarını net bir şekilde kavranılmasını içermekte idi.

Öncelikle parti hareketimizin yakın geçmişinin değerlendirilmesi tutarlı ve sağlıklı olarak doğruca konuldu. Sosyalizmin eleştiri süzgecinden geçirilen geçmiş mücadelemiz, bir bütün olarak olumlu görülmesine karşı kısmi olumsuzluklarda açık yüreklilikle sergilendi. PKK'nin Kürdistan Çağdaş Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yaratılmasındaki işlevi, tarihi ve önder seviyede olmasına rağmen, kazandığı mevzilerin büyük kayıplarla gerçekleşmesi var olan hata ve eksikliklerin sonucu idi. Konferansta, hata ve eksikliklerin zemininde ilkel ve amatör çalışma tarzının yattığı berrakça ifade edildi.

Geçmişteki eylemlerin sarsılmaz gibi görünen ulusal ve yerel baskı otoritesini sarsıntıya uğratmasının yanı sıra, parti örgütlenmesinin yeterince gelişmediği yörelerde yeri ve zamanı iyi seçilememiş eylemlerin ise davamıza zarar verdiği konferans tarafından müşaade edildi. Ayrıca hakim ulus sosyal—şovenizmi ile yerel reformist burjuva milliyetçiliğinin kışkırttığı, ideolojik mücadele platformunu yok edici oyunlara karşılık, yeterince uyanık davranılmaması sonucu, ideolojik mücadelenin yerini zaman zaman şiddete bırakması parti hareketimize ağır kayıplara mal olurken adı geçen güçlerin geniş iç ve dış bağlantıları kendilerine yalana ve demogojiye dayalı propaganda imkânı sağlayınca, bir çok dost güç de yanlışlara itildi.

Konferans, geçmişte aramızda sorun çıkmış adı geçen güçlerde dahil olmak üzere, diğer grup ve örgütlerle olan ilişkilerde, ideolojik savaş çizgisinden kaymamayı, tam aksine politik dostluğu geliştirmeyi, dönemin önemli bir siyasal konusu olarak kabul etti.

Parti hareketimizin bütün çalışma faaliyetlerinin tartışıldığı konferansta, üzerinde titizlikle durulan önemli

bir alan da örgütlenme idi. Geçmişteki hataların ve kayıpların olması örgütlenmeyle bağlantılı olarak değerlendirilip; grup aşamasının beraberinde getirdiği hastalıklar, geçici ve zorunlu olarak şehirlerin belli bir süre komiteleşme merkezleri seçilmeleri, tutuklanmaların yüksek düzeyde olmasının, örgütsel hataların temelini teşkil ettiği duru bir şekilde ifade edildi. Parti örgütlenmesinin önümüzdeki süreçte kırlara dayalı ve temel mücadele biçimi ile uyum halinde geliştirilip gerçekleştirilmesinin, doğru devrimci çizgi olduğu, oy birliği ile kabul edilerek karar haline getirildi.

Parti taktiği, konferansın yoğun olarak üzerinde tartışıldığı bir sorun oldu. Sosyal—şovenlerin ve yerel burjuva milliyetçilerinin örtbas ettikleri, ciddi alternatifler sunmadıkları bu alanda ayrıntılı tartışmalar yapıldı. Türkiye'nin ve Kürdistan'ın politik durumundan kaynaklanan savaş biçiminin esasta devrimci şiddet olduğu, somut olarak halk savaşı şeklinde uygunca geliştirilmesi tam berraklığıyla açıklığa kavuşturuldu.

Konferans, parti taktiğinin sadece genel belirlenmesiyle de yetinmedi. Parti önderliğindeki devrimci şiddetin başlangıçta siyasal amacının ağırlık kazanacağı ve parti örgütlenmesi ile iç içe oluşan silahlı propaganda biçiminde gelişeceğini vurgularken, diğer yandan da, stratejik savunma, stratejik denge, stratejik saldırı aşamalarının, Kürdistan Ulusal Kurtuluşu Hareketi içinde geçerli olacağını, aşamalarının uzunluk ve kısalığının ülkenin özelliklerine göre değişeceğini ifade etti. PKK'nin belli bir örgütlenme temelinde gündemine aldığı taktik çizgi, böylesine geniş stratejik anlayışa bağlı olarak yorumlandı.

Konferans, cephe ve ittifaklar sorununa, işçi—köylü ve devrimci aydın blokunun bizzat önderlik edilerek oluşturulması tarzında yaklaştı. Geçmişte sağlanan sınırlı gelişmelerin, önümüzdeki süreçte daha yaygınlık kazandırılarak geliştirilmesini ve cephenin sıcak bir eylem sorunu olarak kavranılmasını belirleyip, bu konuda parti programının ruhuna uygun, Ulusal Kurtuluş Cephesi programının yayınlanmasını kabul etti.

Önem derecesine göre birlikler sıralanırken, bugün Türkiye'nin politik platformunda ulusal sorun ve demokrasi stratejik konumda olduğundan, Türkiye devrimci proletarya hareketi ile ittifakın birinci derecede hayati öneme sahip olarak ele alınması, faşist cuntaya muhalif diğer devrimci ve reformist örgütler ile de ilişkilerin temel ittifaka bağlı olarak geliştirilmesi tartışılarak karara bağlandı.

Kürdistan'ın diğer parçalarındaki parti ve örgütler ile oluşacak olan ilişkilere özenle eğilip, bu alanlarda

Marksist—Leninist gelişmeler desteklenirken, yurtsever güçlerle de eskisinden daha dostça ilişkilerin geliştirilmesini sağlamaya ağırlık verilecektir. Bu ilişkiler geliştirildiğinde ilkel ve küçük—burjuva milliyetçiliğini eleştirmekten ve özellikle devrimde zarar veren yanlarını teşhir etmekten kaçınılmayacaktır.

Dış ittifakların temelinde, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistemin yer aldığını, ileri kapitalist ülkelerdeki Proletarya hareketi ve Ulusal Kurtuluş Mücadelelerinin bu ittifakları tamamladığını belirten konferans, somut olarak Orta—Doğu'da aynı kaderi paylaşan Filistin ve Kürdistan halklarının emperyalizme, siyonizme, sömürgecilğe ve yerel gericiliğe karşı Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm yolundaki savaşlarının stratejik önemde olduğunu, bu amaçla iki devrimci güç arasındaki ilişkilerin önemini de belirtti.

Konferans, şehit ve tutuklu yoldaşların mücadelemizdeki yeri ve önemini ayrıntılı bir şekilde yorumlayarak, 250'ye yakın şehit, 4800'e yakın tutuklusunu bulanan PKK'nin henüz çok genç olmasına karşın, bu yönüyle halkına karşı sorumluluğunun kanıtlanmış olduğunu belirtti. Şehitlerimizin savaşımızın anısını canlı tutan kah-

ramanlar olduğu ifade edilirken, tutuklu yoldaşlarımızın 2 yıla yakın ve çoğunlukla dünya kamuoyuna yansıtılmayan vahşi işkencelere karşı direnmelerinin parti onuru olduğu saptanarak yüceltildi.

Ayrıca kadroların eleştiri ve özeleştirisi demokratik merkeziyetçilik ilkesine sadık kalınarak yapıldı.

Konferans, Merkez Komitesi tarafından sunulan 83 sahifelik politik rapor uzun inceleme ve yoğun tartışmalardan sonra oy birliği ile kabul etti. İlerde yayınlandığında da görülecektir ki, politik rapor ve konferans kararları, PKK'nin ideolojik ve politik düzeyinin gelişkenliğinin bir kanıtı olmuştur.

Genişletilerek yeniden oluşturulan Merkez Komitesinin seçimiyle Konferans son buldu.

1. Konferansla PKK, en zor koşulları yaşadığı dönemlerde bile kendisini her bakımdan yenileyerek çıkabileceğini gösterdiği gibi, tarihi görevini hayata geçirmede güvenilir bir güç olduğunu bir kez daha kanıtlamış oldu.

27 Temmuz 1981

Partiya Karkêren Kurdistan
Merkez Komitesi
PKK—MK

•Yaşasın PKK 1. Konferansı!

•Kahrolsun Emperyalizm ve Faşist Türk Sömürgeciligi!

DEVİRCİLERE-DEMOKRATLARA-YURTSİZLERE !

12 Eylül 1981, Emperyalizm ve tekelci Türk burjuvazisinin sarsılan konumlarını ve çıkarlarını, başta Kürdistan halkı olmak üzere Türkiye ve Kürdistan halklarına, giderek Sosyalist güçlere karşı sağlama bağlamak için kukla Türk generallerinin Faşist bir Devlet oluşturmak amacı ile iktidara el koyuşunun birinci yıl dönümüdür.

1978'lerden itibaren hızlandırılan, gizli-açık bir çok yöntem ve resmi sivil bir takım kuruluşlarla adım adım geliştirilen dörtbaşı memur faşist bir devlet oluşturma çabaları, 12 Eylül 1980'de, başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçlerin tam desteğini alarak faşist generallerin bir darbesi ile gerçekleşme yoluna girdi.

Emperyalizm ve işbirlikçi tekelci Türk burjuvazisinin temsilcisi çeşitli güçler tarafından ayrıntılı bir biçimde planlanan ve hazırlığı yapılan bu darbe, çok öncesinden başlayan yaygın bir propaganda ile birlikte, 12 Eylül sabahında itibaren emperyalist basın kuruluşlarının göz karartıcı yayınlarıyla, dünya kamuoyuna "Demokrasinin kurtarıcısı" bir hareket olarak kabul ettirilmek istendi. Ancak darbenin yapıldığı 12 Eylül 1980 tarihinden bu yana geçen bir yıllık süre içerisinde ortaya çıkan gelişmeler, bu iğrenç yutturmacanın altında vatan gerçekleri birer birer gün ışığına çıkararak, 12 eylül askeri faşist darbesinin arkasındaki güçleri geliş nedenini, amaçlarını ve yol açtığı taribatları dünya ilerici kamuoyunu gözleri önüne serdi. Artık bugün toplumsal ve siyasal olaylarla ilgilenen aklı başında herkes şu gerçeği çok iyi görebilmektedir : Bu nasıl demokrasi kurtarıcılığıdır ki; devlet yönetiminden üniversitelere, sendikalardan dermeklere, tüm toplumsal alanda demokrasinin kırıntısı daha yasaklanmış, seçme ve seçilme hakkı ortadan kaldırılmış, insan hak ve özgürlükleri ayaklar altına alınmış, özellikle Kürdistan halkına karşı olmak üzere bir milyona yakın ordunun amulları halkın üzerine çevrilerek açık savaş durumuna girilmiş ve tüm toplum, belediye başkanlarına, daire müdürlüklerine, gümrük memurluklar ve hatta köy muhtarlıklarına kadar askeri yada askerileştirilmiş özel kadroların yönetimine verilmiştir.

Bu nasıl anarşi ve teröre karşı olmak ve bu nasıl can güvenliğini korumaktır ki evlerde, sokaklarda, köylerde, kahvelerde herkesin gözleri önünde "dür ihtarına uymadı" yutturmacaları ile açıkça insanlar kurşunlanmakta gazetelerinde yayınladıklarının sayısı bile onlarcayı bulan gerçekte yüzlerce olan ileri aydın ve devrimci ceza evlerinde, işkencelerde katledilmekte, onbinlerce tutuklunun hapsedildiği cezaevlerindeki insanlık dışı koşullar ve aralıksız işkenceler yüzünde sayıları yüzbini bulan yurtsever, ileri ve devrimci ölümle yüzyüze bırakılmakta ve özellikle Kürdistan baştan başa toplama kamplarına dönüştürülmektedir. Dünyanın gözü önünde doksan günlük gözaltı süresini kanunlaştıran bir mevsim boyu sarf gözdağı vermek amacıyla binlerce insan sorgusuz sualsiz işkence ve baskılara bırakılmaktadır.

Evet bu nasıl teröre karşı olmak ki sırf varlığına ve uygulamalarına meşruluk kazandırabilmek ve avrupadaki devrimci mücadeleyi baskı altında tutabilmek için MİT'in ve işbirliği içinde bulunduğu Emperyalist istihbarat servislerinin, gayretlerinin ürünü olan, işlediği sayısız cinayete rağmen, kaçırılıp, korunup, kollanan bir usaklarına papa yı vurdurarak yaratıkları terörün boyutlarını uluslar arası bir düzeye vardırmaktadırlar.

Bu nasıl halkın refahından yana olmaktır ki, bu bir yıllık süre içerisinde sermayeleri on katına çıkan bir avuç yerli ve yabancı tekel gurubu dışında, bir yılda yüzde üçyüze varan fiyat artışları karşısında elinde ve avucundaki alınan, ücretleri dondurulan ve hak aramaları yasaklanan kitleler açlık, sefalet ve köleliğe terkedilmekte, orta ve küçük işletmeler iflasa sürüklenmekte, tekellerin saptadığı taban fiyatları ile köylülük herşeyini elinden çıkarmaktadır. Vakıflara yardım adı altında silah tehtidi ile halk kitleleri soyulmaktadır. Kitleler ve özellikle Kürdistan halkı silahlarını teslim zorlanarak ve hatta onlara zorla silah aldırılıp el konularak talan yapılmaktadır. Avrupa'daki işçilerin alınteri olan dövüzleri son duruşuna kadar Türk tekelci kapitalizminin hizmetine akıtabilmek için riya kar propagandalar yaparken onları Avrupa da her türlü sosyal güvenceden yoksun hayrını bir yaşantıya terketmekte ve Türk elçiliklerinde her türlü insanlık dışı muameleye tabi tutabilmektedir.

Evet, en önemlisi de bu nasıl bölücülüğe karşı olmaktadır ki, yüzyıllardır her yola başvurarak bölüp parçalamaya ve tarihte silmeye çalıştıkları Kürdistan halkının her geçen gün daha da güçlenen direnmesi karşısında kapıldıkları panikle, bilânmez kaçınıcı kez Kürt dilinin konuşulmasını kesinlikle yasaklamaktadırlar! Kürdistan yurtseverlerine ben Türk'üm dedirte bilmek için günlerce işkence etmekte ve sırf Kürt giysileri giydikleri için onları kurşunlamaktadırlar. Lozanda efendileri ile birlikte çizdikleri ülkemizi parçalayan sınırları yetmezmiş gibi sınırlar boyunca askeri tampon bölgeler kurarak halkımızı birbirinden koparmaya, bölmeye çalışmaktadırlar.

Bütün bu gerçekler hareketimizin başında niteliğini tespit ettiği 12 Eylül hareketinin askeri bir cunta eliyle Türk devletini sömürgeci-faşist bir zemin üzerinde yeniden örgütlenme hareketi olduğunu apaçık göstermektedir. Bunu, sol geçinen bir takım küçük burjuva hayalperestler dışında herkes görebilmektedir, ve 12 Eylül faşist hareketinin asker sivil tüm temsilcilerinin hedeflerine ilişkin açıklamalarında bu hususu amacımız demokrasiye dönüş değil, onu yeni bir temelde kurmaktır biçimindeki açıklamalarında görmek mümkündür. Bu gerçeği böylece tespit etmek faşist yönetim meşrulaştırmak değil, aksine ham hayale kapılmamak ve savaşı gerçeklerine göre yürütmek, demokrasiye dönüşten sonraki güçler dengesi hesapları ile kendini avutmak değil, Kürdistan'da Kürdistan ulusal kurtuluş devrimini örgütleyerek, Türkiye'de ise demokratik halk devrimini örgütleyip zafere götürebilmek için zorunludur. Özellikle kurucu meclis ve benzeri girişimlerle "demokrasiye döneleceği" izleniminin yaratılmak istendiği bugünlerde bu gerçeği iyi kavranılması gerekmektedir. Askeri faşist cunta faşist diktatörlüğü dünya kamuoyu ve halklarımıza daha kolay kabul ettirebilmek için yotimi kısmı olarak sivil kurumlara da bırakabilir. Fakat bu sömürgeci faşist diktatörlüğün yüzünü maskeleyerek ve daha da pekişmesini sağlamak için yapılacaktır. Çünkü Türk burjuvazisinin reformlarla yaşama dönemi 1979 dan itibaren kapanmıştır. İşbirlikçi tekelci Türk burjuvazisi kendisini zorla yastmak ve sömürüsünü devam ettirmek için, emperyalizmin ise, orta-değudaki ilerici halk hareketleri ile sosyalist güçlerin artan etkinliğini kırmak için, istediği gibi kullanabilecekleri ve hiç bir hukuki kurala bağlı olmayan Türk generallerinin keyfi diktatörlüğüne şiddetle ihtiyaç duymaktadırlar. Bu nedenle de faşist diktatörlük Türk devleti için yeni dönemin vazgeçilmez siyasi biçimi olarak saptanmıştır. Bu durum gelip geçici bir durum olmayıp, ulusal ve uluslar arası sermayenin içinde bulunduğu koşulların bir dayatmasıdır. Ayrıca, Kürdistan ve Türkiye'de gelişmekte olan mücadelelerin baskısını sürekli duyacak olan Türk faşist diktatörlüğünün "burjuva demokrasisine" dönüşebileceğini düşünerek, eğer art niyetlilik değilse, enazından gülmüş bir durumdur.

12 Eylül 1980 den bu yana geçen bir yılda çok çetin koşullarda ve düşmanın canavarlığına varan baskısına rağmen halk güçleri, eğer direnilirse sınırlı bir örgütlenme ile dahi düşmanın birçok oyununu bozmanın mümkün olduğunu gösteren değerli örnekler sergilemiş ve gerek Türkiye'de gerekse Kürdistan da mücadele bir dönüm noktasına gelip dayanmıştır.

Kürdistan devrimi açısından bu bir yıl, tarihi önemde sonuçların ortaya çıkmasına sahne olmuştur. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini ve partimizi ezmek, Kürdistan ve kürtlük gerçeğini tarihten silmek amacıyla, tüm gücü ile ülkemize, halkımıza ve hareketimize çullanan cunta, bütün katliam işkence ve baskılarına rağmen, kararlı bir direnişle karşılaşarak daha başından yenik düşmüştür. Birakın ülkemizin her karışında düşmanın köleleştirme politikası ve girişimlerine, fedakarlık, cesaret ve bilinçle karşı koyan ve bu uğurda hayatlarını feda eden halkımızın önderi PKK savaşçıları ve yurtseverlerin günümüze dek süren aralıksız direnişlerini, yalnızca D. Bakır hapishanesinde ki direnişler bile faşist cuntanın PKK'yi ve halkımızın mücadelesini ortadan kaldırmak için baş vurduğu oyunları bozmaya yetti. 0 cunta'ki, her türlü yalan propağandaya baş vurarak hareketimizi, içerde ve dışarda "bir avuç kendisini bilmezcin çete hareketi" olarak tanıtmaya çalışıyordu. PKK savaşçılarınin, işkencehanelerde, idam sehpalalarının ve her biri cellattan beter yarışlarının karşısında ülkemizin ve halkımızın kurtuluş davasını ve PKK'nin yüce ülküsünü yüzlercesi sakat kalmayı, işkencede katledilmeyi ve idam edilmeyi göze alarak, bilinç ve inançla savunmaları, mücadelemizi dünya halklarına ulaştırarak tarihe geçirdi. Bu gün bu mücadelelerine en sonuncusu şeker bayramında işkencede katledilen.....yoldaşın ve daha bir çok isimleri ..

tespit edilemeyen yurtseverin katledilmesine rağmen devam etmektedirler.

12 Eylül 1980'de Türk tekeli kapitalizminin devlete hakim olması ile ortaya çıkan durum, ülkemiz açısından önemli gelişmelere yol açacak özelliktedir. Halkımız ve önder güçleri, imha hareketleri ve bunu sağlayacak açık sömürgeci savaşlarla yüzyüze bırakılarken, ülkemizi, kaynaklarımızı sömürmede ve talanda, eskiden ortak olduğu diğer burjuva kesimleri dahi saf dışı bırakan, azgın sömürü hırsı içinde'ki tekeli Türk kapitalizmi ve uluslar arası tekellere hizmet edecek, hammadde, pazar, enerji ve toplumsal bunalımlardan çıkma sorunlarını çözümledikleri bir alan olarak görülecektir. Nitekim, Urfa tüneli, Harran ovası projesi, hayvansal ve tarımsal ürün projeleri petrol arama ve sonda; çalışmaları bu gerçekleri doğrulamaktadır. Buna ek olarak, tekeli Türk kapitalizmi burjuvazisi Kürt egemenlerini eskiden olduğu gibi sömürülerine ortak olarak kabul etmeyeceklerinden Kürdistan'daki muhalefetde genişliyecektir.

Bütün gelişmeler ve gerçekler, önümüzde'ki dönemde tekeli Türk burjuvazisinin ve kukla generallerin her türlü çabalarına rağmen içinden çımadıkları ekonomik ve mali durumlarının giderek derinleşeceğini, Emperyalizmin bölgede'ki ilerici halk güçlerinin artan etkinliği karşısında giderek saldırganlaşan politikasının en azgın savucusu faşist Türk diktatörlüğünün askerileşmeye hız vererek, tüm gücünü emperyalizmin hizmetine koşacağını göstermektedir. Böyle bir süreçte, eğer Kürdistan ve Türkiye'deki devrimci hareketler örgütsel güçlerini yenileyip, ciddi mücadelelere atırlarsa, sömürgeci faşist terörü altında, ekonomik ve sosyal baskılar karşısında patlama noktasının engin potansiyeli ile Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin sömürgeci liği, Türkiye devrimci ve demokratik güçlerinin ise faşist diktatörlüğünü parça parça ederek ülke devrimlerini gerçekleştirmeleri mümkündür.

PKK bütün bu gerçeklerin bilincinde olarak, önümüzde'ki dönemde görevlerini yerine getirmek için, ideolojik, siyasi, askeri ve örgütsel tüm alanlarda kendisini derleyip toparlamakta, tüm gücü ile uzun süreli bir halk savaşı na hazırlanmaktadır. Düşmanın bütün çabalarına baskı ve katliamlarına, örgütsel tecrübesizlik ve yetersizlikten kaynaklanan tüm kayıplarına rağmen PKK, düşmanın bu azgın sömürgeci terör ve yoketme politikasına ustalıkla başa çıkabilmiş, kadro ve kitle gücünü önemli oranda korumuş, ideolojik ve siyasi etkinliğini uluslar arası devrimci hareketin gücü ile birleştirerek artırmıştır.

Kürdistan ulusal kurtuluş devriminin, bir Kürdistan yurtsever cephesi yaratılmadan gerçekleştirilemeyeceğini çok iyi bilen PKK, böyle bir cepheyi gerçekleştirmek için sektör ve kaypak eğilimlerle mücadelesini aralıksız sürdürerek, bu mücadeleyi-yurtseverim diyen hiç bir kimsenin kaçamayacağı bir noktaya kadar inançla ve inatla götürülecektir. Ayrıca hareketimiz, Türkiye anti-faşist hareketi ile Kürdistan yurtsever cephesinin ortak mücadelesi ni yaratmak içinde, her türlü engel ve yetersizliğe rağmen mücadelesine aralıksız devam edecektir. Çünkü PKK, kendisinin Kürdistan ulusal kurtuluş devrimine ve dünya proleteryanının yüce davasına adanmış mutlaka zafere ulaşmak için savaştan bir harekettir.

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE FEODAL-KOMPRADOR DÜZEN!
- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE PROLETARYA ENTERNOSYONALİZMİ!
- YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ PKK!
- YAŞASIN KÜRDİSTAN HALKININ BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!

PKK Avrupa temsilciliği

DIE IRAKISCHE KOMMUNISTISCHE PARTEI (IKP)
UND
DIE TÜRKISCHE KOMMUNISTISCHE PARTEI (TKP)
MÜSSEN IHRE
DEM NATIONALEN BEFREIUNGSKAMPF KURDISTANS
AUFGEZWUNGENE LIQUIDATION AUFGEBEN!

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ İRAŞİRİM VAKFI

AN DIE VERTRETER DER/DES ...

Der Nationale Befreiungskampf Kurdistans erlebt eine wichtige Phase. Das Volk von Kurdistan, das seit ca. 5 Jahren unter einem faschistischen Kolonialismus durch unvorstellbare Folterungen der Vernichtung ausgesetzt ist, verstärkt heute seinen Kampf durch die erlangten Waffen der ERNK (Nationale Befreiungsfront Kurdistans) und der HRK (Befreiungseinheit Kurdistans). Die Widerstandsaktionen, die mit dem Frühlingselan einen Höhepunkt erreichten, erfaßten viele Gebiete Kurdistans und werden fortgesetzt. Während diese Entwicklungen viele freundschaftliche und feindschaftliche Kräfte beeinflussten, haben sie auch zahlreiche Kräfte zu einer Stellungnahme gezwungen.

An einem Punkt, an dem Behauptungen aufgestellt wurden, wie z.B. "seine Weiterexistenz ist nicht möglich, Ihr könnt dieses Volk nicht erneut beleben", haben die Auferstehung unseres Volkes und die Unternehmung dieser Schritte mit großem Mut an erster Stelle die Kolonialisten und ihre Diener und Kollaborateure in Panik versetzt. Man bezweckte, koste es, was es wolle, die Auferstehung des Volkes von Kurdistan zu verhindern. Man beobachtete, daß die Kolonialisten und ihre Kollaborateure unverzüglich Komplote in Gang setzten. Was war das einzige Ziel? Natürlich die Unterbindung dieses Schrittes des kurdischen Volkes, das für seine Unabhängigkeit und Freiheit einen historischen Elan verwirklichte. Unser Nationaler Befreiungskampf wurde bis jetzt zahlreichen Komplotten ausgesetzt. All die Ziele dieser Komplote waren die selben.

Aber trotz all dieser Angriffe hat unser Widerstandskampf seine Entwicklung vorangetrieben. Auf der Basis der nach dem 12. September getroffenen politischen und militärischen Vorbereitungen wurde die erneute Rückkehr ins Land verwirklicht. Infolge der erhobenen Widerstände in vielen Gebieten Kurdistans, an erster Stelle in Eruh und Semdinli am 15. August, begann für unseren Kampf eine neue Phase. Diesmal haben sich diejenigen Kräfte, die den alten Refrain wiederholten, erneut eingeschaltet. Als ob sie mit türkischen Kolonialisten Telepathie betreiben, sagten sie: "Es dauert nicht lange, alle werden vernichtet, der türkische Staat ist mächtig." Im Grunde hatten sie damit all ihre Absichten offen dargelegt. Die Verstärkung des Nationalen Befreiungskampfes hat auch ihre Interessen erschüttert und die Wege für ihre Kollaboration, die sie mit den im Rahmen der durch Verschwinden des Faschismus und seiner Rückkehr zur "Demokratie" zu errichtenden Parteien zu verwirklichen bezweckten, sind versperrt. Ja, diese Tatsache führte sie dazu, gegenüber der PKK eine angriffslustigere Haltung einzunehmen.

Diese Kräfte, die schon im Jahre 1979 mit der von ihnen errichteten "UDG" (Einheit der national-demokratischen Kraft) unseren Kampf zu liquidieren versuchten, begannen mit der einen Agent-Provokateur-Charakter annehmenden Pesheng und KUK-SE neue Komplote an die Tagesordnung zu bringen. In einer Beziehung mit Sami Abdurrahman, der in Süd-Kurdistan jedem als Agent bekannt ist, sind sie unerschrocken geworden.

Wir beobachten, daß sich an dieser Karawane in einer Zusammenarbeit mit diesen genannten Kräften neue Kräfte beteiligen. Die KP's der Türkei und Iraks, die angeblich eine 60jährige kommunistische Vergangenheit haben, begleiten diese Angriffe unter dem Vorwand, daß der Nationale Befreiungskampf Kurdistans "das nukleare Gleichgewicht verlagern, einen dritten Weltkrieg verursachen und in der Region erneute Kriege hervorrufen könnte"; darüber hinaus nehmen sie diese Kräfte unter ihre Flügel und gewähren ihnen Schutz. Auch hier ist das einzige verfolgte Ziel, ein widerstandleistendes Volk für ihre eigenen reaktionären Zwecke zu opfern.

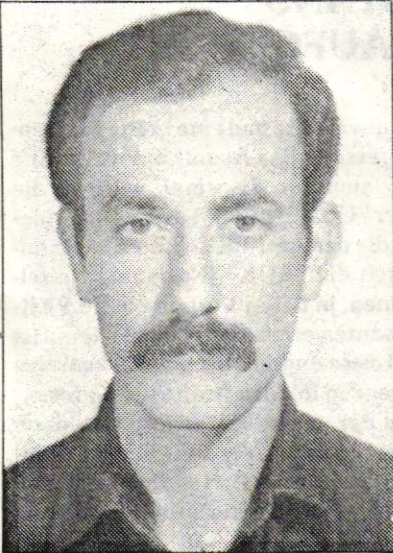
Die Erfahrungen der Völker der Welt haben auch gezeigt, daß man vor die nationale Befreiung eines Volkes, gleichgültig unter welchem Vorwand, keine Hindernisse stellen kann. Die Fortschrittlichen und die Demokraten haben die Aufgabe, die nationale Unabhängigkeit eines Volkes zu respektieren und sie zu unterstützen. Aber ganz abgesehen von einer Unterstützung, unternehmen diese Kräfte alles Mögliche, um ein Hindernis darzustellen.

Es ist sicherlich nicht übertrieben, wenn man behauptet, daß ähnliche Komplote mit der Verstärkung unseres Nationalen Befreiungskampfes unter der Führung der PKK und ERNK (Nationale Befreiungsfront Kurdistans) zunehmen werden. Wir verstehen es als unsere Aufgabe, diesen über die niederträchtige Ermordung von 8 PKK-Militanten und -Kämpfern (in Süd-Kurdistan) detailliert gefaßten Artikel der Öffentlichkeit und Ihrer Organisation vorzulegen. Wir sind davon überzeugt, daß dieser Artikel, der die seit der Geburt unserer Bewegung geschmiedeten Komplote mit all ihren Dimensionen und Beispielen darlegt, von Ihnen gerecht analysiert wird und glauben, daß Sie solche Ereignisse, die Sie aus eigener Erfahrung und aus der Erfahrung anderer Länder kennen, mit Verstand betrachten und die gerechte Forderung unseres Volkes und seinen Kampf für die Unabhängigkeit und Freiheit unterstützen werden. Wir wissen, daß wir von Ihnen eine solche Haltung mit Recht erwarten können.

Unser Volk, das gegen die Verschwörung, Zerstörung und Provokation Ihre Unterstützung erhält, wird stärker zu kämpfen wissen.

Wir bekunden unsere revolutionären Grüße und wünschen Ihnen in Ihrem Kampf viel Erfolg!

Europavertretung der Nationalen Befreiungsfront Kurdistans (ERNK)

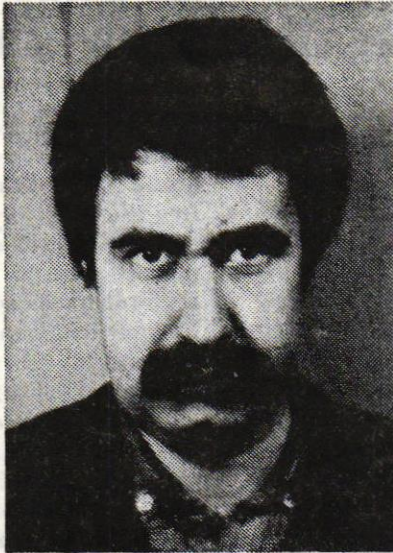

**Name und Vorname: Idris
ÖKMEN**

Code-Name: Mesut

Geburtsort: Kars

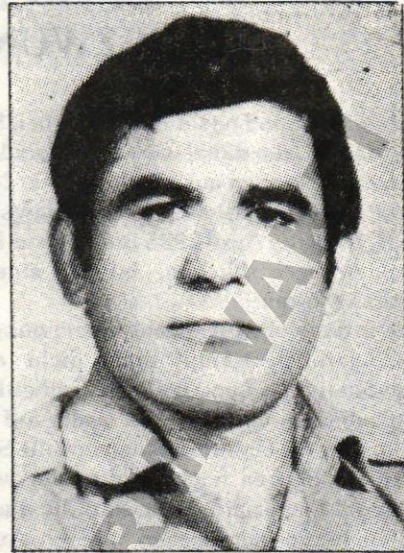
PKK-ZK-Ersatzmitglied

**Name und Vorname: M. Rauf
AKBAY**

**Geburtsort und -datum: Tatvan-
Bitlis, 1957**

Er war eine Zeit lang ein führender Kader der national-befreierischen, demokratischen Aktivitäten unter den Massen in Europa.

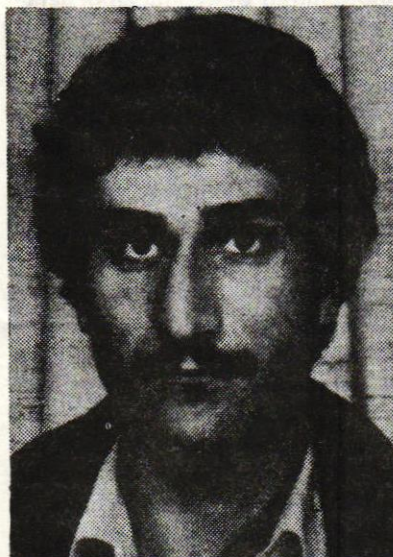

Name und Vorname: Abdurrahman AYTEMIR

Code-Name: Riyad

Geburtsort: Nusaybin-Mardin

Er war 3 Jahre lang als PKK-Vertreter aktiv im Widerstandsbereich Libanon-Palästina.

**Name und Vorname: Celal
ERCAN**

Code-Name: Sefkan

**Geburtsort und -datum: Lulusagi-
Cemisgezdek-Dersim, 1960**

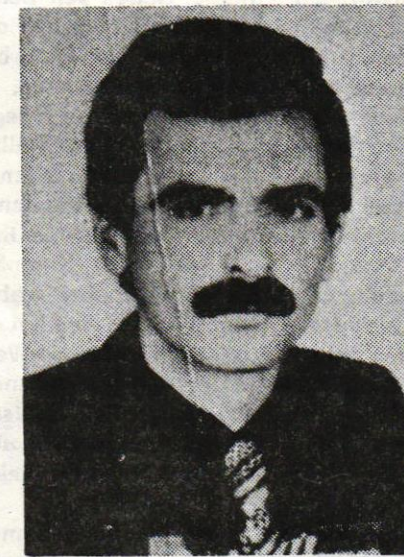
Er war eine Zeit lang verantwortlich für die national-befreierischen Kultur- und Kunstaktivitäten in Europa.

**Name und Vorname: Abdülkadir
GERGERLI**

Code-Name: Rahmi

Geburtsort und -datum: Diyarbakir, 1963

**Name und Vorname: Abdullah
GÜLSEREN**

Code-Name: Delil

Geburtsort: Gercüs-Mardin

**Name und Vorname: Sabri ATAĞ
Code-Name: Servan
Geburtsort und -datum:
Güngören-Sirnak-Silrt, 1968**

**Name und Vorname: Cemil
BAYRAM
Code-Name: Hazim
Geburtsort und -datum: Mergé-
Uludere-Hakkari, 1967**

IKP UND TKP MÜSSEN IHRE DEM NATIONALEN BEFREIUNGSKAMPF KURDISTANS AUFGEZWUNGENE LIQUIDATION AUFGEBEN

Unser Volk und unsere Partei haben 8 ihrer wertvollen Militanten, die dabei waren, ins Land zurückzukehren, um die Aufgaben unseres Kampfes, der mit der Proklamation der Nationalen Befreiungsfront Kurdistans -ERNK- Mitte April 1985 in eine neue Phase eingetreten ist, zu verwirklichen, infolge einer hinterhältigen Falle verloren.

Wenn das Volk Kurdistans in seinem seit Jahrhunderten andauernden Kampf noch nicht erreicht hat, ein unabhängiges Land und eine freiheitliche Gesellschaft aufzubauen, dann ist dies weder auf die barbarischen Angriffe, die Unterdrückung und die Stärke des Feindes zurückzuführen noch ist dies der wahre Grund. Der eigentliche Grund dafür sind die aus eigenen Schwächen hervorgegangenen inneren Auseinandersetzungen. Einige Kräfte, die das Problem weiterhin erschweren, haben bei diesen Auseinandersetzungen eine direkte oder indirekte bestimmende Rolle ausgeübt.

Wie bekannt, führt die seit Jahrhunderten anhaltende traditionelle Kollaboration der kurdischen herrschenden Klassen heute zur Bildung von Organisationen, die im Namen des Feindes Ideologie und Politik betreiben, diese in Aktionen umwandeln und begonnen haben, eine völlige Agentenposition einzunehmen. Dies hat tiefe historische Gründe. Schon seit den Kriegen um die Herrschaft in Kurdistan zwischen dem osmanischen Reich und dem Safaviten-Imperium bis heute haben die kurdischen herrschenden Klassen, wenn auch unter diversen Erscheinungen, diese Kriege im Namen des Feindes befürwortet und innerhalb unseres Volkes Kämpfe geschürt. Es ist festzustellen, daß sie aufgrund ihrer klassenbedingten Schwächen sich der Kollaboration zuwandten, indem sie an ihrem eigenen Aufstand, ja sogar an ihren Kampfgefährten Verrat begingen. Diese bittere, aber wahre Seite unserer Geschichte in der jüngsten Zeit bei den Aufständen in den Jahren 1925 -1938 in Nord-West Kurdistan, insbesondere beim Dersim-Aufstand und wiederum bei der Nationalen Bewegung in Süd-Kurdistan, die in den Jahren 1975 unterbrochen wurde, sich aber in einer kurzen Zeit wieder aufraffte und entwickelte, ist des öfteren festzustellen.

Auch der Nationale Befreiungskampf Kurdistans, der sich in den 70er Jahren auf dieser negativen Erbschaft formte und sich in der PKK -Bewegung konkretisierte, wurde seit seiner Entstehung zahlreichen Komplotten und dem Verrat von innen und außen ausgesetzt. Die kurdischen herrschenden Klassen und die von ihnen abstammenden kurdischen kleinbürgerlichen Kollaborateure, die aufgrund der Entwicklung der modernen Nationalen Befreiungsbewegung unter der Führung des Proletariats ihre Initiative in Kurdistan zu verlieren begannen, haben die PKK -Bewegung in einer tollwütigen Weise angegriffen. Schon in der Phase der ideologischen Gruppierung wurde in den Jahren 1977 einer der Führenden, der Genosse Haki KARER, von selten einer gebildeten verschwörerischen Provokationsorganisation "Sterka Sor" und der Genosse Halil CAVGUN im Jahre 1978 von selten der feudalen Räuberbanden blutgierig ermordet. Man kann beobachten, daß der Kampf sich trotz all dieser verschwörerischen Unter-

nehmungen stärker entwickelte und eine breite Massenbasis fand, und andererseits das Ausmaß der Angriffe große Dimensionen annahm. Diesmal wurden die Angriffe von seiten der "UDG" (Einheit der Nationaldemokratischen Kraft), die den Anti-PKKismus als Grundprinzip verstand, durch die "KUK" (Nationale Befreier Kurdistans) begonnen, in deren Verlauf ca. 50 PKK-Kader und Sympathisanten ermordet wurden. Heute ist es offensichtlich, daß diese Angriffe von den Kolonialisten und deren kollaborierenden lokalen Kräften ausgingen.

Auch in der Phase, in der unsere Bewegung sich nach außen hin verbreitete, begegnete sie zahlreichen Komplotten. Während gegen unsere Parteiführung einige erfolglose Komplotte unternommen wurden, haben die Genossen Süleyman TUGCU im Aug. 1982, Sahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Fuat ERTÜRK, Veysi ŞİMSEK, Veysi HANTAS, Hasan ÖZCELIK, Musa İLK und M. Besir AKSOY im Novem. 1982 im Hezil Fluß sowie das PKK-ZK-Mitglied Mehmet KARASUNGUR und Ibrahim BILGIN im Mai 1983 infolge der Komplotte der selben finsternen Kräfte ihr Leben verloren.

Diese negative Entwicklung unserer gesellschaftlichen Struktur hält aufgrund der im Kern nationalverleugnerischen Haltung der klassischen kommunistischen Parteien und der revolutionären Bewegungen gegenüber der nationalen Frage verstärkt an. Tag für Tag wird es deutlicher denn je, daß diese sich als "Kommunisten" bezeichnenden Kräfte aufgrund ihrer heutigen und vergangenen ideologisch - politischen Haltung und ihrer politischen Aktivitäten gegenüber der Frage Kurdistans diese Bezeichnung nicht verdienen, sondern im Gegenteil, daß sie aggressive sozialchauvinistische Kräfte sind und aus ihrer Vergangenheit keine Lehren gezogen haben.

Die TKP in Nord-West-Kurdistan hat früher durch die "UDG", heute durch die entstandene oder von ihr selbst ins Leben gerufene "Sol Birlik" (Linke Einheit), und die IKP, die Praktikerin der selben Linie in Süd-Kurdistan, hat durch die Unterstützung oder Selbsterichtung ähnlicher Organisationen die Liquidation des unter der Führung der PKK vorangehenden Nationalen Befreiungskampfes in Nord-West-Kurdistan und die Liquidation der in Süd-Kurdistan entwickelten Nationalen Bewegung zum ersten Punkt ihrer Tagesordnung gemacht und betrieb diese beschämenden Aktivitäten in einer koordinierten Art.

Es kann sein, daß die erwähnten Parteien sich an diesem Komplott nicht direkt beteiligt haben. Aber ihre verleugnerische Annäherung gegenüber Kurdistan, ihre auf der Seite der Bourgeoisie eingenommene Haltung gegenüber den vergangenen Widerständen des kurdischen Volkes und eigennützige Haltung gegenüber der sich entwickelnden Nationalen Befreiungsbewegung Kurdistans und ihrer aus der sozialchauvinistischen und reformistisch-revisionistischen Linie resultierende Unentschlossenheit läßt die Schlußfolgerung zu, daß diese Parteien sich direkt oder indirekt auf die Seite der Verschwörer stellen. Aus diesem Grunde tragen sowohl die TKP als auch die IKP gegenüber diesen Entwicklungen Verantwortung, von der sie sich nicht mit Leichtigkeit entziehen können.

Nun, aus diesen Gründen, die wir kurz zu erfassen versuchten, betonen wir, daß dieses Komplott, das Mitte April 1985 unternommen wurde und bei dem 8 unserer führenden Kämpfer zu Märtyrern wurden, nicht als ein gewöhnlicher Angriff, sondern als ein Ereignis, das im breiteren Ausmaß bewertet werden muß; da wir dies als einen richtigen Weg ansehen, betrachten wir das Problem auf diese Art.

Der kollaborierende Nationalismus und der sozial-chauvinistische Reformismus führt die politische Linie zum bürgerlichen Mitläufertum und den revolutionären Kampf zur Liquidation

Für den Erfolg der Revolution ist zuallererst eine richtige ideologisch-politische Linie, d.h. ein richtiges Programm, eine Strategie und Taktik und die daraus entstehende Entwicklung der organisatorisch-aktionistischen Aktivitäten notwendig.

Bezüglich der Verwirklichung dieser Tatsache ist es notwendig, besonders die Stellung der Kleinbourgeoisie aufgrund ihrer negativen Rolle in der Nationalen Bewegung zu erwähnen.

Die kurdische Kleinbourgeoisie übernimmt die Vertretung des bürgerlichen Nationalismus in Kurdistan. Doch da sie einerseits in dem ökonomischen, sozialen und Bildungssystem des kolonialistischen Staates und andererseits in materiellen und geistigen Beziehungen mit den kurdischen herrschenden Klassen aufgewachsen ist, bildet dies die Grundlage für die Neigung zum Reformismus in der Ideologie und für die Kompromißbereitschaft in der Politik dieser Kräfte, die im Namen dieser Klasse handeln wollen. Der Grund für das Verlangen nach einigen begrenzten Rechten dieser Kräfte, wie z.B. "Bildung in der Muttersprache und kulturelle Autonomie" usw., die sie zu ihrem Hauptprogramm erklärt haben, liegt in der Entstehung ihrer schwachen sozialen Basis.

Es ist offensichtlich, daß diese als Programm angebotenen Formulierungen keinerlei Zusammenhänge mit dem Unabhängigkeits- und Freiheitskampf, der die wirklichen Interessen des Volkes ausdrückt, haben. Es sind Programme, die vielmehr die ökonomischen und politischen Interessen der kurdischen Feudal-Kompradoren, die mit dem Kolonialismus keine engen Verknüpfungen eingehen konnten und die Interessen der in deren Namen handelnden bürokratischen Elite einer kleinbürgerlichen Intellektuellen-Schicht vertreten. Es ist unvermeidlich, daß eine von diesem Programm ausgehende Handlungsweise ernste Gefahren in sich birgt. Schließlich, je mehr sich unsere Nationale Befreiungsbewegung unter der Führung des Proletariats entwickelt, um so offener erkennt man, welche kollaborierenden Kräfte sie innen und außen darstellen. Die vorgeschlagenen Lösungswege und Forderungen bezüglich des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans von Seiten des kollaborierenden, reformistisch-bürgerlichen Nationalismus erschweren die heutigen sozio-ökonomischen und politischen Probleme in Kurdistan stärker, von einer Lösung ganz zu schweigen, und ihr praktisches Verhalten führt sie nicht nur zu falschen, sondern darüber hinaus zu gefährlichen Beziehungen und Allianzen nach innen und außen. Während sie außen versuchen, mit den Geheimdienstorganisationen der Imperialisten und den angeblich

liberal-demokratischen Kreisen der Kolonial-Bourgeoisie Bündnisse zu entwickeln, haben sie, anstatt im Inneren die Arbeiter-Bauern-Allianz und die revolutionär-patriotischen Kreise, die Allianz mit den verschiedenen Schichten der kurdischen herrschenden Kräfte zu ihrer Grundlage gemacht. Bevor die proletarische Tendenz entstand, vertraten diese Strömungen der konkretisierten, kollaborierenden Kleinbourgeoisie, obwohl sie erscheinungsgemäß unterschiedlich ausfielen, die Substanz derselben Klasse, und diese Tendenzen sind nicht in der Lage, sich in der praktischen Politik davor zu bewahren, in die selbe Position wie die feudalkompradore Klasse zu geraten. Sie sind rasch in eine reaktionäre Situation geraten, in der sie passiv wurden und sich vor dem unabhängigen Denken und der Aktion scheuen und nicht nur durch eine nationale Verleugnung, sondern darüber hinaus durch eine modernere Verkleidung die von der Bourgeoisie der Herrschernation erhaltenen Krümel zu vermehren bezwecken. Mit der Entwicklung der proletarischen Tendenz, der Stabilisierung ihrer Führungsrolle und der Entwicklung ihrer nationalen Befreiungsbewegung kommt deren reaktionäre Position deutlicher ans Tageslicht. Als sich die proletarische Tendenz in der Form der PKK konkretisierte, verloren sie keine Minute, ihren Kampf gegen diese verstärkt zu intensivieren und ihre prinzipienlosen, im Grunde Anti-PKK-Einheiten zu bilden, die sich schnell formierten und wieder auflösten. Daß diese Einheiten von Seiten der Kolonial-Bourgeoisie direkte oder indirekte Unterstützung und Anregung erhalten, kann man in ihren in jeder Hinsicht aufgedeckten ideologischen, politischen und praktischen Beziehungen, ihrem Lebensstil, in der aufgezwungenen Provokation des Feindes unter dem Namen Reuegesetz und ihren Aktionen und Flugblättern besser begreifen.

Bevor die "UDG", die im Dienste dieses Zweckes in der Vergangenheit gegründet wurde, ein Jahr auf den Beinen stand, und bevor die später gebildete "5er Plattform" richtig zustande kam, gingen sie auseinander. Es ist offensichtlich, daß die auf diese Weise gegründeten Einheiten nicht gebildet worden sind, um den Bedürfnissen des Befreiungskampfes unseres Volkes entgegenzukommen, sondern um ihre organisatorische Existenz -d.h. natürlich ihre Klasseninteressen- zu bewahren. Dieses sind durch subtil angelegte Berechnungen zustandegebrachte liquidatorische Rechte und gefährliche Bildungen, die der Einheit und dem Kampf unseres Volkes Schaden zufügen. Als diese Kreise wiederum für die Realisierung ihrer Forderungen die notwendige "Aufmerksamkeit" von dem Flügel der Kolonialbourgeoisie, der CHP, nicht erhielten, wandten sie sich diesmal den sozial-chauvinistischen, reformistisch-revisionistischen Kreisen innerhalb der revolutionären Reihen der herrschenden Nation zu. Aber der kollaborierende dienerhafte Charakter dieser Annäherung blieb nicht davon verschont, sich selbst aufzudecken. Sie bringen ihre Beziehungen mit einer der ältesten "Konfessionen", der TKP, die auf der Verleugnung unserer nationalen Existenz basieren, auf unverächtliche Weise, als ob dies ein Erfolg wäre, mit der folgenden Parole zum Ausdruck: "DDKD* ist in Havanna". Es stimmt im Grunde, daß die DDKD nach Havanna gegangen ist. Aber sie haben, ganz zu schweigen von der Vertretung der wahren Interessen unseres Volkes, sogar ihre organisatorische Unabhängigkeit anderen übergeben und diese verwirklichte Hinreise war, ohne im eigenen Namen das Wort ergreifen zu dür-

fen, zustande gekommen. D.h., die DDKD ist unter der türkischen Fahne und der TKP-Flagge nach Havanna gegangen. Diejenigen, die ihre nationale Identität auf diese Weise verleugnen, können alles andere sein, aber keine Kommunisten. Diese Kräfte besitzen nicht mal eine taktische Auffassung, die sich auf die eigene Kraft stützt, auch wenn es um die Erreichung ihrer Programmziele geht, die auf der Grundlage der reformistischen Lösungen basieren. Sie machen sich die Lösungen der Probleme auf friedlichem Wege und die eventuelle Entstehung mancher günstiger Gelegenheiten zur Grundlage, indem sie sich auf die Kräfte stützen, die ihrer strategischen Auffassung entsprechen. Aus diesem Grunde versuchen sie, das kämpferische und widerstandleistende Potential unseres Volkes in ihrem Tiegel zu verschmelzen, damit ihre kollaborierende, reformistische Linie eine Lebensgrundlage findet.

Kurdistan ist durch den Imperialismus und die kolonialistischen Kräfte geteilt und in jedem seiner Teile wird ein harter Kolonialismus angewendet. Deshalb unterhält der Nationale Befreiungskampf Kurdistans eine sehr enge Bindung zu den revolutionären und demokratischen Bewegungen dieser Länder. In der Vergangenheit war die Rede vom Mangel an der objektiven Basis, die die Beziehungen zwischen den Revolutionen beider Länder hätte konkretisieren können. Dennoch sind heute weitgehend günstige, für die Beziehungen früher nicht existierende Bedingungen speziell durch die Entwicklung eines modernen Nationalen Befreiungskampfes in Nord-West Kurdistan, der sich auf der objektiven Basis formierte, entstanden.

Aber trotz all der erzielten Entwicklungen können wir sehen, daß die Beziehungen zwischen den Revolutionen beider Länder sich im Vergleich mit der Vergangenheit nicht verändert haben. Wie man auch bei der revolutionären Praxis der Welt beobachtet, führt die Nicht-Entwicklung der Beziehungen zwischen den Revolutionen beider Länder, die wie Fleisch und Blut zusammenhängen, zur Niederlage. Wenn man von der Notwendigkeit ausgeht, Lehren aus den Kampferfahrungen der früheren revolutionären Praxis zu ziehen, so stellte die Praxis in der Türkei und im Irak die bittersten Beispiele unserer Geschichte dar. Wie bekannt, sind zuerst die kurdischen Volkswiderstände niedergeschlagen und danach viele Revolutionäre, an erster Stelle die Verantwortlichen der IKP und TKP, ermordet worden. So sehr auch Faktoren vorhanden waren, die auf die Führung der in Kurdistan entwickelten Bewegungen zurückzuführen sind, ist dabei der Anteil der sozialchauvinistischen Haltung dieser Kräfte gegenüber der Frage Kurdistans sehr groß.

Aber es ist zu beobachten, daß diese Haltung gegenüber dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans auch heute noch fortgesetzt wird. Es würde nicht ausreichen, die Tatsachen in dieser Phase mit der Schwäche der objektiven Bedingungen und dem Mangel an jeglichen ideologisch-politischen Erkenntnissen zu erklären. Die Entwicklungen legen offen dar, daß hier eine bewußte Haltung und düstere Absichten vorhanden sind.

Da diese Kräfte ihr Programm auf der Grundlage des Kompromisses mit ihrer reformistischen Bourgeoisie zu realisieren bezwecken, versuchen sie ihre in Bezug auf Kurdistan überempfindliche Bourgeoisie nicht zu reizen und sind daher nicht bereit, unsere sich entwickelnde Nationale Befreiungsbewegung anzuerkennen. Obwohl sie lange Zeit die Tatsache Kurdistans

leugneten, begannen sie, nachdem der Nationale Befreiungskampf Kurdistans seine Tatsache mit Gewalt aufzwang, diese Frage entweder zu verdrehen oder auf der Grundlage der eigenen Interessen auszunutzen. Mit ihren abscheulichen Methoden, die sich bis auf die Ausnutzung unserer gesellschaftlichen Rückständigkeit erstreckten, versuchten sie die erreichte revolutionäre Entwicklung zum Mittel für die Realisierung ihres Programms zu machen. Es ist zu erkennen, daß sowohl der Reformismus der kollaborierenden kurdischen Bourgeoisie, als auch die sozialchauvinistischen, revisionistisch-reformistischen Kräfte der Revolutionäre der herrschenden Nation versuchen, anstatt Beziehungen und Allianzen, die der Revolution beider Länder dienen könnten, einzugehen, voneinander profitierend ihre Programmziele zu erreichen und die Frage Kurdistans im Rahmen des imperialistisch-kapitalistischen Systems und, ohne den Kern der kolonialistischen Herrschaft anzutasten, zu lösen. Derartig eigennützige, an revolutionären Prinzipien und an Aufrichtigkeit arme strategische Verhaltensweisen und daraus hervorgehende Einheiten erweisen dem revolutionären Kampf nicht den kleinsten Dienst, vernichten das revolutionäre Potential und führen unvermeidlich zur Niederlage der Revolution.

Die Annäherungsweise der IKP und TKP an die Tatsache Kurdistans ist im Grunde verleugnerisch

Seitdem der Nationale Befreiungskampf Kurdistans unter dem Einfluß der nationalen Bewegungen, die besonders nach dem II. imperialistischen Verteilungskrieg zur stärksten Strömung unserer Epoche wurden, einen modernen Charakter annahm, steht er schweren ideologisch-politischen Problemen gegenüber. Eines dieser Probleme ist die unterschiedliche ökonomische, soziale, kulturelle und politische Strukturbildung und das daraus resultierende unterschiedliche Bewußtseins- und Organisationsniveau unter dem Volk in den jeweiligen Teilen, was auf die Kolonialisierung Kurdistans durch verschiedene Staaten zurückzuführen ist. Das andere ist die verleugnerische Haltung der IKP und TKP gegenüber der Frage Kurdistans, die, nachdem die Führenden der revolutionär-demokratischen Bewegungen im Irak und in der Türkei vernichtet worden waren, die Rolle der Liquidation ausübten und sich als "Kommunisten" bezeichneten, ohne diesen Namen verdient zu haben, und die auf die restlichen revolutionären Kräfte noch einen starken Einfluß ausüben. Um die Haltung dieser beiden Parteien gegenüber der Frage Kurdistans besser zu begreifen, wird es nützlich sein, den Zusammenhang mit der Vergangenheit herzustellen.

Als in den 20er Jahren die türkische nationale Befreiungsbewegung unter der Lenkung der damaligen nationalistischen Kemalisten geführt wurde, begaben sich die Kommunisten der Türkei auf den Weg, ins Land zurückzukehren, nachdem sie ihre organisatorisch-politischen Vorbereitungen getroffen hatten, um sich dieser Bewegung anzuschließen. 15 führende Kader der TKP, unter denen sich auch Mustafa SUPHI (erster TKP-Sekretär) befand, wurden infolge eines Komplotts der Kemalisten ermordet. Dieses Komplott beinhaltet ernste Tatsachen, aus denen wichtige Lehren gezogen werden müssen. Es wurde gegen den Kemalismus keine

richtige revolutionäre Politik aufgestellt, und wenn, dann wandte man sich nicht Beziehungen auf organisatorischer Grundlage zu, die sich auf die eigene Kraft des Volkes stützten. Darüber hinaus ist es nicht klar, mit welchen Auffassungen und wie man den Kemalisten Vertrauen entgegenbrachte.

Nach dieser erlittenen Niederlage hat sich die TKP nie wieder aufrufen können. Darüber hinaus hat sich diese Partei in eine einfache von den Kemalisten ausgenutzte Liquidatoren-Organisation umgewandelt, nachdem der damalige Generalsekretär, Vedat Nedim Tör, im Jahre 1927 sich mit dem gesamten Parteiarchiv der Polizei übergab. Die TKP ist die erste Partei in der Geschichte der kommunistischen Bewegungen der Welt, die sich selbst durch Versöhnung mit der Bourgeoisie liquidiert hat. Sie hat ihr Leben in der späteren Phase innerhalb der linken Kreise als kemalistischer Kader der türkischen Bourgeoisie weitergeführt. Als der II. imperialistische Verteilungskrieg auf die Tagesordnung trat, stellte sich die bestimmende Rolle der kommunistischen Parteien der Welt heraus, wobei einige von ihnen sogar die Macht in ihren Ländern ergriffen, während der Name TKP, außer bei einigen Verhaftungen, nicht zu hören war und man eine lange Zeit auf kein Lebenszeichen dieser Partei, auch nicht im Sinne der Liquidation, traf.

Die schlimmsten Resultate dieser Situation, in der sich die TKP befand, haben sich in Kurdistan bemerkbar gemacht. Sie hat die gleichen Bewertungen wie die Kemalisten in Bezug auf die Volksaufstände in Kurdistan in der Zeit von 1925-1938 angestellt und diese als "Aufstand der Reaktion gegen das fortschrittliche republikanische Regime", "die Aufstände der wilden Kurden gegen die Zivilisation" bezeichnet und war der Komplize der Kemalisten bei den Massakern an unserem Volk. Die Geschichte zeigt uns, daß einige führende Kader dieser Partei als Offiziere in der türkischen Armee beim Kampf gegen den Dersim-Aufstand im Jahre 1938 persönlich an den Massakern teilgenommen haben.

Ja! Es mag sein, daß der kurdische Volksaufstand damals hinsichtlich seines ideologisch-politischen Niveaus und seiner Führung viele rückständige Elemente in sich trug. Kann es aber ein ausreichender Grund sein, die Augen vor dem Massaker an einem Volk zu schließen, das gegen die kemalistischen Grausamkeiten, die weit über die faschistische Barbarei hinausgingen, Widerstand leistet, um seine nationale Identität zu erhalten, was ein äußerst erhabenes Recht ist? Entspricht die Unterstützung eines Massakers, noch schlimmer die Beteiligung an solch einem Massaker der Eigenschaft eines Kommunisten? Ähnliche Haltungen und Annäherungen, die wir bei der TKP beobachten, sehen wir auch später im Gebiet Süd-Kurdistan und im Irak in der Person der IKP.

Die irakisch-patriotisch-demokratische Bewegung, die aus den nach dem II. Weltkrieg entstandenen günstigen Bedingungen Nutzen zog, trat mit der Revolution 1958 in eine neue Phase ein. Die nationale Bewegung in Süd-Kurdistan, die aus diesen günstigen Gelegenheiten Nutzen zog, entwickelte unter der Führung der KDP Aufstände, die, im Gegensatz zu den Widerstandsbewegungen in Nord-West Kurdistan gegen die kemalistische Herrschaft, noch breitere Dimensionen besaßen. Die IKP bezeichnete diese Bewegung schon zu Beginn als eine Provokation und Machenschaft des Imperialismus und nahm Stellung.

Es sei an dieser Stelle auch erwähnt, daß der Generalsekretär der IKP, Fahed, sich in den 40er Jahren der Frage Kurdistan noch mutiger näherte. Aber aufgrund der Unreife der Phase hinsichtlich der revolutionären Entwicklungen und der Ermordung der Führung, erhielt diese Haltung keine Lebensgrundlage und konnte daher keine Früchte tragen.

Die Rolle der IKP bei dem sich in den 60er Jahren entwickelnden nationalen Widerstand in Süd-Kurdistan ist weit von einer internationalistischen Haltung entfernt. Sie hat das Problem nicht entsprechend den Maßstäben des erprobten und zum Erfolg führenden Marxismus-Leninismus betrachtet. Sie hat das Selbstbestimmungsrecht des kurdischen Volkes nicht aufrichtig verteidigt, sondern folgte dem Weg der sozialchauvinistischen Parteien der II. Internationale. Dies führte dazu, daß die reaktionären-reformistischen Einflüsse in der kurdischen Bewegung dominierten und die Bewegung in eine reaktionäre und rechte Position geriet. Es ist selbstverständlich, daß diese Entwicklung den Grund für die spätere negative Entwicklung der patriotisch-demokratischen Bewegung im Irak darstellte.

Wenn die IKP die Beziehungen zwischen den arabischen und kurdischen Völkern auf einer internationalistischen Grundlage, wie z.B. Unabhängigkeit, Freiheit, Gleichberechtigung der Völker und das Recht auf Selbstbestimmung verteidigt hätte, dann hätte sowohl die Führung der kurdischen nationalen Bewegung eine positivere und fortschrittlichere Position erlangt und die patriotisch-demokratische Bewegung Iraks wäre kein Gefangener des allmählich zum Faschismus abgleitenden Regimes geworden. In dem Maße, wie diese Rolle nicht ausgeübt wurde, ist man zu einem Instrument der sich innerhalb des linken Flügels der Baath in den Vordergrund stellenden und in der Macht dominierenden Saddam-Clique geworden, das man gegen die revolutionäre Opposition ausnutzte. Die IKP wurde mit dieser bitteren, aber wahren Tatsache konfrontiert.

Wie bekannt, hat der sich ab 1970 allmählich verstärkende Saddam der IKP zwei Ministerien gewährt, sie ins Schlepptau genommen und einerseits die Patriotisch-Demokratische Bewegung Iraks und die innerhalb dieser Bewegung existierenden revolutionären und fortschrittlichen Elemente liquidiert und andererseits dafür gesorgt, daß die kurdische nationale Bewegung eine Niederlage erlitt und in eine negative Position geriet. Wie man sieht, hat die IKP bei der Stärkung Saddams und bei der Liquidation der revolutionären und patriotischen Bewegungen beider Länder eine sehr gefährliche Rolle gespielt.

Die IKP und TKP müssen ihre Situation, in der sie sich seit langer Zeit befinden, allen revolutionären und demokratischen Kräften gegenüber erklären. Wie Lenin sagte: Die Stellungnahme gegenüber den eigenen Fehlern ist ein Kriterium für die Ernsthaftigkeit einer Partei.

Die Rolle des Sozial-Chauvinismus gegenüber dem Nationale Befreiungskampf Kurdistan ist die Verleugnung unserer nationalen Tatsache und die Liquidation unserer nationalen Befreiungsrevolution

Die gesellschaftliche und politische Struktur Kurdistan, die seit Jahrhunderten die Fremdherrschaft

erlebt und deren unabhängige Entwicklung ständig verhindert wurde, birgt sehr ernsthafte und schwerwiegende Probleme in sich. Der Nationale Befreiungskampf Kurdistans, der eine negative Eigenschaft besitzt und sich auf dieser objektiven Grundlage formierte, steht der Aufgabe gegenüber, diese Probleme zu lösen. Unsere ohnehin schwerwiegenden Probleme werden durch den verantwortungslosen und liquidatorischen Eingriff der sozial-chauvinistischen Kräfte weiter erschwert. Aus diesem Grunde ist es notwendig, das Problem auch von dieser Seite zu betrachten.

Je mehr der faschistische Charakter des Saddam-Regimes ab 1975 aufgedeckt wurde und seine Entlarvung und Isolierung sich beschleunigten, desto stärker bildete sich innerhalb der patriotisch-demokratischen Bewegung Iraks und der kurdischen nationalen Bewegung eine Opposition; auch wenn diese zu Anfang in Form von kleinen Gruppen auftraten. Diese Gruppen haben begonnen, einerseits gegeneinander -wie man am Beispiel der PUK und KDP beobachtet- andererseits gegen das Saddam-Regime Opposition zu betreiben. Es ist auch bekannt, daß die IKP in diesen Jahren die Machtheilhaberin Saddams war.

Nachdem das faschistische Saddam-Regime die fortschrittliche und demokratische Opposition liquidierte, sich dadurch verstärkte und anschließend mehrere Verantwortliche und Kader der IKP massakrierte, koppelte sich die IKP, wenn auch ungewollt, von dem Regime ab. Die IKP, die die Opposition im Irak und Süd-Kurdistan mit Saddam gemeinsam liquidierte und jegliche Maßnahmen unternahm, um deren spätere Entwicklung zu verhindern, begann diesmal ihre negativste und tragischste Rolle in den Reihen der Opposition, in die sie eintrat, auszuüben. Um in den Reihen der fortschrittlichen und demokratischen Opposition einen Platz einzunehmen, hat sie vom ersten Tag an all ihre Bemühungen darauf konzentriert, die Opposition zu spalten und zu zersplittern.

Um 1978 erweckte sie den Anschein, als ob sie mit den heute in der als COKED organisierten National-Demokratischen Heimatsbewegung Iraks existierenden Kräften gemeinsam handelt und, obwohl sie mit diesen Kräften gemeinsame Vereinbarungen traf, hat sie sich später an der Demokratisch-Patriotischen Front Iraks beteiligt, die sich als CUD organisierte. Ganz offensichtlich wollte sie zwischen den beiden Oppositionskräften ein Spiel treiben. Sie versuchte hauptsächlich, aus den Widersprüchen zwischen den Organisationen in Kurdistan Nutzen zu ziehen, um angeblich ihre eigene Führung zu verstärken und sie aufzuzwingen.

Es existiert eine negative Situation, in der sich die PUK befindet. Dabei hat die IKP eine große Rolle ausgeübt. So sehr auch die PUK von ihrer ideologisch-politischen Linie ausgehende ernsthafte Schwächen aufweist, so hat bei ihrer Tendenz zur Versöhnung mit Saddam auch der Einfluß eine wichtige Bedeutung, daß sie sich zwischen den Kräften Iraks, Irans und der CUD bedrängt fühlte. An einem Punkt, an dem sich die PUK in ihrer schwächsten Phase befand, wurde sie einem Komplott der IKP ausgesetzt. Unter der Maske der Freundschaft wurden von den führenden Kadern der PUK Simal und seine drei Freunde ermordet. Dieses Ereignis nahm später mit der Ermordung oder Verhaftung von ca. 60 Kadern der IKP größere Dimensionen an. Unsere Partei, die mit dem Ziel sowohl die in den Reihen der Opposition die Konflikte vertiefenden Auseinandersetzungen

zu verhindern, als auch die IKP zu retten, eingriff, hat ihr wertvollstes ZK-Mitglied, den Genossen Mehmet KARASUNGUR und den Genossen Ibrahim BILGIN verloren.

Diese Phase, in der sich diese Entwicklungen vollzogen, ist die Phase, in der die fortschrittlichen und demokratischen oppositionellen Kräfte beider Länder versuchten, die letzten Gelegenheiten zu nutzen, um zwischen COKED und CUD eine Einheit zu erzielen und einen positiven Schritt zu unternehmen. Doch man kann beobachten, daß die IKP sich erneut dem Defaitismus zuwandte und dadurch die Widersprüche zwischen den fortschrittlichen Kräften sich verstärkten. Die Politik der IKP ist sehr offen: Zunächst die Kräfte spalten, sie gegeneinander ausnutzen und, aus dieser Situation Nutzen ziehend, die IKP angeblich in eine Führungsposition erheben. Es ist eine einfache, aber ziemlich gefährliche und häßliche Berechnung. Natürlich zeigen sich die schwerwiegendsten Resultate dieser Politik bei der kurdischen nationalen Bewegung.

Es ist eine bekannte Tatsache, daß in Kurdistan durch diverse Klassen- und stammesbedingte und persönliche Gründe ein schweres Bündel der Widersprüche existiert. Diese Partei hat keinerlei Bemühungen angestellt, um die existierenden Widersprüche auf einer richtigen Basis zu lösen. Ganz im Gegenteil, sie hat, um ihre politischen Interessen zu sichern, eine Politik betrieben, die die Widersprüche weiter vertieft. Es ist wohl das Resultat dieser Politik, daß hunderte von Patrioten ihr Leben bei den inneren Auseinandersetzungen verloren, in einer Phase, in der unser Volk am meisten auf diese angewiesen war. Abgesehen davon, daß die Ausbildung eines patriotischen Kadern mit großen Schwierigkeiten verbunden ist, vertieft jeder bei den inneren Auseinandersetzungen verfllossene Tropfen Blut unsere blutende gesellschaftliche Wunde weiter, und dadurch werden der nationalen Einheit und Solidarität unseres Volkes schwere Schäden zugefügt. Nun, die IKP treibt mit unserer gesellschaftlichen Tatsache ein Spiel, als ob sie sich darüber lustig macht und mit einem Spielzeug spielen würde.

Ohne Prinzipien und Maßstäbe der politischen Moral zu kennen, läßt sie Organisationen gründen, indem sie Personen von anderen Organisationen abtrennt, beteiligt sich an Einheiten und trennt sich wieder von ihnen. Zuerst schloß sie sich mit ihren Nachwuchsorganisationen dem COKED an und zog später, ohne einen Grund zu nennen, diese Organisationen mit sich in die CUD. Später ließ sie eine Person, die die Funktion des Sekretärs der KDP innehatte, eine Partei gründen und diese daran beteiligen. Es wurde dafür gesorgt, daß sich diese Kraft hiervon löste, obwohl dafür unter konkreten Bedingungen keine Veränderungen vorlagen. Diese Partei sieht sich auch nicht gezwungen, Rechenschaft abzulegen. Doch die Kurdische Nationale Bewegung ist diejenige, die darunter leidet. Es tritt unter diesen Voraussetzungen eine stärker geteilte, gesplattene und zu einer Sackgasse gewordene Kurdische Nationale Bewegung hervor. Diese Partei begrenzt ihre Aktivitäten nicht nur auf Süd-Kurdistan, sondern wendet sich der Gesamtheit Kurdistans zu. Offenbar sieht sich die IKP dazu berechtigt, sich selbst für Kurdistan als Verantwortliche zu fühlen, unter den gesamten Kräften Kurdistans ein Spiel zu treiben, sie zu spalten, manche unter Druck zu setzen und manche auf ihre Seite zu ziehen, wobei der Ursprung, die Art und historisch-politische Basis dieser Berechtigung im

Ungewissen bleibt. Sie fühlt sich dermaßen frei, daß sie sich nicht verantwortlich fühlt. Rechenschaft abzulegen.

Warum greift sie in das unter der Herrschaft der Türkei stehende Nord-West Kurdistan ein? Warum versucht sie manche Kräfte zu zerschlagen, während sie andere auf ihre Seite zieht? Was ist die ideologische und klassenbedingte Grundlage dafür? Weshalb bringt sie Bewegungen, die mit ihr in ideologischer und politischer Hinsicht viele gemeinsame Seiten haben, gegen sich auf, während sie manchen Kräften, ohne auf ihre ideologische und politische Linie zu achten und ohne Bedingungen und Prinzipien zu kennen, unter ihrem Flügel Schutz gewährt? Ja! Muß denn diese Organisation nicht auf all diese Fragen, zusammen mit deren Begründungen, eine Antwort geben? Das, was unserer Partei von seiten der IKP auferlegt wurde, waren diese negative Politik und diese Taktiken.

Als sich unsere Partei dem Mittleren Osten zuwandte, verstand sie es als eine Notwendigkeit ihrer internationalistischen Auffassung, ihre Beziehungen mit den Kräften, die zum sozialistischen System brüderliche Beziehungen unterhalten, zu entfalten. Aus diesem Grunde versuchte sie ihre Beziehungen mit der Widerstandsbewegung Palästinas zu entwickeln und mit der Demokratischen Front, die behauptete, mit dem sozialistischen System die besten Beziehungen zu unterhalten. Unsere Partei hat ihre internationalistische Aufgabe und Verantwortung bewiesen, indem sie ihre wertvollsten Kader an der Kampffront des palästinensischen Volkes beteiligte. Obwohl sie nur eine handvoll Kader besaß, zögerte sie nicht, an dem Krieg teilzunehmen und zahlreiche ihrer Söhne zu opfern. Diese Partei, deren Verantwortung und Leitungsfunktion bei dem für uns in den Jahren 1979 eine Plage darstellenden Ereignis "UDG-KUK" heute besser an das Tageslicht kommt, hat auch im Mittleren Osten wie eine Klette an uns geklebt.

Ja! Man wollte der PKK-Bewegung im Mittleren Osten folgende Auffassung, ähnlich wie ein Diktat, aufzwingen und aufoktroyieren: *"Ändert Eure Linie, werdet in ideologisch-politischer Hinsicht nachgiebig."* Sie sagten offen: *"Liquidiert euch selbst."* Als die PKK gegenüber der Unabhängigkeits- und Freiheitslinie des Volkes Kurdistans und gegenüber ihrer Ideologie und Politik nicht die geringste Konzession machte, begann man die Freundschaftsbindungen nicht weiter zu entwickeln und die Isolationspolitik zu praktizieren. Sie haben Ömer Cetin, dessen Vergangenheit düster aussieht und der heute offen mit dem faschistischen, türkischen Kolonialismus kollaboriert, als den "wahren Generalsekretär der PKK" vorgestellt und ließen ihn unter diesem Namen Artikel schreiben. Später haben sie einen anderen als den "Vertreter der KUK" in den Vordergrund gestellt und ihn uns aufgezwungen. Obwohl sie nicht kämpften und keinerlei Widerstand leisteten, hat die IKP mit der Ausnutzung ihrer Möglichkeiten, diese Kräfte der palästinensischen Bewegung als die Vertreter Nord-West Kurdistans aufgezwungen. Sie hat die PKK-Bewegung allen fortschrittlichen und sozialistischen Kräften der Region als eine "provokative, terroristische und abenteuerliche Gruppe" vorgestellt. Aber die PKK hat, sich auf ihre Arbeit und ihren Widerstand stützend, allen Völkern der Welt, der Region, zualererst aber den Völkern Palästinas und Libanons, mit denen sie Schulter an Schulter kämpfte und ihr Blut vergoß, bewiesen, wie die Freundschaft unter den Völkern

aussehen muß.

Diese Partei hat auch bei den Bemühungen um die Einheit in Nord-West Kurdistan eine negative Rolle gespielt. Obwohl sie selbst Schwierigkeiten hat, zahlreiche Gruppen wie TKSP, PPKK, KUK, KUK-SE (Sozialistische Tendenz), Ala Rizgari usw., die schon längst liquidiert worden waren und sich niemals dem Revolutionärsein zuwandten, zu begreifen und zu kennen, hat sie diese der PKK aufoktroyiert, um eine Einheit zu bilden, ohne Klarheit darüber zu schaffen, auf welchen Grundlagen, weshalb und wie diese Einheit aufgebaut werden muß. Obwohl die PKK-Bewegung die Situation dieser Kräfte sehr gut kannte, hat sie trotzdem Anstrengungen unternommen und für die Einheit Opferbereitschaft gezeigt. Sie hat aber klargestellt, daß das Problem im Rahmen eines seine Prinzipien festlegenden Programms und unter den Voraussetzungen eines aktiven Kampfes gegen den faschistischen Kolonialismus gelöst werden muß. Es ist offenkundig, daß ihre Absichten nicht in der Bildung der Einheit lagen, die in Wirklichkeit den Bedürfnissen unseres Nationalen Befreiungskampfes entspricht. Schließlich haben die später erlebten Entwicklungen offener dargelegt, daß dies die Realität ist.

Die sogenannten angestellten Bemühungen um eine Einheit bezwecken im Grunde, durch das Chaos der Diskussionen, die den organisatorischen, politischen und praktischen Bedürfnissen unseres Volkes und unseres Kampfes nicht entsprechen, die PKK von ihrer Widerstandslinie abzubringen und sie zu liquidieren. Demgegenüber hat die PKK-Bewegung einerseits ihre aufrichtigen Schritte bezüglich der Einheitsbemühungen beschleunigt und andererseits ihre Kader wieder ins Land übertragen, um ihre organisatorische Existenz in Kurdistan erneut zu errichten.

Die Erhebung unseres Widerstandes auf der Grundlage des bewaffneten Kampfes hat all diese künstlichen und düsteren Bemühungen sehr offen dargelegt. Sie konnten unsere Partei nicht von ihrer Widerstandslinie abbringen. Sie haben diesmal eine liquidatorische Gruppe, die aus Personen bestand, die sich unter den Voraussetzungen des Exils nicht auf den Beinen halten können, mit Konzessionen, wie die Beschaffung materieller Vorteile, Paß, Flugtickets nach Europa usw., gegründet, um diese unserer Partei entgegenzustellen. Genau in dieser Phase haben sie sich an die neue Organisation des faschistischen Regimes, die "Einheit der Jung-Kemalisten", deren Führung die Sahin-Yildirim-Verräter übernahmen und die in den Gefängnissen zahlreiche unserer wertvollen Kader, an erster Stelle die Genossen MAZLUM, KEMAL, HAYRI, FERHAT ermordete, und an die von deren Komplizen im Ausland, dem niederträchtigen Semir, entwickelte Provokationsbewegung geklammert und sich zu ihnen bekannt. Obwohl bei den Versammlungen und Gesprächen durch Dokumente bewiesen wurde, daß sie Provokateure

und Drakulas sind, die das Blut des Volkes aussaugen, haben diese Kräfte trotzdem auf ihrer negativen Haltung beharrt, wollten sich nicht überzeugen lassen und sagten: *"Ihr habt nicht das Recht, Revolutionäre zu töten, Ihr bezeichnet jeden, der sich von Euch trennt in dieser Form und tötet ihn."* Diese Haltung hat sie im Endeffekt zum Beschützer der Kollaborateure des türkischen Faschismus gemacht.

Während die wertvollsten Söhne unseres Volkes im Widerstandskampf zu Märtyrern wurden, leisteten

diese Kräfte keinerlei Hilfe an sie und ihren Kampf, doch sie stellten freigiebig die Unterstützung, die sie von den Völkern der Welt erhielten, einem Haufen Liquidateuren und Revolutionsabweichlern zur Verfügung. Natürlich wurden all diese Anstrengungen unternommen, um die PKK zu schwächen, um durch einfache Interessen und Berechnungen ihre historischen Schuld-taten zu verschleiern, die durch den von seiten der PKK entwickelten Kampf aufgedeckt worden wären.

Diese Kräfte, die darauf beharrten, unsere Partei zu liquifizieren, haben ihre Haltung soweit getrieben, daß sie zwei niederträchtige Komplote gegen die Parteiführung organisierten. Es ist bekannt, daß danach in den türkischen Medien über die Art der Ermordung der PKK-Führung berichtet wurde. Es ist ebenfalls bekannt, daß dem Verschwörer innerhalb eines Tages ein Paß und ein Flugticket besorgt und er nach Schweden geschickt wurde. Bei diesen beiden Komplotten spielt die IKP direkt oder indirekt eine wichtige Rolle. Nach der israelischen Invasion im Juni 1982 hat diese Kraft diesmal versucht, eine der häßlichsten Methoden, wie Erpressungs- und Agentenintrigen, anzuwenden. Sie wollten angeblich mit der Bedrängung der Parteiführung erreichen, daß diese bei ihnen Unterschlupf sucht, und mit der Erweckung der persönlichen Angst wollten sie zu Ungunsten der Interessen des Volkes Konzessionen erreichen. Die Partei, die auch für dieses Ereignis verantwortlich ist und deren wahre Absicht uns nicht bekannt ist, bezweckte, unsere Partei im Herzen zu zerstören, um somit die Rückkehr ins Land zu verhindern. Damals wurden diese Entwicklungen vielen befreundeten Kräften mitgeteilt; und man wird in Zukunft diese Situation der Öffentlichkeit detaillierter erklären, wenn es sein muß.

Die IKP hat, ohne eine Regel zu kennen, gegen unsere Partei und den Widerstandskampf unseres Volkes unter der Führung unserer Partei, die gegen das faschistisch-kolonialistische türkische Regime und dessen faschistische Armeeherde, die unsere zahlreichen Genossen, an erster Stelle die Genossen, Mazlum, Kemal, Hayri ermordeten und unser Volk schamlos unterdrücken und ausbeuten, unter erbarmungslosen Umständen mit eigener Kraft den Widerstandskampf erneut erhoben und diesen mit dem organisatorisch-aktionistischen Elan des 15. August zu einem Wendepunkt gebracht hat, auf unverschämteste Weise und massiver als der türkische Staat Angriffe unternommen und Verleugungskampagnen in Gang gesetzt. Sie hat gemeinsam mit anderen 11 Nachwuchsorganisationen, die sie unverzüglich um sich sammelte, ein Dokument von abstoßender Häßlichkeit veröffentlicht. In diesem abschreckenden Dokument wurde bezüglich der Aktionen des 15. August folgendes gesagt: *"Verantwortungslose Aktionen, die dem nationalen Kampf des kurdischen Volkes Schaden zufügen."* Damit bezweckte man, unsere Aktionen, die eine historische Bedeutung in sich trugen, zu entlarven und zu isolieren und auch die Beteiligung der fortschrittlich-revolutionären arabischen Organisationen an derartigen Kampagnen zu ermöglichen. Warum hat dieser Schritt die IKP und die um sie versammelten 11 Organisationen belästigt, der von unserem gesamten Volk und seinen wahren Freunden mit Freude aufgenommen wurde. Wir als eine Partei versuchen unsere Aufgaben gegenüber unserem Volk und unseren gefallen Genossen zu erfüllen, indem wir all unsere Möglichkeiten ausschöpfen. Hinter was sind diese Kräfte nun her???

Man begreift jetzt besser, welche Gründe hinter dieser eingenommenen Haltung gegenüber der PKK und den Aktionen des 15. August stecken. Die Tatsache ist nämlich die, daß diese Kräfte nur der TR schmeicheln wollen. Somit haben sie der TR die Botschaft übermittelt, daß sie, wenn man ihnen bei der Überschreitung der Grenze günstigere Möglichkeiten bietet, zu jeglichem Kampf gegen die PKK bereit seien. Besonders hinter dem letzten gegen 8 unserer führenden Kämpfer durchgeführten Komplott stecken diese Tatsachen. Ein anderer Grund für diese Angriffe und Komplote besteht darin, daß man das gleiche, was man gegen die PUK unternahm, auch gegen die PKK veranstalten will. So wie sie nach dem gegen Simal und seine 3 Freunde durchgeführten Komplott die PUK aufgrund ihrer schwachen ideologisch-politischen Linie gezwungen haben, mit Saddam einen Kompromiß zu schließen, so versuchen sie auch die PKK-Bewegung, die den Angriffen der faschistischen türkischen Armeeherde ausgesetzt ist, in eine Auseinandersetzung mit der I-KDP in Süd-Kurdistan hineinzutreiben, infolge dessen sie von vier Seiten umzingelt wäre und somit zur Kapitulation gezwungen werden könnte. Ja, das sind die auf niederträchtige Weise angewandten Intrigen und Bestrebungen. Dafür entwickelt man mit verschiedenen Kräften, einschließlich des türkischen Geheimdienstes (MIT), gemeinsame Unternehmungen und läßt sogar Söldner gegen die Werte des Patriotismus kämpfen. Aber so, wie die Aktionen des 15. August dem kolonial-faschistischen Regime einen Schlag versetzten, so haben sie auch den gerechten Kampf unseres Volkes und unserer Heimat in der gesamten Welt verbreitet und bekanntgemacht. Aus diesem Grunde darf keine Kraft, in wessen Namen auch immer, unseren gerechten Kampf und dessen Aktionen angreifen.

Als der türkische Staat in dieser Phase mit all seiner Kraft die Partei zu liquidieren und zu vernichten versuchte, setzten sich auch dessen Handlanger innerhalb der Partei unverzüglich in Bewegung. Man bezweckte, die Partei in den Bergregionen Mittel-Kurdistans zu schwächen, deren Einheit zu zerspalten und sie insbesondere von ihrem bewaffneten Kampf zurückzuhalten. Diese Verräterbande, die in den Quartieren der IKP ernährt wurde, versuchte die Partei von der Hinterfront aus zu erdolchen. Sie bauten erneut Brücken nach Europa und haben allen Defaitisten und Abweichlern, die den Widerstand zu brechen bezweckten, Einladungen zukommen lassen. Obwohl erklärt wurde, daß all diese Personen finstere Liquidateure sind, ist man trotzdem soweit gegangen mit einer unaufrichtigen Haltung zu sagen: *"Wenn Ihr gegen nur einen von ihnen etwas unternimmt, werden wir Euch die Hölle heiß machen, Euch isolieren und fertig machen usw."*

Die Vertiefung der Ausweglosigkeit des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans von seiten dieser sozialchauvinistischen, revisionistisch-reformistischen Kräfte beschränken sich nicht nur auf das, was wir zu erklären versuchten. Die IKP, durch Organisationen und Personen wie KUK, Peseng (PPKK) und Sami Abdurrahman, und die TKP in der Person von "Sol Birlik", die sie durch Organisationen wie TKSP und Peseng (PPKK) gebildet hat, versuchen gemeinsam anstatt der abgenutzten klassischen Kollaboration eine neue kurdische Kollaborateurenströmung, die man mit moderner Bekleidung wie "Sozialistentum, Revolutionär-Demokrat" ausgestattet hat, zu bilden und sie dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans aufzuzwin-

gen. In der Tat traten uns diese Aktivitäten, die schon im Jahre 1979 mit der Bildung der "UDG" begannen, in Form von "Fünfer-, Sechser-, Elfer-Einheiten" mit dem gleichen Ziel entgegen. Man versteht heute besser, daß hinter diesen liquidatorischen und verschwörerischen "Einheiten" die IKP und TKP stecken. Die IKP hat als eine Notwendigkeit ihres Beschlusses durch ihr ZK-Mitglied namens Sivan die Bildung der "UDG" geschaffen und koordinierte die Angriffe der KUK gegen uns. Und die TKP gab diesen Tätigkeiten direkt oder indirekt Geist und Blut.

Die Kraft, die die liquidatorische und verschwörerische Linie dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans auferlegt, ist an erster Stelle die TKP in der Türkei. In der Zeitung *Serxwebun* wurden bezüglich der TKP zahlreiche Bewertungen aufgestellt. In einer dieser Bewertungen wurde in Bezug auf die Haltung der TKP gegenüber der Frage Kurdistans folgendes geschrieben: "Es ist offenkundig, daß die Lösung der Frage der Demokratie in der Türkei an erster Stelle mit der Lösung der Frage Kurdistans verbunden ist. Aber da die TKP die Realität eines Landes wie Kurdistan und des in diesem Land lebenden Volkes nicht anerkennt, ist auch ihre konsequente Annäherung an die Frage der Demokratie nicht möglich. Wie kann man denn sonst die kemalistische Administration, die chauvinistischer ist als das erste und zweite konstitutionelle Regime, in der die herrschenden Klassen der unterdrückten Nationen - wenn auch sehr begrenzt - vertreten waren, als "demokratisch" bezeichnen? Nun, die TKP hat genau in diesem Punkt offen bewiesen, daß sie nichts mit der Bezeichnung "kommunistisch" zu tun hat. Die Politik, die die TKP gegenüber der Frage Kurdistans verfolgt, weist mit der kolonialistischen Politik des Kemalismus eine interessante Parallelität auf. Setzte sich der Kemalismus für die nationale Vernichtung in Bewegung, so hat die TKP ihm Beifall gezollt. Hat der Kemalismus mit der Zubetonierung der Frage Kurdistans zu beweisen versucht, daß von einer solchen Tatsache keine Spuren mehr existieren? So hat sein Schatten in der Opposition durch das von ihm an der Macht stehenden Original empfangene Signal unsere nationale Tatsache auf einen Schlag aus der Geschichte gestrichen. Kurz gesagt, die TKP hat in der Tat bei ihrer Annäherung an die Frage Kurdistans den Kemalismus von links wie ein Affe imitiert. Ganz zu schweigen davon, ein Kommunist zu sein oder dem proletarischen Internationalismus treu zu sein, hat sie ständig vergessen, daß sogar der erste Schritt für das Demokratsein nur durch die aktive Unterstützung der revolutionären Befreiungsbewegung der unterdrückten Nation verwirklicht werden kann. Diese Vergeßlichkeit, die sich in eine unheilbare Krankheit, wie der Sprung über die Revolution hinweg, verwandelt, hat sie bis hin zur Verschmelzung mit der kemalistischen Republik geführt. Das heißt also, daß solch ein Fortschritt in der Liquidation nicht ein unvermeidliches Ergebnis des Kemalismus, der mit den hervorragenden Taktiken die Linke liquidierte, darstellt, sondern daß die TKP in Wirklichkeit ihrem Namen nicht gerecht wurde. Bevor die TKP diese Situation nicht erklärt, hat sie auch kein Recht ein Kommunist zu sein und von sich als Demokrat zu sprechen. Bevor die von der TKP betriebene Liquidation nicht enthüllt wird, kann man die Revolution in der Türkei keinen Schritt voranbringen.

Was hat die TKP unternommen, als sich in Kurdistan eine Nationale Befreiungsbewegung unter der Führung

des Proletariats entwickelte? Es ist offenkundig, daß diese Partei den kollaborierenden kurdischen, kleinbürgerlichen Nationalismus der PKK aufzwang, um sie an der Aufdeckung ihrer eigenen Schuld taten zu behindern. Mit der Beteiligung des kurdischen kleinbürgerlichen und archaischen Nationalismus sowie einiger Abgeordneten, die dem kemalistischen Parlament angehörten, hat sie im Jahre 1979 die "National-Demokratische Kräfteeinheit" (UDG) gebildet, diese gegen die PKK unterstützt und wollte somit die unter den erbarmungslosen Angriffen des Kolonialismus hervorgetretenen Revolutionäre Kurdistans vernichten. Während sie den Vertretern einer Klasse, deren würdlose Kollaboration mit jeglicher Außenkraft bis in die Knochen verwurzelt ist, in den Hauptstädten mancher sozialistischer Länder eine sogenannte Legitimität zu verschaffen versuchte, erlaubte sie sich, die größte Freiheitsbewegung in Kurdistan als eine "Provokationsbewegung" zu bezeichnen. Die gleiche Auffassung hat sie eine lange Zeit nach dem Militärputsch des 12. September erneut im Jahre 1982 wiederholt." (*Serxwebun* Ausgabe 36, Die Liquidation innerhalb der Linken, "Heilige Allianzen" gegen die PKK, eine Mahnung und die revolutionären Aufgaben) Wie unterwürfig sich die TKP gegenüber dem Kolonialismus benimmt, offenbarte sich nach dem faschistischen Militärputsch am 12. September erneut. Wie man weiß, hat die TKP bei den Diskussionen über den Charakter des Putsches, diesen nicht als faschistisch bewertet. Das meist diskutierte Thema unter den revolutionär-demokratischen Kräften war damals, warum die TKP eine derartige Bezeichnung ablehnte. Im Grunde war es nicht so sehr wichtig, ob dieser Putsch als faschistisch bezeichnet wird oder nicht. Aber was konkret begriffen werden muß, ist die dahintersteckende Logik. Die Logik war folgendermaßen: Der als II. Atatürk bezeichnete Kenan Evren würde den rechten und linken Terror zerschlagen und die TKP so durch internationale Unterstützung auf der Grundlage einer Allianz mit dem II. Atatürk ihre Legalisierungsmöglichkeit finden. Wie einige revolutionäre Kräfte behaupten, hat man in der Tat die Bilder Breschnews und Evrens nicht umsonst nebeneinander aufgehängt. Sie wollten die Zeit, in der man die Bilder Lenins und Atatürks nebeneinander aufhing, noch einmal, aber unter neuen Voraussetzungen, zum Leben erwecken. Natürlich wollte man all dies um den Preis der Liquidation des nationalen Befreiungskampfes und der revolutionär-demokratischen Bewegung der Türkei verwirklichen. Aber der faschistische und proamerikanische Charakter des Regimes offenbart sich deutlicher und der versöhnerischen Politik, die man in der Person der TKP in die Praxis umsetzen wollte, wurde von seiten des faschistischen Regimes Evrens keine Achtung geschenkt. Daraufhin sehen wir, daß die TKP ihre Bewertung sofort geändert und die Junta als faschistisch bezeichnet hat. In einer Phase, in der man innerhalb der Junta zwischen rechts und links trennte und Versöhnungswege suchte und in der man sich keinerlei revolutionären Beziehungen, Allianzen und Versammlungen zuwandte, hat die TKP auch in dieser Hinsicht ihre Haltung geändert und sich der Beteiligung an Versammlungen und intensiven Beziehungen mit Organisationen, die sie früher als "Terrorist, Abenteurer, Maoist, Grauer Wolf, usw." bezeichnete, zugewandt.

Warum hat die TKP eine derartige Haltung eingenom-

men? Als das faschistische Regime die Versöhnung ablehnte, wollte die TKP diesmal den Nationalen Befreiungskampf Kurdistans und die revolutionär-demokratische Bewegung der Türkei in ihr Schlepptau nehmen und so ihre Handlungsfähigkeit gegenüber den reformistischen und liberalen Kreisen der türkischen Bourgeoisie und sogar gegen das faschistische Regime Evrens stärken. Als ihre Bemühungen, den Nationalen Befreiungskampf Kurdistans in ihr Schlepptau zu nehmen, fehlschlagen, hat sie einige künstliche Organisationen, die für Kurdistan in keiner Weise kämpften und keinen Tropfen Blut vergossen, der Öffentlichkeit aufgebauscht präsentiert, um den Kampf zu versteigern und ihn zu liquidieren, und errichtete eine liquidatorische Einheit namens "Sol Birlik", in der sich verschwörerische agent-provocateur-Organisationen, die sich mit mysteriösen Tätigkeiten beschäftigen und auch mit einigen imperialistischen Kreisen finstere Beziehungen unterhalten, befinden. Man sieht, daß der Grund für die Bezeichnung der Junta als faschistisch von seiten der TKP und die sofort danach folgende Zuwendung zur Bildung der "Einheit" darin liegt, daß sie gegen die Bourgeoisie eine starke Position erreichen, somit ihre Manöver-Fähigkeit verstärken und dafür die revolutionären und demokratischen Kräfte in ihrem Tiegel verschmelzen und liquidieren wollte. Diese Kraft, die mit dem 12. September-Regime auf der Grundlage der Liquidation des revolutionären Kampfes sich um eine Versöhnung mit dem faschistischen Bandenführer Evren bemühte, aber keine Antwort erhielt, wird in der Zukunft, wenn die türkische Bourgeoisie bedrängt wird, nicht zögern, sich mit der Bourgeoisie sofort zusammenzuschließen und die Revolution von hinten zu erledigen, um ihre Legalisierung zu erreichen. Haben die Verfolger der selben Linie, TUDEH und IKP, die sich "Schwester-Parteien" nennen, in ihrem organisatorischen Leben es nicht immer so gemacht? War die Haltung der TKP seit ihrer Entstehung bis heute gegenüber den sozialistischen und demokratischen Bewegungen, besonders gegenüber der Frage Kurdistans, nicht immer so? Zeigt nicht die Vergangenheit dieser Partei, ihre durch nationale und internationale Beziehungen entstandene Politik und ihre heutige Haltung, daß die Zukunft dieser Parteien nicht anders aussieht als in der Vergangenheit?

Diese verleugnerische Annäherung der IKP und TKP gegenüber der Frage Kurdistans und ihre Haltung seit der Vergangenheit bezüglich der Liquidation des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans, der sich entgegen ihrem Willen entwickelt, überschreiten die Dimension eines normalen Kampfes zwischen zwei unterschiedlichen Linien und die Dimension der Anerkennung bzw. Nichtanerkennung des Selbstbestimmungsrechtes einer Nation. In der erreichten Phase hat sich das Problem zu einem Kampf zwischen einem Volk, das seinen revolutionären Widerstandskampf erheben will, und den Kräften, die diesen liquidieren wollen, verwandelt. Diese haben in der Vergangenheit unser Land und unsere nationale Existenz verleugnet; jetzt, wo sich der Nationale Befreiungskampf Kurdistans entwickelt, versuchen sie dieses Mal durch sozial-chauvinistische Annäherung, die eine der subtilsten Formen der Verleugnung darstellt, die Substanz der Frage unserer nationalen Befreiung zu vertuschen. Als Ergebnis wollen wir folgendes betonen:

Wir wollen uns nicht mit der TKP und IKP verfeinden und in keine Situation der Auseinandersetzungen mit ihnen geraten. Es ist auch eine Tatsache, daß zwischen uns und diesen Kräften tiefe ideologische und politische Differenzen bestehen. Es kann sein, daß wir über alle Themen nicht das gleiche denken und wir müssen es auch nicht. Wir möchten auch nicht sagen, daß die gegen unsere Partei und deren Führung gerichteten Komplote direkt von diesen Organisationen geschmiedet worden sind. Aber ihre sozial-chauvinistische und verleugnerische Haltung gegenüber der Frage Kurdistans, ihre plumpe und profitgierige Annäherung gegenüber dem sich entwickelnden Nationalen Befreiungskampf Kurdistans und ihre gefährliche Haltung, wie die Ausnutzung der Schwächen in den Reihen der kurdischen nationalen Bewegung und die Hoffnung, aus dieser Situation verstärkt hervorzugehen, führt die IKP und TKP, bewußt oder unbewußt, zur Vereinigung mit den agents-provocateurs und verschwörerischen Milizbanden und zur vereinigten feindlichen Haltung gegen die PKK.

Die Peseng, KUK-SE (Sozialistische Tendenz) und Sami Abdurrahman, die allen patriotischen, demokratischen und fortschrittlichen Kräften mit all ihren Eigenschaften bekannt sind und sich als agents- und Verschwörerorganisationen herausgestellt haben, werden von seiten der IKP geschützt und am Leben erhalten. Wie sie selbst auch sehr gut wissen, werden die Elemente, die gegen unsere Parteiführung Komplote anzetteln, deren Pfeiler sich von der TR und Saddam bis hin zu den von uns erwähnten kollaborierenden, kurdischen agents-Banden erstrecken und sich als fortschrittliche Organisationen lancieren, immer noch von der IKP dirigiert, ihre Pässe und andere Bedürfnisse werden von ihr gedeckt. Über diese Ereignisse, die wir falls notwendig der Öffentlichkeit mit Dokumenten darlegen können, muß von seiten dieser Kraft Klarheit geschaffen werden.

Von diesen Parteien, deren Situation wir zu erklären versuchten, verlangen wir nicht, daß sie den Nationalen Befreiungskampf Kurdistans und deren Führung, die PKK-Bewegung, unbedingt unterstützen. Das ist ihre Sache. Aber wir sagen, daß sie zumindest unparteiisch bleiben sollen, und wenn dies nicht gemacht wird, sollen sie wenigstens keine Feindschaft ausüben. Sie dürfen keinen finsternen Kräften und agents-provocateurs-Organisationen, die unsere Partei offen als Feind erklären und sogar verlangen, menschliche Beziehungen abubrechen und offenkundig erklären, daß sie alles unternehmen werden, um unsere Partei zu liquidieren und zu zerspalten, Unterschlupf gewähren und müssen unverzüglich auf ihre prinzipienlose und profitgierige Politik, die diesen günstige Möglichkeiten beschafft, verzichten. Sie dürfen diesen keine Möglichkeit bieten, gegen unsere Partei Komplote zu unternehmen, indem sie in ihrem Schatten Zuflucht suchen und dürfen diesen kein Fleisch und Blut geben. Wir erwarten und wünschen, daß eine solche aufrichtige Haltung eingenommen wird. Schon an dieser Stelle möchten wir betonen, daß wir andernfalls für die eventuellen Folgen keine Verantwortung übernehmen und daß wir nicht zögern werden, gegen alle Bemühungen, die sich gegen den zum unaufhaltsamen Wunsch unseres Volkes gewordenen Befreiungswillen richten, Opferbereitschaft zu zeigen, um den Willen unserer Partei und unseres Volkes zu schützen.

Der archaische Nationalismus hat im Nationalen Befreiungskampf Kurdistans für die Entstehung von Agenten-Cliquen eine weitgehend günstige Basis geschaffen

Die seit Jahrhunderten andauernde Fremdherrschaft in Kurdistan hat bei den kurdischen herrschenden Klassen einen bis in den Geist und die Knochen verwurzelten kollaborativen Charakter hervorgerufen. Durch die Entwicklung des kolonialistischen Kapitalismus erreicht die ökonomische, soziale, politische und kulturelle Struktur einen Punkt, an dem sie zerstört wird und die kurdische Person wird in eine Situation getrieben, in der sie sich gegenüber sich selbst, ihrem Land und ihrem Volk entfremdet. Unser von den modernen Entwicklungen und wissenschaftlichen Lehren isoliertes Volk ist bis zu einem Punkt getrieben worden, an dem es infolge der im blindwütigen Durcheinander entstandenen Unwissenheit seine wahren Interessen nicht erkennen kann, vom Feind und den kurdischen kollaborierenden Kreisen in deren politischen Interessen beliebig gesteuert wird und an dem es für die Realisierung der gegen seine Interessen gerichteten Politik des Feindes sowohl gegen sich selbst, als auch gegen seine Brudervölker in Kriegen eingesetzt wird. Infolge der auf dieser negativen Basis beruhenden, bewußt geführten Aktivitäten des Feindes und der Kräfte, die bewußt oder unbewußt diesem Ziel als Mittel dienen, kann man sagen, daß unsere Gesellschaft sozusagen provoziert worden ist. Die Lösung all dieser Probleme in der gesellschaftlichen und nationalen Struktur sind nur durch den Nationalen Befreiungskampf möglich, der durch die Wegweisung einer modernen wissenschaftlichen Lehre und der politischen Führung einer Klasse, die diese vertritt, entwickelt wird. Dies ist die Arbeiterklasse und ihre Lehre ist der wissenschaftliche Sozialismus. Keine andere Klasse und keine von ihr vertretene ideologisch-politische Strömung ist imstande, die schwerwiegenden gesellschaftlichen und nationalen Fragen Kurdistans, die auf historische Gründe zurückzuführen sind, zu lösen. Im Gegenteil, sie tragen zur Vertiefung unserer Probleme bei und verursachen, daß diese in die Sackgasse geführt werden. Darüber hinaus schaffen sie infolge ihrer ideologisch-politisch-organisatorischen Mängel eine günstige Basis für diejenigen, die in ihrer Substanz eine Menge düsterer Absichten und finstere Ziele verfolgen oder unmittelbar im Namen des Imperialismus, der kolonialistischen Staaten und der regionalen Reaktion ihre Aktivitäten auf das Niveau des Agententums treiben und sich mit der Zeit in Form einer Clique organisieren. Die dunklen Kräfte, die auch die Schwächen unserer gesellschaftlichen Struktur ausnutzen, schüren die inneren Auseinandersetzungen in einer breiten Form und lassen somit unser Volk Stamm für Stamm, Organisation für Organisation gegeneinander kämpfen. Die aufrichtigen und vertrauenswürdigen Personen, die gegenüber der Frage der Befreiung unseres Volkes eine revolutionäre und patriotische Auffassung entwickeln wollen, werden durch geschmiedete Komplote grausam ermordet. Hinzukommt, daß sie ihren Verrat und ihre Schuldten den Organisationen und der Führung dieser Organisationen, in denen sie ungestört Aktivitäten betreiben, zur Last legen.

Im Nationalen Befreiungskampf Kurdistans erlebt

man, wie in der Vergangenheit auch heute, die bittersten und konkretesten Beispiele dieser Art in Süd-Kurdistan. Die sich entwickelnde kurdische nationale Bewegung in diesem Teil unseres Landes weist ernste Schwächen und Mängel auf, die von der organisatorischen Führung der ideologisch-politischen Linie des archaischen Nationalismus stammen. Es ist zu beobachten, daß sich innerhalb dieser Bewegung eine agents-Clique gebildet hat, die die Schwächen dieser Bewegung ausnutzte, sich seit der Vergangenheit in ihr organisiert und ihr erhebliche Schäden zufügt und daß sich heute diese Clique mitsamt ihren Eigenschaften und Verbindungen offenbart hat. Die Personen und die Clique, die wir erwähnten, ist die als Agent weitbekannte Person Sami Abdurrahman und die von ihm zur eigenen Tarnung gegründete Organisation PDGK (Demokratische Volkspartei Kurdistans). Man muß das Problem in Verbindung mit seiner Vergangenheit näher betrachten. Die patriotischen und demokratischen Bewegungen Iraks und Süd-Kurdistans haben mit etlichen Dokumenten bewiesen, daß dieser Sami Abdurrahman, als er noch in England studierte, durch den englischen Geheimdienst ausgebildet wurde und daß er intensive Beziehungen zu dem israelischen Geheimdienst MOSAD unterhält. Es wird heute durch die aufgedeckten Tatsachen noch besser begriffen, daß schon in den 70er Jahren, als er als Verantwortlicher für die Außenbeziehungen der I-KDP fungierte, seine Agenten-Clique organisiert und zahlreiche Komplote durchgeführt hat.

Die I-KDP wurde infolge der von ihrer eigenen Linie stammenden Unzulänglichkeiten, der liquidatorischen Haltung der IKP gegenüber der Frage Kurdistans und ihrer Teilnahme an der Regierung als Folge eines Kompromisses mit Saddam sehr bedrängt und geriet in eine schwierige Lage. Bei der Versöhnung der Führung mit dem Schah und dem Rechtsrutsch der Bewegung in die US-Bahn, wie die Barzanis, die bei der Entwicklung des nationalen Widerstandes in Kurdistan eine nicht zu unterschätzende Rolle innehatten, wußte diese Person einen der schwächsten Punkte niederträchtig auszunutzen und übte eine bestimmende Rolle aus. In dieser Phase, in der das Problem Kurdistans im Rahmen des imperialistisch-kapitalistischen Systems zu lösen versucht wird, ist zu beobachten, daß sich die gleiche Aktivität im Hinblick auf die geographische Ausdehnung, die Einwohnerzahl, auf das entwickelte Niveau des sozialen Zerfalls in Nord-West Kurdistan, das in der Lage ist, sowohl aus der Sicht der genannten Gründe als auch aus der Sicht der Führungsrolle seiner Klasse die Führung des Nationalen Befreiungskampfes zu übernehmen, konzentriert.

Eine ähnliche Rolle, wie sie in Süd-Kurdistan von Sami Abdurrahman gespielt wird, wird in Nord-West Kurdistan, von Kemal Burkay ausgeübt. Diese Person hat im Jahre 1972 mit der europäischen Sozialdemokratie auf der Basis der Ablehnung des bewaffneten Kampfes einen Vertrag unterzeichnet, der sich den friedlichen Kampf zur Grundlage macht und als Ziel die Nichtüberschreitung der "kulturellen Autonomie" fest schreibt. Somit wurde versucht, unser nationales Befreiungspotential im Tiegel der Sozialdemokratie zu verschmelzen und es in eine Verratsorganisation in Form von TKSP (Sozialistische Partei Türkei-Kurdistans) umzuwandeln. Heute ist es noch deutlicher geworden, welche große Rolle diese niederträchtige Bandenbewegung, die seit den 70er Jahren wie ein

Dolch in der Brust unseres Volkes steckt und bei der Ermordung von Tausenden von Patrioten, Demokraten und Sozialisten und bei dem Hineintreiben der kurdischen nationalen Bewegung in die Sackgasse gespielt hat.

Es kristallisiert sich also heraus, daß sowohl die Organisation der Clique von Sami Abdurrahman, als auch die der agents-Clique unter seiner Führung in Nord-West Kurdistan schon in diesen Jahren im Namen des Imperialismus begonnen hat.

Bei der Ermordung der führenden Persönlichkeiten des radikalen Patriotismus, Sait ELCI und Sait KIRMIZI-TOPRAK (Dr. Sivan), die die linke Strömung innerhalb der Nationalen Befreiungsbewegung Kurdistans vertraten und sich als TKDP (Demokratische Partei Türkei-Kurdistans) zu organisieren versuchten, durch einen hinterhältigen Komplott, und bei der erbarmungslosen Ermordung der ca. 700 PUK angehörigen Militanten, Patrioten und Sozialisten, unter denen sich wertvolle militärische Kommandanten wie Ali ASKERI befanden, als Folge eines Angriffes unter Ausnutzung der reaktionären Stammeskräfte und der Teilnahme türkischer Hubschrauber nach 1975, spielte diese Bande eine direkte Rolle. Nachdem Klarheit über diese Entwicklung geschaffen wurde, wird begreiflicher, warum Kemal Burkay Dr. Sivan nicht ausstehen konnte.

Obwohl Sami Abdurrahman einer der führenden Verantwortlichen für die tragische Niederlage der nationalen Bewegung in Süd-Kurdistan 1975 und für die Bildung der damaligen politischen Richtung darstellt, versuchte er alle Ursachen der Niederlage auf die Schultern von M. Barzani zu laden, die Vergangenheit zu verfluchen und sich den demokratisch-revolutionären

Kräften und den Volksmassen gegenüber als "Heiliger" darzustellen. Und all dies hat er im Namen der Revolutionäre, Sozialisten und sogar Kommunisten getan, vor allem, nachdem er von einer Lücke Gebrauch machend das Sekretariat der I-KDP in die Hand nahm. Von diesem Moment an bezweckte er, eine neue liquidatorische Bewegung unter dem Namen "Stratejiya Nu" (Neue Strategie) zu entwickeln. Damals versuchte sich die Führung der I-KDP auch durch den Einfluß der iranischen Revolution wieder aufzuraffen. In Wirklichkeit aber hätte der innerhalb der I-KDP sichtbar gewordene positive Schritt unterstützt und die Vereinigung mit der demokratischen und patriotischen Bewegung Iraks verwirklicht werden sollen. Genau in diesem Punkt hat sich Sami Abdurrahman vor nichts gescheut, um die Realisierung der Liquidation durch die Verhinderung dieses Schrittes zu ermöglichen.

Als die unter dem Namen "Stratejiya Nu" auferlegte Liquidation von seiten der I-KDP nicht akzeptiert wurde und Aktivitäten nach seinem Willen verhindert wurden, trennte sich dieser von ihr und schloß sich in den 80er Jahren der COKED an; von dort aus ging er, ohne eine Erklärung dafür abzugeben, zur CUD über. Es ist offensichtlich, daß er sich für seine Agenten-Tätigkeiten günstige Bedingungen sucht, unter denen er sich unbehindert bewegt. Aufgrund der prinzipienlosen und profitgierigen Politik der IKP versuchte er schließlich unter diesem Namen seine ominösen Tätigkeiten fortzusetzen. Er bezweckt die Tendenz zur Einheit in den Reihen der demokratisch-patriotischen Bewegung in die Luft sprengen.

Diese Clique, die eine Organisation des Imperialismus

innerhalb des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans darstellt, beschränkte ihre Aktivitäten nicht nur auf Süd-Kurdistan. Sie setzt ihre Aktivitäten entlang der Grenze zwischen der Türkei und Irak in Zusammenarbeit mit dem MIT (Türkische Geheimdienst-Organisation) gegen Nord-West Kurdistan fort und organisiert in diesem Teil von ihr abhängige agents-Cliquen. Nach der Ermordung von Dr. Sivan durch Komplotte und der Liquidierung einiger seiner engsten Freunde übernahm er die Aufsicht über die TKDP, besser gesagt nahm er sie fest in seine Hand, indem er von seiner Position als Verantwortlicher der Außenbeziehungen der I-KDP Gebrauch machte. In Abstimmung mit MIT setzte er Derwische Sado an die Spitze der TKDP, der dann später Beziehungen zu MIT herstellen und die agents-Clique in Nord-West Kurdistan organisieren wird.

Das Ereignis von Dr. Sivan muß gut begriffen werden. Im Grunde wollte Dr. Sivan in Nord-West Kurdistan eine radikal-patriotische nationale Befreiungsbewegung gegen den 12.-März-Faschismus und den türkischen Kolonialismus entwickeln. Seine falsche Auffassung von Beziehungen, die auf seine mangelnde Bewertung der archaisch-nationalistischen Führung in Süd-Kurdistan zurückzuführen ist, seine Überschätzung der Rolle dieser Führung führten dazu, daß die Abdurrahman-Agenten-Clique nach Feststellung dieser Tendenz, sich unverzüglich daran machte, sich der erbarmungslosen Vernichtung zuzuwenden und damit diese Tendenz mit der Massakrierung dieses patriotischen Elans, der eventuell zu wichtigen Entwicklungen hätte führen können, schon in der Gebärmutter starb. Somit geriet auch die TKDP unter Kontrolle der MIT-Angehörigen und der kollaborativen feudalen und religiösen Stammeskräfte. Es ist zu beobachten, daß sich die gesamte Aktivität von diesem Zeitpunkt an darauf konzentriert, die innerhalb der Bewegung existierenden Patrioten durch diverse Methoden zu liquidieren und die sich außerhalb entwickelnde nationale Befreiungsströmung durch verschiedene Komplotte zu verhindern. Faik Bucak wiederum, der einen aufrichtigen Patriotismus in der TKDP zu vertreten versuchte, wurde durch diese Clique durch ein gemeinsam mit MIT geschmiedetes Komplott ermordet.

Es ist nicht zu übersehen, daß diese Clique, deren Aufgabe darin bestand, den Nationalen Befreiungskampf Kurdistans an einem Punkt zu halten, an dem die Interessen des imperialistisch-kapitalistischen Systems nicht angetastet werden und darüber hinaus zum Werkzeug der Verwirklichung seiner Politik auf der Ebene des Landes und der Region zu machen, und die Entwicklung der PKK-Bewegung näher verfolgt. Man wollte auf jeden Fall die Entwicklung dieser Bewegung verhindern, die sich außerhalb ihrer Kontrolle befand und die Unabhängigkeit von einem für die NATO strategisch wichtigen Staat bezweckte. So, wie die Bewegung, die Dr. Sivan entwickeln wollte und die eine radikale patriotische Tendenz aufwies, schon im Mutterleib durch Massaker verhindert wurde, hätte auch die nationale Befreiungsströmung, die sich ab 1973 unter der Führung des Proletariats ein unabhängiges und freies Kurdistan zum Ziel setzte, schon bevor sie sich mit dem Volk vereint, zerschlagen werden müssen.

Das Auslösen eines Echos unter den revolutionären Intellektuellen und Jugendlichen durch die Übertragung der Ideologie war ein Grund für die Mobilisierung

des TKDP-Flügels, der von dem mit dem türkischen MIT zusammenarbeitenden Derwische Sado geführt wurde. Hier beobachteten wir, daß die agents-provocateurs-Organisation namens "Sterka Sor", die direkt von Derwische Sado abhängig war, unter der Führung des MIT-Agenten namens Alaattin Kapan gebildet wurde. Diese Organisation versuchte sich eine Legitimation unter der Maske des Marxismus zu verschaffen und behauptete, daß die Sowjetunion imperialistisch sei und Kurdistan aus "fünf" Teilen bestehe. Mit der Organisierung einiger bezahlter Killer aus Elazig stationierte sie sich in Antep und Adana, wo die PKK-Bewegung ihre ersten Aktivitäten aufgenommen hatte und auf einer stabilen Grundlage sich schnell zu entwickeln begann, um ihre Komplotte durchzuführen. Wie bekannt, ist der große internationalistische Revolutionär und einer der Führenden der PKK-Bewegung, Haki KARER, am 18. Mai 1977 durch diese Bande durch ein niederträchtiges Komplott ermordet worden.

Die PKK-Bewegung, die aus diesem Komplott wichtige Lehren gezogen hat, verstärkte einerseits ihre innere Organisation und nahm andererseits durch die Verbindung mit den Massen den Charakter einer Massenorganisation an. Der archaische Nationalismus in Nord-West Kurdistan war überwunden und bei der revolutionären Jugend zeichnete sich rasch eine Tendenz zum marxistischen Denken ab. Gerade in dieser Phase wurde die Linie namens "Stratejiya Nu", die innerhalb der I-KDP zu entwickeln versucht wurde, in den Reihen der TKDP erfolgreich in die Praxis umgesetzt. In der selben Zeit beobachteten wir, daß in der TKDP, die von dem erfahrenen Agenten Derwische Sado und von MIT-Elementen, die unter dem Einflußbereich der kollaborierenden kurdischen herrschenden Kräfte standen, gelenkt wurde, die scheinbaren Verteidiger des "Sozialismus" die Leitung der Partei übernahmen und sich unter dem Namen KUK bewegten. Im Grunde haben erfahrene, modern-intellektuell gekleidete Agenten die entlarvten und klassischen Agenten ersetzt. In dieser Phase wiederum wurden Entscheidungen entlang der Grenze getroffen, um mit allen Mitteln die Aktivitäten der PKK in Mardin, Siirt und Hakkari zu unterbinden und zu verhindern. Im Jahre 1977 werden wir Zeuge davon, daß eine "Einheit" namens "UDG" gegründet wurde, an der einerseits der Engländer Sami und andererseits der Sozialdemokrat Kemal teilnahmen. Als eine Notwendigkeit der entlang der Grenzen gefassten Beschlüsse wurden die Angriffe der KUK in Siirt und Mardin gestartet, wobei ca. 50 PKK-Kader, Sympathisanten und zahlreiche Patrioten niederträchtig ermordet wurden.

Diese Agenten-Clique, die wie ein Dolch in die Reihen des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans hineinstach, setzte ihre Angriffe gegen die PKK-Bewegung auch nach dem 12. September fort. Wie wir schon in einem anderen Abschnitt unseres Artikels erwähnt haben, wurde noch deutlicher, daß zwei Komplotterversuche gegen die PKK-Führung durch Sami Abdurrahman organisiert wurden. Als ihre niederträchtigen Absichten, wie unsere Bewegung im Herzen zu treffen und somit die Neuerhebung unseres nationalen Widerstandskampfes zu verhindern, fehlschlügen, wandten sie sich diesmal unseren Kadern zu und bezweckten, auf diese Weise ein Ergebnis zu erzielen. Infolge der aus diesem Grunde geschmiedeten Komplotte sind um die 20 unserer führenden kämpferischen Kader hin-

terhältig ermordet wurden.

Die PKK begann ihre Kader in die Heimat zu übertragen, um gemäß den in ihrem II. Kongreß gefaßten Beschlüssen die organisatorische Struktur neu aufzubauen und den Widerstandskampf auf der Grundlage des bewaffneten Kampfes zu entwickeln. Man bezweckte, den Willen unseres Volkes, nämlich seinen Zorn und seine Wut in eine organisierte Kampfkraft umzuwandeln und sich an dem türkischen Kolonialismus zu rächen, der das Leben unseres Volkes in eine Hölle verwandelt, Dorf für Dorf, Stadt für Stadt, Berg für Berg Operationen durchführt, über das Leben und die Ehre unseres Volkes seine Hände erstreckt und die wertvollsten Söhne in den Kerkern ermordet, zu brechen, diesen Willen bei dem ersten Schritt zu verhindern und das Ende, das man Dr. Sivan bereitete, auch der PKK-Bewegung zu bereiten.

Hier ist auch von der Ermordung Süleyman TUGCU's, der im August 1982 als Beauftragter nach Mittel-Kurdistan geschickt wurde, um eine erste Untersuchung der Lage zu unternehmen, die Rede. Als Grund dafür wurde ein Zusammenstoß mit der türkischen Armee angegeben. Es ist keinesfalls ein überzeugender Grund, weil er die Grenzüberschreitung zusammen mit einer ca. 100 Mann starken Peshmergagruppe unternahm. Wäre es zu einem angeblichen Zusammenstoß gekommen, hätte es andere Tote oder Verwundete innerhalb einer so großen Gruppe geben müssen. Es ist wohl unwahrscheinlich, daß die Kugeln der faschistischen Armee nur unseren Genossen trafen. Es ist ebenfalls die Rede von der Ermordung einer aus 8 Genossen bestehenden Gruppe, die mit dem gleichen Ziel in die Bergregionen Mittel-Kurdistans gingen, um Aktivitäten aufzunehmen und im November 1982 im Hezil Fluß ermordet wurden. Einer der Männer dieser genannten Clique, der unserer Gruppe als Wegweiser zur Grenzüberschreitung diente, trennte sich kurz vor dem Ereignis von der Gruppe und ging in das Dorf Abdurrahmans Gundiki. Bei einer niederträchtigen Falle wurden die führenden Kämpfer-Kader unserer Partei, die Genossen Sahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Hasan ÖZCELIK, Musa ILK, Veysi SIMSEK, Fuat ERTÜRK, Veysi HANTAS und M. Besir AKSOY ermordet und zu Märtyrern. Es wurde berichtet, daß dieses Ereignis infolge einer von seiten der türkischen Armee gestellten Falle geschah. Aber wenn die Kolonialisten, ganz abgesehen von 8 Personen, auch nur eine Person ermordet oder verwundet festgenommen haben, beginnen sie unverzüglich, dies durch die Nachrichten und offiziellen Erklärungen der Kriegsrechtskommandantur der Öffentlichkeit bekanntzumachen. Die TR erfuhr erst von diesem Ereignis, nachdem die Leichen an die Wasseroberfläche getreten waren, und gaben, mit Ausnahme einiger Berichte in türkischen Zeitungen, keinerlei öffentliche Erklärungen ab. Wir sind auf dieses Ereignis nicht öffentlich eingegangen, um zu verhindern, daß diese Provokateure die Organisationen gegeneinander provozieren und um uns selbst nicht provozieren zu lassen. Aber wir sehen, daß sich die Dimensionen der Provokation und der Agenten-Aktivitäten weiter ausdehnen.

So, wie sie den Rückkehrplan unserer Partei ins Land trotz all dieser Aktivitäten nicht verhindern konnten, versetzte der organisatorisch-aktionistische Elan des 15. August ihnen einen kräftigen Schlag. Diese in Schock geratenen Kräfte nahmen sofort Stellung gegen diesen berechtigten Schritt unseres Volkes ein und

gaben der Öffentlichkeit offen bekannt, daß sie nicht zulassen werden, daß die PKK einen zweiten Schritt unternimmt. Und in der Tat erfüllen sie ihre Aufgabe im Namen des Imperialismus und dem Evren- und Saddam- Faschismus. Sie ermordeten 8 unserer führenden Kämpfergenossen durch ein organisiertes Komplott, um den zweiten Elan unserer Partei, der mit der Proklamation der ERNK am 21. März 1985 eine neue Phase eröffnete, zu verhindern. Die Genossen Idris ÖKMEN (Mesut), PKK-ZK Ersatzmitglied, M. Rauf AKBAY, der eine zeitlang national-befreierische und demokratische Aktivitäten unter den Massen in Europa betrieb, Celal ERCAN (Volkssänger Sefkan), der ebenfalls in Europa eine zeitlang die Verantwortung für die national-befreierischen Kultur- und Kunstaktivitäten übernahm, Abdurrahman AYTEMIR (Riyad), der ca. 3 Jahre lang als PKK-Vertreter in dem Widerstandsbereich Libanon-Palästina aktiv war, Abdulkadir GERGERLI, Abdullah aus Batman, Servan und Hazim, die sich auf den Weg nach Nord-West Kurdistan machten, um die ihnen von seiten der Partei übertragenen Aufgaben zu erfüllen, wurden hinterhältig ermordet. Diesmal haben sie die Ermordung unter der Maske der Freundschaft verwirklicht. Während unsere Genossen an einem Dorf im Gebiet Duhok vorbeigingen, trafen sie die als Peshmerga verkleideten Verschwörer, die sich als I-KDP'ler vorstellten. Nachdem unsere Genossen daraufhin diese als Freunde betrachtet und ihnen die Hand reichten, haben diese unsere Genossen, kurz nachdem sie sich von ihnen trennten, hinterrücks erschossen!

Diese Person -Sami Abdurrahman-, die in der Vergangenheit innerhalb der I-KDP seine Agenten-Clique bildete, hat mit der Ausnutzung der ideologisch-politischen Mängel der archaisch-nationalistischen Führung viele wertvolle Persönlichkeiten, die revolutionäre und patriotische Eigenschaften besaßen, durch Komplote ermordet. In den gegen unsere Partei organisierten Komplotten benutzte er erneut den Namen der gleichen Partei -I-KDP-. Er betont ohnehin selber, daß er immer noch seine Leute in der I-KDP hat. Als sich jedoch der Einfluß der neuen I-KDP-Führung in den 80er Jahren weiter ausgebaut hatte und dadurch die Möglichkeiten, seine Aktivitäten unbehindert zu betreiben, beschränkt wurden, setzte er seine niederträchtigen Aktivitäten unter dem Schirm der IKP fort. Die plumpe profitgierige und niederträchtige Logik wie die sozial-chauvinistische und verleugnerische Annäherungsweise der IKP bezüglich der Frage Kurdistans, ihre Bereitschaft, jederzeit mit Saddam Kompromisse einzugehen, die Entwicklung der Liquidation gegenüber der revolutionären Widerstandsbewegung durch Auferlegung ihrer revisionistisch-reformistischen Linie und die Erlangung besserer Überschreitungsmöglichkeiten an der Grenze bilden für solch eine Agentenaktivität eine sehr günstige Basis. Schließlich weist auch das letzte Komplott, bei dem 8 unserer Genossen hinterhältig ermordet wurden, darauf hin, daß solche Komplote in der Zukunft im Namen der IKP häufiger verwirklicht werden.

Es wird heute begonnen, die Agenten, die früher innerhalb der TKDP unter der Führung Derwische Sados organisiert wurden, in Form von Cliquen, die verschiedene Namen wie KUK-SE (Sozialistische Tendenz), Peseng oder KUK tragen, dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans entgegenzustellen. Diese Organisationen, die sich mit der Behauptung, im

Namen Kurdistans zu handeln, auf den Weg machten, führen in Nord-West Kurdistan nicht mal die einfachsten Aktivitäten und Organisationen durch. Ihre gesamten Aktivitäten entlang der Grenze in Mittel-Kurdistan bestehen darin, den Nationalen Befreiungskampf der PKK-Bewegung bezüglich Nord-West Kurdistans um jeden Preis zu verhindern. Sollte überhaupt von ihren Aktivitäten die Rede sein, so ist dies alles, was man darüber sagen kann.

Wie in der Vergangenheit, so auch heute und in der Zukunft, werden diese Agenten-Cliquen ihre provokativen Aktivitäten und Komplote in verbreiteter Form fortsetzen. Es muß offenkundig begriffen werden, daß die PKK-Bewegung, die für den Nationalen Befreiungskampf Kurdistans keine Opferbereitschaft scheut, die Auferlegungen der Agenten-Cliquen von Methoden, die sich gegen den Freiheits- und Unabhängigkeitskampf unseres Volkes, gegen die Einheit und die Existenz der Partei richten, und Methoden, wie die Vernichtung von patriotisch-revolutionären Personen, ähnlich wie bei der verschwörerisch-liquidatorischen Führung Arafats innerhalb der palästinensischen Bewegung, nicht mehr zulassen wird.

Welche ideologisch-politische und klassenbedingte Bedeutung haben die gegen die PKK entwickelten Entlarvungs- und Isolierungsbemühungen

Wenn heute jegliche Liquidation, die auf die verschwörerische Haltung, auf die Provokation und die sozial-chauvinistischen, revisionistisch-reformistischen und die archaisch-nationalistischen Auffassungen zurückzuführen ist, in den Reihen des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans Zerstörungen von großer Bedeutung hervorgerufen hat; wenn die wertvollsten Söhne und Militanten unseres Volkes und unserer Partei, die sich in ihrer fruchtbarsten Phase befanden und in nicht zu erwartender Weise und in einer Phase, in der unser Volk und unser Kampf sie am stärksten benötigt, verräterisch ermordet werden; wenn gegen die PKK-Bewegung, die an nichts anderes denkt als für ihre Heimat und ihr Volk zu leben und zu kämpfen und dafür ihren wertvollsten Besitz, hunderte von Kader, geopfert hat und trotz der massiven Angriffe von seiten des imperialistisch-kapitalistischen Systems und der lokalen kollaborierenden Agenten-Milizbanden des türkischen Faschismus und obwohl sie nicht die geringste Unterstützung von den Kräften, die Freunde sein müßten, erhält, ihren Kampf, der auf der Wegweisung des Marxismus-Leninismus, der erhabenen Verbundenheit mit dem Volk und der Eigenkraft ihres Volkes basiert, erhebt und dies öfter unter Beweis gestellt hat, und wenn gegen die revolutionäre Widerstandslinie, die sie vertritt, eine breite Entlarvungs- und Isolierungskampagne in Gang gesetzt wird, dann muß die soziale Basis, auf die sie sich stützt und deren tiefe ideologisch-politische Bedeutung gut begriffen werden.

Die konter-revolutionäre Front, die aus der Allianz des imperialistisch-kapitalistischen Systems, des türkischen Kolonialismus und den lokalen kollaborierenden kurdischen herrschenden Klassen besteht, lehnt, abgesehen davon, unser Recht auf ein unabhängiges und freiheitliches Leben als Nation anzuerkennen, die Anerkennung der Tatsache unseres Landes und Volkes

ab und greift die einfachste Widerstandssaat mit erbarmungslosen Unterdrückungs- und Gewaltmethoden an und versucht diese zu vernichten. Die Absicht, den revolutionären Widerstandskampf, der auf das wichtigste Glied der NATO abzielt, zu zerschlagen und die Anwendung einer solchen Politik ist aus der Sicht des Feindes eine verständliche Situation.

Doch wir sehen, daß die Kräfte, die sich als eine Notwendigkeit des bindenden Grundprinzips des Leninismus gegen diese Politik auflehnen, den Kampf unseres Volkes für das Recht auf Selbstbestimmung unterstützen und eine freundschaftliche Haltung einnehmen müßten, bezüglich dieser Fragen immer noch keine revolutionäre Politik entwickelt haben. Man muß darüber hinaus darauf hinweisen, daß diese sich als "Kommunisten" bezeichnenden Kräfte, an erster Stelle die TKP und IKP, durch eine sozialchauvinistische, revisionistisch-reformistische Politik dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans offen die Liquidation auferlegen und in dieser Hinsicht eine sehr negative Rolle spielen. Während sie mit ihrer Haltung die Position des Feindes stärken, fügen sie der revolutionären Politik und dem Kampf unseres Volkes Schäden von wichtiger Bedeutung zu.

Der Grund, weshalb die revolutionären Widerstandskämpfe der Völker nicht durch revolutionäre Politik unterstützt und ihnen nicht die erforderliche Hilfe entgegengebracht wird, liegt darin, daß die Alliierten des US-Imperialismus und des angrißlustigen NATO-Paktes der Sowjetunion und anderen sozialistischen Ländern an erster Stelle die nukleare Kriegsbedrohung und anderes auferlegen und in den Fehlern der Politik der friedlichen Koexistenz, die infolgedessen in der Vergangenheit angewandt wurde und deren Wirkung sich immer noch zeigt.

Die von den USA heute auferlegte Politik ist die Lösung der Spannungen, die die Gefahr eines nuklearen Krieges hervorrufen könnten, durch friedliche Methoden und Verhandlungen. Und als Voraussetzung wird an erster Stelle von der Sowjetunion und anderen sozialistischen Ländern verlangt, die Unterstützung an die nationalen Befreiungsbewegungen zu unterbinden. Die erbarmungslosen Angriffe gegen die Revolution Nicaraguas, die Bemühungen, die Revolution in El-Salvador zu unterbrechen, die Unternehmungen, die palästinensische Revolution durch den Verrat der Arafat-Clique zu liquidieren, und die maßlose Verhaltensweise der USA ist darauf zurückzuführen, daß sie diese Schwächen meisterhaft ausnutzt. In der Tat aber kann Frieden nur dann an Bedeutung gewinnen und dauerhaften Charakter annehmen, wenn er mit gegenseitigem Respekt gegenüber dem Willen der Völker und der gleichberechtigten Voraussetzungen verwirklicht werden kann. Andernfalls ist die Verwirklichung des Friedens unter dem Namen, das vorhandene Gleichgewicht zu bewahren, unter ungleichmäßigen Voraussetzungen und durch Nichtbeachtung des Willens der Völker nicht möglich und dient zur Liquidation der revolutionären Volksbewegungen. Diese Politik hat bei dem heute angelangten Punkt der palästinensischen Revolution eine bedeutende Rolle gespielt. D.h. also, die Friedenspolitik des imperialistisch-kapitalistischen Systems, dessen Führung die USA übernommen hat, bedeutet nichts anderes als die Völker von der Revolution zu distanzieren und die Herrschaft über sie zu stabilisieren. Natürlich bezweckt sie durch ihre unverschämten politischen und militäri-

schen Drohungen die sozialistischen Länder und fortschrittlich-radikale Administrationen einzuschüchtern. Die Politik, die von seiten der IKP und TKP auf eine häßliche und gefährliche Art dem Nationalen Widerstand Kurdistans aufgezwungen wird, ist auf diese Tatsache zurückzuführen.

Es wird behauptet: *"Es existieren im Mittleren Osten ohnehin viele Spannungsfelder. Dieser Kette soll nicht auch noch das Glied der Revolution Kurdistans hinzugefügt werden, die den Status und das Gleichgewicht in der Region auf den Kopf stellen würde, hintereinander zu revolutionären Abkoppelungen vieler Länder der Region führen und dadurch den Ausbruch des III. nuklearen Weltkrieges verursachen könnte."* Eine andere Behauptung, die mit dieser Auffassung entweder im Zusammenhang steht oder eine Folgerung daraus ist, lautet wie folgt: *"Die Voraussetzungen für die Revolution in Kurdistan bestehen nicht und die Zeit dafür ist noch nicht reif."* Kurzum, diese Aussagen stellen direkt oder indirekt den Kern der vertretenen Auffassungen dar.

Der faschistisch-türkische Kolonialismus und sein größter Unterstützer, der US-Imperialismus, warnen die sozialistischen Länder und die Kräfte, die eigentlich eine freundschaftliche Haltung einnehmen müßten, vor einer Annäherung hinsichtlich der Realität des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans, da sie die Folgen der Revolution Kurdistans in der Region sehr gut begriffen haben. Es ist bekannt, daß dies auf der Tagesordnung des offiziellen Meinungsaustausches im Rahmen der Entwicklung der "guten nachbarschaftlichen Beziehungen" steht. Die Vertreter des faschistischen Regimes versprechen, daß sie die Benutzung der US-Spionageflugzeuge, die Errichtung von Radiostationen und die Stationierung der Pershing-Raketen in Kurdistan, das als "Ostanatolien" bezeichnet wird, nicht zulassen werden. Sie verlangen natürlich den Gegenwert ihrer Versprechungen. Der Gegenwert ist folgender: Die Verschiebung eines der grundsätzlichsten Prinzipien des Leninismus, das Selbstbestimmungsrecht der Nationen, auf eine zumindest jetzt unbestimmte Zeit...

Die Behauptungen, die Entwicklung des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans gefährde den Weltfrieden durch das Verursachen der regionalen oder internationalen Spannungen und er könne zum III. Weltkrieg führen, geben die Realität nicht wieder. Heute führen in Kurdistan die mit Blut beschmutzten faschistischen Diktaturen Evrens und Saddams den einseitigen und tollwütigen Krieg gegen unser Volk. Diese Regimes bilden die eigentlichen Quellen der Spannungen. Wenn von einem Frieden in Kurdistan die Rede sein soll, ist dies dann nicht nur durch die Schaffung der Einheit unseres geteilten Volkes und Landes möglich? Oder wird mit der Politik im Namen der "Erhaltung des Friedens und Verringerungen der Spannungen" bezweckt, daß unser Volk unter dem geteilten Status unseres Landes und unter tollwütiger kolonialistischer Unterdrückung weiterleben soll? Bedeutet dies nicht die Bestätigung der Politik des Imperialismus und der Kräfte, die Kurdistan kolonialisiert haben? Ist das nicht die Verleugnung der Tatsache unseres Volkes und Landes und eine Respektlosigkeit unserem Volk gegenüber? Hat dieses Volk das Recht auf den gerechten Widerstand, auf ein unabhängiges und freiheitliches Leben oder nicht? Hat das Volk Kurdistans, das seit hunderten von Jahren unter fremder Herrschaft gelebt

hat, heute in vier verschiedene Teilen geteilt ist und die Zerrissenheit bis in die kleinste Familieneinheit erlebt, das Recht auf seine Einheit, Unabhängigkeit und Freiheit? Wenn ja, muß es nicht dafür kämpfen? Wenn Ihr der Bezeichnung "Kommunist" würdig sein wollt, seid Ihr dann nicht dazu verpflichtet, als eine Notwendigkeit des bindenden Grundprinzips des Leninismus, den gerechten Kampf des Volkes Kurdistans zu unterstützen?

Also die IKP und TKP, die die Liquidation des Nationalen Befreiungskampfes Kurdistans zum Kern ihrer Politik gemacht haben, sollen in diesen Fragen Klarheit schaffen. Die Kommunisten haben den nationalen Befreiungsbewegungen und der nationalen Frage gegenüber ständig eine klare und prinzipientreue Haltung eingenommen. Es existieren in der Geschichte zahlreiche Beispiele, aus denen man Lehren ziehen muß. Marx und Engels haben den Kampf slawischer Völker gegen das russische Zarentum im XIX. Jahrhundert als reaktionär bezeichnet und ihn nicht unterstützt. Aber in einer anderen Phase haben sie den Kampf des polnischen Volkes gegen das russische Zarentum unterstützt mit der Begründung, er vertrete die Demokratie. Sie schrieben diesbezüglich und boten die aktivste Unterstützung der I. Internationale an. Auch diese Parteien sollen, ohne sich auf die Demagogie "Die Zeit für eine Revolution in Kurdistan ist nicht reif" zu stützen, eine klare und auf Prinzipien beruhende Haltung einnehmen und unser Volk nicht zu betrügen versuchen. Besitzt der sich gegen den faschistischen türkischen Kolonialismus in Nord-West Kurdistan entwickelnde Nationale Befreiungskampf Kurdistans einen fortschrittlichen Inhalt oder nicht? Stärkt dieser Kampf den Kampf für die Demokratie oder dient er dem faschistischen Regime? Was sind die sozio-ökonomischen Bedingungen, auf die sich die These, die Zeit für die Revolution sei noch nicht reif, stützt? Ist es nicht eine Notwendigkeit des leninistischen Organisations- und Kampfgeistes, die subjektiven Bedingungen einer Revolution heranwachsen zu lassen, wenn die objektiven Bedingungen vorhanden sind?

Der Kern der betriebenen Auffassung besteht darin, den kolonialen Status Kurdistans als legitim anzuerkennen. Aus der Sicht der Revolutionäre können die durch den Imperialismus gemeinsam mit dem türkischen Kolonialismus gegen den Willen des kurdischen, türkischen und arabischen Volkes gezogenen Grenzen und der durch die "teile und herrsche"-Politik entstandene heutige Status nicht akzeptiert werden. Andernfalls wäre dies die Befürwortung des Kolonialismus. Darüber hinaus treffen wir auf sonderbare Aussagen von seiten der IKP, wie z.B. "was hat die PKK in Süd-Kurdistan verloren?" Dies heißt förmlich, daß "der südliche Teil Kurdistans dem Irak und der nordwestliche Teil der Türkei gehört." Ist dies etwas anderes als der Beweis der Verleugnung der Tatsache des kurdischen Volkes und seines Landes?

Kein Patriot und kein Demokrat kann den heutigen Status in Kurdistan, mit welcher Begründung und unter welchen Namen auch immer, akzeptieren. Er kann die Auffassungen, die dies unter dem Vorwand der Bewahrung des "Friedens" als legitim ansehen, nicht befürworten. Es gibt keinen Süden oder Norden Kurdistans. Kurdistan ist eine Ganzheit und der vorhandene Status, der unsere gesellschaftliche Struktur bis in unsere

Familien hinein mit Gewalt zerrissen hat, kann nicht akzeptiert werden. Versucht der Faschismus Saddams und Evrens Hand in Hand tagtäglich nicht die nationale Befreiungsbewegung unseres Volkes zu ersticken? Demzufolge wird sich auch unser Volk, das in den verschiedenen Teilen lebt, sich gegenseitig die größte Solidarität bekunden. Es hat das Recht darauf. Man muß die Kräfte, die sonderbare Behauptungen, wie "was hat die PKK im Süden verloren" aufstellen, fragen: Was suchen die faschistischen türkischen und irakischen Armeeherden in Kurdistan? Die PKK stellt eine für die Unabhängigkeit und Freiheit Kurdistans kämpfende Kraft dar und hat wohl das Recht darauf, sich mit jedem Teil zu solidarisieren und dessen Unterstützung zu erhalten. Nun! Mit welchem Recht befinden sich die T.R. und Irak in unserem Land? Was suchen wiederum die sozial-chauvinistischen und kurdischen Agenten-Organisationen mit ihren Zentralen in Süd-Kurdistan, die ihr Organisationsleben auf Kosten der Schmerzen, Leiden und Teilung unseres Volkes fortsetzen wollen und versuchen, den Nationalen Befreiungskampf Kurdistans zu verleugnen und zu liquidieren?

So hat die Entstehung der PKK-Bewegung das wahre Gesicht der sozial-chauvinistischen Kräfte, die unter dem Vorwand "Spannungen zu verringern, den Frieden zu bewahren" auf unverschämte Weise mit ihrer Bourgeoisie Kompromißwege suchen und unser Land ihrer Bourgeoisie zur Verfügung stellen, offen dargelegt. Es führte zum Bankrott der von ihnen vertretenen Linie und zu ihrer Entlarvung vor unseren Völkern. Ihre seit der Geschichte versteckte schmutzige Wäsche wurde aufgedeckt. Sie suchen auf unverschämteste Art und Weise Wege, mit dem "liberalen" und "reformistischen" Flügel der türkischen Bourgeoisie und mit Saddam Bündnisse einzugehen. Aber der Kampf der PKK-Bewegung blockiert entweder die Wege der Kompromisse dieser Kräfte oder aber legt offen dar, was für Diener der Bourgeoisie sie sind. Das ist der Grund für die derartigen Angriffe gegen die PKK.

Daher müssen diese Kräfte ihre Kampagnen, die PKK zu isolieren und zu entlarven, beenden und auf die Liquidation, die sie dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans aufzwingen, verzichten. Sie sollen die in letzter Zeit mit dem Saddam-Regime aufgenommenen Verhandlungen, bei denen neue Kompromisse gesucht werden, einstellen. Sie sollen sich von ihrer vergangenen negativen Haltung abwenden und mit ihrer Selbstkritik unserem Volk Vertrauen geben. Sie sollen sich auf die Seite der Einheits- und Solidaritätspolitik stellen, die zwischen unseren Völkern auf der Grundlage des gegenseitigen Vertrauens, der Gleichberechtigung und der gegenseitigen Respektierung des Willens beruht. Man soll sich von der negativen Politik gegenüber dem sich in Nord-West Kurdistan mit sehr beschränkten Möglichkeiten entwickelnden Nationalen Befreiungskampf Kurdistans abwenden und die größte Unterstützung an den Kampf unseres Volkes leisten. Unser Volk entschuldigt keine weitergeführten negativen Haltungen gegenüber seinem gerechten Kampf und wird diese eines Tages sicherlich zu Rechenschaft ziehen. In der Phase, in der wir die Unterstützung und Freundschaft am stärksten benötigen, kann die Existenz der Fehler und Unzulänglichkeiten kein Hindernis darstellen, die zu erwartenden freundschaftlichen Aufgaben zu erfüllen.

Das letzte Komplott und die Provokationen können den Sozial-Chauvinismus und den kollaborierenden Nationalismus nicht aus dem Sumpf heraushelfen

Wenn heute zahlreiche Kreise einzeln oder gemeinsam Angriffe, Komplote, Provokationen und massive Entlarvungs- und Isolierungskampagnen gegen den von seifen unserer Partei mit größter Opferbereitschaft und Tapferkeit geführten Nationalen Befreiungskampf Kurdistans entwickeln, zeigt dies, daß die Politik, die die Tatsache Kurdistans verleugnet und nicht die Interessen unseres Volkes vertritt, gegenüber dem sich entwickelnden revolutionären Widerstandskampf funktionsunfähig wird und die Grundlage der Kräfte, deren klassenbedingte Interessen mit der Erhaltung des bestehenden Status in Kurdistan verbunden sind, ihnen zu entgleiten droht.

Der kurdische kleinbürgerliche Reformismus, der sich von der Hinwendung zur für die nationale Befreiungspolitik notwendigen revolutionären Organisation und Aktion wie vor der Pest entfernte, versuchte das Problem Kurdistans durch eine Politik zu lösen, die sich den Kompromiß mit der kolonialistischen Bourgeoisie zur Grundlage machte. Bei der Organisierung gingen sie nicht über die im Rahmen der kolonialistischen Gesetze gegründeten Vereine hinaus und ihre Programmziele gingen ebenfalls nicht über die reformistischen Forderungen wie "muttersprachliche Erziehung und kulturelle Autonomie" hinaus. Die Aktionslinie, die sie sich zur Grundlage machten, gingen nicht weiter als durch Kollaboration mit den kurdischen herrschenden Klassen ins Parlament zu gelangen und dafür mit Erlaubnis der Kolonialisten einige Demonstrationen und Kundgebungen zu veranstalten. Bei der Erreichung ihrer Ziele haben sie keine Politik betrieben, die auf der eigenen und der Kraft des Volkes basierte. Vielmehr wollten sie ihre Ziele erreichen, indem sie sich entweder an den liberal-reformistischen Flügel der Bourgeoisie der Herrschernation oder an die sozial-chauvinistischen Kreise innerhalb der revolutionären Bewegung der Herrschernation anlehnten und ihr Handeln entsprechend den eventuellen Gelegenheiten ausrichteten. Der Sozial-Chauvinismus versuchte, soweit wie möglich die Tatsache Kurdistans zu verleugnen. Doch als sich der Nationale Befreiungskampf Kurdistans ständig entwickelte und sich ihm aufzwang, entwickelte er, anstatt Rechenschaft über seine verleugnerische Haltung in der Vergangenheit gegenüber dem Volk abzugeben, neue, subtilere Formen der Verleugnung und wandte sich diesmal dem national-befreierischen Potential unseres Volkes zu, um es als seinen Ersatz und als Erpressungsmittel gegen seine Bourgeoisie für die Realisierung eigener Politik ausnutzen zu können. In der Phase nach dem faschistisch-militärischen Putsch des 12. September haben diese die erneute Rückkehr zur "bürgerlichen Demokratie" ins Zentrum ihrer Politik gesetzt. Diese Kräfte hatten geplant, daß das faschistische Regime nach einer bestimmten Zeit den bürgerlichen Parteien die Erlaubnis, an den Wahlen teilzunehmen, erteilen würde, daß das später entstandene Parlament eine Amnestie und beschränkte Rückkehr zur "Demokratie" ermöglichen würde, und daß diese Kräfte unter "freiheitlicheren und bequemeren" Bedingungen Politik betreiben würden. In dieser Phase ver-

folgte das imperialistische System einen Entwicklungsablauf, in dem die abgenutzten konservativ-liberal-faschistischen Administrationen durch eine sanfte Landung in sozial-demokratische und gemässigte Administrationen übergehen. Diese Hinwendung führte zur verstärkten Ermutigung der sozial-chauvinistischen und kleinbürgerlichen reformistischen Kräfte. Ja, es war diese für das Jahr 1988 vorgesehene Politik und Aktionslinie. Aber um welchen Preis? Dies wurde um den Preis des Verrats an dem Volk und der Liquidation der revolutionären Widerstandsbewegung geplant.

Eine der Behauptungen dieser Kräfte besagte, daß der Kampf auf der Grundlage des bewaffneten Kampfes nicht entwickelt werden kann, daß dies Selbstmord bedeuten würde und man sich daher nach Europa zurückziehen und darauf warten müsse, bis das faschistische Regime durch den Druck der Sozialdemokratie zur "Demokratie" übergeht. Aber eben dafür darf man die faschistische Junta nicht erschrecken und muß, um Europa zu gewinnen, auf den bewaffneten Kampf, der die wahren Interessen des Volkes zum Ausdruck bringt, und den revolutionären Widerstand als eine Organisations- und Aktionslinie verzichten.

Der Widerstand und die Organisierung der PKK haben nun diese liquidatorische Politik- und Aktionslinie, die der revolutionär-demokratischen Bewegung und dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans aufgezwungen wurde, dem Erdboden gleichgemacht. Der Behauptung, die Organisierung und die Aktionen könnten nicht entwickelt werden, hat die PKK mit ihren 7 Jahre andauernden ununterbrochenen Kämpfen und zuletzt mit dem organisatorisch-aktionistischen Elan des 15. August, mit der Proklamation der ERNK und mit den unaufhörlichen Aktionen und organisatorischen Aktivitäten gegen den türkischen Kolonialismus die Antwort gegeben. Diese Kräfte, die ihre einzige Hoffnung von der Vernichtung der PKK und davon, daß sie den Widerstand nicht erneut erheben kann, abhängig gemacht hatten, gerieten angesichts der erlebten Entwicklung in Erstaunen. Sie erkannten, daß sie sich völlig von der Tatsache des Landes und Volkes getrennt hatten. Von nun ab ist es nicht mehr möglich, daß sie durch das Betreiben einer scheinbaren Politik und eines falschen nationalen Befreierts ihr individuelles und familiäres Leben weiterführen können, einmal ganz abgesehen von der Weiterführung ihrer organisatorischen Struktur. Einerseits erkennt das Volk Kurdistans, daß die PKK sich auf seiner Seite und in ihm entwickelt und seine Interessen vertritt und sie zum Ausdruck bringt und andererseits setzen die revolutionär-demokratischen Kräfte der Welt diese Entwicklung auf ihre Tagesordnung und nehmen gegen diese Kräfte, die in Kurdistan allmählich isoliert werden, vorsichtige Haltungen ein.

Diese Kräfte, die in Kurdistan keine Existenzgrundlage finden und zugrunde gehen, versuchen, anstatt die Gründe für die Niederlage in ihrer kollaborierenden Politik und Aktionslosigkeit, die aus ihrer Klassenauffassung resultiert, zu suchen und sich mit ihrer Selbstkritik gegenüber ihrem Volk einer richtigen, revolutionären, widerstandsorientierten Organisations- und Aktionsauffassung zuzuwenden, die Verantwortung für ihren Zerfall und die Umwandlung in eine Provokationsorganisation auf die Schultern der PKK-Bewegung zu schieben. Sie versuchen die Schuld in den von seiten der PKK entwickelten Aktionen und Orga-

nisierungen zu finden.

Die PKK-Bewegung hat mit dem Verlust von hunderten ihrer Märtyrer und tausenden von Gefangenen bis heute und mit der Erhebung des bewaffneten Kampfes in den Gipfeln der Berge Kurdistans ihre Verbundenheit mit den Märtyrern und ihrem Volk bewiesen, indem sie hinsichtlich der wahren Interessen des Volkes nicht die geringste Konzession machte, auch wenn es um den Preis ihrer Vernichtung ging, sie wird nicht erlauben, daß die kollaborierende und liquidatorische Politik in Kurdistan an Geist und Blut gewinnt, sie wird dem Volk unermüdlich und ohne Scheu vor Opferbereitschaft die Tatsachen erklären, ihm Bewußtsein geben und es organisieren. Sie sieht es als eine Notwendigkeit ihrer Verbundenheit mit ihrem Volk und ihren Märtyrern, den Kampf ab heute ohne kleinste Abweichung von ihrer Auffassung fortzusetzen.

Die Bloßstellung der verleugnerischen, liquidatorischen und kollaborierenden Auffassungen, die der PKK-Bewegung und dem von ihr geführten Nationalen Befreiungskampf Kurdistans aufgezwungen wurden, durch die Erhebung des PKK-Widerstandes bildete die Grundlage für die Hinwendung zur Entwicklung der Komplote und Provokationen von seiten der sozialchauvinistischen und kleinbürgerlich-reformistischen Kräfte. Mit der Aufdeckung der begangenen Schuld-taten gegenüber dem Volk haben diese Kräfte in der Furcht, ihr eigenes Leben zu verlieren, begonnen, gegen die PKK und deren Militante, die sich nicht davor fürchten, ihr Leben in jüngsten Jahren zu opfern und an nichts anderes denken, als mit der Waffe in der Hand ihre Verbundenheit mit dem Volk zu beweisen, durch Aufstellung von niederträchtigen Fallen und Komplotten Provokationen zu entwickeln, sie anzugreifen und zu ermorden.

Natürlich haben die entwickelten Angriffe, Komplote und Provokationen eine soziale Basis, auf die sie sich stützen. Man muß die Frage auch von dieser Seite betrachten. Mit der Entwicklung des kolonialistischen Kapitalismus in Kurdistan verloren die breiten Mittelschichten der herrschenden Klasse ihre Felder und ihren feudalen Einfluß, infolgedessen sie in die Städte zogen und dort die Grundlage einer breiten aristokratischen und angesehenen Schicht bildeten. Diese Schichten wandten sich einer kollaborierenden Politik zu, indem sie Kurdistan als ihren Schild benutzten, um von den Kolonialisten einige Konzessionen zu erhalten und ihre angesehene Position in der Gesellschaft fortzusetzen. Die Entwicklung der national-befreierischen Tätigkeit unter der Führung der proletarischen Tendenz und die Hinwendung der revolutionär-demokratischen Bewegung der Türkei zum Marxismus führte dazu, daß die aus den aristokratischen und angesehenen Kreisen stammenden Intellektuellen sich im Namen des "Sozialismus" betätigten. Heute ist jedem bekannt, daß die Führung dieser Bewegungen aus dieser Schicht stammen. Die materielle Grundlage des kleinbürgerlichen Reformismus liegt in diesem Bereich. Aufgrund ihrer Klassenposition wollen sie sich nicht von dem kolonialistischen System abkoppeln, da sie für die Weiterführung ihres Lebens ein eigenes Kapital besitzen. Andererseits machen sie sich im Namen der nationalen Befreiung auf den Weg, da viele von ihnen aufgrund der Unterdrückung des Kolonialismus ihren Besitz verlassen und nach Europa gehen mußten. Im Grunde wollten sie so etwas nicht. Ihr ganzes Ziel bestand darin, zu einer solchen Lebensweise wieder

zurückzukehren. Doch die Politik, die sie verfolgen, entspricht nicht den Interessen des Volkes. Diese Politik, die sie auf der Grundlage der Versöhnung mit dem Kolonialismus, ohne in Kurdistan einen Kampf zu erheben, versuchten zu verwirklichen, spiegelt ihre Klasseninteressen wieder.

Die Politik der sozial-chauvinistischen Kräfte besteht darin, durch einen Kompromiß mit dem reformistischen Flügel ihrer Bourgeoisie den Übergang zur "Demokratie" zu verwirklichen, ohne dabei Brennpunkte der Spannungen zu schaffen, die zu einem nuklearen III. Weltkrieg führen könnten. Deshalb muß sie den Nationalen Befreiungskampf Kurdistans, der ein wichtiger Brennpunkt der Spannungen darstellt und diese vermehren wird, in einer ungefährlichen Position halten. In diesem Punkt überschneiden sich die Politik des kurdischen kleinbürgerlichen Reformismus und die des Sozial-Chauvinismus. Darüber hinaus bezwecken die IKP und TKP für manche Vorteile auch durch die Organisation mancher Kräfte ihre Politik zu verwirklichen. So z.B. bewaffnet die IKP in dieser Hinsicht gegen Geld viele Personen und versucht ihre Organisationen mit Hilfe einiger Stammes-, angesehener- und aristokratischer Kreise zu gründen, denen sie einige Vorteile verschafft. Deutlicher ausgedrückt, bildet sie genauso wie der Kolonialismus eine von ihr abhängige, kollaborierende Schicht. Es ist allen revolutionären und patriotischen Kräften bekannt, daß diese Typen auf Touristenreisen in die sozialistischen Länder geschickt werden und daß 4-5 Verwandte oder Geschwister von ihnen in Moskau u.ä. studieren; dies ist auch unserem Volk sehr wohl bekannt.

Die PKK hat all diesen Kräften die wahren Interessen unseres Volkes aufgezwungen. Dies bedingte natürlich eine große Opferbereitschaft, zu hungern, in der Kälte zu frieren und jeden Moment durch die Begegnung mit dem Feind den Tod zu riskieren. Dies können nur die treuesten Söhne unseres Volkes auf ihre Schultern nehmen. Und nicht die Eigennützigten, die für ein kleines und elendes Leben Kurdistan auf den Markt stellen, und auch nicht die aus den angesehenen und aristokratischen Schichten Stammenden, die bereit sind, mit den Kolonialisten jegliche Kompromisse einzugehen, um ihr Kapital zu bewahren. Nun, der Widerstand der PKK stellte die Interessen dieser Kräfte auf diese Weise auf den Kopf. Auch sie scheuen sich nicht, ihre massiven Angriffe gegen die PKK zu richten, um sich im gleichen Maße zu rächen.

Was sind die Interessen des kurdischen Volkes, wer schadet diesen wie und durch welche Verantwortungslosigkeit?

Trotz der Unerfahrenheit, der Schwächen und ohne die internationale Unterstützung versucht die PKK durch ihre ideologisch-politische Linie einen Platz im Herzen des Volkes Kurdistans einzunehmen. Wir stammen von unserem Volk und sind dessen Kinder. Wir spüren die Rückständigkeit, Armut und die Schmerzen unseres Volkes am eigenen Leibe und sind entschlossen, all diese Dinge zu verändern, vor denen wir uns schämen.

Es mag sein, daß das imperialistisch-kapitalistische System die Existenz unseres Landes und Volkes verleugnet. Es mag sein, daß es unserer nationalen und gesellschaftlichen Tatsache kein Recht auf Existenz einräumt. Aber es kann auf keinen Fall akzeptiert wer-

den, daß die fortschrittliche Menschheit, das sozialistische System und die mit ihm lebenden und denkenden Kräfte gegenüber der unserem Volk, das man durch einen barbarischen Kolonialismus zu vernichten bezweckt, gleichgültig, wie weit es vom modernen Denken und von der Wissenschaft entfernt ist, aufgezwungenen Verleugnung und einem ihm aufgezwungenen Status, mit dem noch nicht einmal ein Stamm einverstanden wäre, stillhalten.

Besonders in einer Situation, in der die Oktober-Revolution den Völkern der Welt den wahren Befreiungs- und Freiheitsweg beleuchtet hat, in der mit der Gründung der Sowjetunion nach der Oktober-Revolution die nationalen Gruppen, die nicht mal Hunderttausende umfassen, ihre Identität erlangt haben, kann an eine Aberkennung dieses Rechts für eines der ältesten Völker der Welt, das kurdische Volk, nicht gedacht werden. Wenn man behauptet dieses Recht anzuerkennen, so muß man dies mit der revolutionären praktischen Aktion und der konkreten Unterstützung an den Kampf beweisen.

So, wie die Kräfte, die ihre Freundschaft mit unserem Volk und seinem gerechten Kampf bekunden müßten, gerade in diesem Punkt ihre Verantwortung nicht erfüllen, wollen sie darüber hinaus unserem Volk eine ungerechte und gewissenlose Situation auferlegen. Was wollen wir: Besteht die Tatsache unseres Volkes und unserer Nation oder nicht? Wenn ja, haben wir das Recht darauf, für den nationalen Befreiungskampf aufzustehen und einen Kampf zu führen oder nicht? Wenn ja, kann dies räumlich und zeitlich beschränkt werden? Wenn die Gesellschaften vom schwarzen Afrika bis Australien, von Lateinamerika bis Neu-Seeland, wenn die archaischen Gesellschaften wie die Gesellschaften der sibirischen Steppen von diesem Recht Gebrauch machen, ist die Nutzung dieses Rechts nicht auch unser natürliches Recht? Ist es dann möglich, unter Beachtung der beschränkten räumlichen und zeitlichen Umstände und ohne die uns von dieser Epoche aufgewungenen Aufgaben zu erfüllen, ein ehrenvolles Leben als Mitglied der ehrenvollen Familien-Gesellschaften in der Welt zu führen, gleichgültig wie schwer die Bedingungen unserer Rückständigkeit, Schwächen und Mängel auch sind.

Die PKK ist aus diesen Gründen eine Volksbewegung, die durch eine Handvoll Menschen aus dem armen werktätigen Volk erhoben wird. Sie begegnete einer noch nie gesehenen Verleugnung und massiven Angriffen des Sozial-Chauvinismus in der Türkei. Als sie noch in Form einer Saat existierte, begegnete sie einer beispiellosen Verleugnung und einem Verrat der lokalen herrschenden Klassen und man wollte sie durch die blutige Gewalt des türkischen Kolonialismus erwürgen. Sie verlor als Folge der Angriffe des kurdischen kleinbürgerlichen Reformismus, des Sozial-Chauvinismus, des türkischen Kolonialismus und ihrer lokalen kollaborierenden herrschenden Klassen ihre wertvollsten Militanten. Während der türkische Faschismus Zahlreiche in den Kerkern und Folterkammern massakriert, hat er für Hunderte die Todesstrafe beantragt. Der kolonial-faschistische türkische Staat hat heute unser Land weit und breit in ein Kriegsgebiet verwandelt. Er zwingt jedem Individuum und jeder Familie des Volkes die Folter, Armut und die Ehrlosigkeit auf. Aber die PKK hat all diesem die Menschlichkeit und den Widerstand aufgezwungen.

Aus diesen Gründen hat die PKK-Bewegung jegliche Schwierigkeiten auf sich genommen. Sie hat als eine Notwendigkeit des Menschseins auf den Widerstand nicht verzichtet. Sie hat entsprechend der Notwendigkeit der Prinzipien des Kampfes, des Widerstandes und des Nichtverzichts auf die Menschlichkeit sich ausgebildet, organisiert und sich den Aktionen zugewandt, gleichgültig, wie erbarmungslos der Feind und wie unsensibel die Freunde auch sein mochten. Sie hat das, was man von ihr im In- und Ausland im Namen der Fortschrittlichkeit und Revolution verlangt hat, als eine Notwendigkeit ihrer revolutionären und internationalistischen Auffassung erfüllt. Sie hat ihre Solidaritätsaufgaben im Mittleren Osten gegenüber dem arabischen und palästinensischen Volk erfüllt, indem sie in den vordersten Reihen gekämpft und ohne Zögern die schwersten Aufgaben übernommen hat. Sie hat hierfür Märtyrer geopfert und Blut vergossen.

Aber als Gegenleistung betrieb man gegenüber der PKK eine niederträchtige Politik. Man wollte die Realität unseres Volkes, Landes und unserer Nation nicht anerkennen. Man verlangte sogar auf unverschämte Weise direkt oder indirekt von uns, unsere ideologisch-politische Linie aufzugeben, uns selbst zu liquidieren und uns zu "Beamten bekannter Organisationen" zu machen. Die PKK hat versucht, diesen Kräften deutlich zu erklären, daß sie auf die Ehre und den Ruf des Volkes nicht verzichten wird, daß sie ihren früheren Kampf, ihr Volk und die Märtyrer der Partei nicht verraten und nicht erlauben wird, daß sie die über dieses Gebiet, das sie als eine Existenzfrage ansieht, ausgestreckten Hände brechen wird.

Als sie sahen, daß sich die PKK den Auferlegungen nicht beugen wird und ihre historischen Schuldtaten durch den erhobenen Widerstand der PKK bloßgestellt werden, scheuten sie sich nicht, neue Auferlegungen anzustellen und die gewissenlosesten Aktionen durchzuführen.

Solange sich das Unabhängigkeits- und Freiheitsbewußtsein unseres Volkes entwickelt, solange es sich zur Lösung der Probleme dem Licht der wissenschaftlichen Tatsachen zuwendet, wird es das sich in der Tiefe befindende sklavenhalterische Bewußtsein und die sich zu diesem Bewußtsein Bekennenden aufdecken; je mehr diese aufgedeckt werden, desto weniger wird unser Volk diesen verzeihen und in sich aufnehmen. Aus dieser Panik heraus stürzten sie sich verstärkt auf die PKK. Wir wollen darauf hinweisen, daß die dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistans und dessen führende Kraft, die PKK, entgegengehaltene liquidatorische Politik und Komplote seitens der erwähnten Kräfte erklärt werden müssen. Weshalb versuchen die TKP und IKP seit der Proklamation unserer Partei mit dem Einsatz ihrer Existenz unsere Partei zu liquidieren, obwohl sie sich nicht in deren Verantwortungsgebiet befindet? Eine Revolution zu verwirklichen ist das unantastbare Recht eines jeden Volkes. Ein versklavtes Volk ist verpflichtet, ohne Erlaubnis der anderen und gleichgültig, wie schwer auch die politischen und gesellschaftlichen negativen Umstände sein mögen, ohne dieses als ein Hindernis vor der Verwirklichung der Revolution zu betrachten und ohne sich räumlich und zeitlich zu beschränken, von ihrem Widerstandsrecht Gebrauch zu machen. Was kann anderes getan werden, als dem kurdischen Volk, das heute in einem gesellschaftlichen Chaos gehalten wird und das man davon entfernte, eine

Nation zu sein und das am stärksten hinter der Epoche zurückgeblieben ist, das Recht zur Verwirklichung der Revolution aufzuerlegen. Gibt es eine andere Methode, die Revolution eines Volkes zu verwirklichen, als ein unabhängiges und freies Bewußtsein mit seinen Aktionen zu entwickeln? Kann ein Volk den Sieg erlangen, ohne die unzähligen und unendlichen Widerstandsformen anzuwenden? Ist es möglich, mit Auferlegungen von außen die Revolution eines Volkes zu verwirklichen?

Das Volk Kurdistans muß mit jeglichen Aktionsformen, bewaffnet oder unbewaffnet, politisch-militärisch, ideologisch-ökonomisch, individuell oder kollektiv, mit Zorn und Haß, mit Beil-Hacke-Fälle usw. mit jeglichen Bemühungen und Mitteln gegen den barbarischen, faschistischen, türkischen Kolonialismus vorgehen und den Weg der Befreiung ebnen. Das ist gleichzeitig ein Kampf, der beweist, ob man das Recht hat, als ein Volk und eine Nation zu leben und einem ehrenvollen und menschlichen Leben würdig ist oder nicht. D.h., soll man wie eine unter dem Einfluß der Atmosphäre schmelzende Mumie oder wie das durch die Sonnenstrahlen glänzende Gold sein? Das Volk Kurdistans steht nun vor solch einer Prüfung. Marx sagt diesbezüglich folgendes: *"Die Kriege prüfen die Nationen. Das ist dessen einzig verzeihliche Seite. So wie die Mumien unter dem Einfluß der Atmosphäre sofort verderben, verurteilt der Krieg die sozialen Institutionen, die ihre Lebenskraft verloren haben, zum Tode."*

Unser Volk, das sich unter der Führung der PKK gegen das seit Jahrhunderten andauernde, beschämende Leben zum Widerstand erhoben hat, beweist mit dem Elan der Aktionen seit dem 15. August, daß es seine Lebenskraft nicht verloren hat, ganz im Gegenteil, daß es auf eine ehrenhafte Weise auf der Bühne der Geschichte auftreten will und dazu den notwendigen Mut erlangt hat. Aber wir stellen auf einmal fest, daß die IKP, die 11 ihrer Nachwuchsorganisationen, die ihre Kampfkraft schon längst verloren haben und zu politischen Leichen geworden sind, auf ihre Seite genommen hat, in ihren verteilten Flugblättern diesen historischen Schritt unseres Volkes als "dem Kampf des Volkes schadende, es zum Massaker führende unverantwortliche Aktionen" bewertet hat. Diese Aktionen drücken eine gerechte und würdige Erhebung aus, die gegen den kolonial-faschistischen türkischen Staat in Nord-West-Kurdistan und gegen den hinter ihm stehenden aggressiven militärischen NATO-Pakt gerichtet ist. Weil diese Aktionen gleichzeitig die an das Saddam-Regime geleistete Hilfe blockiert haben, bieten sie der patriotischen und demokratischen Bewegung Iraks die größte Hilfe und Solidarität an. Wenn heute die türkische Armee Iran, Irak oder ein anderes Land nicht angreift, dann ist dies auf den von der PKK in dieser Phase erhobenen Widerstand zurückzuführen. Das, was den Inhalt einer Aktion bestimmt, ist das Ziel, gegen das sich die Aktionen richtet. Diese Aktionen zielen auf eine der aggressivsten faschistischen Kraft unserer Region und deshalb auch unmittelbar gegen die Politik und militärischen Aktionen der faschistischen Saddam-Diktatur. Wenn man die Aktionen des 15. August bewerten will, dann müssen sie dementsprechend bewertet werden. Diese Kräfte müssen eine Antwort auf die Frage geben, ob die sich gegen die faschistische Diktatur richtenden Aktionen gerecht und fortschrittlich sind oder nicht? Genau an diesem Punkt wird sich zeigen, ob man gegenüber dem Volk

verantwortungsvoll oder verantwortungslos ist. Andernfalls kann die Behauptung, "die Aktionen sind unverantwortlich, abenteuerlich und Provokationen", ohne eine ideologisch-politische und soziale Erklärung abzugeben, nur eine unverschämte Scharlatanerie sein. Dieses Volk wird eines Tages denjenigen, die sich seinem historischen Schritt derartig verantwortungslos annähern und diesen angreifen, ins Gesicht spucken und zur Rechenschaft ziehen.

Was die Behauptung anbelangt, die revolutionäre Widerstandslinie der PKK-Bewegung und die Aktionen des 15. August würden "das Volk zum Massaker führen", so ist nur zu sagen, daß sie lächerlich ist und nichts anderes bedeutet als einen Geist, der ein Sklavenleben akzeptiert. Der große Lehrer des Proletariats, Engels, sagt diesbezüglich folgendes: *"Der mit Mut durchgeführte Versuch einer demokratischen Revolution beseitigt, auch wenn dieser Versuch erfolglos beendet wird, die in den Gedächtnissen seit hunderten von Jahren angehäuften Scham und Angst bis auf den letzten Rest und verschafft den Völkern, deren Ansehen gesunken war, erneut Prestige."* D.h., es ist nicht die Frage, ob der Versuch einer Aktion unbedingt mit Erfolg beendet wird oder nicht. Natürlich macht man sich für einen unbedingten Erfolg auf den Weg. Das Wichtigste dabei ist, daß mit der Wiedererlangung des Ansehens eines Volkes die seit Jahrhunderten bestehende Schamhaftigkeit und Angst endgültig beseitigt wird. Ja, die Aktionen des 15. August haben in diesem Sinne ihre Rolle gespielt. Sie gaben unserem Volk Mut und Stolz. Unser Volk blickt heute im In- und Ausland, die Stirn hochhaltend, hoffnungsvoll, ehrenvoll und mit dem durch die Aktionen des 15. August erweckten Stolz in die Zukunft. Diese Aktionen haben wiederum dazu geführt, daß unser Land und unser Volk zu einem Diskussionsthema wurde, das auf der Tagesordnung vieler Kreise in der Welt steht.

Unter der Erfüllung der Pflichten dem Volk gegenüber, verstehen wir die Erhebung des revolutionären Widerstandskampfes gegen das kolonial-faschistische Regime, das es auf das Eigentum, das Leben und die Ehre des Volkes abgesehen hat und ihm das Leben unerträglich macht, die Organisierung und Mobilisierung des Volkes auf der Grundlage der von uns als richtig angesehenen Auffassung unserer Aufgaben.

Keine reaktionäre Bemühung wird verhindern, daß sich unser Volk unter dem Banner der Nationalen Befreiungsfront sammelt und kämpft

Kurdistan ist ein Land, dessen nationale und politische Einheit, Land und Bevölkerung geteilt ist. Jeder Teil wird in einem Kolonialstatus durch verschiedene Staaten gehalten, die unterschiedliche ökonomische, politische und soziale Eigenschaften besitzen. Die seit dem Mittelalter von stammes-, religiösen und konfessionellen Unterschieden stammenden Probleme üben auf die Entwicklung unserer nationalen Einheit einen negativen Einfluß aus. Die Fremdherrschaft hält diese dilettanten Institutionen mit Gewalt am Leben, um ihre koloniale Existenz fortzusetzen und zu verstärken. Unser Volk wurde bis zu einem Punkt gebracht, an dem es nicht mehr für sich denkt, sich organisiert und der Aktion zuwendet, sondern im Interesse der Kräfte der Fremdherrschaft und der kurdischen kollaborierenden Verräter gegen sich oder gegen die Brudervölker in den

Krieg geführt wird. Somit ist unser Volk in eine Position hineingetrieben worden, in der es in dem entstandenen gesellschaftlichen Chaos nicht erkennt, wo seine eigenen Interessen liegen.

Für diese ungünstigen Umstände sind auch die kurdischen herrschenden Klassen verantwortlich. Sie haben die politische Einheit unseres Volkes nicht errichtet und für die Unabhängigkeit unseres Landes gegen die kolonialistischen Kräfte, die Kurdistan okkupierten, nicht gekämpft. Im Gegenteil, sie machten von ihrer religiösen und stammesbedingten Autorität Gebrauch, boten unser Land den Besatzern an und ließen unser Volk durch religiöse, konfessionelle und stammesbedingte Auseinandersetzungen gegeneinander kämpfen. Vielleicht haben sie dadurch ihre Herrschaft stabilisieren, ihre Klassenexistenz weiterführen und bis heute am Leben erhalten können. Aber unser Volk und unser Land verlor sein unabhängiges und freies Leben. Während sein Land sehr reiche unter- und überirdische Bodenschätze besitzt, lebt unser Volk selbst in Armut und Elend und befindet sich in einem Zustand, in dem es hoffnungslos in die Zukunft blickt.

Auch wenn manche Schichten der herrschenden Klasse in Kurdistan gegen die Fremdherrschaft gelegentlich einen Kampf entwickeln, geht dessen Dimension nicht über eine reformistische Forderung wie Autonomie hinaus. Ihre ideologisch-politischen Auffassungen und ihre daraus resultierenden programmatischen Ziele reichen nicht aus, um die von den stammes-, konfessionellen und religiösen Verschiedenheiten ausgehenden negativen Umstände abzuschaffen und unsere nationale Einheit zu verwirklichen. Ganz im Gegenteil stellen wir fest, daß diese die Vertiefung unserer Wunden verursachen. So sehr auch die herrschenden Klassen heutzutage in Form diverser Cliquen und Parteien organisiert sind, haben sie trotzdem die klassischen stammesbedingten und patriarchalischen Beziehungen nicht überwunden und sich somit die modernen Beziehungen und Auffassungen nicht angeeignet. D.h., sie wollen der alten Stammesorganisation den Anschein einer Partei verschaffen. Wir sehen, daß sie aufgrund ihrer Eigenschaften die aus unseren gesellschaftlichen Schwächen hervorgehenden inneren Auseinandersetzungen schüren und vertiefen, anstatt diese zu beseitigen. Diese Auffassungen und Organisationsformen, die sich auf einen archaischen Nationalismus und kleinbürgerlichen Reformismus stützen, führten unser Volk bis heute mehrmals zu Niederlagen und ließen es gegeneinander kämpfen. Nichts desto trotz beharren sie weiterhin auf dieser Haltung.

Der Imperialismus und Kolonialismus stoßen ihre agents-provocateur-Organisationen unter dem Anschein "Sozialist, national-befreierisch" in das Herz unseres Volkes wie einen Dolch hinein, schüren auf diese Weise innere Auseinandersetzungen und Auseinandersetzungen unter den Organisationen, und versuchen somit, die Kräfte unseres Volkes auszuschöpfen; sie nutzen die gesellschaftlichen, nationalen und politischen Schwächen in Kurdistan aus, andererseits schüren sie durch ihre verräterischen kurdischen kollaborierenden religiösen- und Stammesführer die konfessionellen, religiösen und stammesbedingten Auseinandersetzungen, und versuchen, die Verwirklichung unserer nationalen Einheit zu verhindern und unser Volk in einen Zustand der inneren Auseinandersetzungen, die bedeutungslos sind und nur dem Feind dienen, zu treiben und somit die Fortdauer ihrer

Herrschaft für eine lange Zeit zu sichern.

Auch die Revolutionäre der herrschenden Nation, die die Freunde unseres Volkes sein müßten, erfüllen in dieser Hinsicht ihre Verantwortung nicht. Anstatt eine positive Bemühung für die Entwicklung unserer nationalen und politischen Einheit zu unternehmen, versuchen sie, genau wie ihre Bourgeoisie, die unser Land kolonialisierte, unsere gesellschaftlichen Schwächen auszunutzen und dienen somit der Erschwerung unserer Probleme und verhindern die Verwirklichung unserer Einheit. Sie haben uns bisher verleugnet. Aber als unser Volk sich ihnen mit seinem Kampf aufzwang, versuchten sie diesmal auf unverschämte Weise davon zu profitieren. Besonders die IKP und TKP unternehmen einen weiteren Schritt, indem sie den Nationalen Befreiungskampf Kurdistans und dessen führende Kraft, die PKK, zu liquidieren versuchen.

Das Volk Kurdistans, das bis heute in einem Zustand des Chaos und des Unbewußtseins gehalten wird und die Tatsachen, wo seine wahren Interessen liegen, nicht erkennt und nicht begreift, hat mit der Einpflanzung der Samen des Bewußtseins von seiten der PKK und durch die Vervollkommenheit ihrer praktisch-organisatorischen Aktionen begonnen, seine Realität zu begreifen und sich um seine dafür kämpfende Führung zu sammeln. So sehr sich die PKK-Bewegung in Nord-West Kurdistan entwickelt und verstärkt, hat sie aufgrund ihrer richtigen Auffassung und ihrer praktischen Aktionsfähigkeit auch unser in den anderen Teilen lebendes Volk tief beeindruckt und wurde zu einer großen Quelle der Hoffnung.

Die PKK hat mit den in diesen Teilen kämpfenden diversen Kräften Beziehungen entwickelt und versucht, für die Stärkung des gemeinsamen Kampfes Bündnisse einzugehen, damit unser in diesen Teilen lebendes Volk seine negative Situation überwindet und um seinen bis heute trotz zahlreicher Niederlagen mit der Waffe in der Hand ununterbrochen geführten Kampf in die richtige Bahn zu kanalisieren. Um die inneren Auseinandersetzungen, die zu unserer blutenden Wunde wurden, zu beenden, hat sie mit all ihrer Kraft Bemühungen unternommen und sich nicht davor gescheut, dafür ihren wertvollsten Besitz zu opfern. Sie betrachtete die gemeinsamen Kampf Fragen mit Prinzip und verstand dies als Frage eines Programms. Schließlich hat sie zunächst mit der PUK und später mit der I-KDP Protokolle hinsichtlich verschiedener Beziehungen und Bündnisse unterzeichnet. In der Praxis ist sie den Prinzipien treu geblieben, die sie unterzeichnet hatte; sie hat bei deren Verwirklichung niemals Rückschritte gemacht, im Gegenteil, sie befand sich stets in massiver Bemühung!

Wir wollen erneut darauf hinweisen, daß in dieser erreichten Phase die PKK sich keiner Mühe und Opferbereitschaft entziehen wird, um die politische Einheit unseres Volkes zu ermöglichen, die diesbezügliche negative Situation zu beseitigen, die Auffassung vom gegenseitigen Vertrauen und der Einheit des Kampfes zu stabilisieren und all dies, gleichgültig wie negativ die Situation sich auch darstellt, als eine Notwendigkeit der Verbundenheit gegenüber dem Volk und dem Land verwirklichen wird.

Mit der als Produkt der seit 1973 ununterbrochen herbeigeführten ideologischen, politischen und organisatorisch-aktionistischen Anhäufung entstandenen Proklamation der Nationalen Befreiungsfront Kurdistans am 21. März 1985 hat unser Volk eine noch

stärkere Waffe erlangt. Der bis heute um den Preis großer Opferbereitschaft eingepflanzte Samen des Bewußtseins, die Einheit, die mit Blut ernährt wurde, sind nicht mehr eine Sehnsucht, sondern begannen zu einer Realität zu werden. Das Volk Kurdistan ist sich dessen bewußt, welche reaktionären ideologischen, politischen und organisatorischen Strukturen seit hundert Jahren vor unserer nationalen und politischen Einheit ein Hindernis darstellen. Nachdem unser Volk eine Waffe wie die ERNK erlangte, wird sie denjenigen Kräften keinen Glauben schenken, die es unter stammes-, religiösen- und konfessionellen Masken betrügen, die es für eigene Interessen kämpfen lassen und die ihm vom Widerstand abraten, was jedoch nichts anderes bedeutet, als ein sklaverisches Leben; unser Volk wird die gegen sich und seine führende Kraft, die PKK, gerichteten Komplote und Provokationen bloßzustellen wissen, für seine eigene Befreiung unter der Fahne der ERNK als der Ausdruck seiner politischen Einheit und als seine Führerin, kämpfen und wissen, den Sieg davonzutragen.

Fortschrittlich-patriotische Kräfte Kurdistan

Werdet kein Werkzeug der Komplote und Provokationen, die den Befreiungswillen unseres Volkes brechen wollen. Lehnt diese Politik, an erster Stelle die der IKDP, die die inneren Auseinandersetzungen mit dem Einsatz Eurer Existenz zu entwickeln und zu schüren bezweckt, ab. Seid auf der Seite der Einheit und des Widerstandes auf der Grundlage des Patriotismus! Ihr Kräfte der benachbarten arabischen, türkischen und persischen Völker! Der Freiheitskampf Kurdistan bedeutet die Befreiung unserer Völker. Stellen wir uns

auf die Seite dieses Kampfes und gegen den Chauvinismus und Sozialchauvinismus. Stellen wir die Einheit, Solidarität und Gleichberechtigung in den Vordergrund.

Wenn die kommunistischen Parteien benachbarter Länder mit ihrem Namen verbunden sind, müssen sie die dem Nationalen Befreiungskampf Kurdistan auferlegte liquidatorische Politik und das Mitläufertum aufgeben und darauf verzichten, unseren gerechten Kampf als schädlich anzusehen und müssen ihn entweder unterstützen oder aber neutral bleiben.

Fortschrittlich-demokratische, sozialistische Öffentlichkeit

Eines der wichtigsten Prinzipien des Sozialismus und des Demokratseins in unserer Epoche besteht darin, ein Unterstützer der Befreiung der versklavten Völker zu sein. Die Überzahl der Feinde und die unzureichende Zahl der Freunde können nicht, gleichgültig wie die Bedingungen aussehen, als Hindernis vor dem Gebrauch dieses Rechtes, auch wenn dies sehr verspätet ist, angesehen werden. Wir sind der festen Überzeugung, daß die Unterstützung unserer Rechte auch im Interesse der fortschrittlichen Menschheit liegt. Auch wenn man dieses nicht unterstützt, sollte man neutral bleiben. Und geratet nicht in eine Position, in der Ihr die Massaker des Feindes unterstützt!

Wir weisen darauf hin, daß die gegenseitige Verbundenheit mit dem Recht darauf, die Epoche einzuholen und sich an der Karawane der fortschrittlichen Menschheit zu beteiligen, und die Erfüllung der Notwendigkeit dieses Rechtes in der Praxis eine unverzichtbare Aufgabe und Pflicht der Menschheit darstellen.

***DER KAMPF UNSERES VOLKES FÜR EIN UNABHÄNGIGES LAND UND EINE FREIE GESELLSCHAFT IST DER HÖCHSTE WERT, DEM MAN VERBUNDENHEIT AUFBRINGEN MUß!**

***DAS UNANTASTBARE RECHT AUF REVOLUTION UNSERES VOLKES KANN UNTER KEINEM VORWAND AUFGESCHOBEN UND VON BEDINGUNGEN ABHÄNGIG GEMACHT WERDEN!**

***UNSER VOLK WIRD SICH UNTER DER FÜHRUNG UNSERER PARTEI IN DER NATIONALEN BEFREIUNGSFRONT KURDISTANS VEREINIGEN, KÄMPFEN UND SIEGEN!**

***Kulturvereine der Revolutionäre des Ostens**

(Mit dem Begriff 'Osten' ist Kurdistan gemeint. Dieser Begriff wird ebenfalls von der kolonialistischen, türkischen Bourgeoisie für Kurdistan verwendet.)